

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
CURTEA EUROPEANA A DREPTURILOR OMULUI

Conseil de l'Europe - *Council of Europe*-Consiliul Europei
Strasbourg, France

REQUÊTE
APPLICATION
CERERE

présentée en application de l'article 34 de la Convention européenne des Droits de l'Homme,
ainsi que des articles 45 et 47 du Règlement de la Cour

*under Article 34 of the European Convention on Human Rights
and Rules 45 and 47 of the Rules of Court*

prezentată în conformitate cu articolul 34 al Convenției Europene a Drepturilor Omului,
precum și cu articolele 45 și 47 ale Regulamentului Curții

IMPORTANT: La présente requête est un document juridique et peut affecter vos droits et obligations.
This application is a formal legal document and may affect your rights and obligations.
Prezenta cerere este un document juridic și poate afecta drepturile și obligațiile dumneavoastră.

I - LES PARTIES
THE PARTIES
PARTILE

A. LE REQUÉRANT/LA REQUÉRANTE
THE APPLICANT
RECLAMANTUL/RECLAMANTA
(Renseignements à fournir concernant le/la requérant(e) et son/sa représentant(e) éventuel(le))
(Fill in the following details of the applicant and the representative, if any)
(Informații cu privire la reclamant/reclamantă și eventualul/a său reprezentant/reprezentantă)

Andronic si atii c/ ROMANIA
Nr. 45594/09

.....
**La data de 16 august 2009 a fost expediată la Curtea Europeană
a Drepturilor Omului, plângerea formulată de un număr de 535 judecători
și procurori.**

II. Expunerea faptelor împrejurările cauzei

5. Considerații generale

De mai mulți ani statutul magistraților în România se află într-o regresie
progresivă, care include și componenta sa materială, magistrații fiind obligați să
se judece pentru a li se recunoaște drepturile salariale reglementate de lege ori
pentru a le realiza efectiv, de cele mai multe ori consecință a debutării procedurii

de executare silită, spre a se demonstra că independența puterii judecătorești este încă iluzorie.

Litigiul prezent privește refuzul pârâților de a executa o serie de titluri executorii obținute de reclamanți și neexecutarea corespunzătoare a altora (parțială și cu întârziere), pârâții folosind în acest scop orice mijloc conferit de putere și mass-media pentru a țena ori a împiedica executarea și a compromite public corpul de magistrați.

Precizăm în primul rând că noi, reclamanții, avem calitatea de **judecători** (sau **foști judecători, în prezent pensionari**) și **asistenți judiciari în cadrul Curții de Apel Iași, Curții de Apel Alba, Tribunalului Neamț, Vâlcea, Bacău, Iași – secțiile penală și civilă, Caraș Severin, Salaj, Maramureș – Judecătoria Baia Mare, Judecătorilor Segarcea, Hunedoara, Onești, Târgu Neamț, Balș, Sighetu Marmăției, Moinești, Bistrița, Iași**, precum și de **procurori, personal auxiliar, conex** în cadrul **Parchetelor DIICOT-Structura centrală București, de pe lângă instanțele din raza de competență teritorială a Curții de Apel Brașov, a Tribunalului Hunedoara**, iar prin hotărârile judecătorești pe care le vom expune în continuare ni s-au recunoscut (alături de alți angajați ai instanței, precum grefieri, arhivari) anumite drepturi salariale de care am fost privați pe anumite perioade de timp.

A. Titluri executorii

Pentru reclamanții de la Curtea de Apel Iași

1. Prin sentința civilă nr. 116 din 30 ianuarie 2008 pronunțată de Tribunalul Iași, a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților Curtea de Apel Iași, Ministerul Justiției, Ministerul Economiei și Finanțelor și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării. Pârâții Curtea de Apel Iași și Ministerul Justiției au fost obligați să plătească reclamanților diferențele salariale determinate de creșterile salariale cu 5% începând cu data de 1 ianuarie 2007 față de nivelul din luna decembrie 2006, cu 2% începând cu data de 1 ianuarie 2007 față de nivelul din luna martie 2007 și cu 11% începând cu 1 octombrie 2007 față de nivelul din luna septembrie 2007, cu actualizarea sumelor datorate, cu indicele de inflație la data plății efective. De asemenea, a

fost obligat pârâtul Ministerul Economiei și Finanțelor să aloce sumele necesare achitării diferențelor salariale acordate.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 30 ianuarie 2008.

Împotriva sentinței au formulat recurs pârâții Ministerul Justiției și Ministerul Economiei și Finanțelor, recurs care a fost respins prin decizia civilă nr. 158 din 25 martie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Iași, hotărârea primei instanțe rămânând astfel și irevocabilă.

2. Prin sentința civilă nr. 1353 din 18 iulie 2007 pronunțată de Tribunalul Iași a fost admisă în parte cererea formulată împotriva pârâților Curtea de Apel Iași, Ministerul Justiției și Ministerul Finanțelor Publice, instanța obligând pârâții Curtea de Apel Iași și Ministerul Justiției la plata sumelor reprezentând drepturi salariale cu titlu de spor de risc și suprasolicitare neuropsihică, în procent de 50% din indemnizația de bază brută lunară pentru perioada 18 iunie 2004 – 1 februarie 2007, în quantum actualizat cu indicele de inflație până la data plății efective.

Pârâtul Ministerul Finanțelor Publice a mai fost obligat și să aloce sumele necesare efectuării plăților la care primii pârâți au fost obligați prin această hotărâre.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 18 iulie 2007.

Recursul formulat de către pârâții Ministerul Justiției și Ministerul Economiei și Finanțelor Publice împotriva acestei sentințe a fost respins prin decizia nr. 788 din 3 iunie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Suceava, Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, hotărârea judecătorească în cauză rămânând astfel și irevocabilă.

3. Prin sentința civilă nr. 748 din 23 mai 2008 pronunțată de Tribunalul Iași, a fost admisă cererea formulată de reclamanți împotriva pârâților Ministerul Justiției, Curtea de Apel Iași, Statul Român prin Ministerul Economiei și Finanțelor – Direcția Generală a Finanțelor Publice Iași și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, instanța obligând pârâții să plătească reclamanților o despăgubire egală cu diferența dintre drepturile salariale calculate potrivit nr. crt. 6-13 lit. A din anexa la O.U.G. nr. 27/2006 în raport cu

funcțiile pe care le dețin și drepturile salariale încasate efectiv începând cu data de 7 aprilie 2006 și pentru viitor, până la înlăturarea stării de discriminare, sume actualizate cu indicele de inflație la data plății efective. Totodată, a pârâtu Ministerul Economiei și Finanțelor fost obligat să aloce fondurile necesare plății sumelor acordate reclamantilor.

Prin încheierea nr. 819 din 1 octombrie 2008, s-a admis cererea formulată de reclamanti în contradictoriu cu aceiași pârâți și s-a dispus lămurirea înțelesului, întinderii și aplicării dispozitivului sentinței civile nr. 748 din 23 mai 2008 pronunțată de Tribunalul Iași, în sensul că obligația pârâților constă în plata unei despăgubiri calculate ca diferențe dintre salariile rezultate prin aplicarea la valoarea de referință sectorială a coeficienților de multiplicare prevăzuți la nr. crt. 6-13 de la lit. A din anexa la O.U.G. nr. 27/2006 la care se adaugă sporurile aferente în raport cu funcțiile pe care le dețin și acele drepturi salariale pe care le-au încasat efectiv, începând cu data de 7 aprilie 2006 și pe viitor, până la înlăturarea stării de discriminare, sume actualizate cu indicele de inflație la data plății efective.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 23 mai 2008 și a rămas irevocabilă prin respingerea recursului formulat de pârâtu Ministerul Justiției, prin decizia civilă nr. 437 din 24 aprilie 2009 pronunțată de Curtea de Apel Iași – Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

4. Prin sentința civilă nr. 787 din 30 mai 2008 pronunțată de Tribunalul Iași a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților Ministerul Justiției, Curtea de Apel Iași și Ministerul Economiei și Finanțelor Publice, instanța obligând pârâții la plata actualizată în favoarea fiecărui reclamant a sumelor de bani reprezentând drepturi salariale cu titlu de spor de risc și solicitare neuropsihică de 50% calculat din salariul de bază brut lunar începând cu data de 1 februarie 2007 și până la 30 mai 2008 și pe viitor până la reglementarea legală a acestui spor și s-a respins excepția privind lipsa de calitate procesuală pasivă a pârâtului Ministerul Economiei și Finanțelor Publice și la alocarea fondurilor necesare achitării acestor drepturi.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 30 mai 2008 și a rămas irevocabilă

prin respingerea recursului formulat de Ministerul Finanțelor Publice (fost Ministerul Economiei și Finanțelor) prin Direcția Generală a Finanțelor Publice, prin decizia civilă nr. 369 din 10 aprilie 2009 pronunțată de Curtea de Apel Iași – Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

5. Prin sentința civilă nr. 121 din 13 noiembrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Iași s-a admis cererea formulată de reclamânți în contradictoriu cu pârâții Ministerul Justiției și Curtea de Apel Iași, instanța obligând pârâții să plătească reclamanților diferențele de despăgubiri (reținute în mod nelegal în urma aplicării contribuției de asigurări sociale la baza de calcul neplafonată, potrivit Legii nr. 250/2007), actualizate în raport cu rata inflației la data plății efective, despăgubiri cuvenite conform sentinței civile nr. 2405 din 21 decembrie 2006 pronunțată de Tribunalul Vaslui, rămasă irevocabilă prin decizia civilă nr. 36 din 16 ianuarie 2007 a Curții de Apel Iași.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 13 noiembrie 2008 și a rămas irevocabilă prin respingerea recursului formulat de pârâtul Ministerul Justiției a prin decizia civilă nr. 403 din 21 aprilie 2009 pronunțată de Curtea de Apel Iași – Secția Litigii de muncă și asigurări sociale.

6. Prin sentința civilă nr. 6 din 2 septembrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Iași a fost admisă cererea formulată de reclamânți împotriva pârâților Ministerul Justiției și Curtea de Apel Iași și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, instanța obligând pârâții să plătească reclamanților despăgubiri constând în sumele primite cu titlu de stimulente, în perioada 2006-2008, de un consilier juridic asimilat magistraților, din cadrul Ministerului Justiției, sume actualizate la data plății efective.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 2 septembrie 2008 și a rămas irevocabilă prin respingerea recursului formulat de către pârâtul Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești, prin decizia civilă nr. 438 din 24 aprilie 2009 pronunțată de Curtea de Apel Iași – Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

7. Prin sentința civilă nr. 8992 din 2 septembrie 2008 pronunțată de Judecătoria Iași, a fost admisă contestația la executare formulată de reclamânți, în contradictoriu cu intimații Ministerul Justiției, Curtea de Apel Iași și

Tribunalul Iași, instanța dispunând continuarea executării titlurilor executorii reprezentate de decizia civilă nr. 296 din 2 aprilie 2007 a Curții de Apel Bacău și sentințele civile nr. 619 din 17 mai 2007 a Tribunalului Vaslui, nr. 2950 din 20 decembrie 2006 a Tribunalului Iași, nr. 137 din 24 ianuarie 2007 a Tribunalului Iași, încheierea nr. 592 din 16 iulie 2007 a Tribunalului Iași, sentința civilă nr. 1133 din 6 iunie 2007 a Tribunalului Iași, obligând intimații la plata către contestatori a sumei de 77.926 lei rezultate ca urmare a recalculării contribuției CAS, nelegal calculate de către intimați, conform drepturilor stabilite prin raportul de expertiză contabilă nr. 1582/2007 din 16 mai 2008 – expert Bălănică Valentin, inclusiv suplimentul raportului de expertiză contabilă nr. 3381 din 6 iunie 2008, actualizată cu rata inflației la data plății efective.

Împotriva sentinței a formulat recurs pârâtul Ministerul Justiției, care a fost respins prin decizia civilă nr. 2294 din 14 noiembrie 2008 a Tribunalului Iași, hotărârea judecătorească în cauză rămânând și irevocabilă.

8. Prin sentința civilă nr. 410 din 12 martie 2008 pronunțată de Tribunalul Iași, a fost respinsă cererea formulată împotriva pârâților Ministerul Justiției, Curtea de Apel Iași și Statul Român prin Ministerul Economiei și Finanțelor Publice, având ca obiect drepturi bănești reprezentând sporul de confidențialitate de până la 15% începând cu luna septembrie 2004 și până la rămânerea revocabilă a hotărârii, precum și plata pe viitor a acestui spor, reclamanții solicitând între altele, și obligarea Ministerului Economiei și Finanțelor la alocarea fondurilor necesare plății sumelor neîncasate.

Recursul formulat de reclamanți a fost admis prin decizia civilă nr. 475 pronunțată de Curtea de Apel Iași la data de 5 mai 2009, ulterior pronunțării Deciziei în interesul legii nr. 46 din 15 decembrie 2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secțiile Unite, prin care instanța supremă a stabilit că judecătorii și procurorii au dreptul la un spor de confidențialitate de 15%, calculat la indemnizația brută lunară. Prin decizia instanței de recurs, pârâții Ministerul Justiției și Curtea de Apel Iași au fost obligați să plătească reclamanților sporul de confidențialitate de 15% calculat la indemnizația brută lunară, începând cu data de 25 septembrie 2004 și până la 5 mai 2009 și în continuare, pe viitor, actualizat în raport cu indicele de inflație la data plății efective. Totodată, a fost

obligat pârâtul Ministerul Economiei și Finanțelor să aloce sumele necesare plății drepturilor bănești acordate reclamanților.

Prin admiterea recursului, hotărârea judecătorească în cauză, așa cum a fost modificată prin decizia instanței de control judiciar, a rămas irevocabilă.

Pentru reclamanții de la Curtea de Apel Alba

A. Procesul finalizat prin pronunțarea sentinței civile nr.81 din data de 30 octombrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia și a deciziei nr.648 din 25 mai 2009 a Curții de Apel Alba Iulia.

1) Obținerea hotărârilor judecătorești

A) Prin sentința civilă nr. 81 din data de 30 octombrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia, ne-a fost admisă în parte cererea formulată împotriva pârâților Curtea de Apel Alba Iulia și Ministerul Justiției, având ca obiect drepturi bănești. Instanța de judecată a obligat pârâții Curtea de Apel Alba Iulia și Ministerul Justiției să ne plătească sumele reprezentând sporul de 50% pentru risc și suprasolicitare neuropsihică, calculat la indemnizația brută lunară, pentru perioada începând cu 24.09.2005 la zi, și în continuare având în vedere perioada în care am îndeplinit calitatea de magistrați în cadrul instituțiilor pârâte, sume ce urmau a fi actualizate cu indicii de inflație de la data scadenței până la data introducerii acțiunii.

Totodată, prin sentința menționată s-a dispus ca pârâții să înscrie mențiunile privind sporul de 50% pentru risc și suprasolicitare neuropsihică, calculat la indemnizația brută lunară în carnetele de muncă ale reclamantelor.

Sentința nr. 81/2008 a Curții de Apel Alba Iulia este, potrivit dreptului intern – art. 79 din Legea nr. 168/1999, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării ei, și a rămas irevocabilă prin respingerea recursurilor declarate de pârâta Curtea de Apel Alba Iulia și reclamanți prin decizia nr.648/25 mai 2009 a Curții de Apel Alba Iulia.

Ambii reclamanți au funcția de judecător, începând de la 6.12.1996 și respectiv 1.07.1997, și în prezent ambii reclamanți funcționează ca judecător, în cadrul Curții de Apel Alba Iulia.

B) Prin sentința nr.26/25 09 2008 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia și încheierea nr.299/F/CC/27.11.2008 de îndreptare a erorii materiale, s-a admis acțiunea civilă formulată de reclamânți și a fost obligați Ministerul Justiției și Curtea de Apel Alba Iulia în solidar să plătească despăgubirile bănești cu titlu de drepturi salariale reprezentând diferența dintre salariul încadrat și cel prevăzut în art.11 al.1 și anexa I litera A pct.6-13 din OUG nr.27/2006 corespunzător funcției exercitate aferente perioadei 10.01.2005-25.09.2008 și în continuare, sume ce urmează a fi actualizate cu indicele de inflației începând cu data nașterii dreptului material și până la data plății efective.

Prin decizia nr.673/28 mai 2009 a fost admis recursul declarat de pârâțul Ministerul Justiției împotriva Încheierii nr.299/F/CC/2008, a fost modificată încheierea nr.299/F/CC/2008 în sensul că s-a respins cererea de îndreptare a erorii materiale și s-au respins recursurile formulate pârâții Curtea de Apel Alba Iulia și Ministerul Justiției împotriva sentinței nr.26/2008.

C) Prin sentința nr.1235 din 28 noiembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Alba în dosar nr.3556/107/2007 a fost admisă acțiunea formulată de reclamânți și obligați pârâți în solidar la plata în favoarea fiecărui reclamant a drepturilor salariale indexate cu procentul de 5% începând cu data 1.01.2007 și în continuare, suma restantă urmând a fi actualizată cu rata inflației până la data plății efective.

Recursurile declarate de reclamânți și de pârâți Ministerul Justiției și Curtea de Apel Alba Iulia au fost respinse prin decizia civilă nr.699/1 iunie 2009 a Curții de Apel Alba Iulia.

D) Prin decizia civilă nr.612/21 mai 2009 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia în dosar nr.3499/107/2007 a fost admis recursul declarat de reclamânți împotriva sentinței civile nr.1207/2007 a Tribunalului Alba, modificată în parte sentința atacată în sensul admiterii în parte a acțiunii reclamânților împotriva pârâților Ministerului Justiției și Curtea de Apel Alba Iulia și au fost obligați pârâți să plătească reclamânților sporul de confidențialitate în procent de 15% din indemnizația de încadrare brută lunară începând cu data de 4.10.2004 la zi și în continuare, sume de urmează a fi actualizate cu indicele de inflației la data plății, iar Curtea de Apel Alba Iulia a fost obligată să efectueze cuvenitele mențiuni în cartelele de muncă.

2) Calculul creanțelor potrivit criteriilor stabilite prin hotărârile judecătorești

Prin raportul de expertiză extrajudiciară efectuat după pronunțarea sentințelor au fost calculate în funcție de criteriile stabilite de titlul executoriu, creanțele fiecărui creditor constatate prin titlul executoriu menționat.

Astfel, pentru reclamantul a fost calculată suma de 244.565,14 lei ron pentru titlurile executorii arătate mai sus la punctele 1, A-C, iar pentru reclamanta a fost calculată suma de 244.565,14 lei ron, pentru drepturile salariale cuvenite în baza titlului executoriu de la punctul 1 D) nefiind efectuat un raport de expertiză până la acest moment.

Pentru reclamanții de la Tribunalul Neamț

1. Prin sentința civilă nr. 1020C din 7 decembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Neamț, a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților Curtea de Apel Bacău, Ministerul Justiției, Ministerul Economiei și Finanțelor și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării. Pârâții Ministerul Justiției, Curtea de Apel Bacău și Tribunalul Neamț au fost obligați să plătească reclamanților despăgubiri reprezentând indexările salariale după cum urmează: 5% începând cu data de 1.04.2006 față de nivelul din luna ianuarie 2006, cu 6% începând cu data de 1.09.2006 față de nivelul din luna august 2006, cu 5% începând cu data de 1.01.2007 față de nivelul lunii decembrie 2006, cu 2% începând cu data de 1.04.2007 față de nivelul din luna martie 2007 și cu 11% începând cu 1 octombrie 2007 față de nivelul din luna septembrie 2007, sume ce vor fi reactualizate cu indicele de inflație de la data scadenței la momentul plății efective. De asemenea, a fost obligat pârâtul Ministerul Economiei și Finanțelor să aloce și să includă în bugetul pârâtului Ministerul Justiției sumele necesare achitării despăgubirilor salariale acordate.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 7 decembrie 2007.

Împotriva sentinței au formulat recurs pârâții Ministerul Justiției, recurs care a fost admis prin decizia civilă nr. 321 din 7.04.2008 pronunțată de Curtea

de Apel Bacău, hotărârea primei instanțe fiind modificată în parte în sensul respingerii ca nefundat a capătului de cerere având ca obiect obligarea pârâților la plata de despăgubiri către reclamanți reprezentând indexările salariale pentru anul 2006. Pentru anul 2007 despăgubirile stabilite de prima instanță se vor acorda reclamanților în raport de perioada în care au îndeplinit efectiv funcția de judecător. A rămas astfel irevocabil dreptul de a obține despăgubiri reactualizate la data plății efective reprezentând indexările salariale aferente anului 2007.

2. Prin sentința civilă nr. 967C din 23 noiembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Neamț, a fost admisă împotriva pârâților Curtea de Apel Bacău, Ministerul Justiției, Ministerul Economiei și Finanțelor și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării. Pârâții Ministerul Justiției, Curtea de Apel Bacău și Tribunalul Neamț au fost obligați să plătească reclamanților despăgubiri reprezentând indexările salariale după cum urmează: 5% începând cu data de 1.04.2006 față de nivelul din luna ianuarie 2006, cu 6% începând cu data de 1.09.2006 față de nivelul din luna august 2006, cu 5% începând cu data de 1.01.2007 față de nivelul lunii decembrie 2006, cu 2% începând cu data de 1.04.2007 față de nivelul din luna martie 2007 și cu 11% începând cu 1 octombrie 2007 față de nivelul din luna septembrie 2007, sume ce vor fi reactualizate cu indicii de inflație de la data scadenței la momentul plății efective. De asemenea, a fost obligat pârâtul Ministerul Economiei și Finanțelor să aloce și să includă în bugetul pârâtului Ministerul Justiției sumele necesare achitării despăgubirilor salariale acordate.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 23 noiembrie 2007.

Împotriva sentinței a formulat recurs pârâții Ministerul Justiției, recurs care a fost admis prin decizia civilă nr. 719 din 24.06.2009 pronunțată de Curtea de Apel Bacău, hotărârea primei instanțe fiind modificată în parte în sensul respingerii ca nefundat a capătului de cerere având ca obiect obligarea pârâților la plata de despăgubiri către reclamanți reprezentând indexările salariale pentru anul 2006. Pentru anul 2007 despăgubirile stabilite de prima instanță se vor acorda reclamanților în raport de perioada în care au îndeplinit efectiv funcția de judecător. A rămas astfel irevocabil dreptul de a obține despăgubiri reactualizate la data plății efective reprezentând indexările salariale aferente anului 2007.

3. Prin sentința civilă nr. 1017C din 7 decembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Neamț a fost admisă acțiunea completată împotriva pârâților Ministerul Justiției, Curtea de Apel Bacău, Tribunalul Neamț, Ministerul economiei și Finanțelor și consiliul național pentru combaterea discriminării, instanța obligând pârâții Ministerul Justiției, Curtea de Apel Bacău și Tribunalul Neamț să plătească sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică, în procent de 50% din indemnizația de bază brută lunară începând cu data de 1.10.2000 la zi și în viitor, sume ce vor fi actualizate cu indicele de inflație până la data plății efective.

Pârâtul Ministerul Economiei și Finanțelor a fost obligat și să aloce și să includă în bugetul Ministerului Justiției sumele necesare efectuării plăților drepturilor salariale acordate reclamanților.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 7 decembrie 2007.

Recursul formulat de către pârâtul Ministerul Justiției împotriva acestei sentințe a fost admis prin decizia nr. 325 din 7 aprilie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Bacău, Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, hotărârea primei instanțe fiind modificată în parte în sensul că s-a admis excepția prescripției dreptului la acțiune pentru perioada 1 octombrie 2000 – 28 septembrie 2004, judecătorească în cauză rămânând astfel și irevocabilă în ceea ce privește drepturile recunoscute reclamanților de a încasa sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică în procent de 50 % din indemnizația de bază brută lunară începând cu data de 28 septembrie 2004 la zi și în viitor, sume ce vor fi reactualizate cu indicele de inflație până la data plății efective.

4. Prin sentința civilă nr. 16C din 11 ianuarie 2008 pronunțată de Tribunalul Neamț a fost admisă acțiunea completată împotriva pârâților Ministerul Justiției, Curtea de Apel Bacău, Tribunalul Neamț, Ministerul economiei și Finanțelor și consiliul național pentru combaterea discriminării, instanța obligând pârâții Ministerul Justiției, Curtea de Apel Bacău și Tribunalul Neamț să plătească sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică, în procent de 50% din indemnizația de bază brută lunară începând cu data de 1.10.2000 la zi și

în viitor, sume ce vor fi actualizate cu indicele de inflație până la data plății efective.

Pârâtul Ministerul Economiei și Finanțelor a fost obligat și să aloce și să includă în bugetul Ministerului Justiției sumele necesare efectuării plăților drepturilor salariale acordate reclamanților.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 11 ianuarie 2008.

Recursul formulat de către pârâtul Ministerul Justiției împotriva acestei sentințe a fost admis prin decizia nr. 260 din 19 martie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Bacău, Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, hotărârea primei instanțe fiind modificată în parte în sensul că s-a admis excepția prescripției dreptului la acțiune pentru perioada 1 octombrie 2000 – 28 septembrie 2004, judecătorească în cauză rămânând astfel și irevocabilă în ceea ce privește drepturile recunoscute reclamanților de a încasa sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică în procent de 50 % din indemnizația de bază brută lunară începând cu data de 28 septembrie 2004 la zi și în viitor, sume ce vor fi reactualizate cu indicele de inflație până la data plății efective. S-a respins ca nefondat recursul formulat împotriva acestei sentințe de pârâtul Ministerul Finanțelor.

5. Prin sentința civilă nr. 1019 din 7 decembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Neamț, a fost admisă cererea formulată de reclamanți împotriva pârâților Ministerul Justiției, Curtea de Apel Bacău, Tribunalul Neamț, Ministerul Economiei și Finanțelor și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, instanța obligând pârâții Ministerul Justiției, Curtea de Apel Bacău, Tribunalul Neamț să plătească reclamanților despăgubiri reprezentând drepturi salariale rezultate din diferența dintre salariul încasat și cel prevăzut în Anexa I lit. A punctele 6- 13 la O.U.G. nr. 27/2006 cu modificările ulterioare, corespunzător funcțiilor exercitate de fiecare dintre aceștia, respectiv prin aplicarea următorilor coeficienți de multiplicare:

- 20,00 – pentru judecătorii cu grad de tribunal;
- 20,50 – pentru președinte de secție de tribunal;
- 21,00 – pentru vicepreședinte de tribunal;

- 21,50 – pentru președinte de tribunal;
- 21,50 – pentru judecătorii cu grad de curte de apel, începând cu data de 10 aprilie 2006, la zi și în continuare, în raport de data dobândirii gradului ori a funcției deținute, despăgubire ce vor fi acordate în quantum actualizat cu indicele de inflație până la momentul achitării efective. Totodată, pârâtul Ministerul Economiei și Finanțelor fost obligat să aloce și să includă în bugetul pârâtului Ministerul Justiției sumele acordate cu titlu de despăgubire prin prezenta hotărâre.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 7 decembrie 2007 și a rămas irevocabilă prin respingerea recursului formulat de pârâtii Ministerul Justiției și Ministerul Economiei și Finanțelor, prin decizia civilă nr. 249 din 17 martie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Bacău.

6. Prin sentința civilă nr. 989C din 30 noiembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Neamț, a fost admisă acțiunea formulată de reclamanți în contradictoriu cu pârâtii Ministerul Justiției, Curtea de Apel Bacău, Tribunalul Neamț, Ministerul Economiei și Finanțelor și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, instanța obligând pârâtii Ministerul Justiției, Curtea de Apel Bacău și Tribunalul Neamț să plătească fiecăruia dintre reclamanți câte 1 700 lei cu titlu de despăgubiri, în quantum actualizat cu indicele de inflație de la data executării efective. Totodată, a fost obligat pârâtul Ministerul Economiei și finanțelor să asigure sumele necesare acordării acestor drepturi.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 30 noiembrie 2007 și a rămas irevocabilă prin respingerea recursurilor formulate de pârâtii Ministerul Justiției și Ministerul Economiei și Finanțelor, prin decizia civilă nr. 115 din 6 februarie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Bacău.

7. Prin sentința civilă nr. 988C din 30 noiembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Neamț, a fost admisă acțiunea formulată de reclamanți în contradictoriu cu pârâtii Ministerul Justiției, Curtea de Apel Bacău, Tribunalul Neamț, Ministerul Economiei și Finanțelor și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, instanța obligând pârâtii Ministerul Justiției, Curtea de Apel Bacău și Tribunalul Neamț să plătească reclamanților

despăgubirile reprezentând stimulentele acordate prin Ordinul Ministrului Justiției nr. 1921/C/ 15.12.2005, în cuantum de cate 1700 lei actualizat cu indicele de inflație de la data executării efective. Totodată, a fost obligat pârâtul Ministerul Economiei și finanțelor să asigure sumele necesare acordării acestor drepturi.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 30 noiembrie 2007 și a rămas irevocabilă prin respingerea recursurilor formulate de pârâții Ministerul Justiției și Ministerul Economiei și Finanțelor, prin decizia civilă nr. 196 din 27 februarie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Bacău.

8. Prin sentința civilă nr. 113C din 8 februarie 2008 a Tribunalului Neamț a fost admisă acțiunea formulată de reclamânți în contradictoriu cu pârâții Ministerul Justiției, Curtea de Apel Bacău, Tribunalul Neamț, Ministerul Economiei și Finanțelor și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, instanța obligând pârâții Ministerul Justiției, Curtea de Apel Bacău și Tribunalul Neamț să plătescă reclamânților sporul de confidențialitate în procent de 15% din salariul de bază lunar, începând cu data de 1.12.2004, la zi și pentru viitor, actualizat cu indicele de inflație de la data executării efective.

Totodată, instanța l-a obligat pe pârâtul Ministerul Economiei și finanțelor să aloce și să includă în bugetul Ministerului Justiției sumele necesare efectuării plăților drepturilor salariale acordate reclamânților.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării 8 februarie 2008, și a rămas irevocabilă prin respingerea recursurilor formulate de pârâții Ministerul Justiției și Ministerul Economiei și Finanțelor, prin decizia civilă nr. 376 din 8 aprilie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Bacău.

9. Prin sentința civilă nr. 112C din 8 februarie 2008 a Tribunalului Neamț a fost admisă acțiunea formulată de reclamânți în contradictoriu cu pârâții Ministerul Justiției, Curtea de Apel Bacău, Tribunalul Neamț, Ministerul Economiei și Finanțelor și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, instanța obligând pârâții Ministerul Justiției, Curtea de Apel Bacău și Tribunalul Neamț să plătescă reclamânților sporul de confidențialitate în procent de 15% din

salariul de bază lunar, începând cu data de 1.12.2004, la zi și pentru viitor, actualizat cu indicele de inflație de la data executării efective.

Totodată, instanța l-a obligat pe pârâtul Ministerul Economiei și Finanțelor să aloce și să includă în bugetul Ministerului Justiției sumele necesare efectuării plăților drepturilor salariale acordate reclamanților.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării 8 februarie 2008, și a rămas irevocabilă prin respingerea recursurilor formulate de pârâții Ministerul Justiției și Ministerul Economiei și Finanțelor, prin decizia civilă nr. 693 din 17 iunie 2009 pronunțată de Curtea de Apel Bacău.

11. Prin sentința civilă nr. 43C din 18.01.2008 a Tribunalului Neamț, s-a admis acțiunea modificată formulată de reclamanți în contradictoriu cu pârâții Ministerul Justiției, Curtea de Apel Bacău, Tribunalul Neamț, Ministerul Economiei și Finanțelor și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării instanța obligând pârâții Ministerul Justiției, Curtea de Apel Bacău și Tribunalul Neamț să recunoască și să plătească reclamanților sporul de vechime în muncă pentru perioada 1.10.2000- 1.03.2003 și sporul de 30% din indemnizația de încadrare brută lunară pentru perioada 11.04.2002- 1.03.2003, în quantum actualizat cu indicele de inflație de la data executării efective. Au fost obligați aceiași pârâți să plătească reclamanților diferența dintre drepturile salariale cuvenite în baza sporurilor salariale astfel stabilite, cu titlu de primă de vacanță și premiu anual, reprezentând cel de-al 13-lea salariu, și cele încasate, pentru perioada 1.10.2000- 30.11.2006, sumece vor fi actualizate cu indicele de inflație de la data executării efective. Pârâtul Ministerul Economiei și Finanțelor a fost obligat să asigure sumele necesare acordării drepturilor salariale astfel stabilite.

Prin decizia civilă nr. 424 din 12.05.2008 a Curții de Apel Bacău sentința a fost modificată în parte în sensul menținerii în sarcina pârâților Ministerul Justiției, Curtea de Apel Bacău și Tribunalul Neamț doar a obligației de a plăti reclamanților în raport cu perioada efectiv lucrată de aceștia, diferența dintre premiile anuale acordate în anii 2004 și 2005 și premiile anuale cuvenite acestora pentru aceiași ani prin luarea în considerare a sporului de 30% actualizată la zi cu indicele de inflație la data plății efective.

Pentru reclamanții de la Tribunalul Vâlcea

a) Prin **sentința civilă nr. 1004/CM din data de 3 decembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Vâlcea și prin sentința civilă nr. 325 din 7 aprilie 2008, pronunțată de aceeași instanță** nouă, reclamanților, ne-a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților Guvernul României, Ministerul Justiției, Curtea de Apel Pitești și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, având ca obiect litigiu de muncă, precum și cererea de chemare în garanție formulată împotriva Ministerului Economiei și Finanțelor. Instanța de judecată a obligat pârâtii Ministerul Justiției, Curtea de Apel Pitești și Tribunalul Vâlcea să ne plătească diferențele de drepturi salariale, determinate ca urmare a creșterilor salariale cu 4% pe perioada 01 februarie 2006 -1 aprilie 2006, 5% față de nivelul lunii decembrie 2006, cu 2% începând cu data de 01 aprilie 2007, față de nivelul lunii martie 2007, precum și cu 11% începând cu data de 01 octombrie 2007, față de nivelul lunii septembrie 2007, sume ce se vor actualiza cu indicele de inflație la data plății efective. De asemenea, a fost obligat chematul în garanție Ministerul Economiei și Finanțelor să aloce fondurile bănești necesare achitării acestor diferențe salariale.

Sentințele primei instanțe sunt, potrivit dreptului intern - articolul 289 din Codul muncii, definitive și executorii de drept, de la data pronunțării, 3 decembrie 2007 și 7 aprilie 2008.

Împotriva sentințelor s-au formulat recursuri de către pârâtii Ministerul Economiei și Finanțelor și Ministerul Justiției, recursuri care s-au respins ca nefondate prin decizia nr. 149/R-CM pronunțată la data de 25 februarie 2008 de către Curtea de Apel Pitești - Secția civilă, pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și pentru cauze de minori și familie și prin decizia civilă nr. 455/R-CM, pronunțată la data de 30 mai 2008 de aceeași instanță.

Prin respingerea recursurilor, hotărârile judecătorești în cauză au devenit irevocabile.

b) **Prin sentința civilă nr. 986/CM din data de 26 noiembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Vâlcea - Secția Civilă, nouă**, unora dintre reclamanți, ne-a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților Ministerul

Finanțelor Publice, Ministerul Justiției, Curtea de Apel Pitești și Tribunalul Vâlcea, având ca obiect litigiu de muncă, instanța obligând pârâții Ministerul Justiției, Curtea de Apel Pitești și Tribunalul Vâlcea să ne plătească drepturile salariale reprezentând sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică în procent de 50%, calculat la indemnizația brută de încadrare lunară, așa cum a fost modificată în această perioadă, începând cu luna septembrie 2004 și până la data de 26 noiembrie 2007, sume actualizate cu indicele de inflație. De asemenea, a fost obligat pârâtul Ministerul Economiei și Finanțelor vireze fondurile bănești necesare achitării drepturilor bănești menționate.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 26 noiembrie 2007.

Împotriva sentinței s-a formulat recurs de către pârâții Ministerul Economiei și Finanțelor și Ministerul Justiției, recurs care s-a respins ca nefondat prin decizia nr. 105/R-CM pronunțată la data de 12 decembrie 2008 de către Curtea de Apel Pitești - Secția civilă, pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și pentru cauze de minori și familie.

c) Prin sentința civilă nr. 959 din 19 noiembrie 2007, pronunțată de Tribunalul Vâlcea, a fost admisă în parte acțiunea formulată de ceilalți reclamânți, formulată împotriva acelorași pârâți și pentru aceleași pretenții, au fost obligați pârâții Ministerul Justiției, Curtea de Apel Pitești și Tribunalul Vâlcea să ne plătească drepturile salariale repărezentând sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică de 50% calculat la indemnizația brută de încadrare lunară, pentru perioada 14.09.2004 - 1.02.2007, drepturi ce se vor actualiza în raport de indicele de inflație la data plății efective.

A fost obligat pârâtul Ministerul Economiei și Finanțelor să vireze celorlalți pârâți fondurile necesare achitării drepturilor bănești menționate.

A fost respins capătul de cerere vizând acordarea aceloarași drepturi pentru viitor și capătul de cerere privind obligarea Ministerului Finanțelor publice la plata acestor drepturi.

Împotriva acestei sentințe au declarat recurs reclamânții și pârâții Ministerul Justiției și Ministerul Economiei și Finanțelor Publice.

Prin decizia civilă nr. 120/R-CM din 18 februarie 2008, Curtea de apel Pitești a luat act de renunțarea la judecată a unei reclamante, a respins ca

nefundat recursurile declarate de pârâți, a admis recursul reclamanților, în sensul că a obligat pârâții debitori la plata sporului de 50% și pentru viitor. Au fost menținute celelalte dispoziții ale sentinței.

Prin soluțiile adoptate în recurs, cele două sentințe au devenit irevocabile statuând irevocabile dreptul reclamanților de a beneficia de sporul salarial de 50% de la data de 14.09.2004 pe viitor, până la intervenția unei cauze legislative de modificare.

d). Prin sentința civilă nr. 403 din 8 mai 2008 pronunțată de Tribunalul Vâlcea, nouă, reclamanților, ne-a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților, instanța obligând pârâții Ministerul Economiei și Finanțelor, Ministerul Justiției, Curtea de Apel Pitești, Tribunalul Vâlcea să ne plătească și pentru viitor, sporul de 50% din salariul de baza brut, pentru risc și suprasolicitare neuropsihică.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 8 mai 2008.

e). Prin sentința civilă nr. 310/CM din data de 7 aprilie 2008 pronunțată de Tribunalul Vâlcea - Secția Civilă, nouă, unora dintre reclamanți, ne-a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților Ministerul Economiei și Finanțelor, Ministerul Justiției, Curtea de Apel Pitești, Tribunalul Vâlcea, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, având ca obiect litigiu de muncă, instanța obligând pârâții Ministerul Justiției, Curtea de Apel Pitești și Tribunalul Vâlcea să ne plătească drepturile salariale reprezentând sporul de 15% pentru confidențialitate, începând cu 26 septembrie 2004 până la data de rămânerei irevocabile a hotărârii și pe viitor, sume actualizate cu indicele de inflație la data plății efective. De asemenea, a fost obligat pârâtul Ministerul Economiei și Finanțelor vireze fondurile bănești necesare achitării drepturilor bănești menționate, iar pârâta Curtea de Apel Pitești a fost obligată să efectueze mențiunile corespunzătoare acestor drepturi bănești în carnetele noastre de muncă.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 7 aprilie 2008.

Împotriva sentinței s-a formulat recurs de către pârâții Ministerul Economiei și Finanțelor și Ministerul Justiției, recurs care s-a respins ca

nefondat prin decizia nr.468/R- CM pronunțată la data de 4 iunie 2008 de către Curtea de Apel Pitești - Secția civilă, pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și pentru cauze de minori și familie.

Prin respingerea recursului, hotărârea judecătorească în cauză a rămas și irevocabilă.

f) Prin sentința civilă nr. 1000 din 3 decembrie 2007, pronunțată de Tribunalul Vâlcea, celorlalți reclamanți din prezenta cerere, respectiv, ne-a fost admisă în parte acțiunea având ca obiect plata sporului de 15%. Au fost obligați pârâții Ministerul Justiției, Curtea de Apel Pitești și Tribunalul Vâlcea să ne plătească sporul de confidențialitate de 15% din indemnizația de încadrare brută lunară, începând cu luna septembrie 2004 până la rămânerea irevocabilă a sentinței. A fost obligat pârâtul tribunalul Vâlcea să efectueze mențiunile corespunzătoare în cartelele de muncă, iar pârâtul Ministerul Finanțelor Publice să aloce fondurile necesare plății acestor drepturi salariale. A fost respinsă acțiunea cu privire la plata aceluiași spor pentru viitor.

Prin decizia civilă nr. 880 din 5 mai 2009, Curtea de Apel Pitești a respins ca tardiv recursul declarat de unii dintre reclamanți și cererea de extindere a efectelor acestei căi de atac, formulată de restul reclamanților.

Recursul viza respingerea capătului de cerere privind plata pentru viitor, respectiv până la intervenția unei cauze legale de modificare sau înlăturare (precum modificarea legii) a sporului de 15%.

Ca efect al hotărârilor judecătorești anterioare, reclamanții nominalizați mai sus au dreptul al sporul de 15% numai până la rămânerea irevocabilă a sentinței civile nr. 1000/2007, spre deosebire de ceilalți reclamanți din prezenta cerere care au același drept în continuare, deși nu există între aceștia nici o diferență, având același statut. S-a ajuns astfel ca un judecător să beneficieze de sporul de 15% (teoretic) și astăzi, iar colegul lui de birou, având aceeași încadrare, să nu beneficieze de același spor.

g) Prin sentința civilă nr. 1046 din 17 decembrie 2007, pronunțată de Tribunalul Vâlcea, mie, reclamantei, mi-a fost admisă cererea, dispunându-se obligarea pârâților Ministerul Justiției, Curtea de Apel Pitești și Tribunalul Vâlcea la plata sporului de confidențialitate de 15% din indemnizația de încadrare brută lunară, începând cu data de 11.09.2004 până la momentul

rămânării irevocabile a sentinței, actualizat cu indicele de inflație. S-a dispus obligarea părților să efectueze mențiunile corespunzătoare în carnetul de muncă și a fost respinsă cererea privind acordarea aceluiași drept pe viitor.

Sentința a devenit irevocabilă prin respingerea recursurilor declarate de Ministerul Justiției și Ministerul Economiei și Finanțelor, prin decizia civilă nr. 162/R-CM din 26 februarie 2008, pronunțată de Curtea de Apel Pitești.

h) Prin sentința civilă nr. 969 din 19 noiembrie 2007 și prin sentința civilă nr. 301 din 4 aprilie 2008, pronunțate de Tribunalul Vâlcea, mie, reclamantei, mi-a fost admisă cererea , dispunându-se obligarea părților Ministerul Justiției, Curtea de Apel Pitești și Tribunalul Vâlcea la plata sporului de risc și suprasolicitare neuropsihică în cuantum de 50%) calculat la indemnizația brută lunară, începând cu data de 11 septembrie 2004 și în continuare, pentru viitor, actualizat cu indicele de inflație.

Cele două sentințe au devenit irevocabile prin respingerea recursurilor declarate de Ministerul Justiției și Statul Român prin Ministerul Economiei și Finanțelor.

i) Prin decizia nr. 46 din 15 decembrie 2008, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secțiunile unite, a fost admis recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și s-a constatat că în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor legale corespunzătoare judecătorii, procurorii, magistrații asistenți și personalul auxiliar de specialitate au dreptul la un spor de confidențialitate de 15%, calculat la indemnizația brută lunară, respectiv salariul de bază brut lunar.

j) Prin decizia nr. 21 din 10 martie 2008, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, a fost admis recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și s-a constatat că în interpretarea dispozițiilor legale aplicabile, judecătorii, procurorii, magistrații asistenți și personalul auxiliar de specialitate au dreptul la un spor de 50%) pentru risc și suprasolicitare neuropsihică, calculat la indemnizația brută lunară, respectiv salariul de bază brut lunar.

Potrivit dispozițiilor art. 329 alin. 3 din Codul de procedură civilă deși dispozițiile pronunțate în recursul în interesul legii, dezlegările date asupra problemelor de drept sunt obligatorii.

k). **Prin sentința civilă nr. 5482 din 16 octombrie 2008 pronunțată de Judecătoria Rm. - Vâlcea** în dosarul nr. 4744/288/2008, rămasă irevocabilă prin decizia nr. 850 din 4 iunie 2009 a Tribunalului Vâlcea, s-a respins contestația formulată și precizată de contestatorul Ministerul Economiei și Finanțelor , cu privire la validarea popririi pe care noi am înființat-o asupra conturilor debitorilor, pentru recuperarea creanțelor datorate.

În legătură cu litigiul soluționat prin aceste hotărâri judecătorești, precizăm ca prin cererea din 3 martie 2008 am solicitat executorului judecătoresc să procedeze la executarea unora dintre hotărârile judecătorești anterioare. Cererea a fost înregistrată la Biroul Executorului Judecătoresc Bunesu Dumitru Tudor la nr. 69/2008.

În baza ei, au fost declanșate formalitățile de executare silită prin poprire.

Împotriva acestei executări a formulat contestație la executare Ministerul Economiei și Finanțelor Publice.

Prin sentința civilă nr. 3735 din 18 iunie 2008, Judecătoria Rm. Vâlcea a admis cererea creditorilor și a dispus validarea popririlor înființate în dosarul de executare. Sentința a devenit definitivă prin respingerea apelului declarat de Administrația Finanțelor publice a Municipiului Rm. Vâlcea.

Ca urmare a acestei sentințe, noi, reclamanții, am solicitat la data de 31 martie 2009 continuarea executării silite.

Întrucât prin decizia civilă nr. 850/2009 a fost respins recursul declarat de debitorul Ministerul Economiei și Finanțelor împotriva sentinței civile nr. 5482/2008 prin care se respinsese contestația formulată de acesta împotriva actelor de executare emise în dosarul nr. 69/2008, în prezent executarea silită ar trebui să fie în curs dacă nu ar exista opoziția abuzivă a debitorilor, exprimată în toate formele și pe toate căile.

Pentru reclamanții de la Tribunalul Bacău

1. Prin sentința civilă nr. 231/C/25.03.2008 pronunțată de Tribunalul Neamt în dosar 5519/110, a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților Curtea de Apel Bacău, Ministerul Justiției, Ministerul Economiei și Finanțelor și Tribunalul Bacău. Pârâții Curtea de Apel Bacău, Tribunalul Bacău și Ministerul Justiției au fost obligați să plătească reclamanților diferențele salariale

determinate de creșterile salariale cu 5% începând cu data de 1 ianuarie 2007 față de nivelul din luna decembrie 2006, cu 2% începând cu data de 1 ianuarie 2007 față de nivelul din luna martie 2007 și cu 11% începând cu 1 octombrie 2007 față de nivelul din luna septembrie 2007, cu actualizarea sumelor datorate, cu indicele de inflație la data plății efective. De asemenea, a fost obligat pârâtul Ministerul Economiei și Finanțelor să aloce sumele necesare achitării diferențelor salariale acordate.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 25.03.2008.

Împotriva sentinței au formulat recurs pârâtii Ministerul Justiției și, recurs care a fost respins prin decizia civilă nr. 495/ 4 mai 2009 pronunțată de Curtea de Apel Bacau, hotărârea primei instanțe rămânând astfel și irevocabilă.

2. Prin sentința civilă nr. 746/23.mai 2008 pronunțată de Tribunalul Iași a fost admisă în parte cererea formulată împotriva pârâților Tribunalul Bacau. Curtea de Apel Bacau, Ministerul Justiției și Ministerul Finanțelor Publice, instanța obligând pârâtii Tribunalul Bacau, Curtea de Apel Bacau și Ministerul Justiției la plata sumelor reprezentând drepturi salariale cu titlu de spor de risc și suprasolicitare neuropsihică, în procent de 50% din indemnizația de bază brută lunară pentru perioada 11.07.2004-23.05.2008, în quantum actualizat cu indicele de inflație până la data plății efective. Pentru reclamantii obligarea la plata drepturilor salariale privește perioada 01.09.2004-01.03.2005, pentru pârâții perioada este 17.10. 2004-19.10.2007, pentru pârâții Floarea Mihaita începând cu 7.02.2005.

Pârâtul Ministerul Finanțelor Publice a mai fost obligat și să aloce sumele necesare efectuării plăților la care primii pârâți au fost obligați prin această hotărâre.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 23.mai.2008.

Recursul formulat de către pârâtul Ministerul Economiei și Finanțelor Publice și a intervenientei împotriva acestei sentințe a fost respins prin decizia nr. 596 din 22.05.2009 pronunțată de Curtea de Apel Iasi, Secția conflicte de muncă și asigurări sociale; prin aceeași decizie a fost admis recursul

reclamantilor ,a fost modificata sentinta recurata in sensul platii sporului si pe viitor, in quantum actualizat cu indicele de inflatie pina la data platii efective.

3.Prin sentinta civila nr.269/C/11.04.2008 pronuntata de Tribunalul Neamt in dosar 2597/110/2007 au fost obligati piritii Ministerul Justitiei,Curtea de Apel Bacau si Tribunalul Bacau la plata in beneficiul reclamantilor a unui spor de confidentialitate in procent de 15%din salariul de baza brut lunar incepind cu data de 23.03.2004 la zi, actualizat cu indicele de inflatie la data executarii efective, si pentru viitor. A fost obligat piritul Ministerul Finantelor sa aloce si sa includa in bugetul Ministerului Justitiei sumele necesare efectuarii platilor drepturilor salariale in speta.Sentinta , definitiva si executorie in dreptul intern, a devenit irevocabila prin decizia civila nr. 498/4.mai 2009 pronuntata de Curtea de Apel 2597.1/110/22 mai 2007 prin care a fost respins ca nefundat recursul declarat de Ministerul Justitiei si Libertatilor Cetatenesti(similar cu Ministerul Justitiei).

Pentru reclamantii de la Tribunalul Iasi - sectia penală

A) Prin sentința civilă nr. 32 din 16 septembrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Iași, nouă, reclamantilor, ne-a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților Curtea de Apel Iași, Ministerul Justiției, Ministerul Economiei și Finanțelor și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării. Instanța de judecată a obligat pârâții Curtea de Apel Iași și Ministerul Justiției să plătească reclamantilor diferențele salariale determinate ca urmare a creșterilor salariale cu 5% începând cu data de 1 ianuarie 2007 față de nivelul din luna decembrie 2006, cu 2% începând cu 1 aprilie 2007 față de nivelul din luna martie 2007 și cu 11% începând cu 1 octombrie 2007 față de nivelul din luna septembrie 2007, cu actualizarea sumelor datorate cu indicele de inflație la data plății efective. De asemenea, a fost obligat pârâtul Ministerul Economiei și Finanțelor să aloce sumele necesare achitării diferențelor salariale acordate.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 16 septembrie 2008.

Împotriva sentinței s-a formulat recurs, recurs care s-a respins prin decizia civilă nr. 551 din 15.05. 2009 pronunțată de Curtea de Apel Iași.

Prin respingerea recursului, hotărârea judecătorească în cauză a rămas și irevocabilă.

B) Prin sentința civilă nr. 1350 din 18 iulie 2007 pronunțată de Tribunalul Iași, nouă, reclamanților, ne-a fost admisă în parte cererea formulată împotriva pârâților Curtea de Apel Iași, Ministerul Justiției și Ministerul Finanțelor Publice, având ca obiect litigiu de muncă, instanța obligând pârâții Curtea de Apel Iași și Ministerul Justiției să ne plătească sumele reprezentând drepturi salariale cu titlu de spor de risc și suprasolicitare neuropsihică, în procent de 50% din indemnizația de bază brută lunară pentru perioada 09 iulie 2004 – 1 februarie 2007, în cuantum actualizat cu indicele de inflație până la data plății efective.

De asemenea, pârâtul Ministerul Finanțelor Publice a fost obligat să aloce sumele necesare efectuării plăților la care primii pârâți au fost obligați prin prezenta hotărâre.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 18 iulie 2007.

Împotriva acestei sentințe s-a formulat recurs, recurs care a fost respins prin decizia nr. 697 din 12 iunie 2009 pronunțată de Curtea de Apel Iași, Secția Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale.

Prin respingerea recursului, hotărârea judecătorească în cauză a rămas și irevocabilă.

C) Prin sentința civilă nr. 114 din 30 .01.2008 pronunțată de Tribunalul Iași nouă, reclamanților, ne-a fost respinsă cererea formulată împotriva pârâților Ministerul Justiției, Curtea de Apel Iași, Statul Român prin Ministerul Economiei și Finanțelor – la sediul Direcției Generale a Finanțelor Publice Iași și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării. Noi, reclamanții au formulat recurs, iar prin Decizia nr. 268 din 22 .04.2008 Curtea de Apel Iași, Secția Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale a fost admis recursul împotriva sentinței civile nr. 114 din 30 .01.2008 pronunțată de Tribunalul Iași, pe care a modificat-o în parte, în sensul că a fost admisă acțiunea reclamanților, instanța obligând pârâții să ne plătească o despăgubire egală cu diferența dintre drepturile

salariale calculate potrivit nr. crt. 6 – 13 de la lit. A din anexa la O.U.G. nr. 27/2006 în raport cu funcțiile pe care le dețin și drepturile salariale încasate efectiv începând cu data de 11.03.2007 și pentru viitor, până la înlăturarea stării de discriminare, sume actualizate cu indicele de inflație la data plății efective. Totodată, a fost obligat pârâtul Ministerul Economiei și Finanțelor să aloce fondurile necesare plății sumelor acordate reclamanților.

Prin încheierea din 23.09.2008 Curtea de Apel Iași a admis cererea formulată de noi în contradictoriu cu aceiași pârâți și s-a dispus lămurirea înțeleșului, întinderii și aplicării dispozitivului deciziei nr. 268 din 22.04.2008 pronunțată de Curtea de Apel Iași, în sensul că obligația pârâților constă în plata unei despăgubiri calculate ca diferențe dintre salariile rezultate prin aplicarea la valoarea de referință sectorială a coeficienților de multiplicare prevăzuți la nr. 6 – 13 de la lit. A din anexa la O.U.G. nr. 27/2006 la care se adaugă sporurile aferente în raport cu funcțiile pe care le dețin și acele drepturi salariale pe care le-au încasat efectiv, începând cu data de 11.03.2007 și pe viitor, până la înlăturarea stării de discriminare, sume actualizate cu indicele de inflație la data plății efective.

D) Prin sentința civilă nr. 45 din 30 septembrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Iași nouă, reclamanților, ne-a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților Ministerul Justiției, Curtea de Apel Iași, Statul Român prin Ministerul Economiei și Finanțelor – la sediul Direcției Generale a Finanțelor Publice Iași și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, instanța obligând pârâții să ne plătească o despăgubire egală cu diferența dintre drepturile salariale calculate potrivit nr. crt. 6 – 13 de la lit. A din anexa la O.U.G. nr. 27/2006 în raport cu funcțiile pe care le dețin și drepturile salariale încasate efectiv începând cu data de 7 aprilie 2006-11.03.2007. Totodată, a fost obligat pârâtul Ministerul Economiei și Finanțelor să aloce fondurile necesare plății sumelor acordate reclamanților.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 30.09.2008.

Împotriva sentinței s-a formulat recurs ,care s-a respins prin decizia civilă nr. 481 din 05 mai 2009 pronunțată de Curtea de Apel Iași – Secția Litigii de Muncă și Asigurări Sociale.

Prin respingerea recursului, hotărârea judecătorească în cauză a rămas și irevocabilă.

E. Prin sentința civilă nr. 102 din 31 octombrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Iași, nouă, reclamanților, ne-a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților Ministerul Justiției, Curtea de Apel Iași și Ministerul Economiei și Finanțelor Publice, având ca obiect litigiu de muncă, instanța obligând pârâții la plata actualizată în favoarea fiecărui reclamant a sumelor de bani reprezentând drepturi salariale cu titlu de spor de risc și suprasolicitare neuropsihică în procent de 50% calculat din salariul de bază brut lunar începând cu data de 1 februarie 2007 și până la 30 mai 2008 și pe viitor până la reglementarea legală a acestui spor. Pentru unii reclamanți acțiunea a fost admisă în parte, prin raportare la perioada efectiv lucrată. Totodată, a fost respinsă excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Ministerul Economiei și Finanțelor Publice și a fost obligat acest pârât la alocarea fondurilor necesare achitării acestor drepturi.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 31 octombrie 2008.

Împotriva sentinței s-a formulat recurs, recurs care s-a respins prin decizia civilă nr. 538 din 12 mai 2009 pronunțată de Curtea de Apel Iași – Secția Litigii de Muncă și Asigurări Sociale.

Prin respingerea recursului, hotărârea judecătorească în cauză a rămas și irevocabilă.

F. Prin sentința civilă nr. 2122 din 14 noiembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Iași, nouă, reclamanților, ne-a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților Ministerul Justiției, Curtea de Apel Iași și Ministerul Economiei și Finanțelor Publice, având ca obiect litigiu de muncă, instanța obligând pârâții la plata către fiecare reclamant a unei despăgubiri bănești egală cu prima primită de colegii magistrați în cuantum de 1.700 lei net, cu titlu de

stimulente în baza Ordinului nr. 1291/C/15.12.2005 emis de Ministerul Justiției, actualizată la data plății efective.

Totodată, a fost respinsă excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Ministerul Economiei și Finanțelor Publice și a fost obligat acest pârât la alocarea fondurilor necesare achitării acestor drepturi.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 31 octombrie 2008.

Împotriva sentinței s-a formulat recurs, recurs care s-a respins prin decizia civilă nr. 116 din 04.03.2008 pronunțată de Curtea de Apel Iași – Secția Litigii de Muncă și Asigurări Sociale.

Prin respingerea recursului, hotărârea judecătorească în cauză a rămas și irevocabilă.

G. . Prin sentința civilă nr. 24 din 16.09. 2008 pronunțată de Curtea de Apel Iași, nouă, reclamantilor, ne-a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților Ministerul Justiției, Curtea de Apel Iași, având ca obiect litigiu de muncă, instanța obligând pârâții să plătească fiecărui reclamant o despăgubire în quantum echivalent cu stimulentele primite în perioada 2006-2008 de un consilier juridic asimilat magistraților din cadrul Ministerului Justiției, sume care vor fi actualizate cu indicele de inflație la data plății efective.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 16.09.2008 .

Împotriva sentinței s-a formulat recurs, recurs care s-a respins prin decizia civilă nr. 582 din 19.05.2009 pronunțată de Curtea de Apel Iași – Secția Litigii de Muncă și Asigurări Sociale.

Prin respingerea recursului, hotărârea judecătorească în cauză a rămas și irevocabilă.

Pentru reclamantii de la Tribunalul Iași – secția Civilă

A) Prin sentința civilă nr. 510 pronunțată de Tribunalul Iași în dosarul nr.991/99/2008, ramasa definitiva si irevocabila prin decizia civila nr. 395/13 iunie 2008 a Curtii de Apel Iasi si decizia civila nr. 94 / 22 februarie 2008 a

Curtii de Apel Iasi a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților, Ministerul Justiției, Curtea de Apel Iași, Tribunalul Iași, Ministerul Economiei și Finanțelor București prin Direcția Generală a Finanțelor Publice Iași și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, având ca obiect litigiu de muncă. Instanța de judecată a obligat pârâții Ministerul Justiției și Curtea de Apel Iași și Tribunalul Iași să ne plătească drepturile bănești rezultate din aplicarea creșterilor salariale de 5% începând cu data de 01 ianuarie 2007, față de nivelul lunii decembrie 2006, cu 2% începând cu data de 01 aprilie 2007, față de nivelul lunii martie 2007, precum și cu 11% începând cu data de 01 octombrie 2007, față de nivelul lunii septembrie 2007, până la încetarea discriminării, sume ce se vor actualiza cu indicele de inflație la data plății efective. De asemenea, a fost obligat pârâțul Ministerul Economiei și Finanțelor să aloce fondurile bănești necesare achitării acestor diferențe salariale.

b) Prin sentința civilă nr. 1737 din data de 21.09.2007 pronunțată de Tribunalul Iași în dosarul nr. 6360/99/2007 a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Justiției, Curtea de Apel Iași și Tribunalul Iași, având ca obiect litigiu de muncă, instanța obligând pârâții Ministerul Justiției, Curtea de Apel Iasi si Tribunalul Iasi să ne plătească drepturile salariale reprezentând sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică în procent de 50%, calculat la indemnizația brută de încadrare lunară, așa cum a fost modificată în această perioadă, începând cu 1.07.2004 ,11.07.2004 si până la data de 01 februarie 2007, sume actualizate cu indicele de inflație. De asemenea, a fost obligat pârâțul Ministerul Economiei și Finanțelor să aloce fondurile bănești necesare achitării drepturilor bănești menționate.

Prin respingerea recursului, hotărârea judecătorească în cauză a rămas și irevocabilă.,respectiv prin decizia civila nr.213/08.04.2008 si decizia civila nr.179/28.03.2008 a Curtii de Apel Iasi .

c) Prin sentința civilă nr. 786/30.05.2008 a Tribunalului Iasi pronunțată în dosarul nr. 2421/99/2008 a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților Ministerul Economiei și Finanțelor, Ministerul Justiției, Curtea de Apel Iași , Tribunalul Iași Consiliul Național pentru Combaterea

Discriminării, având ca obiect litigiu de muncă, instanța obligând pârâții Ministerul Justiției, Curtea de Apel Iași, Tribunalul Iași să ne plătească drepturile salariale constând în despagubiri egale cu diferența dintre drepturile salariale calculate potrivit nr. crt. 6-13 de la lit.A din anexa la O.U.G. 27/2006, în raport cu funcțiile pe care le detin și drepturile salariale încasate efectiv, începând cu data de 1.04.2006 și pentru viitor, până la înlăturarea stării de discriminare, sume actualizate cu indicii de inflație la data plății efective. De asemenea, a fost obligat pârâtul Ministerul Economiei și Finanțelor să aloce fondurile bănești necesare achitării drepturilor bănești menționate. Hotărârea judecătorească în cauză a rămas și irevocabilă prin decizia civilă nr.705/12.06.2009 a Curții de apel Iasi

d) Prin sentința civilă nr. 4099/02.04.2008 pronunțată de Judecătoria Iasi în dosarul nr. 24685/245/2007 și sentința civilă nr. 914/28.01.2008 pronunțată de Judecătoria Iasi în dosarul nr. 24464/2007 a fost admisă contestația la executare formulată împotriva parților Ministerul Justiției, Curtea de Apel Iasi, Tribunalul Iasi, Tribunalul Galați, Curtea de Apel Galați, având ca obiect litigiu de muncă, instanța obligând parții Ministerul Justiției, Curtea de Apel Iasi, Tribunalul Iasi, Tribunalul Galați și Curtea de Apel Galați la continuarea executării titlurilor executorii- decizia civilă nr. 296 /02.05.2007 a Curții de Apel Bacău, sentința civilă nr. 619/17.05.2007 a Tribunalului Vaslui, sentința civilă nr. 2950 /20.12.2006 a Tribunalului Iasi, sentința civilă nr. 137/24.01.2007 a Tribunalului Iasi, încheierea nr.592/16.01.2007 a Tribunalului Iasi și sentința civilă nr. 2954/20.12.2006 a Tribunalului Iasi, în sensul achitării diferențelor reținute nelegal, cu titlu de cota de 9,5 % CAS. Hotărârile judecătorești în cauză au rămas irevocabile prin decizia civilă nr. 1619/10.09.2008 a Tribunalului Iasi și decizia civilă nr. 1251/11.06.2008 a Tribunalului Iasi.

e) Prin sentința civilă nr. 2265/05.12.2007 a Tribunalului Iasi pronunțată în dosarul nr. 8544/99/2007 a Tribunalului Iasi a fost admisă acțiunea formulată împotriva parților Curtea de Apel Iasi, Tribunalul Iasi, Ministerul Justiției, Ministerul Economiei și Finanțelor și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, instanța obligând parții Ministerul Justiției, Curtea de Apel Iasi, Tribunalul Iasi, Ministerul Economiei și Finanțelor și

Consiliul National pentru combaterea Discriminarii sa achite reclamantilor cate o despagubire baneasca egala cu suma primita de colegii magistrati, in cuantum de 1.700 lei net , cu titlu de stimulente , sume actualizate la data platii efective. Hotararea judecatoreasca in cauza a ramas irevocabila .

Pentru reclamantii de TRIBUNALUL CARAȘ SEVERIN

1. Prin sentința civilă nr. 70 din 15 octombrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara- Secția Litigii de muncă și asigurări sociale, a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților: Ministerul Justiției București, Curtea de Apel Timișoara, Tribunalul Caraș-Severin, Ministerul Economiei și Finanțelor București și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării. Pârâții Ministerul Justiției; Curtea de Apel Timișoara și Tribunalul Caraș-Severin au fost obligați să plătească reclamantilor drepturile salariale reprezentând sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică în cuantum de 50% din indemnizația lunară brută și, respectiv, din salariul de bază lunar brut aferent perioadei 1.09.2000-1.04.2004 actualizate cu indicele de inflație cu începere de la 1.09.2000 și până la momentul plății integrale. A obligat pârâții și la plata pentru viitor a acestor drepturi salariale, cu începere de la 26.11.2007 și până la data când reclamantii nu vor mai exercita funcțiile de judecător, de personal auxiliar de specialitate și de asistent judiciar.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 15 octombrie 2008.

Împotriva sentinței au formulat recurs pârâțul Ministerul Justiției, recurs care a fost respins prin decizia civilă nr. 519 din 17 martie 2009 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara –Secția Litigii de Muncă și Asigurări Sociale, în dosar nr.737.1/59/2008 și, hotărârea primei instanțe rămânând astfel și irevocabilă.

2. Prin sentința civilă nr.513 din 26.11.2007 pronunțată de Tribunalul Caraș-Severin, în dosar nr. 1466/115/2007 a fost admisă în parte cererea formulată împotriva pârâților: Ministerul Justiției, Curtea de Apel Timișoara și Tribunalul Caraș-Severin, instanța obligând pârâții Ministerul Justiției, Curtea de Apel Timișoara și Tribunalul Caraș-Severin, la plata sumelor reprezentând drepturi salariale cu titlu de spor de risc și suprasolicitare neuropsihică, în procent de 50% din indemnizația de bază brută lunară pentru perioada:

01.04.2007, până la data pronunțării hotărârii, în quantum actualizat cu indicele de inflație până la data plății efective.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 26.11.2007.

3. Prin sentința civilă nr.356 din 02.11.2007 pronunțată de Tribunalul Caraș-Severin, în dosar nr. 1465/115/2007 a fost admisă în parte cererea formulată împotriva pârâților: Ministerul Justiției, Curtea de Apel Timișoara și Tribunalul Caraș-Severin, instanța obligând pârâții Ministerul Justiției, Curtea de Apel Timișoara și Tribunalul Caraș-Severin, la plata sumelor reprezentând drepturi salariale cu titlu de spor de risc și suprasolicitare neuropsihică, în procent de 50% din indemnizația de bază brută lunară pentru perioada: 01.04.2007, până la data pronunțării hotărârii, în quantum actualizat cu indicele de inflație până la data plății efective.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 02.11.2007.

Împotriva sentinței au formulat recurs pârâții Ministerul Justiției și Tribunalul Caraș-Severin, recurs care a fost respins prin decizia civilă nr.871 din 20 mai 2009 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara –Secția Litigii de Muncă și Asigurări Sociale, în dosar nr.10127/1/2008 și, hotărârea primei instanțe rămânând astfel și irevocabilă.

4. Prin sentința civilă nr.1874 din 31.10.2008 pronunțată de Tribunalul Caraș-Severin, în dosar nr.1770/115/2008, a admis excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâților Ministerul Justiției și Ministerul Economiei și Finanțelor. A fost admisă în parte cererea formulată împotriva pârâților: Ministerul Justiției, Curtea de Apel Timișoara și Tribunalul Caraș-Severin, Ministerul Economiei și Finanțelor prin Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin, instanța obligând pârâții Tribunalul Caraș-Severin și Curtea de Apel Timișoara, la plata sumelor reprezentând drepturi bănești reprezentând suplimentul postului corespunzător treptei de salarizare, actualizate cu indicele de inflație la data plății efective, obligând pârâții la efectuarea mențiunilor corespunzătoare în cartelele de muncă ale reclamantilor.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 31.10.2008 și irevocabilă la data de 15.01.2009 prin nerecurarea sentinței.

5. Prin sentința civilă nr.1775 din 22.10.2008 pronunțată de Tribunalul Caraș-Severin, în dosar nr. 1492/115/2008 a fost admisă excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Ministerul Economiei și Finanțelor, a respins excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Ministerul Justiției și a admis cererea formulată împotriva pârâților: Ministerul Justiției, Curtea de Apel Timișoara și Tribunalul Caraș-Severin și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, instanța obligând pârâții Ministerul Justiției, Curtea de Apel Timișoara și Tribunalul Caraș-Severin, la plata sumelor reprezentând diferențe dintre salariul prevăzut pentru funcționarii din cadrul departamentului economico-financiar și administrativ din cadrul Înaltei Curții de Casație și Justiție și cel prevăzut pentru funcționarii publici din cadrul celorlalte instanțe.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 22.10.2008.

Împotriva sentinței au formulat recurs pârâtul Ministerul Justiției, recurs care a fost admis prin decizia civilă nr.102 din 28 ianuarie 2009 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara –Secția Litigii de Muncă și Asigurări Sociale, în dosar nr.1429/115/2008, în sensul că a modificat sentința civilă nr. 1775/CA/22.10.2008 a Tribunalului Caraș-Severin în sensul că admite excepția lipsei calității procesuale pasive a Ministerului Justiției și a respins cererea reclamanților de obligare a Ministerului Justiției la plata drepturilor bănești solicitate de aceștia, menținând în rest dispozițiile sentinței civile recurate, hotărârea primei instanțe rămânând astfel și irevocabilă la data de 28.01.2009.

Pentru reclamanții de TRIBUNALUL SĂLAJ

1. Prin sentința civilă nr. 2357 din 19 noiembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Sălaj, a fost admisă acțiunea reclamanților formulată împotriva pârâților Tribunalul Sălaj, Curtea de Apel Cluj, Ministerul Justiției și Ministerul Economiei și Finanțelor.

Pârâții Tribunalul Sălaj, Curtea de Apel Cluj, Ministerul Justiției au fost obligați să plătească reclamanților câte 1.700 lei, reprezentând drepturi salariale reactualizate cu indicile de inflație la data plății efective și la înscrierea în carnetul de muncă a mențiunilor corespunzătoare.

Pârâțul Ministerul Economiei și Finanțelor a fost obligat să aloce fondurile necesare plății sumelor de mai-sus, către reclamanți.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 19 noiembrie 2007.

Împotriva sentinței au declarat recurs pârâții Tribunalul Sălaj, Ministerul Economiei și Finanțelor și Ministerul Justiției. Recursurile au fost respinse prin Decizia civilă nr. 1445/R din 9 iunie 2009, hotărârea primei instanțe rămânând astfel și irevocabilă.

2. Prin Sentința Civilă nr. 2362 din 3 decembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Sălaj a fost admisă acțiunea reclamanților formulată împotriva pârâților Tribunalul Sălaj, Curtea de Apel Cluj, Ministerul Justiției și Ministerul Economiei și Finanțelor.

Pârâții Tribunalul Sălaj, Curtea de Apel Cluj și Ministerul Justiției au fost obligați să plătească reclamanților câte 1.700 lei reprezentând drepturi salariale actualizate cu indicile de inflație la data plății efective și la înscrierea în carnetul de muncă a mențiunilor corespunzătoare.

Pârâțul Ministerul Economiei și Finanțelor a fost obligat să aloce fondurile necesare plății sumelor de mai-sus către reclamanți.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 03 decembrie 2007.

Împotriva sentinței au declarat recurs pârâții Tribunalul Sălaj, Ministerul Economiei și Finanțelor și Ministerul Justiției, recurs a fost respinse prin Decizia civilă nr. 1393/R din 2 iunie 2009 a Curții de Apel Cluj, hotărârea primei instanțe rămânând astfel irevocabilă.

3. Prin Sentința Civilă nr. 2432 din 10 decembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Sălaj s-a admis acțiunea formulată de reclamanți împotriva pârâților Tribunalul Sălaj, Curtea de Apel Cluj, Ministerul Justiției, Ministerul Economiei și Finanțelor și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării .

Pârâții au fost obligați să plătească reclamanților drepturile reprezentând diferențele salariale dintre indemnizațiile reclamanților și cele ale procurorilor de la DNA și DIICOT începând cu luna aprilie 2006 și până la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești precum și pe viitor, actualizate la data plății efective.

Pârâții au fost obligați să efectueze mențiunile corespunzătoare în carnetele de muncă ale reclamanților .

Pârâtul Ministerul Economiei și Finanțelor a fost obligat să aloce fondurile necesare plății acestor sume.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 10 decembrie 2007 și a rămas irevocabilă prin Decizia Civilă nr. 1157/R din 12 mai 2009 a Curții de Apel Cluj.

4. Prin Sentința Civilă nr. 51 din 14 ianuarie 2009 pronunțată de Tribunalul Sălaj s-a respins excepția lipsei calității procesuale pasive a Ministerului Economiei și Finanțelor. S-a admis acțiunea formulată de reclamanți împotriva pârâților Tribunalul Sălaj, Curtea de Apel Cluj, Ministerul Justiției și Ministerului Economiei și Finanțelor.

Pârâții au fost obligați să plătească reclamanților drepturile reprezentând diferențele salariale dintre indemnizațiile reclamanților și cele ale procurorilor de la DNA și DIICOT începând cu luna aprilie 2006 și până la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești precum și pe viitor, actualizate la data plății efective.

Pârâții au fost obligați să efectueze mențiunile corespunzătoare în carnetele de muncă ale reclamanților.

Pârâtul Ministerul Economiei și Finanțelor a fost obligat să aloce fondurile necesare plății acestor sume.

S-a respins ca nefondată cererea reclamanților împotriva pârâtului Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 14 ianuarie 2008.

5. Prin Sentința Civilă nr. 248 din 4 februarie 2008 pronunțată de Tribunalul Sălaj s-au respins excepțiile necompetenței materiale a Tribunalului Sălaj și lipsei calității procesuale pasive a Ministerului Economiei și Finanțelor.

S-a admis acțiunea formulată de reclamanți împotriva pârâților Tribunalul Sălaj, Curtea de Apel Cluj, Ministerul Justiției și Ministerului Economiei și Finanțelor.

Pârâții Tribunalul Sălaj, Curtea de Apel Cluj, Ministerul Justiției au fost obligați să plătească reclamanților sumele reactualizate în funcție de rata inflației reprezentând spor de risc și suprasolicitare neuropsihică în procent de 50%, calculat la salariul de bază brut lunar pentru perioada 15.01.2005 până la zi și în continuare.

S-a respins ca prescrisă cererea reclamanților privind obligarea pârâților la plata acestor drepturi pentru perioada 08.10.2004 -14.01.2005.

Pârâtul Ministerul Economiei și Finanțelor a fost obligat să aloce fondurile necesare plății acestor sume.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 4 februarie 2008.

Recursurile pârâților au fost respinse prin Decizia Civilă nr. 386/R din 24 februarie 2009 a Curții de Apel Cluj, hotărârea primei instanțe rămânând astfel și irevocabilă.

6. Prin Sentința Civilă nr. 249 din 4 februarie 2008 pronunțată de Tribunalul Sălaj s-au respins excepțiile necompetenței materiale a Tribunalului Sălaj și lipsei calității procesuale pasive a Ministerului Economiei și Finanțelor.

S-a admis acțiunea formulată de reclamanți împotriva pârâților Tribunalul Sălaj, Curtea de Apel Cluj, Ministerul Justiției și Ministerului Economiei și Finanțelor.

Pârâții Tribunalul Sălaj, Curtea de Apel Cluj, Ministerul Justiției au fost obligați să plătească reclamanților sumele reactualizate în funcție de rata inflației reprezentând spor de risc și suprasolicitare neuropsihică în procent de 50% calculat la salariul de bază brut lunar pentru perioada 15.01.2005 până la zi și în continuare.

S-a respins ca prescrisă cererea reclamanților privind obligarea pârâților la plata acestor drepturi pentru perioada 08.10.2004 -14.01.2005.

Pârâtul Ministerul Economiei și Finanțelor a fost obligat să aloce fondurile necesare plății acestor sume.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 4 februarie 2008.

Recursurile pârâților au fost respinse prin Decizia Civilă nr.1243/R din 19.05.2009 a Curții de Apel Cluj, hotărârea primei instanțe rămânând astfel și irevocabilă.

7. Prin Sentința Civilă nr. 1154 din 26 mai 2008 pronunțată de Tribunalul Sălaj s-a respins ca nefondată excepția calității procesuale pasive a Ministerului Justiției

S-a admis acțiunea reclamanților împotriva pârâților Tribunalul Sălaj, Curtea de Apel Cluj, Ministerul Justiției și Ministerul Economiei și Finanțelor.

Pârâții Tribunalul Sălaj, Curtea de Apel Cluj, Ministerul Justiției au fost obligați să plătească reclamanților diferențele de drepturi salariale pentru perioadele efectiv lucrate, calculate pe baza valorii de referință sectorială pentru funcțiile de demnitate publică alese și numite și a coeficienților de multiplicare prevăzuți de lege, corectate prin adaos în raport cu evoluția prețurilor de consum, în condițiile stabilite de lege pentru determinarea și corecția valorilor de referință sectorială prevăzute de lege pentru aceste funcții astfel:

- 264,7 lei	—	—	—	05.05.2005 - 30.09.2005;
- 312,3 lei	—	—	—	01.02.2006 - 31.08.2006;
- 331 lei	—	—	—	01.09.2006 - 31.12.2006;
- 358 lei	—	—	—	01.01.2007 - 31.03.2007;
- 365 lei	—	—	—	01.04.2007 - 30.09.2007;
- 405 lei	—	—	—	01.10.2007 - 31.12.2007, în raport cu valoarea de referință sectorială pentru care au fost calculate efectiv salariile în perioadele indicate. La aceste sume se va aplica dobânda legală, suma rezultată urmând a fi actualizată în raport cu indicele de inflație.

Pârâții Tribunalul Sălaj, Curtea de Apel Cluj, Ministerul Justiției au fost obligați să efectueze mențiunile corespunzătoare în carnetele de muncă ale reclamanților.

Pârâtul Ministerul Economiei și Finanțelor a fost obligat să pună la dispoziție sumele necesare efectuării plăților.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 26 mai 2008.

***Pentru reclamanții de TRIBUNALUL MARAMURES
/JUDECATORIA BAI A MARE***

1. Prin sentința civilă nr. 1155 din 31 octombrie 2007 pronunțată de Tribunalul Maramures a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților Tribunalul Maramures, Curtea de Apel Cluj, Ministerul Justiției și Ministerul Finanțelor Publice, instanța obligând pârâții Tribunalul Maramures, Curtea de Apel Cluj și Ministerul Justiției la plata sumelor reprezentând drepturi salariale cu titlu de spor de risc și suprasolicitare neuropsihică, în procent de 50% începând cu luna septembrie 2004 și până la zi la valoarea actualizată în funcție de rata inflației la data plății.

Pârâtul Ministerul Finanțelor Publice a mai fost obligat și să aloce sumele necesare efectuării plăților la care primii pârâți au fost obligați prin această hotărâre.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării 31 octombrie 2007.

Recursul formulat de către pârâții Ministerul Justiției și Ministerul Economiei și Finanțelor Publice împotriva acestei sentințe a fost respins prin decizia nr. 1398/R/2009 din 2 iunie 2009 pronunțată de Curtea de Apel Cluj, Secția Civilă, de muncă și asigurări sociale, hotărârea judecătorească în cauză rămânând astfel și irevocabilă.

2. Prin sentința civilă nr. 59 din 18 ianuarie 2008 pronunțată de Tribunalul Maramurei, a fost admisă cererea formulată de reclamanți împotriva pârâților Ministerul Justiției, Curtea de Apel Cluj, Statul Român prin Ministerul Economiei și Finanțelor și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, instanța obligând pârâții să calculeze și să plătească reclamanților o despăgubire egală cu diferența dintre drepturile salariale calculate potrivit nr. crt. 6-13 lit. A din anexa la O.U.G. nr. 27/2006 în raport cu funcțiile pe care le dețin și drepturile salariale încasate efectiv începând cu luna aprilie 2006 și

pentru viitor, până la înlăturarea stării de discriminare, sume actualizate cu indicele de inflație la data plății efective. Totodată, a pârâțul Ministerul Economiei și Finanțelor fost obligat să aloce fondurile necesare plății sumelor acordate reclamantilor.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 18 ianuarie 2008 și a rămas irevocabilă prin respingerea recursului formulat de pârâțul Ministerul Justiției, prin decizia civilă nr. 1311/R/2009 din 26 mai 2009 pronunțată de Curtea de Apel Cluj – Secția civilă, de muncă și asigurări sociale.

3. Prin sentința civilă nr. 1154 din 31 octombrie 2007 pronunțată de Tribunalul Maramures a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților Ministerul Justiției, Curtea de Apel Cluj și Ministerul Economiei și Finanțelor Publice și Consiliul National pentru Combaterea Discriminării instanța obligând pârâții să plătească sporul de confidențialitate de 15/ calculat la nivelul indemnizației de încadrare brută lunară pentru fiecare reclamant în parte, începând cu luna septembrie 2004 și până la rămânerea irevocabilă a hotărârii, la valoarea actualizată în funcție de rata inflației, la data plății.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 31 octombrie 2007 și a rămas irevocabilă prin respingerea recursului formulat de Ministerul Finanțelor Publice (fost Ministerul Economiei și Finanțelor), prin decizia civilă nr 1454/R/ 2009 pronunțată de Curtea de Apel Cluj – Secția civilă, de muncă și asigurări sociale.

4. Prin sentința civilă nr. 477 din 8 aprilie 2008 pronunțată de Tribunalul Maramures s-a admis în parte cererea formulată de reclamanti în contradictoriu cu pârâții Ministerul Justiției și Curtea de Apel Cluj, Ministerul Economiei și Finanțelor instanța obligând pârâții să plătească reclamantilor drepturile salariale constând în suma de 1700 lei reactualizată în funcție de indicele de inflație la data plății efective.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 8 aprilie 2008 și a rămas irevocabilă prin respingerea recursului formulat de pârâțul Ministerul Economiei și Finanțelor Publice și a Ministerului Justiției prin decizia civilă nr.1671/R/2009

din 30 iunie 2009 pronunțată de Curtea de Apel Cluj – Secția Litigii de muncă și asigurări sociale.

Pentru reclamanții de la Judecătoria Segarcea

A. Procesul finalizat prin pronunțarea sentinței civile nr. 2637 din data de 17.04.2008, pronunțată de Tribunalul Dolj și a deciziei nr. 4334/25.06.2009 a Curții de Apel Craiova și procesul finalizat prin pronunțarea deciziei nr. 2972/12.05.2009 a Curții de Apel Craiova.

1) Obținerea hotărârilor judecătorești

Prin sentința civilă nr. 2637 din data de 17.04.2008, pronunțată de Tribunalul Dolj, nouă, reclamanților, alături de alți reclamanți, toți la data respectivă, Judecători în cadrul Judecătoriei SEGARCEA, ne-a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților Curtea de Apel Craiova, Tribunalul Dolj, Tribunalul Gorj, Tribunalul Mehedinți, Tribunalul Olt și Ministerul Justiției, având ca obiect drepturi bănești. Instanța de judecată a obligat pârâții să ne plătească sumele reprezentând sporul de 50% din indemnizația de bază brută lunară, prevăzut de art. 47 din Legea 50/1996, pentru risc și suprasolicitare neuropsihică, pentru perioada 01.09.2004 până la data pronunțării și în continuare - perioadă în care am îndeplinit calitatea de magistrați în cadrul instituțiilor pârâte -, sume ce urmau a fi actualizate cu indicele de inflație până la data plății efective. Astfel, reclamantului urma a-oi fi achitată suma de 39.195 lei; reclamantului suma de 61.101 lei și reclamantului suma de 56.917 lei.

Pârâții au fost obligați, prin aceeași hotărâre judecătorească, să înscrie mențiunile corespunzătoare privind sporul de 50% pentru risc și suprasolicitare neuropsihică, calculat la indemnizația brută lunară în carnetele de muncă ale reclamanților.

Prin decizia nr. 2971/12.05.2009 a Curții de Apel Craiova, nouă, reclamanților, alături de alți reclamanți, toți la data respectivă, Judecători în cadrul Judecătoriei SEGARCEA, ne-a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților Curtea de Apel Craiova, Tribunalul Dolj, Tribunalul Gorj, Tribunalul Mehedinți, Tribunalul Olt, Ministerul Justiției, Ministerul Economiei și

Finanțelor și Consiliului Național pentru combaterea Discriminării, având ca obiect drepturi bănești. Instanța de judecată a obligat pârâții Ministerul Justiției, Curtea de Apel Craiova și Tribunalul Olt să achite reclamantului Dașu Gheorghe sportul de confidențialitate de 15% pentru perioada 20.04.2006-15.07.2007 și Tribunalul Dolj pentru perioada 15.07.2007-12.05.2009; pârâții Ministerul Justiției și Tribunalul Mehedinți să achite reclamantului Grecescu Cristian-Marius sportul de confidențialitate pentru perioada august 2004-01.07.2006 și Tribunalul Dolj pentru perioada 01.07.2006-12.05.2009 și pârâții Ministerul Justiției, Curtea de Apel Craiova și Tribunalul Olt să achite reclamantului Grecu Dorin-Lucian sportul de confidențialitate de 15% pentru perioada august 2004-01.03.2007 și Tribunalul Dolj pentru perioada 01.03.2007-12.05.2009.

De asemenea, s-a stabilit că aceste drepturi salariale vor fi actualizate până la data plății efective.

Totodată, pârâții au fost obligați să efectueze cuvenitele mențiuni în cartelele de muncă ale reclamantilor.

Sentința nr. 2637 din data de 17.04.2008, pronunțată de Tribunalul Dolj, este, potrivit dreptului intern – art. 79 din Legea nr. 168/1999, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării.

Împotriva acestei sentințe s-a formulat recurs de către pârâți, însă prin decizia nr. 4334/25.06.2009 a Curții de Apel Craiova, acesta a fost respins, sentința civilă anterior menționată rămânând irevocabilă.

Reclamantii au funcția de judecător, începând cu următoarele date: reclamantul XX – de la data de 19.04.2006; reclamantul XX – de la data de 01.10.2000 și reclamantul XX – de la data de 07.06.2004. Și în prezent reclamantii își desfășoară activitatea în funcția de judecător, în cadrul Judecătoriei Segarcea.

2) Actualizarea creanțelor stabilite prin hotărârile judecătorești

Prin raportul de expertiză extrajudiciară efectuat după pronunțarea sentinței nr. 2637/17.04.2008 a Tribunalului Dolj au fost calculate sumele cuvenite pe viitor, de la momentul pronunțării sentinței și până în luna decembrie a anului 2008, astfel: reclamantului XX I se cuvenea suma de 15.302 lei și reclamantului XX suma de 16.686 lei iar reclamantului XX suma de 15.960 lei.

Pentru reclamanții de la Judecătoria Hunedoara

1. Prin Sentința civilă nr. 473 din 23 aprilie 2008 pronunțată de Tribunalul Alba a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților Ministerul Justiției și Tribunalul Hunedoara, instanța obligând pârâții la plata sumelor reprezentând drepturi salariale cu titlu de spor de risc și suprasolicitare neuropsihică, în procent de 50% din indemnizația de bază brută lunară începând cu data de 14.11.2004 până la zi și în continuare, în cuantum actualizat cu indicele de inflație până la data plății efective.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 23.04.2008.

Recursul formulat de către pârâtul Ministerul Justiției împotriva acestei sentințe a fost respins prin Decizia nr. 755 din data de 15.06.2009, pronunțată de Curtea de Apel Alba, hotărârea judecătorească în cauză rămânând astfel și irevocabilă.

Pentru reclamanții de la Judecătoria Onești

1. Prin sentința civilă nr. 109 C din 8 februarie 2008 pronunțată de Tribunalul Neamț, a fost admisă în parte cererea formulată împotriva pârâților Curtea de Apel Bacău, Tribunalul Bacău, Ministerul Justiției, Ministerul Economiei și Finanțelor și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării. Pârâții Curtea de Apel Iași, Tribunalul Bacău și Ministerul Justiției au fost obligați să plătească reclamanților sporul de confidențialitate în procent de 15% din salariul de bază lunar, începând cu data de 18.04.2004, la zi și pentru viitor, până la încetarea situației creată prin discriminare, actualizat cu indicele de inflație de la data executării efective. A fost obligat Ministerului Economiei și Finanțelor să aloce și să includă în bugetul pârâtului Ministerul Justiției sumele necesare efectuării plăților drepturilor salariale acordate reclamanților prin prezenta hotărâre.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 8 februarie 2008.

Împotriva sentinței au formulat recurs pârâții Ministerul Justiției și Ministerul Economiei și Finanțelor, recurs care a fost respins prin decizia civilă nr. din 2009 pronunțată de Curtea de Apel Bacău, hotărârea primei instanțe rămânând astfel și irevocabilă.

2. Prin sentința civilă nr. 280 din 17 aprilie 2008 pronunțată de Tribunalul Bacău a fost admisă în parte cererea formulată împotriva pârâților Curtea de Apel Bacău, Tribunalul Bacău, Ministerul Justiției și Ministerul Finanțelor Publice, instanța obligând pârâții Curtea de Apel Bacău, Tribunalul Bacău și Ministerul Justiției să plătească reclamanților diferențele de drepturi salariale reprezentând spor de risc și suprasolicitare neuropsihică, în procent de 50% din indemnizația de bază brută lunară pentru perioada ulterioară date de 10 septembrie 2004 și pentru viitor, reactualizate cu indicele de inflație la data plății efective.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 17 aprilie 2008.

Recursul formulat de Tribunalul Bacău a fost admis prin decizia nr. 778 din 13 iulie 2009 pronunțată de Curtea de Apel Bacău, Secția conflicte de muncă și asigurări sociale. A fost modificată în parte sentința civilă nr. 280 din 17 aprilie 2008 pronunțată de Tribunalul Bacău în sensul că respinge excepția lipsei calității procesuale pasive a Ministerul Economiei și Finanțelor Publice și obligă Ministerul Economiei și Finanțelor Publice să aloce sumele necesare efectuării plăților drepturilor stabilite prin hotărâre.

3. Prin sentința civilă nr. 43 din 1 octombrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Bacău, a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților Tribunalul Bacău, Curtea de Apel Bacău, Ministerul Justiției, Ministerul Economiei și Finanțelor, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării și Statul Român reprezentat de Ministerul Economiei și Finanțelor. Pârâții Ministerul Justiției, Curtea de Apel Bacău și Tribunalul Bacău precum și Ministerul Economiei și Finanțelor au fost obligați să plătească reclamanților majorările salariale respectiv: începând cu 1 ianuarie 2007 de 5% față de luna decembrie 2006, de 2% începând cu data de 1.04.2007 față de nivelul din luna martie 2007 și cu 11% începând cu 1 octombrie 2007 față de nivelul din luna septembrie 2007,

sume ce vor fi actualizate cu indicele de inflație de la data scadenței fiecărei sume până la data plății efective.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 1 octombrie 2008.

Împotriva sentinței au formulat recurs pârâții Ministerul Justiției, recurs care a fost respins prin decizia civilă nr. 611 din 1 iunie 2009 pronunțată de Curtea de Apel Bacău. A rămas astfel irevocabil dreptul de a obține despăgubiri reactualizate la data plății efective reprezentând indexările salariale aferente anului 2007.

Pentru reclamanții de la Judecătoria Târgu Neamț

a) Prin **sentința civilă nr. 195 din data de 17 decembrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Bacău** nouă, unora dintre reclamanți, ne-a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților Ministerul Justiției, Curtea de Apel Bacău Tribunalul Neamț și Ministerul Economiei și Finanțelor , având ca obiect litigiu de muncă. Instanța de judecată a obligat pârâții Ministerul Justiției, Curtea de Apel Bacău și Tribunalul Neamț să ne plătească despăgubiri echivalente cu sumele reprezentând indexări salariale, astfel :5% începând cu 1.01.2007, față de nivelul salariului brut din decembrie 2006, 2% începând cu 01.04.2007, față de nivelul salariului brut din martie 2007 și 11% începând cu 1.10.2007, față de nivelul salariului brut din septembrie 2007, actualizate cu indicele de inflație la data plății efective. A fost obligat pârâtul Tribunalul Neamț să efectueze mențiunile corespunzătoare în cărțile de muncă ale reclamanților, iar Ministerul Economiei și Finanțelor să aloce sumele necesare efectuării plății sumelor acordate.

Sentința primei instanțe este , potrivit dreptului intern - articolul 289 din Codul muncii, definitive și executorii de drept, de la data pronunțării, 17 decembrie 2008.

Împotriva acestei sentințe nu s-au exercitat căile de atac prevăzute de lege.

b) **Prin sentința civilă nr. 195 /C din data de 14 martie 2008 pronunțată de Tribunalul Neamț** - Secția Civilă, nouă, unora dintre reclamanți, ne-a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților Ministerul

Ministerul Justiției, Curtea de Apel Bacău și Tribunalul Neamț, Ministerul Economiei și Finanțelor și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, având ca obiect litigiu de muncă, instanța obligând pârâții Ministerul Justiției, Curtea de Apel Bacău și Tribunalul Neamț să ne plătească drepturile salariale reprezentând sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică în procent de 50%, calculat la indemnizația brută de încadrare lunară, așa cum a fost modificată în această perioadă, începând cu data de 1 octombrie 2000 la zi și în viitor, pârâtul Ministerul Economiei și Finanțelor a fost obligat să aloce și să includă în bugetul pârâtului Ministerul Justiției sumele necesare efectuării plăților drepturilor salariale acordate nouă reclamanților, de asemenea a fost obligat pârâtul Tribunalul Neamț să efectueze mențiunile privind acordarea acestui spor în carnetul de muncă al fiecărui reclamant.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 14 martie 2008.

Împotriva sentinței s-a formulat recurs de către pârâții Ministerul Economiei și Finanțelor și Ministerul Justiției, recurs care a fost admis prin decizia nr. 452/R pronunțată la data de 26 mai 2008 de către Curtea de Apel Bacău - Secția civilă, pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și pentru cauze de minori și familie. Prin această decizie a fost modificată în parte sentința recurată în sensul că obligația de plată stabilită în sarcina pârâților este începând cu 11 octombrie 2004 în loc de 1 octombrie 2000 (pentru perioada 1 octombrie 2000- 10 octombrie 2004 intervenind prescripția dreptului la acțiune). Au fost menținute celelalte dispoziții ale sentinței recurate.

c) Prin sentința civilă nr. 196 /C din 14 martie 2008, pronunțată de Tribunalul Neamț, a fost admisă în parte acțiunea formulată de unii dintre noi reclamanții, formulată împotriva acelorași pârâți și pentru aceleași pretenții, au fost obligați pârâții Ministerul Justiției, Curtea de Apel Bacău și Tribunalul Neamț să ne plătească drepturile salariale reprezentând sporul de confidențialitate în procent de 15 % din salariul de bază lunar, începând cu data de 01.09.2004, la zi și pentru viitor, actualizat cu indicele de inflație de la data executării efective.

A fost obligat pârâtul Tribunalul Neamț să efectueze mențiunile corespunzătoare în cărțile de muncă ale reclamanților, iar Ministerul Economiei și Finanțelor să aloce sumele necesare efectuării plății sumelor acordate.

A fost obligat pârâtul Ministerul Economiei și Finanțelor să vireze celorlalți pârâți fondurile necesare achitării drepturilor bănești menționate.

d). Prin sentința civilă nr. 41/C din 18 ianuarie 2008 pronunțată de Tribunalul Neamț, nouă, unora dintre reclamanți, ne-a fost admisă cererea formulată împotriva acelorași pârâți. instanța obligând pârâții să plătească fiecăruia dintre noi câte 1700 lei, cu titlu de despăgubiri, în cuantum actualizat cu indicele de inflație de la data executării efective, în baza Ordinului nr. 1921/C/15.12.2005 emis de Ministerul Justiției.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 18 ianuarie 2008.

e). Prin sentința civilă nr. 466/C din data de 08 mai 2009 pronunțată de Tribunalul Neamț - Secția Civilă, nouă, unora dintre reclamanți, ne-a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților Ministerul Economiei și Finanțelor, Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești, Curtea de Apel Bacău, Tribunalul Neamț, având ca obiect litigiu de muncă, instanța obligând pârâții Ministerul Justiției, Curtea de Apel Bacău și Tribunalul Neamț să ne plătească drepturile salariale reprezentând echivalentul stimulentei primite în perioada 2006-2008 de un consilier juridic din cadrul Ministerului Justiției și Libertăților Cetățenești, asimilat magistraților, sume ce vor fi actualizate cu indicele de inflație de la data scadenței la momentul plății efective.

A fost obligat pârâtul Ministerul Economiei și Finanțelor să vireze celorlalți pârâți fondurile necesare achitării drepturilor bănești menționate.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 08 mai 2009.

Pentru reclamanții de la Judecătoria Balș

1. Prin sentința civilă nr. 109 din 4 februarie 2008 pronunțată de Tribunalul Olt a fost admisă cererea formulată de reclamanți împotriva pârâților Ministerul Justiției și Curtea de Apel Craiova și Consiliul Național pentru

Combaterea Discriminării, instanța obligând pârâții să plătească reclamanților câte 1.700 lei, despăgubiri constând în sumele primite cu titlu de stimulente, sume actualizate în raport cu indicele de inflație la data plății efective.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 4 februarie 2008 și a rămas irevocabilă prin respingerea recursului formulat de către pârâtul Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești, prin decizia civilă din 28 mai 2008 pronunțată de Curtea de Apel Craiova – Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

2. Prin sentința civilă nr. 382 din 31 martie 2008 pronunțată de Tribunalul Olt, a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților Curtea de Apel Craiova, Ministerul Justiției, Ministerul Economiei și Finanțelor și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării. Pârâții Ministerul Justiției, Curtea de Apel Craiova și Tribunalul Olt au fost obligați să plătească reclamanților despăgubiri reprezentând indexările salariale după cum urmează: 5% începând cu data de 1.01.2007 față de nivelul din luna decembrie 2006, cu 2% începând cu data de 1.04.2007 față de nivelul din luna martie 2007, cu 11% începând cu data de 1.10.2007 față de nivelul lunii septembrie 2007.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 31 martie 2008 și a rămas irevocabilă prin decizia civilă din 02 iulie 2009 pronunțată de Curtea de Apel Craiova – Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

3. Prin sentința civilă nr. 1187 din 6 decembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Olt a fost admisă acțiunea completată împotriva pârâților Ministerul Justiției, Curtea de Apel Craiova, Tribunalul Olt, Ministerul economiei și Finanțelor și consiliul național pentru combaterea discriminării, instanța obligând pârâții Ministerul Justiției, Curtea de Apel Craiova și Tribunalul Olt să plătească sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică, în procent de 50% din indemnizația de bază brută lunară începând cu data de 11.10.2004 până la 11.10.2007, sume ce vor fi actualizate cu indicele de inflație până la data plății efective.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 6 decembrie 2007 și a rămas

irevocabilă prin decizia civilă din 15 aprilie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Craiova – Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

4. Prin sentința civilă nr. 20 din 08 ianuarie 2009 pronunțată de Curtea de Apel Craiova a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților Ministerul Justiției, Curtea de Apel Craiova și Tribunalul Olt, instanța obligând pârâții la plata sporului de risc și solicitare neuropsihică de 50% calculat din salariul de bază brut lunar începând cu data de 12 octombrie 2007 la zi, sume actualizate cu indicele de inflație la data plății.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 08 ianuarie 2009.

5. Prin sentința civilă nr. 647 din 04 mai 2008 pronunțată de Tribunalul Olt, a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților Ministerul Justiției, Curtea de Apel Craiova și Statul Român prin Ministerul Economiei și Finanțelor Publice, având ca obiect drepturi bănești reprezentând sporul de confidențialitate de până la 15% începând cu luna octombrie 2005, în raport de perioada lucrată de fiecare reclamant, și în continuare până la apariția unor reglementări legale de salarizare, sume actualizate la data plății efective.

Sentința este definitivă și executorie de drept.

Pentru reclamantii de la Judecătoria Sighetu Marmatiei

1. Prin sentința civilă nr. 20 din 15 ianuarie 2008 în dosar nr. 5205/100/2007 pronunțată de Tribunalul Maramureș, a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților Curtea de Apel Cluj Ministerul Justiției, Ministerul Economiei și Finanțelor și Tribunalul Maramureș. Pârâții au fost obligați să plătească reclamanților diferențele salariale determinate de creșterile salariale cu 5% începând cu data de 1 ianuarie 2007 față de nivelul din luna decembrie 2006, cu 2% începând cu data de 1 ianuarie 2007 față de nivelul din luna martie 2007 și cu 11% începând cu 1 octombrie 2007 față de nivelul din luna septembrie 2007, cu actualizarea sumelor datorate, cu indicele de inflație la data plății efective. De asemenea, a fost obligat pârâțul Ministerul Economiei și Finanțelor să aloce sumele necesare achitării diferențelor salariale acordate.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 15 ianuarie 2008.

Împotriva sentinței au formulat recurs pârâții Ministerul Justiției și Ministerul Economiei și Finanțelor, recurs care a fost respins prin decizia civilă nr. 1607/R/2009 pronunțată de Curtea de Apel Cluj, hotărârea primei instanțe rămânând astfel și irevocabilă.

2. Prin sentința civilă nr. 1208 din 12 noiembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Maramureș a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților Curtea de Apel Cluj, Ministerul Justiției și Ministerul Finanțelor Publice, instanța obligând pârâții la plata sumelor reprezentând drepturi salariale cu titlu de spor de risc și suprasolicitare neuropsihică, în procent de 50% din indemnizația de bază brută lunară începând cu data de 5 octombrie 2004 la zi, în cuantum actualizat cu indicele de inflație până la data plății efective.

Pârâtul Ministerul Finanțelor Publice a mai fost obligat și să aloce sumele necesare efectuării plăților la care primii pârâți au fost obligați prin această hotărâre.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 12 noiembrie 2007.

Recursul formulat de către pârâții Ministerul Justiției și Ministerul Economiei și Finanțelor Publice împotriva acestei sentințe a fost respins prin decizia nr. 382 /R din 24 februarie 2009 pronunțată de Curtea de Apel Cluj, Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, hotărârea judecătorească în cauză rămânând astfel și irevocabilă.

3. Prin sentința civilă nr. 1339 din 10 decembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Maramureș , a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților Ministerul Justiției, Curtea de Apel Cluj și Statul Român prin Ministerul Economiei și Finanțelor Publice și Tribunalul Maramureș , având ca obiect drepturi bănești reprezentând sporul de confidențialitate de până la 15% începând cu luna septembrie 2004 și până la rămânerea revocabilă a hotărârii, precum și plata pe viitor a acestui spor, actualizate sumele la data efectuării plății efective și obligarea Ministerului Economiei și Finanțelor la alocarea fondurilor necesare plății sumelor neîncasate.

Pârâtul Tribunalul Maramureș a fost obligat să înscrie mențiunea conținând acest spor în carnetul de muncă al reclamanților.

Sentința a devenit executorie la data pronunțării 10 decembrie 2007, conform dreptului intern.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs Ministerul Justiției și Ministerul Finanțelor, iar prin decizia nr.1326/R/2009 din 26 mai 2009, în dosar 1418/33/2008 al Curții de Apel Cluj, recursurile au fost respinse, sentința rămânând irevocabilă.

Pentru reclamanții de la Judecătoria Moinesti

Prin sentina civila nr. 479/D/ 2008 pronuntata de Tribunalul Bacau in dosar nr. 5118/110/2007 a fost admisa in parte actiunea formulata de reclamantii, in contradictoriu cu paratii Ministerul Justitiei, Curtea de Apel Bacau, Tribunalul Bacau, Ministerul Finantelor Publice prin Directia Generala a Finantelor Publice Bacau, Consiliul National pentru Combaterea Discriminarii.

Au fost obligati paratii Ministerul Justitiei, Curtea de Apel Bacau si Tribunalul Bacau sa plateasca reclamantilor sporul de risc si suprasolicitare neuropsihica in procent de 50% in valoare actualizata la data platii iar Ministerul Economiei si Finantelor sa asigure sumele necesare platii acestor drepturi banesti.

Prin decizia civila nr. 661/2009 a Curtii de Apel Bacau a fost respins ca nefondat recursul promovat de Ministerul Economiei si Finantelor, hotararea judecatoreasca fiind potrivit dreptului intern, definitiva si irevocabila.

Pentru reclamanții de la Judecătoria Bistrița

Prin sentina civila nr. 212 din 24.04.2008 2008 pronuntata de Tribunalul Bistrița Năsăud au fost admise acțiunea principală și cererea de intervenție în interes propriu formulate in contradictoriu cu paratii Curtea de Apel Cluj, Tribunalul Bistrița Năsăud, Ministerul Justitiei, Ministerul Economiei și Finanțelor Publice, instanța obligând parații Ministerul Justitiei, Curtea de Apel

Cluj și Tribunalul Bistrița Năsăud la plata sumelor reprezentând drepturi salariale cu titlu de spor de risc și suprasolicitare neuropsihică, în procent de 50% din indemnizația de bază brută lunară pentru perioada 1 septembrie 2004 – 31 martie 2008, în cuantum actualizat cu indicele de inflație până la data plății efective.

Pârâțul Ministerul Economiei și Finanțelor Publice a mai fost obligat și să aloce sumele necesare efectuării plăților la care primii pârâți au fost obligați prin această hotărâre.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 24 aprilie 2008.

Recursul formulat de către pârâții Ministerul Justiției și Ministerul Economiei și Finanțelor Publice împotriva sus menționatei sentințe a fost admis doar în ce- l privește pe reclamantul Oltean Vasile, fiind menținute restul dispozițiilor sentinței referitoare la reclamanți, prin decizia din 27 aprilie 2009 pronunțată de Curtea de Apel Cluj, Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, hotărârea judecătorească în cauză rămânând astfel și irevocabilă.

Pentru reclamanții de la Judecătoria Iași

A) Prin sentința civilă nr. 299 din data de 27.02.2008 pronunțată de Tribunalul Iași, nouă, reclamanților alături de alți reclamanți, toți la data respectivă, Judecătoria în cadrul Judecătoriei Iași , ne-a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților Curtea de Apel Iași, Curtea de Apel Ploiești, Tribunalul Iași, Tribunalul Prahova și Ministerul Justiției, având ca obiect drepturi bănești. Instanța de judecată a obligat pârâții să ne plătească sumele reprezentând sporul de 50% pentru risc și suprasolicitare neuropsihică, calculat la indemnizația brută lunară, pentru perioada 01.06.2004 - 01.02.2007, având în vedere perioada în care am îndeplinit calitatea de magistrați în cadrul instituțiilor pârâte, sume ce urmau a fi actualizate cu indicele de inflație de la data scadenței până la data introducerii acțiunii.

Prin decizia nr. 698/12.2009 a Curții de Apel Iași a fost admis în parte recursul, pârâții fiind obligați să plătească sporul pentru perioada 16.07.2004 - -01.02.2007. '

B) Prin sentința civilă nr. civilă nr. 80 din data de 17.10.2008 pronunțată

de Tribunalul Iași, nouă, reclamanților alături de alți reclamanți, toți la data respectivă, Judecători în cadrul Judecătoriei Iași , ne-a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților Curtea de Apel Iași, Tribunalul Iași, și Ministerul Justiției, având ca obiect drepturi bănești,. Instanța de judecată a obligat pârâții să ne plătească sumele reprezentând sporul de 50% pentru risc și suprasolicitare neuropsihică, calculat la indemnizația brută lunară, pentru perioada 01.02.2007-17.10.2008 precum și în continuare și pe viitor, având în vedere perioada în care am îndeplinit calitatea de magistrați în cadrul instituțiilor pârâte, sume ce urmau a fi actualizate cu indicele de inflație de la data scadenței până la data introducerii acțiunii.

Împotriva sentinței s-a formulat recurs, care s-a respins ca nefondat prin decizia Curții de Apel Iași din 05.05.2009 .

Prin respingerea recursului, hotărârea judecătorească în cauză a rămas și irevocabilă.

C) Prin sentința civilă nr. 116 din data de 13.11.2008 pronunțată de Curtea de Apel Iași, nouă, reclamanților alături de alți reclamanți, toți la data respectivă, Judecători în cadrul Judecătoriei Iași , ne-a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților Curtea de Apel Iași, Tribunalul Iași, și Ministerul Justiției, având ca obiect drepturi bănești,. Instanța de judecată a obligat pârâții să ne plătească o despăgubire în quantum echivalent cu stimulentele primite în perioada 2006 - 2008 de un consilier juridic asimilat magistraților din cadrul Ministerului Justiției, sume ce urmau a fi actualizate cu indicele de inflație de la data scadenței până la data introducerii acțiunii.

Împotriva sentinței s-a formulat recurs, care s-a respins ca nefondat prin decizia Curții de Apel Iași din 28.04.2009 .

Prin respingerea recursului, hotărârea judecătorească în cauză a rămas și irevocabilă.

D) Prin decizia nr. 267 din data de 22.04.2008 pronunțată de Curtea de Apel Iași, nouă, reclamanților alături de alți reclamanți, toți la data respectivă,

Judecători în cadrul Judecătoriei Iași , ne-a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților Curtea de Apel Iași, Tribunalul Iași, și Ministerul Justiției, având ca obiect drepturi bănești,. Instanța de judecată a obligat pârâții să ne plătească drepturile bănești rezultate din aplicarea creșterilor salariale de 5% începând cu data de 01.01.2007 în raport cu luna decembrie 2006, de 2% începând cu data de 01.04.2007 în raport cu luna martie 2007 și de 11% începând cu data de 01.10.2007 în raport cu luna septembrie 2007, sume ce urmau a fi actualizate cu indicele de inflație de la data scadenței până la data introducerii acțiunii.

Decizia este irevocabilă.

E) Prin sentința nr. 10 din data de 02.09.2008 pronunțată de Curtea de Apel Iași, nouă, reclamanților alături de alți reclamanți, toți la data respectivă, Judecători în cadrul Judecătoriei Iași , ne-a fost admisă în parte cererea formulată împotriva pârâților Curtea de Apel Iași, Tribunalul Iași, și Ministerul Justiției, având ca obiect drepturi bănești,. Instanța de judecată a obligat pârâții să ne plătească diferențele de salarii, calculate pe baza valorilor de referință sectorială din perioada 01.05.2005 - 31 martie 2008.

Împotriva sentinței s-a formulat recurs, acesta nefiind soluționat, însă hotărârea este definitivă și executorie .

F) Prin decizia nr. 468 din data de 28.04.2009 pronunțată de Curtea de Apel Iași, nouă, reclamanților alături de alți reclamanți, toți la data respectivă, Judecători în cadrul Judecătoriei Iași , ne-a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților Curtea de Apel Iași, Tribunalul Iași, și Ministerul Justiției, având ca obiect drepturi bănești,. Instanța de judecată a obligat pârâții să ne plătească o despăgubire egală cu diferența dintre drepturile salariale rezultate prin aplicarea la valoarea de referință sectorială a coeficienților de multiplicare, la care se adaugă sporurile prevăzute de OUG nr. 27/2006, sume ce urmau a fi actualizate cu indicele de inflație de la data scadenței până la data introducerii acțiunii.

Decizia este irevocabilă.

G) Prin sentința nr. 2317 din data de 12.12.2007 pronunțată de Tribunalul Iași, nouă, reclamanților alături de alți reclamanți, toți la data respectivă, Judecători în cadrul Judecătoriei Iași, ne-a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților Curtea de Apel Iași, Tribunalul Iași, și Ministerul Justiției, având ca obiect drepturi bănești. Instanța de judecată a obligat pârâții să ne plătească o despăgubire în cuantum de 1.700 lei net cu titlu de stimulente, sumă ce va fi actualizată la data plății efective.

Împotriva sentinței s-a formulat recurs, care s-a respins ca nefondat prin decizia Curții de Apel Iași nr.266 din 22.04.2008.

Prin respingerea recursului, hotărârea judecătorească în cauză a rămas și irevocabilă

H)) Prin sentința civilă nr. 124 din data de 25.11.2008 pronunțată de Curtea de Apel Iași, nouă, reclamanților alături de alți reclamanți, toți la data respectivă, Judecători în cadrul Judecătoriei Iași , ne-a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților Curtea de Apel Iași, Curtea de Apel Bacău, Tribunalul Iași, Tribunalul Bacău, Tribunalul Suceava, Tribunalul Neamț, Tribunalul Vaslui, Tribunalul Galați, Parchetul de pe lângă Tribunalul Iași, Parchetul de pe lângă Tribunalul București, Ministerul Justiției și Ministerul Economiei și Finanțelor, având ca obiect drepturi bănești. Instanța de judecată a obligat pârâții să ne plătească sumele reprezentând sporul de 50% pentru risc și suprasolicitare neuropsihică, calculat la indemnizația brută lunară, pentru perioada 01.11.2000 - 01.06.2004, având în vedere perioada în care am îndeplinit calitatea de magistrați în cadrul instituțiilor pârâte, sume ce urmau a fi actualizate cu indicele de inflație de la data scadenței până la data introducerii acțiunii.

Hotărârea este definitivă și executorie.

I) Prin sentința civilă nr. 2995 din data de 05.03.2008 a Judecătoriei Iași a fost admisă contestația la executare formulată de noi, reclamanții și s-a dispus continuarea executării titlurilor executorii reprezentate de sentințele nr. 624 din 16.04.2007 a Tribunalului Suceava și decizia civilă nr. 443 din 26.06.2007 a Curții de Apel Suceava, în sensul obligării pârâților menționați anterior la plata

sumelor de bani rezultate ca urmare a recalculării contribuției de asigurări sociale a fiecărui reclamant, sume ce urmau a fi actualizate cu indicele de inflație la data plății efective.

Hotărârea este definitivă și executorie.

Pentru reclamanții de la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism Structura Centrală București

A. Prin sentința civilă nr. 4825 din 11 iunie 2008 pronunțată de Tribunalul București Secția a VIII a Conflicte de muncă și asigurări sociale (irevocabilă la data de 19.06.2009 prin decizia Curții de Apel București), reclamanților ne-a fost admisă acțiunea formulată împotriva pârâților Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București, Parchetul de pe lângă Tribunalul București, Parchetul de pe lângă Tribunalul Iași, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Timișoara, Parchetul de pe lângă Tribunalul Brăila, Parchetul de pe lângă Tribunalul Cluj, Parchetul de pe lângă Tribunalul Covasna, Parchetul de pe lângă Tribunalul Giurgiu, Ministerul Justiției, având ca obiect plata de despăgubiri, instanța obligând pârâții să ne plătească despăgubiri, proporțional cu perioada lucrată de fiecare dintre reclamanți în cadrul instituțiilor pârâte, constând în suma echivalentă sporului de 30% din indemnizația de încadrare brută lunară, pentru perioada februarie 2003 – aprilie 2004, și de 40% din indemnizația de încadrare brută lunară pentru perioada mai 2004 - noiembrie 2004, din indemnizația de încadrare brută, spor acordat pentru magistrații care efectuează urmărirea penală și judecă fapte de corupție, actualizată cu indicele de inflație începând cu data nașterii drepturilor și până la plata efectivă, precum și să efectueze mențiunile corespunzătoare în cartelele de muncă.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 11 iunie 2008.

B. Prin sentința civilă nr. 26 din 1 octombrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a VII a Civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale (irevocabilă la data de 05.06.2009,

prin decizia Curții de Apel București, pronunțată în dosarul nr. 1104/2/2009), reclamanțilorne-a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților Consiliul Superior al Magistraturii, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, Direcția Națională Anticorupție, Ministerul de Interne și Reformei Administrative, Ministerul Justiției, Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Tribunalul București, Parchetul de pe lângă Tribunalul Cluj, Parchetul de pe lângă Judecătoria Cluj, Parchetul de pe lângă Tribunalul Dolj, Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj, Parchetul de pe lângă Judecătoria Târgu Jiu, Parchetul de pe lângă Judecătoria Novaci, Parchetul de pe lângă Tribunalul Mehedinți, Parchetul de pe lângă Tribunalul Prahova, Parchetul de pe lângă Judecătoria Ploiești, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Timișoara, având ca obiect „drepturi bănești”, instanța obligând pârâții să ne plătească, în raport de perioadele de încadrare, un spor de 50% pentru risc și suprasolicitare neuropsihică, calculat la indemnizația brută lunară, respectiv la salariul de bază brut lunar, pentru perioada solicitată și pe viitor, sume ce urmează să fie actualizate cu rata inflației până la data plății efective. De asemenea, a fost obligat chematul în garanție Ministerul Economiei și Finanțelor să aloce sumele necesare plăților.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și **executorie de drept**, de la data pronunțării, 1 octombrie 2008.

C. Prin **sentința civilă nr. 4511/28.05.2008** pronunțată de către Tribunalul București, Secția a VIII-A Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale în **dosarul nr. 37915/3/2007**, s-a admis în parte cererea reclamanților, procurori din cadrul Direcției Naționale Anticorupție (între care și procuror), în contradictoriu cu Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Alba Iulia, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Pitești, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Bacău, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova,

Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Iași, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Timișoara, Ministerul Justiției, Administrația Națională a Penitenciarelor și Consiliul Superior al Magistraturii.

Instanța a dispus obligarea pârâților la plata către reclamanți, proporțional cu perioada lucrată la fiecare dintre pârâți, a drepturilor bănești constând în sporul de 50% pentru risc și suprasolicitare neuropsihică pentru intervalul 01.10.2004 - 01.11.2007 (data introducerii acțiunii) și pentru viitor. De asemenea, au fost obligați pârâții la plata dobânzii legale, calculată la sumele datorate, începând cu data introducerii acțiunii, 31.07.2007, până la plata efectivă.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și **executorie** de drept, de la data pronunțării, **28.05.2008**.

Împotriva sentinței s-a declarat recurs, iar Curtea de Apel București, Secția a VII-a Civilă și pentru Cauze privind Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale, prin **decizia civilă nr. 3325/R din 13.05.2009**, a modificat în parte sentința civilă, obligând pârâții la plata către reclamanți a diferențelor rezultate din actualizarea cu indicele de inflație a sumelor datorate potrivit acelei hotărâri, de la scadență până la data plății efective. Hotărârea a rămas astfel și irevocabilă.

D. Prin **sentința civilă nr. 2237/11.06.2008** pronunțată de către Tribunalul Teleorman, Secția Conflicte de Muncă; Asigurări Sociale; Contencios Administrativ, în dosarul nr. 29960/3/2007, s-a admis cererea reclamanților, procurori și personal auxiliar din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (între care și procuror), în contradictoriu cu Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Ministerul Finanțelor Publice. Instanța a dispus obligarea pârâților la plata către reclamanți, a despăgubirilor reprezentând sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică în procent de 50% calculat la indemnizația de încadrare brută lunară începând cu luna august 2004 la zi și în continuare, sume actualizate proporțional cu indicele de inflație.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și **executorie** de drept, de la data pronunțării, **11.06.2008**.

Împotriva sentinței s-a declarat recurs, iar Curtea de Apel București,

Secția a VII-a Civilă și pentru Cauze privind Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale, prin **decizia civilă nr. 3389/R din 14.05.2009**, în privința acordării despăgubirilor a respins recursul, hotărârea în cauză rămânând irevocabilă.

E. Prin **sentința civilă nr. 2305/20.06.2008** pronunțată de către Tribunalul Teleorman, Secția Conflicte de Muncă; Asigurări Sociale; Contencios Administrativ, în dosarul nr. 37911/3/2007, s-a respins ca nefondată acțiunea formulată de către reclamanți, procurori din cadrul Direcției Naționale Anticorupție (între care și procuror), având ca obiect solicitarea sporului în cuantum de 15%, cu titlu de spor de confidențialitate.

Împotriva sentinței s-a declarat recurs, iar Curtea de Apel București, Secția a VII-a Civilă și pentru Cauze privind Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale, prin **decizia civilă nr. 3836/R din 27.05.2009**, a admis recursul și a modificat sentința în sensul admiterii în parte a acțiunii și obligării pârâților la plata către reclamanți a sporului de confidențialitate de 15% din indemnizația de bază brută lunară pentru perioada octombrie 2004 la zi și în continuare, proporțional cu perioada lucrată, actualizate cu rata de inflație de la scadență la plata efectivă, la care se adaugă dobânda legală în materie civilă, de la data introducerii acțiunii până la plata efectivă. Hotărârea în cauză a rămas astfel irevocabilă.

F. Prin **sentința civilă nr. 920/29.05.2008** pronunțată de către Tribunalul Harghita, Secția Conflicte de Muncă; Asigurări Sociale; Contencios Administrativ, în dosarul nr. 734/102/2008, s-a admis cererea reclamantului, în prezent procuror din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în contradictoriu cu Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Ministerul Finanțelor Publice. Instanța a dispus obligarea pârâților la plata către reclamanți, a despăgubirilor reprezentând sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică în procent de 50% calculat la indemnizația de încadrare brută lunară începând cu luna 14.03.2005 la zi și în continuare, sume actualizate proporțional cu indicele de inflație.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și **executorie** de drept, de la data pronunțării, **29.05.2008**.

Împotriva sentinței s-a declarat recurs, iar Curtea de Apel Târgu Mureș, Secția Civilă și pentru Cauze privind Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale, prin **decizia civilă din 29.03.2009**, în privința acordării despăgubirilor a respins recursul, hotărârea în cauză rămânând irevocabilă.

G. Prin **sentința civilă nr. 1005 din data de 17 iunie 2008 pronunțată de Tribunalul Călărași, (irevocabilă prin decizia civilă nr. 2737/R din 27.04.2009 a Curții de Apel București)** s-a admis cererea reclamanților, procurori în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, (între care), formulată împotriva pârâților **Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Tribunalul Giurgiu, Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului**, având ca obiect litigiu de muncă, instanța obligând pârâții **Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și (pentru reclamanta), respectiv Parchetul de pe lângă Tribunalul Giurgiu și Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (pentru reclamanta), să ne plătească drepturile salariale reprezentând sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică în procent de 50% calculat la salariul de bază lunar începând cu data de 11.07.2004 și în continuare până la abrogarea dispoziției care a instituit acest spor sau până la pierderea calității de magistrat, deci și pentru viitor**, proporțional cu perioada lucrată de fiecare reclamant, sume ce vor fi actualizate cu indicele de inflație la data plății efective.

De asemenea a fost obligat **chematul în garanție Ministerul Economiei și Finanțelor să vireze fondurile bănești necesare achitării drepturilor bănești menționate.**

Sentințele primei instanțe sunt, potrivit dreptului intern, definitive și executorii de drept, de la data pronunțării, respectiv 17 iunie 2008.

Împotriva sentinței au fost formulate recursuri de către recurenții pârâți **Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului, Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și chematul în garanție**

Ministerul Finanțelor Publice și, printre alții, recurenții reclamanți Boboc Finița și Botezatu Vali Sonia.

Prin decizia civilă nr. 2737/R din 27.04.2009 a Curții de Apel București au fost respinse recursurile recurenților pârâți și au fost admise recursurile recurenților reclamanți, sentința recurată fiind modificată în parte după cum urmează:

- pentru recurenții reclamanți pârâții au fost obligați la plata dobânzii legale în materie civilă calculată la sumele cuvenite potrivit prezentei hotărâri, de la data formulării acțiunii până la data plății efective.
- prin aceeași decizie s-a dispus obligarea pârâtului Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție să efectueze mențiunile corespunzătoare drepturilor recunoscute prin prezenta hotărâre în cartelele de muncă. Hotărârea a rămas astfel și irevocabilă.

A. Prin **sentința civilă nr. 1514/13.12.2007** pronunțată de către Tribunalul Sibiu, Secția Civilă, în dosarul nr. 2673/85/2007, s-a admis cererea reclamanților, procurori și personal auxiliar din cadrul Parchetul de pe lângă Tribunalul Sibiu (între care și procuror), în contradictoriu cu Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Alba Iulia și Parchetul de pe lângă Tribunalul Sibiu și a dispus obligarea pârâților la plata către reclamanți, a despăgubirilor reprezentând sporul de stres și suprasolicitare neuropsihică în procent de 50% calculat la indemnizația de încadrare brută lunară începând cu 28 iunie 2004 la zi și în continuare, sume actualizate proporțional cu indicele de inflație, precum și acordarea lunară a acestui spor și în continuare.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și **executorie** de drept, de la data pronunțării, **13.12.2007**.

B. Prin **sentința civilă nr. 615/2008** pronunțată de către Tribunalul Alba, Secția Civilă, în dosarul nr. 5051/85/2007 s-a admis cererea reclamanților, procurori din cadrul Parchetul de pe lângă Tribunalul Sibiu (între care și procuror), în contradictoriu cu Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Alba

Iulia și Parchetul de pe lângă Tribunalul Sibiu și Ministerul Economiei și Finanțelor și a dispus obligarea pârâților în solidar la plata către reclamanți, a a drepturilor salariale indexate cu procentul de 5%, începând cu data de 01.01.2007 și în continuare, sumă care urmează a fi actualizată cu rata inflației de la data nașterii dreptului material până la data plății efective.

C. Prin **sentința civilă nr. 104/2008** pronunțată de către Tribunalul Sibiu, Secția Civilă, în dosarul nr. 4797/85/2007, s-a admis cererea reclamanților, procurori din cadrul Parchetul de pe lângă Tribunalul Sibiu (între care și procuror), în contradictoriu cu Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Alba Iulia și Parchetul de pe lângă Tribunalul Sibiu și Ministerul Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Structura centrală și a dispus obligarea pârâților în solidar la plata către reclamanți, a drepturilor bănești cuvenite și neachitate, reprezentând 15% din indemnizația de încadrare brută lunară cu titlu de spor de periculozitate, începând cu data de 30.11.2004 și în continuare, sumă care urmează a fi actualizată cu rata inflației de la data nașterii dreptului material până la data plății efective.

D. Prin **sentința civilă nr. 652/2008** pronunțată de către Tribunalul Sibiu, Secția Civilă, în dosarul nr. 5050/85/2007, s-a admis în parte cererea reclamanților, procurori din cadrul Parchetul de pe lângă Tribunalul Sibiu (între care și procuror), în contradictoriu cu Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Alba Iulia și Parchetul de pe lângă Tribunalul Sibiu și a dispus obligarea pârâților la plata către reclamanți, a unei despăgubiri reprezentând diferența dintre indemnizația încasată de către reclamanți și indemnizația acordată procurorilor din cadrul Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, prin majorarea coeficienților de multiplicare cu 4 unități începând cu data de 01.04.2006 până la zi și pentru viitor, despăgubiri care vor fi actualizate cu indicii de inflație de la data nașterii dreptului până la data plății efective.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și **executorie** de drept, de la data pronunțării, **09.06.2008**

E. Prin **sentința civilă nr. 315 din 05.03.2008** pronunțată de către Tribunalul Dâmbovița, Secția Conflicte de Muncă; Asigurări Sociale; Contencios Administrativ, în dosarul nr. 5831/120/2007, s-a admis cererea reclamanților, procurori și personal auxiliar din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (între care și procuror, în contradictoriu cu Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Curtea de Apel Ploiești ; Parchetul de pe lângă Tribunalul Buzău – DIRECȚIA DE INVESTIGARE A INFRACTIUNILOR DE CRIMINALITATE ORGANIZATĂ ȘI TERORISM, și Ministerul Finanțelor Publice. Instanța a dispus obligarea pârâților la plata către reclamanți, a despăgubirilor reprezentând sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică în procent de 50% calculat la indemnizația de încadrare brută lunară începând cu luna august 2004 la zi și în continuare, sume actualizate proporțional cu indicele de inflație.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și **executorie** de drept, de la data pronunțării, **05.03.2008**.

F. Prin **sentința civilă nr. 627 din 16.06.2008** pronunțată de către Tribunalul Buzău, Secția Conflicte de Muncă; Asigurări Sociale; Contencios Administrativ, în dosarul nr. 1299/114/2008, s-a admis acțiunea formulată de către s-a admis cererea reclamanților, procurori și personal auxiliar din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (între care și procuror ...), în contradictoriu cu Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Curtea de Apel Ploiești ; Parchetul de pe lângă Tribunalul Buzău – DIRECȚIA DE INVESTIGARE A INFRACTIUNILOR DE CRIMINALITATE ORGANIZATĂ ȘI TERORISM, și Ministerul Finanțelor Publice

Instanța a dispus obligarea pârâților la plata către reclamanți, a despăgubirilor reprezentând sume de bani aferente creșterilor salariale cu 5% începând cu data de 1.01.2007 în raport cu nivelul din luna decembrie 2006; de 2% începând cu 1.04.2007 față de nivelul din luna martie 2007 și de 11% începând cu data de 1.10.2007 față de nivelul din luna septembrie 2007.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și **executorie** de drept, de la data pronunțării **16.06.2008**.

G. Prin **sentința civilă nr. 628/16.06.2008** pronunțată de către Tribunalul Buzău, Secția Conflicte de Muncă; Asigurări Sociale; Contencios Administrativ, în dosarul nr. 1299/114/2008, s-a admis acțiunea formulată de către s-a admis cererea reclamanților, procurori și personal auxiliar din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (între care și procuror ...), în contradictoriu cu Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Curtea de Apel Ploiești ; Parchetul de pe lângă Tribunalul Buzău – DIRECȚIA DE INVESTIGARE A INFRAȚIUNILOR DE CRIMINALITATE ORGANIZATĂ ȘI TERORISM, și Ministerul Finanțelor Publice

Instanța a dispus obligarea pârâților la restituirea sumei corespunzătoare procentului de 9,5% reținut ca urmare a achitării drepturilor salariale restante reprezentând sporul de vechime obținut conf. Sentinței civile nr.303 din 16.03.2007 a Tribunalului Dâmbovița pronunțată în dosarul nr. 907/120/2006

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și **executorie** de drept, de la data pronunțării 16.06.2008.

H. Prin **sentința civilă nr. 96/02.12.2008** pronunțată de către Curtea de Apel București Secția Conflicte de Muncă și de Asigurări Sociale, în dosarul nr. 1087/42/2008 s-a admis acțiunea formulată de către s-a admis cererea reclamanților, procurori și personal auxiliar din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (între care și procuror ...), în contradictoriu cu Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Curtea de Apel Ploiești ; Parchetul de pe lângă Tribunalul Buzău – DIRECȚIA DE INVESTIGARE A INFRAȚIUNILOR DE CRIMINALITATE ORGANIZATĂ ȘI TERORISM, și Ministerul Finanțelor Publice.

Instanța a dispus obligarea pârâților să acorde reclamanților începând cu data de 21.10.2005 sporul de confidențialitate de 15% calculat la salariul de bază actualizat cu indicele de inflație de la data scadenței și până la plata efectivă.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și **executorie** de drept, de la data pronunțării 02.12.2008.

1. Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov, România

Pentru reclamantii Băncilă Simona Mădălina, Panaitescu Corina Andreea, Petrescu Camelia, Diaconu Ramona Carmen prin **sentința civilă nr. 184/M/24.03.2006 – dosar 462/M/2006** Tribunalul Brașov a admis petitul 2 al acțiunii. Obligă pârâții să efectueze calculul prin aplicarea coeficientului de inflație. Prin decizia civilă nr. 170 din 13.06.2006 Curtea de Apel Brașov a admis recursul declarat de recurentul Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Admite în parte cererea de chemare în garanție formulată de Ministerul Public, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și obligă chematul în garanție Ministerul Finanțelor Publice să aloce sumele necesare achitării de către pârât a pretențiilor reclamantilor. Sentința a rămas definitivă și irevocabilă.

Pentru reclamantul Ionescu Gheorghe **prin sentința civilă nr. 63/24.01.2008 – dosar 1451/119/2007** Tribunalul Brașov s-a admis cererea reclamantului. Prin decizia civilă nr. 534 din 08.05.2008 Curtea de Apel Brașov a respinge recursul pârâtului. Sentința a rămas definitivă și irevocabilă.

Pentru reclamanti, prin **sentința civilă 1342/10.12.2007 – dosar 7265/62/M/2007** – Tribunalul Brașov a dispus obligarea pârâților Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov, Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, să majoreze salariul de bază al fiecărui reclamant conform dispozițiilor art. 1 din OG 10/2007 respectiv cu 5% începând din 01.01.2007 față de nivelul din luna decembrie 2006, cu 2% începând cu luna 1 aprilie 2007 față de nivelul din luna martie 2007, cu 11% începând cu data de 01.10.2007 față de nivelul din luna septembrie 2007. Prin decizia 163/M/13.02.2007 – dosar 7265/62/2007 Curtea de Apel Brașov a respins recursurile declarate de pârâți. Sentința a rămas definitivă și irevocabilă. A fost investită cu formulă executorie și s-a demarat executarea silită la data de 22.07.2009.

Pentru reclamantii prin **sentința civilă 1310/M/03.12.2007 – dosar 7585/62/M/2007** – Tribunalul Brașov a dispus obligarea pârâților Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel

Braşov, Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, să majoreze salariul de bază al fiecărui reclamant conform dispoziţiilor art. 1 din OG 10/2007 respectiv cu 5% începând din 01.01.2007 faţă de nivelul din luna decembrie 2006, cu 2% începând cu luna 1 aprilie 2007 faţă de nivelul din luna martie 2007, cu 11% începând cu data de 01.10.2007 faţă de nivelul din luna septembrie 2007. Prin decizia 143/M/12.02.2007 – dosar 7585/62/2007 Curtea de Apel Braşov a respins recursurile declarate de pârâţii Ministerul Economiei şi Finanţelor şi Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie. Sentinţa a rămas definitivă şi irevocabilă.

Prin sentinţa civilă nr.583/M/11.05.2007- dosar 4786/62/M/2006

Tribunalul Braşov admite în parte acţiunea formulată de reclamantii, obligă pârâţii Parchetul de pe lângă Tribunalul Braşov, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Braşov, Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, să plătească în solidar drepturi băneşti reprezentând sporuri de vechime. Prin decizia nr. 569/M/05.09.2007 – dosar 4786/62/M/2006 Curtea de Apel Braşov respinge ca tardive recursurile formulate de recurenţii ptbv, pcap bv împotriva sentinţei nr.583/M/05.09.2007. Sentinţa a rămas definitivă şi irevocabilă. A fost investită cu formulă executorie şi s-a demarat executarea silită la data de 22.07.2009.

Prin sentinţa 225/M/29.01.2008 – dosar 7583/62/2007 Tribunalul Braşov admite în parte acţiunea formulată de reclamantii, obligă pârâţii Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Braşov, Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, să plătească în solidar reclamanţilor drepturi băneşti reprezentând sporuri de vechime cuvenite acestora, începând cu data de 01.01.2001 şi până la data 06.07.2003 cu aplicarea dobânzii legale la suma datorată şi a indicelui de inflaţie la data plăţii efective. Obligă pârâţii să efectueze cuvenitele menţiuni în cartelele de muncă ale reclamanţilor. Sentinţa a rămas definitivă şi irevocabilă.

Prin sentinţa civilă 1052/M/31.10.2007 – dosar 6282/62/2007 a Tribunalului Braşov obligă pârâţii – Ministerul Public – Parchetul de pe lângă

Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov și Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov, sa plătească în solidar reclamanților cu titlu de spor de risc și suprasolicitare neuropsihică 50% din indemnizația brută lunară începând din august 2004 și până în prezent. Prin decizia 339/M/16.04.2009 – dosar 6282/62/2009 Curtea de Apel Brașov a admis recursul formulat de reclamanți și a modificat dispozitivul sentinței atacate în sensul că drepturile recunoscute reclamanților li se cuvin acestora și pe viitor. Sentința a rămas definitivă și irevocabilă. A fost investită cu formulă executorie și s-a demarat executarea silită la data de 22.07.2009.

Prin **decizia nr. 224/R/03.03.2009 - dosar nr.2092/62/2008** Curtea de Apel Brașov admite în parte acțiunea formulată și precizată de reclamanta, obligă în solidar pârâții Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov, Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov, Ministerul Economiei și Finanțelor la recalcularea indemnizației de concediu pentru sarcină și lăuzie pentru reclamantă. Menține restul dispozițiilor sentinței. A fost investită cu formulă executorie și s-a demarat executarea silită la data de 22.07.2009.

Prin **Sentința civilă nr. 940/M/08.05.2008 – dosar 2293/62/2008** Tribunalul Brașov a dispus obligarea pârâților Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov, să plăteascăsuma ce rezultă din actualizarea în funcție de indicele de inflație și cu dobânda legală până la data plății efective a sumelor reprezentând sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică câștigat prin sentința civilă 1052/2007 – dosar 6282/62/2007 a Tribunalului Bv. Prin decizia 685/19.05.2009 – dosar 2293/62/2008 Curtea de Apel Brașov a respins recursul formulat în cauză de pârâți. Sentința a rămas definitivă și irevocabilă. A fost investită cu formulă executorie și s-a demarat executarea silită la data de 22.07.2009.

Prin **sentința civilă nr.799/17.04.2008** pronunțată în dosarul nr. 2138/62/2008 al Tribunalului Brașov admite acțiunea formulată de

reclamanta Prin decizia civilă nr.721/M/18.06.2009 Curtea de Apel Braşov respinge ca tardiv recursul formulat de Ministerul Economiei şi Finanţelor declarat împotriva sentinţei civile nr.799/17.04.2008 a Tribunalului Braşov. Respinge recursul formulat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie împotriva sentinţei civile nr. 721/M/18.06.2008. Prin respingerea recursului, hotărârea judecătorească în cauză a rămas irevocabilă.

2. Parchetul de pe lângă Tribunalul Braşov, România

Sentinţa civilă 1052/M/31.10.2007 – dosar 6282/62/2007 a Tribunalului Braşov

Obligă pârâţii – Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Braşov şi Parchetul de pe lângă Tribunalul Braşov sa plătească în solidar reclamanţilor, cu titlu de spor de risc si suprasolicitare neuropsihica 50% din indemnizaţia brută lunară începând din august 2004 şi până în prezent. Prin decizia 339/M/16.04.2009 – dosar 6282/62/2009 Curtea de Apel Braşov a admis recursul formulat de reclamanţi şi a modificat dispozitivul sentinţei atacate în sensul că drepturile recunoscute reclamanţilor li se cuvin acestora şi pe viitor. Sentinţa a rămas definitivă şi irevocabilă. A fost investită cu formulă executorie şi s-a demarat executarea silită la data de 22.07.2009.

Sentinţa civilă 1052/M/31.10.2007 – dosar 6282/62/2007 a Tribunalului Braşov

Obligă pârâţii – Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Braşov şi Parchetul de pe lângă Tribunalul Braşov sa plătească în solidar reclamantei, cu titlu de spor de risc si suprasolicitare neuropsihica 50% din indemnizaţia brută lunară începând din august 2004 şi până în prezent. Prin decizia 339/M/16.04.2009 – dosar 6282/62/2009 Curtea de Apel Braşov a admis recursul formulat de reclamanţi şi a modificat dispozitivul sentinţei atacate în sensul că drepturile

recunoscute reclamanților li se cuvin acestora și pe viitor. Sentința a rămas definitivă și irevocabilă. A fost investită cu formulă executorie și s-a demarat executarea silită la data de 22.07.2009.

Sentința civilă 940/M/08.05.2008 – dosar 2293/62/2008 Tribunalul Brașov a dispus obligarea pârâților Ministerul Public- Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov să plătească reclamanților suma ce rezultă din actualizarea în funcție de indicele de inflație și cu dobânda legală până la data plății efective a sumelor reprezentând sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică câștigat prin sentința civilă 1052/2007 – dosar 6282/62/2007 a Tribunalului Bv. Prin decizia 685/19.05.2009 – dosar 2293/62/2008 Curtea de Apel Brașov a respins recursul formulat în cauză de pârâți. Sentința a rămas definitivă și irevocabilă. A fost investită cu formulă executorie și s-a demarat executarea silită la data de 22.07.2009.

Sentința civilă 940/M/08.05.2008 – dosar 2293/62/2008 Tribunalul Brașov a dispus obligarea pârâților Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov să plătească reclamanteisuma ce rezultă din actualizarea în funcție de indicele de inflație și cu dobânda legală până la data plății efective a sumelor reprezentând sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică câștigat prin sentința civilă 1052/2007 – dosar 6282/62/2007 a Tribunalului Bv. Prin decizia 685/19.05.2009 – dosar 2293/62/2008 Curtea de Apel Brașov a respins recursul formulat în cauză de pârâți. Sentința a rămas definitivă și irevocabilă. A fost investită cu formulă executorie și s-a demarat executarea silită la data de 22.07.2009.

Pentru reclamanții **prin sentința civilă 1390/M/13.12.2007 – dosar 7169/62/2007 – Tribunalul Brașov** a dispus obligarea pârâților Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov, Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, să majoreze salariul de bază al fiecărui reclamant conform dispozițiilor art. 1 din OG

10/2007 respectiv cu 5% începând din 01.01.2007 față de nivelul din luna decembrie 2006, cu 2% începând cu luna 1 aprilie 2007 față de nivelul din luna martie 2007, cu 11% începând cu data de 01.10.2007 față de nivelul din luna septembrie 2007. Prin decizia 145/12.02.2008 – dosar 7169/62/2007 Curtea de Apel Brașov a respins recursurile declarate de pârâți. Sentința a rămas definitivă și irevocabilă. A fost investită cu formulă executorie și s-a demarat executarea silită la data de 22.07.2009

Pentru reclamanta Veștemeanu Raluca prin **sentința 80/03.10.2008 – dosar 4333/62/008 a Tribunalului Brașov** definitivă prin decizia 481/R/M/23.04.2009 a Curții de Apel Brașov - au fost obligați pârâții Ministerul Public- Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov, să calculeze și să plătească sporul de vechime aferent salariului de încadrare. Sentința a rămas definitivă și irevocabilă. A fost investită cu formulă executorie și s-a demarat executarea silită la data de 22.07.2009.

Pentru aceeași reclamantă prin **sentința 137/F/10.12.2008 a Curții de Apel Brașov** – dosar 1042/64/2008 - definitivă prin decizia 624/12.05.2009 - dosar 1042.1/62/2008 a Curții de Apel Brașov s-a dispus obligarea pârâților Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov să calculeze și să plătească sporul de 15% - confidențialitate aferent salariului de încadrare. Sentința a rămas definitivă și irevocabilă. A fost investită cu formulă executorie și s-a demarat executarea silită la data de 22.07.2009.

Pentru reclamanta - **prin sentința civilă 1308/M/03.12.2007 – dosar 7556/62/M/2007 – Tribunalul Brașov** a dispus obligarea pârâților Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov, Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, să majoreze salariul de bază al reclamantei conform dispozițiilor art. 1 din OG 10/2007 respectiv cu 5% începând din 01.01.2007 față de nivelul din luna decembrie 2006, cu 2% începând cu luna 1 aprilie 2007 față de nivelul din luna

martie 2007, cu 11% începând cu data de 01.10.2007 față de nivelul din luna septembrie 2007. Prin decizia 141/12.02.2008 – dosar 7556/62/2007 Curtea de Apel Brașov a respins recursurile declarate de pârâți. Sentința a rămas definitivă și irevocabilă. A fost investită cu formulă executorie și s-a demarat executarea silită la data de 22.07.2009.

Pentru reclamanta - **prin sentința civilă 1347/M/10.12.2007 – dosar 7559/62/M/2007 – Tribunalul Brașov** a dispus obligarea pârâților Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov, Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, să majoreze salariul de bază al reclamantei conform dispozițiilor art. 1 din OG 10/2007 respectiv cu 5% începând din 01.01.2007 față de nivelul din luna decembrie 2006, cu 2% începând cu luna 1 aprilie 2007 față de nivelul din luna martie 2007, cu 11% începând cu data de 01.10.2007 față de nivelul din luna septembrie 2007. Prin decizia 142/12.02.2008 – dosar 7559/62/2007 Curtea de Apel Brașov a respins recursurile declarate de pârâți. Sentința a rămas definitivă și irevocabilă. A fost investită cu formulă executorie și s-a demarat executarea silită la data de 22.07.2009.

Pentru reclamanta - **prin sentința civilă 1346/M/10.12.2007 – dosar 7554/62/M/2007 – Tribunalul Brașov** a dispus obligarea pârâților Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov, Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, să majoreze salariul de bază al reclamantei conform dispozițiilor art. 1 din OG 10/2007 respectiv cu 5% începând din 01.01.2007 față de nivelul din luna decembrie 2006, cu 2% începând cu luna 1 aprilie 2007 față de nivelul din luna martie 2007, cu 11% începând cu data de 01.10.2007 față de nivelul din luna septembrie 2007. Prin decizia 162/13.02.2008 – dosar 7554/62/2007 Curtea de Apel Brașov a respins recursurile declarate de pârâți. Sentința a rămas definitivă și irevocabilă. A fost investită cu formulă executorie și s-a demarat executarea silită la data de 22.07.2009. Sentința a rămas definitivă și irevocabilă. A fost investită cu formulă executorie și s-a demarat executarea silită la data de 22.07.2009.

Pentru reclamanta ----- - **prin sentința civilă nr.1596/23.10.2008 a Tribunalului Brașov**, dosar nr. 3108/62/2008, s-a admis în parte acțiunea civilă formulată de petenta în contradictoriu cu pârâții Ministerul Economiei și Finanțelor, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov, Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov și în consecință pârâții au fost obligați la recalcularea și plata către subsemnată a diferenței lunare între indemnizația de creștere a copilului în vârstă de până la doi ani în cuantum de 600 lei lunar și indemnizația lunară în cuantum de 75% din media veniturilor nete realizate în ultimele șase luni, anterioare datei de 16.09.2007, pe perioada 16.09.2007 – 25.04.2009, sumă ce va fi actualizată în funcție de indicele de inflație și cu aplicarea dobânzii legale la data plății efective. Prin decizia civilă nr. 227/R/03.03.2009 a Curții de Apel Brașov au fost respinse ca nefondate recursurile formulate de pârâții Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Ministerul Economiei și Finanțelor prin Direcția generală a Finanțelor Publice Brașov împotriva sentinței penale nr. 1596/23.10.2008, care a rămas astfel irevocabilă. Prin aceeași decizie a fost respins ca tardiv formulat recursul promovat de Ministerul Muncii, familiei și Protecției Sociale împotriva hotărârii instanței de fond.

Prin sentința civilă nr. 1489/09.10.2008 a Tribunalului Brașov, pronunțată în dosarul penal nr.2092/62/2008, modificată prin decizia civilă nr.224/R/03.03.2009 a Curții de Apel Brașov (irevocabilă) s-a dispus admiterea în parte a acțiunii formulate de către petentele, în contextul admiterii recursului formulat de către reclamante, în contradictoriu cu Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov, Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov și Ministerul Economiei și Finanțelor reprezentată prin Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov dispunându-se obligarea în solidar a pârâților la recalcularea indemnizației de concediu pentru sarcină și lăuzie pentru prin înlăturarea plafonului discriminatoriu instituit de dispozițiile OUG nr. 158/2005 cu modificările ulterioare.

Pentru reclamanta- **Prin sentința civilă nr. 1489/09.10.2008 a Tribunalului Brașov**, pronunțată în dosarul penal nr.2092/62/2008, modificată prin decizia civilă nr.224/R/03.03.2009 a Curții de Apel Brașov (irevocabilă) s-a dispus admiterea în parte a acțiunii formulate de către petentele, în contextul aditerii recursului formulat de către reclamante, în contradictoriu cu Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov, Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov și Ministerul Economiei și Finanțelor reprezentată prin Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov dispunându-se obligarea în solidar a pârâților la recalcularea indemnizației de concediu pentru sarcină și lăuzie pentruprin înlăturarea plafonului discriminatoriu instituit de dispozițiile OUG nr. 158/2005 cu modificările ulterioare.

3. Parchetul de pe lângă Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov, România

Prin **sentința civilă nr. 1043/M/02.11.2007 – dosar 6652/62/2007** Tribunalul Brașov a admis în parte acțiunea formulată de reclamantii în contradictoriu cu Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov, Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov, Parchetul de pe lângă Tribunalul Covasna și Ministerul Economiei și Finanțelor Publice, obligând pârâții să plătească în solidar reclamantilor cu titlu de spor de solicitare neuropsihică, 50% din indemnizația de bază brută lunară începând cu luna aprilie 2004 și până în prezent. Obligă pârâții Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov și Parchetul de pe lângă Tribunalul Covasna să plătească în solidar reclamantului cu titlu de spor de risc și suprasolicitare neuropsihică 50% din indemnizația de bază brută lunară începând cu luna aprilie 2004 și până la data de 30.06.2005.

Obligă pârâții Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov să plătească în solidar reclamantului cu titlu de spor de risc și suprasolicitare neuropsihică

50% din indemnizația de bază brută lunară începând cu data 01.07.2005 și până în prezent. Prin decizia nr.514/M/07.05.2008 data în dosarul 344/64/2008 au fost respinse recursurile declarate de pârâții Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Ministerul Economiei și Finanțelor prin DGFP împotriva sentinței civile nr.1043/2007 a Tribunalului Brașov. Sentința a rămas definitivă și irevocabilă. A fost investită cu formulă executorie și s-a demarat executarea silită la data de 22.07.2009.

Sentința civilă 1052/M/31.10.2007 – dosar 6282/62/2007 a Tribunalului Brașov

Obligă pârâții – Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov și Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov sa plătească în solidar reclamanților cu titlu de spor de risc si suprasolicitare neuropsihică 50% din indemnizația brută lunară începând din august 2004 și până în prezent. Prin decizia 339/M/16.04.2009 – dosar 6282/62/2009 Curtea de Apel Brașov a admis recursul formulat de reclamanți și a modificat dispozitivul sentinței atacate în sensul că drepturile recunoscute reclamanților li se cuvin acestora și pe viitor. Sentința a rămas definitivă și irevocabilă. A fost investită cu formulă executorie și s-a demarat executarea silită la data de 22.07.2009.

Sentința civilă 940/M/08.05.2008 – dosar 2293/62/2008 Tribunalul Brașov a dispus obligarea pârâților Ministerul Public- Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov să plătească reclamanților....., suma ce rezultă din actualizarea în funcție de indicele de inflație și cu dobânda legală până la data plății efective a sumelor reprezentând sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică câștigat prin sentința civilă 1052/2007 – dosar 6282/62/2007 a Tribunalului Bv. Prin decizia 685/19.05.2009 – dosar 2293/62/2008 Curtea de Apel Brașov a respins recursul formulat în cauză de pârâți. Sentința a rămas definitivă și irevocabilă. A fost investită cu formulă executorie și s-a demarat executarea silită la data de 22.07.2009.

4. Parchetul de pe lângă Judecătoria Braşov, România

Sentinţa civilă 1052/M/31.10.2007 – dosar 6282/62/2007 a

Tribunalului Braşov

Obligă pârâţii – Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Braşov şi Parchetul de pe lângă Tribunalul Braşov sa plătească în solidar reclamanţilor, cu titlu de spor de risc si suprasolicitare neuropsihica 50% din indemnizaţia brută lunară începând din august 2004 şi până în prezent. Prin decizia 339/M/16.04.2009 – dosar 6282/62/2009 Curtea de Apel Braşov a admis recursul formulat de reclamanţi şi a modificat dispozitivul sentinţei atacate în sensul că drepturile recunoscute reclamanţilor li se cuvin acestora şi pe viitor. Sentinţa a rămas definitivă şi irevocabilă. A fost investită cu formulă executorie şi s-a demarat executarea silită la data de 22.07.2009.

Prin decizia 339/M/16.04.2009 – dosar 6282/62/2009 Curtea de Apel Braşov a admis recursul formulat de reclamanţii şi a modificat dispozitivul sentinţei atacate în sensul că drepturile recunoscute reclamanţilor li se cuvin acestora şi pe viitor.

Sentinţa a rămas definitivă şi irevocabilă. A fost investită cu formulă executorie şi s-a demarat executarea silită la data de 22.07.2009.

Pentru reclamanta **prin sentinţa 66/M/18.01.2008** a fost admisă acţiunea formulată de reclamantă fiind obligaţi Ministerul Public, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Braşov, Parchetul de pe lângă Tribunalul Braşov la acordarea celor 3 tranşe a creşterilor salariale prev. de art. 1 al. 1 din OUG 10/2007 după cum: 5% spor din data de 01.01.2007 faţă de nivelul din luna decembrie 2006, 2% spor din martie.2007 faţă de nivelul din luna februarie 2007, 11% spor din data de 01.10.2007 faţă de nivelul din luna septembrie 2007, sume ce urmează a fi actualizate conform indicelui de inflaţie de la data când trebuiau acordate şi până la plata efectivă, respectiv acordarea dobânzii legale a BNR. S-a dispus respingerea acţiunii faţă de pârâta Ministerul Economiei întrucât acţiunea a fost

introdusă împotriva unei persoane fără calitate procesuală activă. Prin decizia civilă nr. 265/26.03.2008 s-a respins recursul formulat de recurenții pârâți Ministerul Public, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, împotriva sentinței nr. 66/M/18.01.2008 a Tribunalului Brașov pe care o menține.

Prin decizia 530/R/30.04.2009 – dosar 4739.1/62/2009 Curtea de Apel Brașov a respins recursul formulat de Ministerul Public, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Ministerul Economiei și Finanțelor Publice, menținându-se sentința civilă nr.63/F/19.09.2008 a Tribunalului Brașov prin care s-a dispus obligarea pârâților Ministerul Public, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov, Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov, la plata sporului de 50% calculat la indemnizația brută lunară de încadrare începând cu data de 01.01.2008 pentru reclamantele, precum și pentru viitor, sume ce vor fi actualizate în raport cu indicele de inflație și cu acordarea dobânzii legale până la data plății efective. A fost obligată PCA Brașov la înscrierea în cartelele de muncă a sporului acordat. Sentința a rămas definitivă și irevocabilă. A fost investită cu formulă executorie și s-a demarat executarea silită la data de 22.07.2009.

Prin decizia 468/R/30.04.2009 – dosar 4738/62/2009 Curtea de Apel Brașov a respins recursul formulat de Ministerul Justiției, Tribunalul Brașov, Curtea de Apel Brașov și Ministerul Economiei și Finanțelor, să plătească diferențele salariale de drepturi salariale echivalent cu sporul de 50% din salariul de bază brut lunar pentru pentru perioada 01.06.2006-31.01.2007. Sumele vor fi actualizate în raport cu indicele de inflație și cu acordarea dobânzii legale până la data plății efective. Sentința a rămas definitivă și irevocabilă. A fost investită cu formulă executorie și s-a demarat executarea silită la data de 22.07.2009.

Pentru reclamanta **prin sentința 9/F/14.01.2009 – dosar 10721/64/008** a fost admisă acțiunea formulată de reclamantă, fiind respins

recursul formulat împotriva sentinței mai sus amintite prin decizia din data de 24.03.2009.

Pentru reclamanții prin sentința 744/M/16.04.2009 – dosar 1522/62/2009 a fost respinsă acțiunea formulată de reclamanți, fiind admis recursul formulat împotriva sentinței mai sus amintite prin decizia nr. 624/R/2009 din dosarul nr. 1042.1/64/2008.

Pentru reclamanții prin sentința 926/M/25.05.2009 – dosar 1218/62/2009 a fost admisă acțiunea formulată de reclamanți.

Pentru reclamanții prin sentința 134/M/03.12.2008 – dosar 1024/62/2008 a fost admisă în parte acțiunea formulată de reclamanți, fiind respins recursul formulat de Ministerul Public împotriva sentinței mai sus amintite, prin decizia nr. 526/R/30.04.2009 în dosarul nr. 1024.1/64/2008.

Pentru reclamanta prin sentința 112/F/29.10.2008 – dosar 3522/62/2008 a fost admisă în acțiunea formulată de reclamantă, s-a dispus obligarea părților Ministerul Public, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov, Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov, la plata sporului de 50% calculat la indemnizația brută lunară de încadrare începând cu data de 01.01.2007 pentru reclamantă fiind respinse recursurile formulate prin decizia dată în dosarul 3522.1/62/2008 în data de 09.04.2008.

5. Parchetul de pe lângă Judecătoria Făgăraș, România

Prin sentința civilă nr. 1052/M/2007 a Tribunalului Brașov (irevocabilă prin decizia civilă nr. 339/M/16.04.2008 a Curții de Apel Brașov), instanța admite acțiunea formulată de reclamanții și obligă pe părții Ministerului Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov și Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov, în calitate de ordonatori de credite, să plătească în solidar reclamanților,

cu titlu de spor de risc și suprasolicitare neuropsihică, 50% din indemnizația de bază brută lunară, începând cu luna august 2004, la zi și pentru viitor. De asemenea, a fost obligat pârâtul Ministerul Economiei și Finanțelor să vireze fondurile bănești necesare achitării drepturilor bănești actualizate, menționate anterior. Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 31.10.2007. Împotriva sentinței au formulat recurs pârâții Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Ministerul Economiei și Finanțelor, recurs care a fost respins. Prin respingerea recursului, hotărârea judecătorească în cauză a rămas irevocabilă.

Prin sentința civilă nr. 1302/M/2007 a Tribunalului Brașov

(irevocabilă prin decizia civilă nr. 156/M/13.02.2008 a Curții de Apel Brașov), nouă, reclamanților, ne-a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov, Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Ministerul Economiei și Finanțelor, având ca obiect drepturi bănești, instanța obligând pârâții Ministerul Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov, Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție să majoreze salariul de bază al fiecărui reclamant, conform dispozițiilor art. 1 din OG 10/2007 respectiv:

- cu 5% începând cu data de 1 ianuarie 2007, față de nivelul din luna decembrie 2006;
- cu 2% începând cu data de 1 aprilie 2007, față de nivelul din luna martie 2007;
- cu 11% începând cu data de 1 octombrie 2007, față de nivelul din luna septembrie 2007.

Obligă pe pârâții Ministerul Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov, Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție să plătească reclamanților sumele ce rezultă din reactualizarea diferențelor de drepturi de natură salarială, reactualizate conform indicelui de inflație până la data plății efective. Obligă pe pârâtul Ministerul Economiei și Finanțelor să vireze fondurile de bani necesare achitării diferențelor de drepturi de natură salarială, reactualizate, menționate

anterior. Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 3.12.2007. Împotriva sentinței s-a formulat recurs de către pârâții Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Ministerul Economiei și Finanțelor prin DGFP Brașov, recurs care a fost respins. Prin respingerea recursului, hotărârea judecătorească în cauză a rămas irevocabilă.

Prin decizia civilă nr. 500/2009 a Curții de Apel Brașov, instanța a admis în parte acțiunea reclamanților: formulată împotriva pârâților Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov, Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov, Ministerul Finanțelor Publice prin DGFP Brașov și în consecință obligă pârâții Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov, Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov, să plătească reclamanților sporul de confidențialitate de 15%, calculat la indemnizația brută lunară, începând cu data de 20 august 2005 și pentru viitor, actualizat cu dobânda legală și indicele de inflație la data plății efective. Obligă pârâții să efectueze mențiunile corespunzătoare în carnetele de muncă. Obligă pârâtul Ministerul Finanțelor Publice prin DGFP Brașov să aloce fonduri necesare plății acestor drepturi bănești. Decizia civilă este irevocabilă de la data pronunțării, 29 aprilie 2009.

Prin sentința civilă nr. 828/7.05.2009 a Tribunalului Brașov, instanța a admis în parte acțiunea formulată de reclamanteleși i-a obligat pe pârâți Ministerul Public. Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov, Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov să plătească reclamantelor diferența de natură de drepturi salarială, echivalente cu sporul de 15 % din indemnizația de încadrare brută lunară, începând cu data de 1.01.2008 și în continuare, sume ce se vor actualiza cu rata inflației și la care se adaugă dobânda legală la data plății efective. Prin aceeași sentință a fost obligat pârâtul parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov să efectueze în carnetele de muncă ale reclamantelor mențiunile corespunzătoare. De asemenea a fost obligat chematul în garanție Ministerul Finanțelor Publice să

alocare fondurile necesare plății sumelor restante menționate anterior. Sentința este definitivă și executorie.

Prin sentința civilă nr. 120/M/24.01.2008 a Tribunalului Brașov, irevocabilă prin Decizia civilă nr. 423/22.04.2008 a Curții de Apel Brașov instanța a admis în parte acțiunea formulată de reclamanta și i-a obligat pe pârâții Tribunalul Brașov, Curtea de Apel Brașov și Ministerul Justiției să calculeze și să plătească reclamantei diferențele de drepturi de natură salarială, echivalente cu sporul de 50 % din indemnizația de încadrare brut lunară pentru perioada 1.07.2006-1.10.2007, sume reactualizate conform indicelui de inflație la data plății și cu aplicarea dobânzii legale prevăzute de OG 9/2000. Prin aceeași sentință l-a obligat pe pârâțul Ministerul economiei și Finanțelor Publice să vireze fondurile de bani necesare achitării diferențelor de drepturi de natură salarială reactualizate, menționate anterior. Sentința este irevocabilă de la data de 22.04.2008.

6. Parchetul de pe lângă Judecătoria Rupea, România

Sentința civilă 1052/M/31.10.2007 – dosar 6282/62/2007 a Tribunalului Brașov

Obligă pârâții – Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov și Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov să plătească în solidar reclamanților, cu titlu de spor de risc și suprasolicitare neuropsihică 50% din indemnizația brută lunară începând din august 2004 și până în prezent. Prin decizia 339/M/16.04.2009 – dosar 6282/62/2009 Curtea de Apel Brașov a admis recursul formulat de reclamanți și a modificat dispozitivul sentinței atacate în sensul că drepturile recunoscute reclamanților li se cuvin acestora și pe viitor. Sentința a rămas definitivă și irevocabilă. A fost investită cu formulă executorie și s-a demarat executarea silită la data de 22.07.2009.

Prin sentința civilă 1340/2007 Tribunalul Brașov a admis acțiunea civilă a reclamanților și a obligat pârâții Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov, Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și

Justiție, să majoreze salariul de bază al fiecărui reclamant conform dispozițiilor art. 1 din OG 10/2007 respectiv cu 5% începând din 01.01.2007 față de nivelul din luna decembrie 2006, cu 2% începând cu luna 1 aprilie 2007 față de nivelul din luna martie 2007, cu 11% începând cu data de 01.10.2007 față de nivelul din luna septembrie 2007. obligă pârâții să plătească reclamanților sumele ce rezultă din reactualizarea diferențelor de drepturi de natură salarială, menționate anterior, reactualizate conform indicelui de inflație până la data plății. Prin decizia 159/13.02.2008 Curtea de Apel Brașov a respins recursurile declarate de pârâți. Sentința a rămas definitivă și irevocabilă. A fost investită cu formulă executorie și s-a demarat executarea silită la data de 22.07.2009. Sentința a rămas definitivă și irevocabilă. A fost investită cu formulă executorie și s-a demarat executarea silită la data de 22.07.2009.

Sentința civilă 940/M/08.05.2008 – dosar 2293/62/2008 Tribunalul Brașov a dispus obligarea pârâților Ministerul Public- Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov să plătească reclamanților suma ce rezultă din actualizarea în funcție de indicele de inflație și cu dobânda legală până la data plății efective a sumelor reprezentând sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică câștigat prin sentința civilă 1052/2007 – dosar 6282/62/2007 a Tribunalului Bv. Prin decizia 685/19.05.2009 – dosar 2293/62/2008 Curtea de Apel Brașov a respins recursul formulat în cauză de pârâți. Sentința a rămas definitivă și irevocabilă. A fost investită cu formulă executorie și s-a demarat executarea silită la data de 22.07.2009.

7. Parchetul de pe lângă Judecătoria Zărnești, România

Prin sentința civilă 583/M - dosar 4786/62/M/2006 al Tribunalului Brașov – irevocabilă prin decizia civilă nr.569/M din 05.sept.2007 a Curții de Apel Brașov - instanța a dispus, obligarea Parchetului de pe lângă Tribunalul Brașov, Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Brașov, Ministerului Public – Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în calitate de ordonatori de credite, să plătească reclamanților sporul de vechime cuvenit

acestora începând cu data de 06.07.2003 și până la data de 12.03.2007, cu aplicarea dobânzii legale la suma datorată și a indicelui de inflație la data plății efective. De asemenea, a fost obligat pârâtul Ministerul Economiei și Finanțelor să vireze fondurile bănești necesare achitării drepturilor bănești menționate.

Prin sentința civilă nr. 58/M/2007 - dosar 7218/62/M/2007 al Tribunalului Brașov – definitivă și executorie - instanța a dispus, obligarea Parchetului de pe lângă Tribunalul Brașov, Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Brașov, Ministerului Public – Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în calitate de ordonatori de credite, să plătească reclamanților sumele ce rezultă din reactualizarea diferențelor de drepturi de natură salarială respective:

- 5% începând cu 01.04.2006 față de nivelul din luna ianuarie 2006;
- 6% începând cu 01.09.2006 față de nivelul din luna august 2006;
- 5% începând cu 01.01.2007 față de nivelul din luna decembrie 2006;
- 2% începând cu 01.04.2007 față de nivelul din luna martie 2007;
- 11% începând cu 01.10.2007 față de nivelul din luna septembrie 2007,

sumele cuvenite urmând a fi actualizate cu indicele de inflație la data plății efective. De asemenea, a fost obligat pârâtul Ministerul Economiei și Finanțelor să aloce și să includă în bugetul Ministerului Justiției fondurile bănești necesare achitării acestor diferențe salariale.

Prin sentința civilă nr. 1052/M/2007 - dosar 6282/62/2007 al Tribunalului Brașov – irevocabilă prin decizia civilă nr.339/M din 16 aprilie 2008 a Curții de Apel Brașov - instanța a dispus, obligarea Parchetului de pe lângă Tribunalul Brașov, Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Brașov, Ministerului Public – Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în calitate de ordonatori de credite, să plătească reclamaților, cu titlu de risc și suprasolicitare neuropshihică, 50% din indemnizație brută lunară, începând cu luna august 2004 și până în prezent. De asemenea, a fost obligat pârâtul Ministerul Economiei și Finanțelor să vireze fondurile bănești necesare achitării drepturilor bănești menționate. Sentința a rămas definitivă și irevocabilă. A fost

investită cu formulă executorie și s-a demarat executarea silită la data de 22.07.2009.

Reclamanții procurori în cadrul Parchetelor de pe lângă Tribunalul Hunedoara, Judecătoriile Deva, Hunedoara, Petroșani, Hațeg, Orăștie, Brad și personalul auxiliar din cadrul acestor parchete

1. Prin sentința civilă nr. 25 din 22 septembrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia în dosarul nr. 6/97/2008 s-a admis în parte acțiunea civilă formulată de către reclamanți, precum și cererea de intervenție formulată de către intervenient împotriva pârâților Ministerul Public – Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Alba Iulia, Parchetul de pe lângă Tribunalul Hunedoara și DIICOT. S-a dispus obligarea pârâților să plătească reclamanților, corespondent raportului de serviciu, sumele reprezentând drepturile salariale cu titlu spor de risc și solicitare neuropsihică, în procent de 50% din indemnizația brută lunară, începând cu data de 3.01.2005 și în continuare, iar intervenientei începând cu data de 11.02.2008 și în continuare, sume care urmează a fi actualizate cu indicele de inflație, începând cu data nașterii dreptului material. S-a dispus obligarea pârâților să efectueze cuvenitele mențiuni în carnetul de muncă al fiecărui reclamant conform prezentei.

Sentința primei instanțe este, potrivit dreptului intern, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 22 septembrie 2008. Ulterior aceasta a rămas irevocabilă. Prin decizia civilă nr. 640 din 25 mai 2009 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia în dosarul nr. 61/97/2008 s-au respins recursurile declarate de pârâți împotriva sentinței civile nr. 25/2008.

2. Reclamanta, ca urmare a transferului la o altă instituție, deține privitor la același spor și următoarele titluri executorii:

Prin sentința civilă 67 din 28 ianuarie 2008 pronunțată de Tribunalul Olt în dosarul 2390/104/2007 s-a admis în parte acțiunea formulată de către reclamanți împotriva pârâților Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Tribunalul Olt și pârâtul chemat în garanție – Ministerul Finanțelor Publice București, Ministerul Public – DIICOT, Parchetul

de pe lângă Curtea de Apel Craiova și obligă pârâții la contravaloarea sporului de suprasolicitare neuropsihică în procent de 50%, calculat la indemnizația brută de încadrare, începând cu 18.06.2004 – 18.06.2007.

Prin sentința civilă nr. 1000 din 29 mai 2008 pronunțată de Tribunalul Olt s-a admis acțiunea formulată de către reclamânți și s-a dispus obligarea pârâților Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, DIICOT, Parchetul de pe lângă Tribunalul Olt, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova, să achite reclamânților sumele reprezentând reactualizarea cu indicii de inflație, la data plății efective, a drepturilor câștigate prin sentința civilă 67/2008 și să facă cuvenitele mențiuni în carnatele de muncă ale reclamânților.

Ambele hotărâri au rămas irevocabile.

Prin decizia nr. 3283 din 20 mai 2008 pronunțată de Curtea de Apel Craiova în dosarul civil nr. 2390/104/2007 s-a respins recursul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție împotriva sentinței civile nr. 67 din 28 ianuarie 2008, s-a admis recursul declarat de Ministerul Economiei și Finanțelor și s-a modificat sentința, în sensul că s-a respins acțiunea față de pârâtul chemat în garanție – Ministerul Economiei și Finanțelor.

3. Prin sentința civilă nr. 145/57/2008 din 27 noiembrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia în dosarul nr. 4335.1/97/2007 s-a admis în parte acțiunea formulată de către reclamânți împotriva pârâților Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Alba Iulia și Parchetul de pe lângă Tribunalul Hunedoara și s-a dispus obligarea pârâților în solidar la plata în favoarea fiecărui reclamant a drepturilor salariale indexate cu procentul de 5% față de nivelul lunii decembrie 2006, începând cu data de 1.01.2007 și în continuare, sumă ce urmează a fi actualizată cu rata inflației, începând cu data nașterii dreptului material până la data plății. Prin decizia civilă nr. 318/2009 pronunțată de către Curtea de Apel Alba Iulia în dosarul nr. 4335.1/97/2007 s-au respins ca nefondate recursurile declarate de către reclamânți împotriva sentinței civile nr. 145/2008 pronunțată de către Curtea de Apel Alba Iulia, hotărârea fiind astfel irevocabilă.

4. Privitor la aceeași problemă, reclamant Drăgușin Gabriela Laura mai deține următorul titlu executoriu:

Prin sentința civilă nr. 173 din 14 februarie 2008 pronunțată de Tribunalul Olt în dosarul civil nr. 3678/104/2007 s-a admis acțiunea formulată de către reclamanți și s-a dispus obligarea pârâților Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Tribunalul Olt la plata drepturilor salariale reprezentând majorări salariale de 5%, începând cu 1.01.2007 față de decembrie 2006, de 2% începând cu 1.04.2007 față de martie 2007, cu 2% începând cu 1.10.2007 față de septembrie 2007, actualizate la data plății efective și efectuarea mențiunilor în carnetele de muncă.

5. Prin decizia civilă nr. 714 din 4 iunie 2009 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia în dosarul nr. 2218/97/2007 s-a admis recursul declarat de reclamanți împotriva sentinței civile nr. 376/2008 pronunțată de Tribunalul Alba în dosarul nr. 2218/97/2007. S-a modificat sentința atacată, în sensul că s-a admis în parte acțiunea civilă formulată de către reclamanți împotriva pârâților Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Alba Iulia și Parchetul de pe lângă Tribunalul Hunedoara și s-a dispus obligarea acestora să plătească reclamanților drepturile salariale reprezentând sporul de confidențialitate de 15% din indemnizația brută lunară, începând cu 1.07.2004 la zi și în continuare, actualizate cu indicele de inflație de la data nașterii dreptului și până la data plății efective. S-a dispus obligarea Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Alba Iulia să efectueze cuvenitele mențiuni în carnetele de muncă ale reclamanților.

6. Reclamant mai deține următorul titlu executoriu:

Prin sentința civilă nr. 369 din 27 martie 2008 pronunțată de Tribunalul Olt în dosarul nr. 3769/104/2007 s-a admis acțiunea formulată de către reclamanți și s-a dispus obligarea pârâților Parchetul de pe lângă Tribunalul Olt, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție să achite reclamanților câte 1700 lei, reactualizați la data plății efective.

7. Prin sentința civilă nr. 29 din 25 septembrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia, a fost admisă cererea formulată împotriva pârâților Ministerul

Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Alba Iulia, Parchetul de pe lângă Tribunalul Hunedoara, DIICOT – Structura Centrală. Pârâții au fost obligați să plătească reclamanților, corespondent raportului de serviciu, sumele reprezentând drepturile salariale cu titlu spor de risc și solicitare neuropsihică, în procent de 50% din indemnizația brută lunară, începând cu data de 28.12.2004 și în continuare, sume care urmează a fi actualizate cu indicele de inflație începând cu data nașterii dreptului material, până la data plății efective. Au fost obligați pârâții să efectueze cuvenitele mențiuni în carnetul de muncă al fiecărui reclamant.

8. Prin sentința civilă nr. 52 din 13 octombrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia în dosarul nr. 1676/97/2008 s-a admis acțiunea formulată de către reclamanți împotriva pârâților Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Alba Iulia, Parchetul de pe lângă Tribunalul Hunedoara și DIICOT, și au fost obligați pârâții să plătească reclamanților începând cu 1.04.2005 și până la data pronunțării hotărârii, precum și în continuare drepturile salariale constând în diferența dintre salariul de încadrare aferent funcției de grefier dactilograf și salariul aferent funcției de grefier, precum și sporurile aferente acestor drepturi salariale cuvenite fiecărui reclamant, sume care vor fi actualizate cu indicele de inflație, începând cu data nașterii dreptului material și până la data plății efective.

De menționat că reclamanții care nu figurează în hotărârile judecătorești irevocabile, respectiv procuroriiși alții consideră că sunt titularii unui „bun” în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, întrucât au beneficiat de drepturi salariale, ca efect al recursului în interesul legii promovat de procurorul general, iar prin ordinul procurorului general 1472/2.07.2009 li s-a încălcat dreptul la respectarea bunurilor. Aceasta se impune și în virtutea principiului nediscriminării.

B. Situația executării titlurilor

Cadrul juridic preexistent celui obținerii titlurilor executorii și cel concomitent special elaborat pentru a neexecuta ori a trea executarea, ca de altfel și conduita debitorilor, se prezintă astfel:

Situația executării hotărârilor judecătorești irevocabile până la momentul sesizării Curții se prezintă astfel:

Situația executării titlurilor pentru reclamanții judecători la Curtea de Apel Iași

Primele 4 hotărâri judecătorești au fost parțial executate, consecință a aplicării O.U.G. nr. 75 din 11 iunie 2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției, publicată în M. Of. nr. 462 din 20 iunie 2008,.

Celelalte 4 hotărâri judecătorești nu au fost puse în executare, debitorii gravitând imprecis între refuzul de neexecutare, executare parțială și cu întârziere ori alte încercări de desființare în orice modalitate a titlurilor existente acumulându-se întârzieri de aproximativ 2 ani.

Situația executării titlurilor pentru reclamanții judecători la Curtea de Apel Alba

Pentru ambii reclamanți nu au fost plătite deloc drepturile cuvenite în baza sentințelor de la punctele 1 A, B și D. Din drepturile cuvenite potrivit sentinței de la punctul C s-a achitat 30% OUG nr.75/2008.

1.1.) Plata parțială și eșalonarea plății creanței stabilite prin sentința civilă nr. 1235/2007 a Tribunalului Alba.

Prin art. III din Ordonanța de urgență nr. 75/2008 publicată la 20 iunie 2008 s-a stabilit ca „plata sumelor prevăzute în titlurile executorii emise până la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sistemul justiției, se va realiza, eșalonat, în termen de 18 luni de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, modalitatea de eșalonare fiind stabilită prin ordin comun al ministrului justiției, ministrului economiei și finanțelor, președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție și al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(2) Ordinul prevăzut la alin. (1) se emite în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și va fi comunicat executorilor judecătorești, precum și trezoreriei ori instituției bancare unde debitorii au deschise conturi.”

În temeiul acestor dispoziții Ministerul Justiției, Ministerul Economiei și Finanțelor, Consiliul Superior al Magistraturii, Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție au emis ordinul nr. 1.859/C din 21 august 2008 privind modalitatea de eșalonare a plății sumelor prevăzute în titlurile executorii emise până la intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției.

1.2.) *Neexecutarea la termenele stabilite a prin ordinului nr. 1.859/C/2008, Ministerul Justiției a diferenței de 70% din creanța stabilită prin sentința civilă nr.1235/2007 a Tribunalului Alba.*

În luna martie 2009, pârâții nu au mai efectuat plata tranșei a doua stabilite conform actelor normative menționate.

Mai mult, executarea de bună voie a sentinței civile nr.1235/2007 a Tribunalului Alba nu a avut loc cu toate că, prin decizia nr. 784/12.05.2009 (nepublicată încă în Monitorul Oficial), Curtea Constituțională a declarat neconstituționalitatea OUG nr. 75/2008. În motivarea acestei decizii, publicată pe pagina de internet a Curții Constituționale: http://www.ccr.ro/decisions/pdf/ro/2009/D0784_09.pdf.

1.3) Începerea procedurii de executare a titlurilor executorii

Subsemnații am solicitat acordarea drepturilor salariale după cum urmează:

- cererea de executare a sentinței nr.26/25.09.2008 înregistrată la Curtea de Apel Alba Iulia în data de 6.10.2008, care a primit răspuns negativ din partea Ministerului Justiției comunicat cu adresa nr.112111/9.10.2008,

- prin cererea nr.131093/21.11.2008 înregistrată la Ministerul Justiției executarea sentinței nr.81/30.10.2008 la care ni s-a răspuns negativ de către Ministerul Justiției prin adresa nr.131093/21.11/2008,

- somația privind executarea sentinței nr.81/30.10.2008 înregistrată sub nr.6959/7/A/10.12.2008 la Curtea de Apel Alba Iulia,

- cererea de executare a titlurilor de la punctele 1A-C înregistrată sub nr.1971/7/A/21.04.2009, respectiv sub nr. 2021/7/A/24.04.2009 la Curtea de Apel Alba Iulia ,

- cererea de executare a titlului executoriu de la punctele 1 D înregistrat sub nr.3194/7/10.08.2009, respectiv sub nr. 3195/7/10.08.2009.

Prin OUG nr.225/30.12.2008 publicată în M.Of. nr.899/31.12.2008 debitorul a amânat unilateral plata titlurilor executorii până la intrarea în vigoare a ordonanței pentru o nouă perioadă până la 31 martie 2009, sub incidența acestei ordonanțe intrând titlurile de la punctele 1 A,B și D .

1.4) Suspendarea executării silită a titlurilor executorii prin OUG nr. 71/2009

Executarea silită însă nu a putut fi efectuată, deoarece la data de 18 iunie 2009 a fost publicată în Monitorul Oficial Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar.

Ca efect al dispozițiilor O.U.G. nr. 71/2009 emis de Guvernul României, a fost suspendată de drept executarea silită a celor patru sentințe judecătorești irevocabile, astfel că executorul judecătoresc nu mai poate proceda la aducerea la îndeplinire a acestei hotărâri împotriva pârâților.

Această **ordonanță de urgență emisă de Guvernul României** a fost **contrasemnată și de unul dintre debitori, Ministerul Justiției**, precum și de **unul dintre terții popriți**, Ministerul Finanțelor Publice, astfel Gheorghe Pogea, Ministrul finanțelor publice și Ministrul justiției și libertăților cetățenești, Cătălin Marian Predoiu.

Mai menționăm, că potrivit art. 131 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, în România pentru întreg sistemul judiciar, mai puțin pentru Înalta Curte de Casație și Justiție, gestiunea bugetului instanțelor judecătorești îi revine Ministerului Justiției, ministrul justiției fiind ordonatorul principal de credite.

Calitatea de ordonator principal de credite, îi dă competența ministrului justiției să dispună în mod exclusiv cu privire la alocările bugetare, inclusiv în ceea ce privește cele necesare pentru plata sumelor stabilite prin titluri executorii.

Menționăm că dispozițiile alin. 4 au fost suspendate pe perioada 14 aprilie - 31 decembrie 2009 prin O.U.G. Nr. 34/2009, ceea ce face ca în această perioadă, ministerul justiției, în calitate de ordonator principal de credite să poată să stabilească lunar ce sumă consideră necesară cu titlu de cheltuieli de personal, care includ în primul rând plata salariilor către magistrați și personalul auxiliar din justiție.

Așa fiind, la data sesizării Curții, reclamanți se află în imposibilitate juridică și de fapt de a-și vedea satisfăcute creanțele stabilite prin cele patru sentințe civile irevocabile.

Debitorii în cauză nu numai că refuză executarea de bună-voie a obligației de plată a sumelor stabilite de instanțele judecătorești, dar împiedică și executarea silită a creanțelor noastre, elaborând acte normative de natură a întârzia și a împiedica executarea hotărârilor judecătorești irevocabile pronunțate împotriva lor, debitorul, Ministerul Justiției, stabilindu-și singur termenul la care dorește să plătească obligația către noi, și de la 18 iunie 2009, suspendând orice executare silită împotriva sa.

Situația executării titlurilor pentru reclamanții judecători la Tribunalul Neamț

Hotărârile judecătorești au fost parțial executate, consecință a aplicării O.U.G. nr. 75 din 11 iunie 2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției, publicată în M. Of. nr. 462 din 20 iunie 2008, debitorii gravitând imprecis între refuzul de neexecutare, executare parțială și cu întârziere ori alte încercări de desființare în orice modalitate a titlurilor existente acumulându-se întârzieri de aproximativ 2 ani.

În acest context, reclamanții judecători la Tribunalul Neamț au inițiat începând cu 14 mai 2009 două proceduri de executare silită prin executorii judecătorești din Piatra Neamț și București, s-a obținut încuviințarea executării silită în conformitate cu prevederile art. 373¹ din Codul de procedură Civilă Român, însă toate procedurile de executare silită de drept comun au fost blocate,

în mod unilateral de către Guvern, prin suspendarea lor de drept în baza art.1 alin.2 din O.U.G. nr. 71/2009 intrată în vigoare la data de 18.07.2009. Dosarul de executare nr.131/2009 al executorului judecătoresc Cornel Cotoi din Piatra Neamț, a fost suspendat conform procesului verbal de constatare încheiat la 7.07.2009. Executarea silită nr. 723/2009 începută de executorul judecătoresc Bogdan Dumitrache din București este suspendată în baza O.U.G. nr. 71/2009 intrată în vigoare la data de 18.07.2009.

Situația executării titlurilor pentru reclamanții judecători la Tribunalul Vâlcea

Până la data sesizării Curții Europene a Drepturilor Omului, debitorii Guvernul României, Ministerul Justiției, Ministerul Economiei și Finanțelor, Curtea de Apel Pitești și Tribunalul Vâlcea nu au executat în totalitate niciuna din hotărârile menționate, deși am și notificat Ministerul Justiției și Ministerul Economiei și Finanțelor în acest sens, prin executor judecătoresc, în cadrul procedurii de executare silită pe care am fost nevoiți să o declanșăm. Au fost plătite în anumite tranșe diverse sume de bani.

Situația executării titlurilor pentru reclamanții judecători la Tribunalul Bacău

Primele 3 hotărâri judecătorești au fost parțial executate, consecință a aplicării O.U.G. nr. 75 din 11 iunie 2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției, publicată în M. Of. nr. 462 din 20 iunie 2008,.

Ultima hotărâre judecătorească nu au fost puse în executare, debitorii gravitând imprecis între refuzul de neexecutare, executare parțială și cu întârziere ori alte încercări de desființare în orice modalitate a titlurilor existente acumulându-se întârzieri de aproximativ 2 ani.

Situația executării titlurilor pentru reclamanții judecători la Tribunalul Iași – Secția Penală

Până la data sesizării Curții Europene a Drepturilor Omului, debitorii Guvernul României, Ministerul Justiției, Ministerul Economiei și Finanțelor, Curtea de Apel Iași și nu au executat integral nici una din hotărârile menționate,

deși am și notificat Ministerul Justiției și Ministerul Economiei și Finanțelor în acest sens, prin executor judecătoresc, în cadrul procedurii de executare silită pe care am fost nevoiți să o declanșăm, achitându-ni-se doar o tranșă, reprezentând 30% din totalul sumei datorate, conform titlurilor executorii.

Procedura de executare silită împotriva instituțiilor statului care au calitatea de debitori este sortită eșecului, deoarece Ordonanța Guvernului României nr. 22 din 30 ianuarie 2002, privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, aprobată și completată prin Legea nr. 288 din 15 mai 2002 și modificată și completată prin Legea nr. 110 din 25 aprilie 2007, a introdus o diferențiere între stat (instituțiile publice) și restul subiectelor de drept, care au calitatea de debitori. În acest sens, art. 1 și 2 din ordonanță prevăd că statul sau instituțiile sale, care au calitatea de debitor, nu pot fi executate silit pentru realizarea creanțelor creditorilor timp de 6 luni de la primirea somației de executare.

Totodată, instituțiile statului care sunt obligate la plata drepturilor bănești în cauză către subsemnați refuză plata sumelor stabilite prin hotărârile judecătorești menționate, invocând dispozițiile art. 5, 11, 14 și 22 din Legea nr. 500 din 11 iulie 2002 privind finanțele publice, în sensul că sumele de bani respective nu se acoperă decât din sumele prevăzute cu această destinație în bugetul anual de stat. Se observă însă că prevederea în buget a unor sume cu destinația plății către subsemnați a drepturilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești este o atribuție a Statului Român debitor, prin instituțiile sale.

Totodată, prin Ordonanța de urgență nr. 75 din 11 iunie 2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 462 din 20 iunie 2008, Statul Român prin Guvernul României, debitor al obligațiilor stabilite în sarcina sa prin hotărârile judecătorești irevocabile menționate, a stabilit în mod unilateral, în art. III, că „Plata sumelor prevăzute în titlurile executorii emise până la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sistemul justiției, se va realiza, eșalonat, în termen de 18 luni de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, modalitatea de eșalonare fiind stabilită prin ordin comun al ministrului justiției, ministrului economiei și finanțelor, președintelui Consiliului

Superior al Magistraturii, președintelui înaltei Curți de Casație și Justiție și al procurorului general al Parchetului de pe lângă înalta Curte de Casație și Justiție. Ordinul prevăzut la alin. (1) se emite în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și va fi comunicat executorilor judecătorești, precum și trezoreriei ori instituției bancare unde debitorii au deschise conturi".

La data de 22.08.2008, a fost emis Ordinul comun menționat, prin care debitorii Ministerul Justiției și Ministerul Economiei și Finanțelor au stabilit plata eșalonată a sumelor acordate magistraților prin hotărâri judecătorești, în tranșe pe parcursul anilor 2008 și mai ales 2009.

În concluzie, noi, reclamantii, avem creanțe bănești împotriva ministerelor României și altor instituții ale statului, stabilite prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.

Debitorii în cauză nu numai că refuză executarea de bună-voie a obligației de plată a sumelor stabilite de instanțele judecătorești, dar împiedică și executarea silită a creanțelor noastre, elaborând acte normative de natură a întârzia și a împiedica executarea hotărârilor judecătorești irevocabile pronunțate împotriva lor, debitorul stabilindu-și singur termenul la care dorește să plătească obligația către noi, pe perioada de timp a neplății drepturilor salariale în cauză noi fiind nevoiți să contractăm credite bancare cu dobânzi oneroase.

Situația executării titlurilor pentru reclamantii judecători la Tribunalul Iași – Secția Civilă

Până la data sesizării Curții Europene a Drepturilor Omului, debitorii Guvernul României, Ministerul Justiției, Ministerul Finanțelor, Curtea de Apel Iași Pitești și Tribunalul Iași nu au executat niciuna din hotărârile menționate, deși am și notificat Ministerul Justiției și Ministerul Economiei și Finanțelor în acest sens, prin executor judecătoresc, în cadrul procedurii de executare silită pe care am fost nevoiți să o declanșăm.

Procedura de executare silită împotriva instituțiilor statului care au calitatea de debitori este sortită eșecului, deoarece Ordonanța Guvernului României nr. 22 din 30 ianuarie 2002, privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, aprobată și completată prin Legea nr. 288 din 15 mai 2002 și modificată și completată prin Legea nr. 110 din 25 aprilie 2007, a introdus o diferențiere între stat (instituțiile publice) și restul

subiectelor de drept, care au calitatea de debitori. În acest sens, art. 1 și 2 din ordonanță prevăd că statul sau instituțiile sale, care au calitatea de debitor, nu pot fi executate silit pentru realizarea creanțelor creditorilor timp de 6 luni de la primirea somației de executare.

Totodată, instituțiile statului care sunt obligate la plata drepturilor bănești în cauză către subsemnata refuză plata sumelor stabilite prin hotărârile judecătorești menționate, invocând dispozițiile art. 5, 11, 14 și 22 din Legea nr. 500 din 11 iulie 2002 privind finanțele publice, în sensul că sumele de bani respective nu se acoperă decât din sumele prevăzute cu această destinație în bugetul anual de stat. Se observă, însă, că prevederea în buget a unor sume cu destinația plății către subsemnata a drepturilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești este o atribuție a Statului Român debitor, prin instituțiile sale.

De asemenea, prin Ordonanța de urgență nr. 75 din 11 iunie 2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 462 din 20 iunie 2008, Statul Român prin Guvernul României, debitor al obligațiilor stabilite în sarcina sa prin hotărârile judecătorești irevocabile menționate, a stabilit în mod unilateral, în art. III, că „Plata sumelor prevăzute în titlurile executorii emise până la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sistemul justiției, se va realiza, eșalonat, în termen de 18 luni de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, modalitatea de eșalonare fiind stabilită prin ordin comun al ministrului justiției, ministrului economiei și finanțelor, președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție și al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Ordinul prevăzut la alin. (1) se emite în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și va fi comunicat executorilor judecătorești, precum și trezoreriei ori instituției bancare unde debitorii au deschise conturi”.

La data de 22.08.2008, a fost emis Ordinul comun menționat, prin care debitorii Ministerul Justiției și Ministerul Economiei și Finanțelor au stabilit

plata eşalonată a sumelor acordate magistraţilor prin hotărâri judecătoreşti, în tranşe pe parcursul anilor 2008 şi mai ales 2009.

La data de 10.03.2009 trebuia achitată, conform Ordinului sus menţionat, tranşa a doua, dar nici până în prezent aceasta nu a fost achitată.

Ba mai mult, la data de 12.05.2009, Curtea Constituţională a pronunţat decizia nr. 784, prin care a declarat neconstituţionalitatea dispoziţiilor art. III din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluţionarea unor aspecte financiare în sistemul justiţiei şi ale Ordonanţei Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligaţiilor de plată ale instituţiilor publice, stabilite prin titluri executorii.

În cuprinsul acestei decizii a stabilit, printre altele, că situaţiile de la articolul III din Ordonanţa de Urgenţă a Guvernului nr. 75/2008 nu sunt de natură să justifice adoptarea ordonanţei de urgenţă.

Ordonanţa de Urgenţă a Guvernului nr. 75/2008 nu a fost motivată de necesitatea unei situaţii extraordinare a cărei reglementare nu putea fi amân timer, ci a fost emisă în legătură cu punerea în executare a hotărârilor judecătoreşti.

Prin declararea neconstituţionalităţii în România a textului de lege ce prevedea eşalonarea plăţii drepturilor noastre salariale, conform termenelor stabilite prin Ordinul comun nr. 1859/C-2484-26650-131-3774/C, Statul Român nu mai avea la dispoziţie niciun text de lege care să fie folosit ca temei pentru neplata.

La scurt timp însă, **în circa 35 de zile**, respectiv **la 17.06.2009**, acesta a nesocotit şi Decizia Curţii Constituţionale mai sus-precizată şi cu rea-credinţă a emis o nouă Ordonanţă de Urgenţă cu nr. 71, prin care, potrivit articolului 1, ne-a eşalonat din nou plata drepturilor noastre salariale, de această dată până în anul 2012.

Mai mult decât atât, potrivit alineatului 2 al articolului 1 din noua Ordonanţă, timp de aproape 4 ani de zile, în perioada 2009-2012, noi nu mai putem cere executarea silită, deoarece orice cerere în acest sens este suspendată de drept.

Considerăm că ingerinţa Statului Român în reglementarea dreptului la executarea unei hotărâri judecătoreşti aduce atingere însăşi substanţei dreptului

la un proces echitabil și a dreptului de proprietate și nu exista niciun raport de proportionalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit.

De altfel, nu exista un scop bine definit de Statul Roman pentru nesocotirea drepturilor noastre, iar acțiunile acestuia privind neplata drepturilor salariale sunt îndreptate mai ales împotriva judecătorilor și procurorilor și a personalului auxiliar, deoarece în perioada ianuarie - martie 2009 personalul Consiliului Superior al Magistraturii, dar și personalul bugetar din cadrul Ministerului Finanelor Publice din România, care avea de recuperat de la Statul Roman drepturi de natură salarială de genul celor pe care le avem și noi (drepturi salariale stabilite în instanță prin hotărâri judecătorești), a obținut plata imediată a acestor drepturi.

Pe de altă parte, hotărârile judecătorești care constituie titluri executorii au rămas irevocabile încă din februarie - aprilie 2008, iar Statul Roman a procedat în mod nelegal la esalonarea drepturilor noastre salariale (prin Ordonanța de Urgență nr. 75/2008) încă din anul 2008, când nu exista constrângerea financiară pe care o invocă nejustificat.

În concluzie, am creanțe bănești împotriva ministerelor României și altor instituții ale statului, stabilite prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.

Debitorii în cauză nu numai că refuză executarea de bunăvoie a obligației de plată a sumelor stabilite de instanțele judecătorești, dar împiedică și executarea silită a creanțelor noastre, elaborând acte normative de natură a întârzia și a împiedica executarea hotărârilor judecătorești irevocabile pronunțate împotriva lor, debitorul stabilindu-și singur termenul la care dorește să plătească obligația către noi, pe perioada de timp a neplății drepturilor salariale în cauză noi fiind nevoiți să contractăm credite bancare cu dobânzi oneroase.

***Situația executării titlurilor pentru reclamanții judecători la Tribunalul
Caraș Severin***

Până la data sesizării Curții Europene a Drepturilor Omului, debitorii Ministerul Justiției, Ministerul Finanțelor Publice, Curtea de Apel Timișoara și Tribunalul Caraș-Severin, nu au executat niciuna din hotărârile menționate, deși am și notificat Ministerul Justiției și Ministerul Finanțelor Publice în acest sens.

Procedura de executare silită împotriva instituțiilor statului care au calitatea de debitori este sortită eșecului, deoarece Ordonanța Guvernului României nr. 22 din 30 ianuarie 2002, privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, aprobată și completată prin Legea nr. 288 din 15 mai 2002 și modificată și completată prin Legea nr. 110 din 25 aprilie 2007, a introdus o diferențiere între stat (instituțiile publice) și restul subiectelor de drept, care au calitatea de debitori. În acest sens, art. 1 și 2 din ordonanță prevăd că statul sau instituțiile sale, care au calitatea de debitor, nu pot fi executate silit pentru realizarea creanțelor creditorilor timp de 6 luni de la primirea somației de executare.

Totodată, instituțiile statului care sunt obligate la plata drepturilor bănești în cauză către subsemnați refuză plata sumelor stabilite prin hotărârile judecătorești menționate, invocând dispozițiile art. 5, 11, 14 și 22 din Legea nr. 500 din 11 iulie 2002 privind finanțele publice, în sensul că sumele de bani respective nu se acoperă decât din sumele prevăzute cu această destinație în bugetul anual de stat. Se observă însă că prevederea în buget a unor sume cu destinația plății către subsemnați a drepturilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești este o atribuție a Statului Român debitor, prin instituțiile sale.

Totodată, prin Ordonanța de urgență nr. 75 din 11 iunie 2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 462 din 20 iunie 2008, Statul Român prin Guvernul României, debitor al obligațiilor stabilite în sarcina sa prin hotărârile judecătorești irevocabile menționate, a stabilit în mod unilateral, în art. III, că „ Plata sumelor prevăzute în titlurile executorii emise până la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sistemul justiției, se va realiza, eșalonat, în termen de 18 luni de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, modalitatea de eșalonare fiind stabilită prin ordin comun al ministrului justiției, ministrului economiei și

finanțelor, președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție și al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Ordinul prevăzut la alin. (1) se emite în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și va fi comunicat executorilor judecătorești, precum și trezoreriei ori instituției bancare unde debitorii au deschise conturi”.

La data de 22.08.2008, a fost emis Ordinul comun menționat, prin care debitorii Ministerul Justiției și Ministerul Economiei și Finanțelor au stabilit plata eșalonată a sumelor acordate magistraților prin hotărâri judecătorești, în tranșe pe parcursul anilor 2008 și mai ales 2009.

Dintre acestea, s-au achitat doar sumele cuprinse în prima transa din anul 2008.

În concluzie, noi, reclamantii, avem creanțe bănești împotriva ministerelor României și altor instituții ale statului, stabilite prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.

Debitorii în cauză nu numai că refuză executarea de bună-voie a obligației de plată a sumelor stabilite de instanțele judecătorești, dar împiedică și executarea silită a creanțelor noastre, elaborând acte normative de natură a întârzia și a împiedica executarea hotărârilor judecătorești irevocabile pronunțate împotriva lor, debitorul stabilindu-și singur termenul la care dorește să plătească obligația către noi, pe perioada de timp a neplății drepturilor salariale în cauză noi fiind nevoiți să contractăm credite bancare cu dobânzi oneroase.

Situația executării titlurilor - hotărârilor judecătorești irevocabile pentru reclamantii judecători la Tribunalul Sălaj se prezintă astfel:

Cele 7 hotărâri au fost parțial executate, în procent de 30%, iar pentru diferențe debitorii au refuzat executarea.

Situația executării titlurilor pentru reclamantii judecători la Judecătoria Segarcea

1) *Decizia civilă nr. 2972/12.05.2009 a Curții de Apel Craiova.*

1.1.) *Eșalonarea plății creanței stabilite prin decizia civilă nr. 2972/12.05.2009 a Curții de Apel Craiova.*

În data de 18.06.2009 a fost publicată în Monitorul Oficial, Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar prin care se dispune:

„Art. 1 - (1) Plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2009, se va realiza după o procedură de executare care începe astfel:

- a) în anul 2010 se plătește 34% din valoarea titlului executoriu;
- b) în anul 2011 se plătește 33% din valoarea titlului executoriu;
- c) în anul 2012 se plătește 33% din valoarea titlului executoriu.

(2) În cursul termenului prevăzut la alin. (1) orice cerere de executare silită se suspendă de drept.

Prin urmare, Statul român nu a efectuat nicio plată în baza acestui titlu executoriu, preconizând că va achita sumele datorate până în anul 2012.

2) *Sentința civilă nr. 2637/17.04.2008 a Tribunalului Dolj.*

2.1.) Plata parțială și eşalonarea plății creanței stabilite prin sentința civilă nr. 2637/17.04.2008 a Tribunalului Dolj.

Prin art. III din Ordonanța de urgență nr. 75/2008 publicată la 20 iunie 2008 s-a stabilit ca „*plata sumelor prevăzute în titlurile executorii emise până la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sistemul justiției, se va realiza, eşalonat, în termen de 18 luni de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, modalitatea de eşalonare fiind stabilită prin ordin comun al ministrului justiției, ministrului economiei și finanțelor, președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție și al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție*”.

(2) Ordinul prevăzut la alin. (1) se emite în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și va fi comunicat executorilor judecătorești, precum și trezoreriei ori instituției bancare unde debitorii au deschise conturi.”

În temeiul acestor dispoziții Ministerul Justiției, Ministerul Economiei și Finanțelor, Consiliul Superior al Magistraturii, Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție au emis ordinul nr. 1.859/C din 21 august 2008 privind modalitatea de eșalonare a plății sumelor prevăzute în titlurile executorii emise până la intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției

Prin acest ordin s-a stabilit modul concret de executare a tuturor titlurilor executorii, similare cu cel al reclamanților astfel:

„Art. 1 - (1) Prezentul ordin stabilește modalitatea de eșalonare a plății sumelor prevăzute în titlurile executorii având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sistemul justiției, emise până la intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției.

(2) Plata sumelor datorate în temeiul titlurilor executorii prevăzute de prezentul ordin cuprinde atât realizarea dreptului recunoscut prin acestea, cât și plata dobânzilor, penalităților sau a altor sume acordate, calculate până la data plății efective, precum și a cheltuielilor de executare.

Art. 2 - Plata sumelor aferente fiecărui titlu executoriu dintre cele prevăzute la art. 1 se va realiza, eșalonat, în termen de 18 luni de la intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2008, în 3 tranșe, stabilite după cum urmează:

- a) în luna octombrie 2008 - 30%;
- b) în luna martie 2009 - 40%;
- c) în luna octombrie 2009 - 30%.

Art. 3 - Fondurile necesare pentru plata sumelor aferente tranșei stabilite potrivit art. 2 lit. a) vor fi alocate de la bugetul de stat pe anul 2008, prin rectificare bugetară.

Art. 4 - Fondurile necesare pentru plata sumelor aferente tranșelor prevăzute la art. 2 lit. b) și c) vor fi alocate de la bugetul de stat pentru anul 2009 și cuprinse în bugetele Ministerului Justiției, Consiliului Superior al Magistraturii, Înaltei Curți de Casație și Justiție și al Ministerului Public.

Art. 5 - (1) Până la data de 25 septembrie 2008, departamentele economico-financiare constituite la nivelul ordonatorilor terțiari de credite vor centraliza și vor transmite datele aferente plății tranșei stabilite potrivit art. 2 lit. a), pe categorii de drepturi recunoscute prin hotărârile judecătorești și pe alineatele clasificăției economice, ordonatorilor secundari de credite la care sunt arondați.

(2) Până la data de 29 septembrie 2008, departamentele economico-financiare constituite la nivelul ordonatorilor secundari de credite vor centraliza datele aferente tranșei stabilite potrivit art. 2 lit. a), primite de la ordonatorii terțiari de credite, precum și pe cele reprezentând necesarul pentru aparatul propriu și le vor transmite ordonatorilor principali de credite cărora le sunt arondați.

(3) Până la data de 30 septembrie 2008, ordonatorii principali de credite vor centraliza datele primite de la ordonatorii secundari de credite, precum și pe cele reprezentând necesarul de fonduri pentru aparatul propriu al fiecăruia și vor solicita Ministerului Economiei și Finanțelor alocarea acestor fonduri în bugetele Ministerului Justiției, Consiliului Superior al Magistraturii, Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv al Ministerului Public.

Art. 6 - (1) Până la data de 5 octombrie 2008, Ministerul Economiei și Finanțelor va aloca, pe baza solicitării fiecărui ordonator principal de credite din sistemul justiției, sumele necesare efectuării plății tranșei stabilite potrivit art. 2 lit. a).

(2) Sumele datorate personalului din sistemul justiției, aferente plății tranșei stabilite potrivit art. 2 lit. a), vor fi plătite în conturile indicate de beneficiari, până la data de 10 octombrie 2008.

Art. 7 - Dispozițiile art. 6 se aplică și pentru transmiterea propunerilor necesare în vederea alocării fondurilor prevăzute la art. 2 lit. b) și c) în proiectul bugetului de stat pe anul 2009.

Art. 8 - (1) Până la data de 5 martie 2009, Ministerul Economiei și Finanțelor va aloca, pe baza solicitării fiecărui ordonator principal de credite din sistemul justiției, sumele necesare efectuării plății tranșei stabilite potrivit art. 2 lit. b).

(2) Sumele datorate personalului din sistemul justiției, aferente plății tranșei stabilite potrivit art. 2 lit. b), vor fi plătite în conturile indicate de beneficiari, până la data de 10 martie 2009.

Art. 9 - (1) Până la data de 25 septembrie 2009, în vederea plății tranșei stabilite potrivit art. 2 lit. c), departamentele economico-financiare constituite la nivelul ordonatorilor terțiari de credite vor centraliza și vor transmite datele aferente plății dobânzilor, penalităților sau altor sume acordate, precum și a cheltuielilor de executare, pe tipuri de hotărâri și pe alineatele clasificăției economice, ordonatorilor secundari de credite la care sunt arondați.

(2) Până la data de 29 septembrie 2009, departamentele economico-financiare constituite la nivelul ordonatorilor secundari de credite vor centraliza datele aferente dobânzilor, penalităților sau altor sume acordate, precum și cheltuielilor de executare, primite de la ordonatorii terțiari de credite, precum și pe cele reprezentând necesarul pentru aparatul propriu și le vor transmite ordonatorilor principali de credite cărora le sunt arondați.

(3) Până la data de 30 septembrie 2009, ordonatorii principali de credite vor centraliza datele primite de la ordonatorii secundari de credite, precum și pe cele reprezentând necesarul de fonduri pentru aparatul propriu al fiecăruia și vor solicita Ministerului Economiei și Finanțelor alocarea fondurilor suplimentare necesare plății ultimei tranșe din sumele datorate, inclusiv a dobânzilor, penalităților sau altor sume acordate, precum și a cheltuielilor de executare, în bugetele Ministerului Justiției, Consiliului Superior al Magistraturii, Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv al Ministerului Public.

Art. 10 - (1) Până la data de 5 octombrie 2009 Ministerul Economiei și Finanțelor va alocă, pe baza solicitării fiecărui ordonator principal de credite din sistemul justiției, sumele necesare efectuării plății tranșei stabilite potrivit art. 2 lit. c), inclusiv a dobânzilor, penalităților sau altor sume acordate, precum și a cheltuielilor de executare.

(2) Sumele datorate personalului din sistemul justiției, aferente plății tranșei stabilite potrivit art. 2 lit. c), inclusiv a dobânzilor, penalităților sau altor sume acordate, precum și a cheltuielilor de executare, vor fi plătite în conturile indicate de beneficiari, până la data de 10 octombrie 2009.

Art. 11 - Se autorizează Ministerul Economiei și Finanțelor, la propunerea ordonatorilor principali de credite, să introducă modificările rezultate din aplicarea dispozițiilor prezentului ordin în volumul și structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetelor Ministerului Justiției, Consiliului Superior al

Magistraturii, Înaltei Curți de Casație și Justiție și al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție pe anul 2008.

Art. 12 - Departamentele economice din cadrul Ministerului Justiției, Consiliului Superior al Magistraturii, Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, precum și Ministerul Economiei și Finanțelor vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.”

Așa cum am arătat, atât O.U.G. nr. 75/2008 cât și 1.859/C din 21 august 2008 au fost aplicabile și sentinței civile nr. 2637/17.04.2008 a Tribunalului Dolj, deoarece această sentință a fost pronunțată (emisă) înainte de intrarea în vigoare a O.U.G. nr. 75/2008.

Astfel, sentința civilă 2637 a Tribunalului Dolj a fost pronunțată la 17.04.2008, iar O.U.G. nr. 75/2008 a fost publicată în Monitorul Oficial la 20 iunie 2008.

Conform ordinului nr. 1.859/C/2008, Ministerul Justiției a efectuat o **plată parțială pentru fiecare reclamant în luna octombrie 2008, respectiv 30% din creanțe**, astfel: reclamantului – suma de 10.444 lei; reclamantului – suma de 19.235 lei iar reclamantului – suma de 17.860 lei.

2.2.) *Neexecutarea la termenele stabilite a prin ordinului nr. 1.859/C/2008, Ministerul Justiției a diferenței de 70% din creanța stabilită prin sentința civilă nr. 2367/17.04.2008 a Tribunalului Dolj.*

În luna martie 2009, pârâții nu au mai efectuat plata tranșei a doua, stabilite conform actelor normative menționate.

Mai mult, executarea de bună voie a sentinței civile nr. 2637/17.04.2008 a Tribunalului Dolj nu a avut loc cu toate că, prin decizia nr. 784/12.05.2009 (publicată în Monitorul Oficial nr. 466/07.07.2009), Curtea Constituțională a declarat neconstituționalitatea O.U.G. nr. 75/2008. În motivarea acestei decizii, se arată că:

Textele de lege considerate a fi neconstituționale, au următorul conținut:

- Art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008: “(1) *Plata sumelor prevăzute în titlurile executorii emise până la intrarea în vigoare a*

prezentei ordonanțe de urgență, având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sistemul justiției, se va realiza, eșalonat, în termen de 18 luni de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, modalitatea de eșalonare fiind stabilită prin ordin comun al ministrului justiției, ministrului economiei și finanțelor, președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție și al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(2) Ordinul prevăzut la alin. (1) se emite în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și va fi comunicat executorilor judecătorești, precum și trezoreriei ori instituției bancare unde debitorii au deschise conturi.”

Ordonanța Guvernului nr.22/2002 are următorul conținut:

Art. 1: Creanțele stabilite prin titluri executorii în sarcina instituțiilor publice se achită din sumele aprobate prin bugetele acestora, de la titlurile de cheltuieli la care se încadrează obligația de plată respectivă.” Art.2: Dacă executarea creanței stabilite prin titluri executorii nu începe sau continuă din cauza lipsei de fonduri, instituția debitoare este obligată ca, în termen de 6 luni, să facă demersurile necesare pentru a-și îndeplini obligația de plată. Acest termen curge de la data la care debitorul a primit somația de plată comunicată de organul competent de executare, la cererea creditorului.”

Art. 3: În cazul în care instituțiile publice nu își îndeplinesc obligația de plată în termenul prevăzut la art.2, creditorul va putea solicita efectuarea executării silită potrivit Codului de procedură civilă și/sau potrivit altor dispoziții legale aplicabile în materie.”

Art.4: (1) Ordonatorii principali de credite bugetare au obligația să dispună toate măsurile ce se impun, inclusiv virări de credite bugetare, în condițiile legii, pentru asigurarea în bugetele proprii și ale instituțiilor din subordine a creditelor bugetare necesare pentru efectuarea plății sumelor stabilite prin titluri executorii.

(2) Virările de credite bugetare prevăzute la alin. (1) se pot efectua pe parcursul întregului an bugetar, prin derogare de la prevederile art. 47 din

Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, și ale art. 49 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale."

Art.5: Creditorul și debitorul pot conveni asupra altui termen decât cel prevăzut la art. 2, precum și asupra unor alte condiții de îndeplinire a oricăror obligații stabilite prin titlul executoriu."

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că au fost încălcate dispozițiile constituționale cuprinse în art.1 alin.(4) referitor la separația și echilibrul puterilor, art.16 alin.(1) privind egalitatea în drepturi, art.21 referitoare la accesul la justiție, art.44 alin.(2) privind garantarea proprietății private și art.53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. În ceea ce privește aspectele de neconstituționalitate extrinsecă a dispozițiilor art.III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.75/2008, Curtea constată că susținerile autorilor excepției în sensul că Guvernul și-a depășit atribuțiile, reglementând într-un domeniu fără să existe lege de abilitare în acest sens, nu pot fi primite, deoarece, potrivit dispozițiilor constituționale, există două categorii de ordonanțe. Pe de o parte, sunt ordonanțele emise pe baza unei legi de abilitare prevăzute de art.115 alin. (1) - (3) din Constituție, care pot fi emise doar în domenii ce fac obiectul legii de abilitare, precum și numai în limitele și până la data abilitării și care se supun aprobării Parlamentului, dacă legea de abilitare o cere, iar, pe de alta parte, sunt ordonanțele de urgență, prevăzute de alin.(4) al art.115 din Constituție, care se pot adopta numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată. Or, în cazul de față este criticată o prevedere dintr-o ordonanță de urgență.

Referitor însă la aspectele de neconstituționalitate extrinsecă, Curtea reține că, prin Decizia nr.104/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.73 din 6 februarie 2009, a constatat că dispozițiile art. I și II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției încalcă prevederile art.115 alin.(4) teza întâi din Constituție, cu următoarea motivare:

„Astfel cum rezultă din nota de fundamentare care însoțește Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008, existența situației extraordinare, de care textul constituțional condiționează posibilitatea Guvernului de a recurge la această modalitate de delegare legislativă, este justificată, în primul rând, de «faptul că justiția trebuie să reprezinte un factor esențial de echilibru și stabilitate socială într-un stat de drept și că în realizarea deplină a acestui rol se impun o unificare a practicii judiciare și o asigurare a stabilității raporturilor juridice, inclusiv în domeniul stabilirii drepturilor salariale ale personalului din sistemul justiției», de asemenea, de «necesitatea asigurării unui cadru unitar privind administrarea fondurilor în domeniul justiției» și de «imperativul identificării de noi resurse financiare în vederea îmbunătățirii capacității administrative a instanțelor și parchetelor». Totodată se mai arată că s-au luat în considerare «dificultățile întâmpinate până în prezent în ceea ce privește executarea hotărârilor judecătorești având ca obiect drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sistemul justiției», precum și «consecințele negative pe care le presupune pentru bugetul de stat întârzierea identificării unor soluții eficiente pentru punerea în executare a hotărârilor judecătorești având ca obiect soluționarea cererilor privind acordarea unor drepturi salariale formulate de personalul din sistemul justiției». În fine, se are în vedere și «faptul că întârzierea adoptării unor măsuri legislative conduce la crearea unor diferențieri cu privire la modalitatea de stabilire și la cuantumul drepturilor salariale acordate în temeiul hotărârilor judecătorești pronunțate în domeniul stabilirii drepturilor salariale ale personalului din sistemul justiției».

Prin aceeași decizie, Curtea a constatat că aceste elemente cuprinse în nota de fundamentare „nu sunt de natură să justifice adoptarea ordonanței de urgență, în condițiile stabilite de art. 115 alin. (4) teza întâi din Constituție. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008 nu a fost motivată de necesitatea unei situații extraordinare a cărei reglementare nu putea fi amânată, ci a fost impusă de diverse situații cu implicații financiare legate de punerea în executare a hotărârilor judecătorești.

Întrucât subzistă aceleași rațiuni pentru care Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.I și art.II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.75/2008, se impune adoptarea aceleiași soluții și în cauza de față.

Prin urmare, Curtea urmează să admită excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.75/2008, întrucât eşalonarea plății sumelor prevăzute în titlurile executorii emise până la intrarea în vigoare a ordonanței de urgență, având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sistemul justiției, nu a fost determinată de necesitatea unei situații extraordinare a cărei reglementare nu putea fi amânată, ceea ce contravine prevederilor art.115 alin.(4) teza întâi din Constituție.

Totodată, Curtea reține că aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.75/2008 prin Legea nr.76/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.231 din 8 aprilie 2009, nu poate avea relevanță asupra neconstituționalității art.III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.75/2008, deoarece, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale (a se vedea Decizia nr.95/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.177 din 23 februarie 2006), aprobarea prin lege a unei ordonanțe a Guvernului nu acoperă viciul de neconstituționalitate extrinsecă a acesteia.”

2.3) Suspendarea executării silită a sentinței civile nr. 2637/17.04.2008 a Tribunalului Dolj prin O.U.G. nr. 71/2009.

Nu putem trece la executarea silită întrucât, în data de 18 iunie 2009 a fost publicată în Monitorul Oficial Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar prin care se dispune:

„Art. 1 - (1) Plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2009, se va realiza după o procedură de executare care începe astfel:

- a) în anul 2010 se plătește 34% din valoarea titlului executoriu;
- b) în anul 2011 se plătește 33% din valoarea titlului executoriu;
- c) în anul 2012 se plătește 33% din valoarea titlului executoriu.

(2) În cursul termenului prevăzut la alin. (1) orice cerere de executare silită se suspendă de drept.

(3) Sumele prevăzute la alin. (1), plătite în temeiul prezentei ordonanțe de urgență, se actualizează cu indicele prețurilor de consum comunicat de Institutul Național de Statistică.

(4) În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, prin sectorul bugetar se înțelege autoritățile și instituțiile publice a căror finanțare se asigură astfel:

a) integral din bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, după caz;

b) din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, după caz;

c) integral din venituri proprii.

Art. 2 - Prin ordin al ordonatorilor principali de credite va fi stabilită procedura de efectuare a plății titlurilor executorii, cu respectarea termenelor prevăzute la art. 1.

Art. 3 - **Plățile restante la sumele aferente titlurilor executorii aflate sub incidența prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției, aprobată cu modificări prin Legea nr. 76/2009, și a prevederilor Ordinului ministrului justiției, al ministrului economiei și finanțelor, al președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, al președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție și al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nr. 1.859/C/2.484/26.650/131/3.774/C/2008** privind modalitatea de eșalonare a plății sumelor prevăzute în titlurile executorii emise până la intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției **se execută cu respectarea prevederilor art. 1 și 2.**”

În expunerea de motive a actului normativ și în comunicatele de presă ale Ministerului de Justiție, ce au însoțit adoptarea acesteia, s-a aratat că adoptarea a fost impusă de actualele condiții de criză financiară precum și de Decizia Curții Constituționale nr. 838/27 mai 2009, prin care s-a constatat existent conflictul de natură constituțională dintre Parlament, Guvern și Autoritatea Judecătorească, aratându-se că Înalta Curte de Casație și Justiție în pronunțarea Deciziilor de

recurs în interesul legii nu este îndreptăţită să instituie, să modifice sau să abroge norme juridice cu putere de lege ori să efectueze controlul de constituţionalitate al acestora. Trebuie menţionat că decizia a fost pronunţată în urma sesizării de către Preşedintele României, care a afirmat că prin Decizia de recurs în interesul legii nr. 21/10 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial nr. 444/13 iunie 2008, (prin care Secţiunile Unite ale Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie au admis recursul în interesul legii declarat de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie în ceea ce priveşte interpretarea şi aplicarea unitară a dispoziţiilor art. 47 din Legea nr. 50/1996 privind salarizarea şi alte drepturi ale personalului din organele autorităţii judecătoreşti, republicată, constatând că judecătorii, procurorii, magistraţii-asistenţi, precum şi personalul auxiliar de specialitate au dreptul la un spor de 50% pentru risc şi suprasolicitare neuropsihică, calculat la indemnizaţia brută lunară, respectiv salariul de bază brut lunar, şi după intrarea în vigoare a Ordonanţei Guvernului nr. 83/2000 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 50/1996), Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie şi-a depăşit competenţa. La momentul formulării prezentei cereri, decizia Curţii Constituţionale nu a fost publicată şi implicit publicată în Monitorul Oficial, pentru a produce efecte. Cu toate acestea, subliniem că, chiar şi din momentul publicării acestei decizii, titlul executoriu al reclamantilor a fost pronunţat anterior publicării respectivei decizii în interesul legii, neîntemeindu-se în consecinţă pe aceasta. Subliniem că, chiar şi după publicarea acestei decizii în Monitorul Oficial, date fiind caracterul irevocabil al titlurilor executorii în posesia cărora ne aflăm, precum şi atribuţiile Curţii Constituţionale, autoritatea de lucru judecat a hotărârilor judecătoreşti, sentinţa civilă nr. 2637/17.04.2008 a Tribunalului Dolj şi Decizia nr. 4334/25.06.2009 a Curţii de Apel Craiova şi efectele acestora nu pot fi înlăturate.

Ca efect al dispoziţiilor O.U.G. nr. 71/2009 emis de Guvernul României, a fost suspendată de drept executarea silită a sentinţei civile nr. 2637/17.04.2008 a Tribunalului Dolj, astfel că nu se mai poate proceda la aducerea la îndeplinire a acestei hotărâri împotriva părţilor, deşi, noi, reclamantii, avem creanţe băneşti împotriva Ministerului Justiţiei şi a celorlalte instituţii ale statului, Tribunalul Dolj, Tribunalul Olt şi Tribunalul Mehedinţi şi Curtea de Apel Craiova, stabilite prin hotărâri judecătoreşti definitive şi irevocabile.

Această **ordonanță de urgență emisă de Guvernul României** a fost **contrasemnată și de unul dintre debitori, Ministerul Justiției**, precum și de **unul dintre terții popriți**, Ministerul Finanțelor Publice, astfel Gheorghe Pogea, Ministrul finanțelor publice și Ministrul justiției și libertăților cetățenești, Cătălin Marian Predoiu.

Mai menționăm, că potrivit art. 131 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, în România pentru întreg sistemul judiciar, mai puțin pentru Înalta Curte de Casație și Justiție, gestiunea bugetului instanțelor judecătorești îi revine Ministerului Justiției, ministrul justiției fiind ordonatorul principal de credite.

Astfel, textul menționat dispune „activitatea instanțelor și parchetelor este finanțată de la bugetul de stat.

(2) Bugetul curților de apel, al tribunalelor, al tribunalelor specializate și al judecătoriilor este gestionat de Ministerul Justiției, ministrul justiției având calitatea de ordonator principal de credite.

(3) Bugetul pentru parchetele de pe lângă curțile de apel, tribunale, tribunale specializate și judecătorii este gestionat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(4) Bugetele instanțelor și parchetelor militare este gestionat de Ministerul Apărării Naționale, ministrul apărării naționale având calitatea de ordonator principal de credite.

Art. 132 - (1) Curțile de apel și parchetele de pe lângă curțile de apel elaborează proiectele de buget anual pentru instanțele sau, după caz, parchetele din circumscripțiile lor.

(2) Proiectele de buget elaborate potrivit alin. (1) se transmit Ministerului Justiției sau, după caz, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.”

Calitatea de ordonator principal de credite, îi dă competența ministrului justiției să dispună în mod exclusiv cu privire la alocările bugetare, inclusiv în ceea ce privește cele necesare pentru plata sumelor stabilite prin titluri executorii.

Astfel, Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice prevede:

„Art. 20 - Categoriile de ordonatori de credite

(1) **Ordonatorii principali de credite sunt miniștrii**, conducătorii celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, conducătorii altor autorități publice și conducătorii instituțiilor publice autonome.

(2) Ordonatorii principali de credite pot delega această calitate înlocuitorilor de drept, secretarilor generali sau altor persoane împuternicite în acest scop. Prin actul de delegare ordonatorii principali de credite vor preciza limitele și condițiile delegării.

(3) În cazurile prevăzute de legi speciale ordonatorii principali de credite sunt secretarii generali sau persoanele desemnate prin aceste legi.

(4) Conducătorii instituțiilor publice cu personalitate juridică din subordinea ordonatorilor principali de credite sunt ordonatori secundari sau terțiari de credite, după caz.

Art. 21 - Rolul ordonatorilor de credite

(1) **Ordonatorii principali de credite repartizează creditele bugetare aprobate, pentru bugetul propriu și pentru bugetele instituțiilor publice ierarhic inferioare, ai căror conducători sunt ordonatori secundari sau terțiari de credite**, după caz, în raport cu sarcinile acestora, potrivit legii.

(2) Ordonatorii secundari de credite repartizează creditele bugetare aprobate, potrivit alin. (1), pentru bugetul propriu și pentru bugetele instituțiilor publice subordonate, ai căror conducători sunt ordonatori terțiari de credite, în raport cu sarcinile acestora, potrivit legii.

(3) Ordonatorii terțiari de credite utilizează creditele bugetare ce le-au fost repartizate numai pentru realizarea sarcinilor instituțiilor pe care le conduc, potrivit prevederilor din bugetele aprobate și în condițiile stabilite prin dispozițiile legale.

(4*) Ordonatorii principali de credite vor repartiza, potrivit alin. (1), creditele bugetare, după reținerea a 10% din prevederile aprobate acestora, pentru asigurarea unei execuții bugetare prudente, cu excepția cheltuielilor de personal și a celor care decurg din obligații internaționale, care vor fi repartizate integral. Repartizarea sumelor reținute în proporție de 10% se face în semestrul al doilea, după examinarea de către Guvern a execuției bugetare pe primul semestru.

(5) Toate instituțiile publice trebuie să aibă bugetul aprobat, potrivit prevederilor prezentei legi.

Menționăm că dispozițiile alin. 4 au fost suspendate pe perioada 14 aprilie - 31 decembrie 2009 prin O.U.G. Nr. 34/2009, ceea ce face ca în această perioadă, ministerul justiției, în calitate de ordonator principal de credite să poată să stabilească lunar ce sumă consideră necesară cu titlu de cheltuieli de personal, care includ în primul rând plata salariilor către magistrați și personalul auxiliar din justiție.

Art. 22 - Responsabilitățile ordonatorilor de credite

(1) Ordonatorii de credite au obligația de a angaja și de a utiliza creditele bugetare numai în limita prevederilor și destinațiilor aprobate, pentru cheltuieli strict legate de activitatea instituțiilor publice respective și cu respectarea dispozițiilor legale.

(2) Ordonatorii de credite răspund, potrivit legii, de:

a) angajarea, lichidarea și ordonanțarea cheltuielilor în limita creditelor bugetare repartizate și aprobate potrivit prevederilor art. 21;

b) realizarea veniturilor;

c) angajarea și utilizarea creditelor bugetare pe baza bunei gestiuni financiare;

d) integritatea bunurilor încredințate instituției pe care o conduc;

e) organizarea și ținerea la zi a contabilității și prezentarea la termen a situațiilor financiare asupra situației patrimoniului aflat în administrare și execuției bugetare;

f) organizarea sistemului de monitorizare a programului de achiziții publice și a programului de lucrări de investiții publice;

g) organizarea evidenței programelor, inclusiv a indicatorilor aferenți acestora;

h) organizarea și ținerea la zi a evidenței patrimoniului, conform prevederilor legale.

Potrivit art. 14 din H.G. nr. 652/2009 este ordonator principal de credite, președinții Curților de apel sunt ordonatori secundari de credite, iar președinții tribunalelor sunt ordonatori terțiari. Ministerul Justiției are

atribuții în domeniul gestionării patrimoniului, asigură buna organizare și administrare a justiției ca serviciu public, scop în care:

- a) pune la dispoziția instanțelor judecătorești, a aparatului propriu și a unităților subordonate ministerului fondurile necesare în vederea desfășurării activității;
- b) fundamentează și elaborează proiectul bugetului de stat pentru activitatea proprie, a instituțiilor aflate sub autoritatea sa în calitate de ordonator principal de credite, precum și a unităților subordonate; repartizează alocațiile bugetare ordonatorilor secundari de credite și controlează modul de folosire a acestora;
- c) coordonează și îndrumă activitatea economică, de investiții și administrativă a instanțelor judecătorești, a aparatului propriu și a unităților subordonate ministerului, putând emite norme și instrucțiuni obligatorii pentru aplicarea unitară a reglementărilor legale;
- d) coordonează activitățile de implementare a proiectelor cu finanțare externă pentru toate domeniile de activitate ale ministerului și administrează fondurile provenind din intrări de credite externe și fonduri externe nerambursabile aferente acestor proiecte;
- e) organizează și asigură, în condițiile legii, exercitarea activităților de audit public intern;
- f) asigură tipărirea și difuzarea timbrului judiciar, potrivit prevederilor legale;

În acest sens, învedereăm că procedura de executare silită împotriva instituțiilor statului care au calitatea de debitori este oricum mult îngreunată, chiar și în lipsa O.U.G. nr. 71/2009 menționată mai sus. Astfel, în legislația actuală, prin Ordonanța Guvernului României nr. 22 din 30 ianuarie 2002, privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, aprobată și completată prin Legea nr. 288 din 15 mai 2002, modificată și completată prin Legea nr.110 din 25 aprilie 2007 se instituie o diferențiere între stat (instituțiile publice) și restul subiectelor de drept, care au calitatea de debitori.

Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 astfel cum a fost modificată și completată prevede după cum urmează:

„Art. 1 - Creanțele stabilite prin titluri executorii în sarcina instituțiilor publice se achită din sumele aprobate prin bugetele acestora, de la titlurile de cheltuieli la care se încadrează obligația de plată respectivă.

Art. 2 - Dacă executarea creanței stabilite prin titluri executorii nu începe sau continuă din cauza lipsei de fonduri, instituția debitoare este obligată ca, în termen de 6 luni, să facă demersurile necesare pentru a-și îndeplini obligația de plată. Acest termen curge de la data la care debitorul a primit somația de plată comunicată de organul competent de executare, la cererea creditorului.

Art. 3 - În cazul în care instituțiile publice nu își îndeplinesc obligația de plată în termenul prevăzut la art. 2, creditorul va putea solicita efectuarea executării silite potrivit Codului de procedură civilă și/sau potrivit altor dispoziții legale aplicabile în materie.

Executările silite privind obligațiile de plată ale instituțiilor publice demarate în baza Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, în curs la data de 8 mai 2007, vor continua potrivit prevederilor prezentului act normativ.

Art. 4 - (1) Ordonatorii principali de credite bugetare au obligația să dispună toate măsurile ce se impun, inclusiv virări de credite bugetare, în condițiile legii, pentru asigurarea în bugetele proprii și ale instituțiilor din subordine a creditelor bugetare necesare pentru efectuarea plății sumelor stabilite prin titluri executorii.

(2) Virările de credite bugetare prevăzute la alin. (1) se pot efectua pe parcursul întregului an bugetar, prin derogare de la prevederile art. 47 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, și ale art. 49 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale.

Art. 5 - Creditorul și debitorul pot conveni asupra altui termen decât cel prevăzut la art. 2, precum și asupra unor alte condiții de îndeplinire a oricăror obligații stabilite prin titlul executoriu.”

Așa fiind, la data sesizării Curții, reclamantii se află în imposibilitate juridică și de fapt de a-și vedea satisfăcute creanțele stabilite prin sentința civilă nr. 2637/17.04.2008 a Tribunalului Dolj și decizia civilă nr. 2972/12.05.2009 a Curții de Apel Craiova.

Debitorii în cauză nu numai că refuză executarea de bună-voie a obligației de plată a sumelor stabilite de instanțele judecătorești, dar împiedică și executarea silită a creanțelor noastre, elaborând acte normative de natură a întârzia și a împiedica executarea hotărârilor judecătorești irevocabile pronunțate împotriva lor, debitorul, Ministerul Justiției, stabilindu-și singur termenul la care dorește să plătească obligația către noi și, de la 18 iunie 2009, suspendând orice executare silită împotriva sa.

Executarea de bună voie a sentinței civile nr. 2637/17.04.2008 a Tribunalului Dolj. Adresa nr. 51.948/7.05.2009 a Primului-Ministru Emil Boc și adresa nr. 76.602/3.07.2009 a Ministrului Justiției, Cătălin Marian Predoiu privind încetarea executării.

În executarea acestei hotărâri judecătorești care obliga debitorii Ministerul Justiției, Curtea de Apel Craiova și Tribunalul Dolj, Tribunalul Olt și Tribunalul Mehedinți, la plata lunară începând cu data pronunțării hotărârii a sporului de 50% de suprasolicitare neuropsihică, din aprilie 2009 Ministerul Justiției a alocat fonduri pentru plata lunară acestui spor

La 6.05.2009 primul ministru al României, Emil Boc, a emis adresa cu nr. 51.948/7.05.2009 către Ministrul Justiției, Cătălin-Marian Predoiu, prin care îl informa că „*potrivit Ordonanței de urgență nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar fiscale, aveți alocată pentru acest an, din bugetul de stat, la titlul „Cheltuieli de personal” suma de 904.407 mii lei.*”

Totodată, prin aceeași adresă, primul ministru solicita ministrului justiției, „*să întreprindă toate demersurile administrative și legale necesare pentru încadrarea în cheltuielile de personal aprobate pentru întreg anul 2009*” atenționându-l că „*neîncadrarea în cheltuielile bugetare aprobate atrage răspunderea legală și politică a fiecărui ministru.*”

În executarea dispozițiilor transmise prin adresa menționată, ministrul justiției, a emis la rândul său, adresa nr. 76.602/3.07.2009 către ordonatorii secundari și terțieri de credite, care așa cum am arătat sunt președinții curților de apel și tribunalelor, adresă cu următorul conținut:

„Având în vedere prevederile OUG nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar fiscale, prin care fondurile prevăzute la Titlul I „Cheltuieli de personal” în bugetul Ministerului Justiției și libertăților cetățenești au fost au fost diminuate cu suma de 21.345.000 lei;

Față de dispozițiile Primului Ministru – domnul Emil Boc, transmise prin adresa nr. 51948/6.05.2009 privind încadrarea în cheltuieli de personal aprobate pe anul 2009 în urma rectificării bugetare, în sumă totală de 904.407.000 lei.

În baza adresei nr. 292.443/26.06.2009 a Ministerului Finanțelor Publice prin care Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești a fost informat că fondurile prevăzute la Titlul I „Cheltuieli de personal” nu pot fi majorate, întrucât nu pot fi identificate surse suplimentare, iar condiționalitățile impuse de organisme financiare internaționale în domeniul cheltuielilor bugetare, și în special, al cheltuielilor de personal asumate de Guvern României, trebuie respectate de toți ordonatorii principali de credite. Ținând cont că fondurile prevăzute prin Legea bugetului de stat pe anul 2009 nr. 18/2009 la cap. 61.01. „ordine publică și siguranță națională”, Titlul „Cheltuieli de personal” alin. 10.01.06 „Alte sporuri” pentru plata sumelor reprezentând sporul de risc de suprasolicitare neuropsihică de 50% au fost epuizate;

Văzând prevederile OUG nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar prin care s-a stabilit eşalonarea acestor drepturi în perioada 2010-2012, vă precizăm următoarele:

1. La data de **10 iulie 2009**, drepturile salariale aferente lunii **iunie 2009** se vor achita fără a include și sporul de 50% pentru risc și suprasolicitare neuropsihică. Această modalitate de calcul se va păstra și pentru viitor, plata sporului de 50% pentru risc și suprasolicitare neuropsihică urmând să se efectueze conform eşalonării prevăzute de OUG nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar.

2. Direcția generală economică, ordonatorii secundari și terțieri de credite vor lua măsurile ce se impun.”

Menționăm că aceste două acte al primului ministru și ale ministrului justiției, care nu au reglementare expresă în legislația internă, pe lângă faptul că reprezintă o manifestare fără echivoc a refuzului puterii executive de executare a unor hotărâri judecătorești pronunțate de instanțe competente din România, aduc atingere gravă dispozițiilor art. 74 din Legea nr. 303/2003 potrivit cu care „pentru activitatea desfășurată, judecătorii și procurorii au dreptul la o remunerație stabilită în raport cu nivelul instanței sau al parchetului, cu funcția deținută, cu vechimea în magistratură și cu alte criterii prevăzute de lege.

Drepturile salariale ale judecătorilor și procurorilor nu pot fi diminuate sau suspendate decât în cazurile prevăzute de prezenta lege. Salarizarea judecătorilor și procurorilor se stabilește prin lege specială.”

Dispozițiile legale menționate reglementează una din condițiile de independență ale judecătorului, garanție esențială a dreptului de acces la un tribunal potrivit Articolului 6 din CEDO.

De altfel, această ultimă atitudine este una din manifestările autorităților publice reprezentative ale puterii executive, respectiv Presedintele Romaniei, precum si reprezentanti ai Guvernului care în timp au declarat refuzul de executare al titlurilor executorii ale personalului din justitie, pe diferite cai media (comunicate de presa, declaratii de presa, interviuri etc.). De asemenea, exista în faza de proiect o noua lege de salarizare, care prin noul quantum stabilit al salariilor personalului din justitie (cu mult inferior celui din prezent astfel cum acesta a fost stabilit prin cele doua titluri executorii) sa infranga autoritatea de lucru judecat a hotararilor pe care ne intemeiem prezenta cerere (in masura in care aceste doua demersuri vor depasi faza de proiect ne vom completa prezenta cerere în mod corespunzator).

Mai menționăm că cele două acte menționate mai sus, ale primului ministru și ale ministrului justiției nu sunt publicate nici în Monitorul Oficial, deși potrivit art.107 din Constituției României „hotărârile și ordonanțele adoptate de Guvern se semnează de primul-ministru, se contrasemnează de miniștrii care au obligația punerii lor în executare și se publică în Monitorul Oficial al României. Nepublicarea atrage inexistența hotărârii sau a ordonanței. Hotărârile care au caracter militar se comunică numai instituțiilor interesate” și nici măcar

pe paginile de internet ale Guvernului sau Ministerului Justiției, ci doar comunicate pe cale internă, prin e-mail, președinților instanțelor și departamentelor economice din cadrul curților de apel și tribunalelor.

O altă precizare importantă se referă la modul în care s-a ajuns la emiterea acestor adrese. Astfel, din adresa nr. 76.602/3.07.2009 a ministrului justiției reiese că neexecutarea hotărârilor judecătorești prin care Ministerul Justiției, în calitate de ordonator principale de credite, a fost obligat la plata lunară a sporului de 50% către subsemnatele se datorează rectificării bugetului de stat prin OUG nr. 34/2009. Acest act normativ este fundamentat după cum urmează „luând în considerare actualul context internațional, principalele caracteristici ale politicii bugetare în perioada următoare, care vor fi subordonate obiectivelor de susținere a creșterii economice și de reducere a inflației și atingerii unui deficit bugetar la un nivel corelat cu obiectivele macroeconomice,

având în vedere opiniile și recomandările Comisiei Europene și ale organismelor financiare internaționale, referitoare la reducerea cheltuielilor bugetare în sensul diminuării cheltuielilor curente de administrare și alocarea cu prioritate a resurselor către proiecte cu efect multiplicator în economie care reprezintă principalul mijloc de limitare a ritmului de scădere economică și de compensare parțială a reducerii activității din sectorul privat,

pentru păstrarea echilibrelor bugetare sunt necesare unele măsuri menite să reducă volumul cheltuielilor bugetare la un nivel care să permită respectarea angajamentelor interne și internaționale asumate de Guvernul României, inclusiv în ceea ce privește nivelul deficitului bugetar.

În considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul general public și constituie situații de urgență și extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amănată,”

În această notă de fundamentare nu se vorbește de reducerea cheltuielilor publice prin neexecutarea hotărârilor judecătorești, sau prin reducerea indemnizațiilor judecătorilor, procurorilor sau a celorlate categorii de personal auxiliar din justiție.

Mai mult, nici un articol din acest act normative nu face vorbire despre rectificarea capitolului bugetare crespunzătoare.

Practic, reducerea bugetului afectat ministerului justiției ca ordonator principal de credite pentru instanțele judecătorești s-a făcut prin tabelul care constituie Anexa nr. 2 intitulată **“Detalierea influențelor asupra cheltuielilor bugetare pe anul 2009 pe titluri de cheltuieli și pe ordonatori principali de credite”**

În acest tabel este evidențiată reducerea pentru întreg bugetul de stat cu privire la cheltuielile de personal din sistemul bugetar care este reprezentată de suma de 667.146.000 lei.

În mod concret, bugetul Ministerului Justiției și al Libertăților cetățenești este afectat printr-o reducere cheltuielilor de personal cu suma de 21.345.000 lei (aproximativ 5 milioane de euro).

Însă nici chiar în tabelul menționat nu se specifică faptul că această reducere bugetară afectează capitolul bugetar referitor la fondurile alocate pentru executarea hotărârilor judecătorești pronunțate împotriva Ministerului Justiției.

Mai precizăm, că alocarea bugetară a a sumelor pentru executarea obligațiilor stabilite prin hotărâri judecătorești este o obligație legală a instituțiilor publice, obligație stabilită prin art. 1 și art. 2 din O.G. nr. 22/2002 care prevăd după cum urmează:

„Art. 1. Creanțele stabilite prin titluri executorii în sarcina instituțiilor publice se achită din sumele aprobate prin bugetele acestora, de la titlurile de cheltuieli la care se încadrează obligația de plată respectivă.

Art. 2 - **Dacă executarea creanței stabilite prin titluri executorii nu începe sau continuă din cauza lipsei de fonduri**, instituția debitoare este obligată ca, în termen de 6 luni, să facă demersurile necesare pentru a-și îndeplini obligația de plată. Acest termen curge de la data la care debitorul a primit somația de plată comunicată de organul competent de executare, la cererea creditorului.”

Din art. 2 din O.G. nr. 22/2002 rezultă că instituțiile publice debitoare au obligația de a lua măsuri pentru a încadra în bugetele proprii sumele de bani necesare pentru executarea obligațiilor stabilite prin hotărâri judecătorești.

În cazul de față, Ministerul Justiției nu și-a îndeplinit această obligație, deși cunoștea calitatea sa de debitor încă din 17.04.2008 - cu toate că trecuseră

de mult cele 6 luni prevăzute de art. 2 din O.G. nr. 22/2002 -, respectiv 12.05.2009, datele la care au fost pronunțate sentința civilă nr. 2637/17.04.2008 a Tribunalului Dolj și Decizia nr. 2972/12.05.2009 de către Curtea de Apel Craiova.

Mai mult, prin emiterea OUG nr. 34/2009, și a adreselor nr. 51.948/7.05.2009 a Primului Ministru Emil Boc și nr. 76.602/3.07.2009 a Ministrului Justiției, Cătălin Marian Predoiu **debitorii scot din bugetul alocat deja Ministerului Justiției** sumele care fuseseră încadrate în acest buget pentru executarea hotărârilor judecătorești pronunțate împotriva Ministerului Justiției prin care acesta a fost obligat la plata lunară a unui spor de suprasolicitare neuropsihică de 50% către magistrați. Or, aceasta reprezintă cea mai evidentă manifestare a intenției de neexecutare a hotărârilor judecătorești pronunțate de instanțele judecătorești competente împotriva Ministerului Justiției.

În concluzie, noi, reclamantii, avem creanțe bănești împotriva ministerelor României și altor instituții ale statului, stabilite prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.

Debitorii în cauză nu numai că refuză executarea de bună-voie a obligației de plată a sumelor stabilite de instanțele judecătorești, dar împiedică și executarea silită a creanțelor noastre, elaborând acte normative de natură a întârzia și a împiedica executarea hotărârilor judecătorești irevocabile pronunțate împotriva lor, debitorul stabilindu-și singur termenul la care dorește să plătească obligațiile către noi.

Situația executării titlurilor pentru reclamantii judecători la Judecătoria Hunedoara se prezintă astfel:

Prima hotărâre judecătorească a fost parțial executată, consecință a aplicării O.U.G. nr. 75 din 11 iunie 2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției, publicată în M. Of. nr. 462 din 20 iunie 2008.

Cealaltă hotărâre judecătorească nu au fost puse în executare, debitorii gravitând imprecis între refuzul de neexecutare, executare parțială și cu

întârziere ori alte încercări de desființare în orice modalitate a titlurilor existente acumulându-se întârzieri de aproximativ 2 ani.

Situația executării titlurilor pentru reclamanții judecători la Judecătoria Onești se prezintă astfel:

Primele 2 hotărâri judecătorești au fost parțial executate, consecință a aplicării O.U.G. nr. 75 din 11 iunie 2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției, publicată în M. Of. nr. 462 din 20 iunie 2008,.

Cealaltă hotărâre judecătorească nu au fost pusă în executare, debitorii gravitând imprecis între refuzul de neexecutare, executare parțială și cu întârziere ori alte încercări de desființare în orice modalitate a titlurilor existente acumulându-se întârzieri de aproximativ 1 an.

Situația executării titlurilor pentru reclamanții judecători la Judecătoria Târgu Neamț se prezintă astfel:

Până la data sesizării Curții Europene a Drepturilor Omului, debitorii Guvernul României, Ministerul Justiției, Ministerul Economiei și Finanțelor, Curtea de Apel Bacău și Tribunalul Neamț nu au executat în totalitate niciuna din hotărârile menționate, deși am și notificat Ministerul Justiției și Ministerul Economiei și Finanțelor în acest sens, prin executor judecătoresc, în cadrul procedurii de executare silită pe care am fost nevoiți să o declanșăm. Au fost plătite în anumite tranșe diverse sume de bani.

Situația executării titlurilor pentru reclamanții judecători la Judecătoria Balș se prezintă astfel:

Primele 3 hotărâri judecătorești au fost parțial executate, consecință a aplicării O.U.G. nr. 75 din 11 iunie 2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției, publicată în M. Of. nr. 462 din 20 iunie 2008,.

Celelalte 2 hotărâri judecătorești nu au fost puse în executare, debitorii gravitând imprecis între refuzul de neexecutare, executare parțială și cu

întârziere ori alte încercări de desființare în orice modalitate a titlurilor existente acumulându-se întârzieri de aproximativ 2 ani.

Situația executării titlurilor pentru reclamanții judecători la Judecătoria Sighetu Marmăției se prezintă astfel:

Prima și a treia hotărâre judecătorească au fost parțial executate, consecință a aplicării O.U.G. nr. 75 din 11 iunie 2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției, publicată în M. Of. nr. 462 din 20 iunie 2008,.

Cealaltă hotărâre judecătorească nu a fost pusă în executare, debitorii gravitând imprecis între refuzul de neexecutare, executare parțială și cu întârziere ori alte încercări de desființare în orice modalitate a titlurilor existente acumulându-se întârzieri de aproximativ 2 ani.

Situația executării titlurilor pentru reclamanții judecători la Judecătoria Moinești

Hotărârea judecătorească a fost parțial executată, consecință a aplicării O.U.G. nr. 75 din 11 iunie 2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției, publicată în M. Of. nr. 462 din 20 iunie 2008,.

Debitorii au gravitat imprecis între refuzul de neexecutare, executare parțială și cu întârziere ori alte încercări de desființare în orice modalitate a titlurilor existente acumulându-se întârzieri de aproximativ 1 an.

Situația executării titlurilor pentru reclamanții judecători la Judecătoria Bistrița

Hotărârea judecătorească a fost parțial executată, consecință a aplicării O.U.G. nr. 75 din 11 iunie 2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției, publicată în M.Of. nr. 462 din 20 iunie 2008.

Situația executării titlurilor pentru reclamanții judecători la Judecătoria Iași

Hotărâri judecătorești indicate la pct.A), D) și G) au fost parțial executate, consecință a aplicării O.U.G. nr. 75 din 11 iunie 2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției, publicată în M. Of. nr. 462 din 20 iunie 2008,.

Celelalte hotărâri judecătorești indicate anterior nu au fost puse în executare, debitorii gravitând imprecis între refuzul de neexecutare, executare parțială și cu întârziere ori alte încercări de desființare în orice modalitate a titlurilor existente acumulându-se întârzieri de aproximativ 2 ani.

Situația executării titlurilor pentru reclamanții de la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism Structura Centrală București

Sentința civilă nr. 4825 din 11 iunie 2008 pronunțată de Tribunalul București Secția a VIII a Conflicte de muncă și asigurări sociale (irevocabilă la data de 19.06.2009 prin decizia Curții de Apel București) a fost parțial executată, consecință a aplicării O.U.G. nr. 75 din 11 iunie 2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției, publicată în M. Of. nr. 462 din 20 iunie 2008. Cu toate acestea pârâții Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București și Parchetul de pe lângă Tribunalul București au refuzat să efectueze plata drepturilor bănești conform celor dispuse de către instanța de judecată în ce îi privește pe reclamanții De asemenea, niciunui dintre reclamanți nu i-au fost actualizate drepturile bănești cu rata inflației.

În ce privește **sentința civilă nr. 26 din 1 octombrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a VII a Civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale (irevocabilă la data de 05.06.2009, prin decizia Curții de Apel București, pronunțată în dosarul nr. 1104/2/2009)**, noi, reclamanții, am inițiat începând cu data de 2 decembrie 2008 proceduri de executare silită prin executori judecătorești din București, însă toate procedurile de executare silită de drept comun au fost blocate, în mod unilateral, de către Guvern, prin suspendarea lor de drept în baza art.1 alin.2 din O.U.G. nr. 71/2009 intrată în vigoare la data de 18.07.2009.

Sentința civilă nr. 4511/28.05.2008 (privind, printre alții, pe procuror Maria Trandabăț) pronunțată de către Tribunalul București, Secția a VIII-A Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale în **dosarul nr. 37915/3/2007 (irevocabilă prin decizia civilă nr. 3325/R din 13.05.2009 a Curții de Apel București, Secția a VII-a Civilă și pentru Cauze privind Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale)** fost executată în parte, realizându-se o plată de 30% din valoarea debitului calculat fără actualizarea sumei conform indicelui de inflație.

Cât privește sentințele nr. **2237/11.06.2008** pronunțată de către Tribunalul Teleorman, Secția Conflicte de Muncă, Asigurări Sociale; Contencios Administrativ, în dosarul nr. 29960/3/2007 (irevocabilă prin **decizia civilă nr. 3389/R din 14.05.2009** a Curții de Apel București, Secția a VII-a Civilă și pentru Cauze privind Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale) și nr. **2305/20.06.2008** pronunțată de către Tribunalul Teleorman, Secția Conflicte de Muncă; Asigurări Sociale; Contencios Administrativ, în dosarul nr. 37911/3/2007 (irevocabilă prin **decizia civilă nr. 3836/R din 27.05.2009** a Curții de Apel București, Secția a VII-a Civilă și pentru Cauze privind Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale), **ambele titluri privind, printre alții, pe procuror Maria Trandabăț**, deși s-a solicitat punerea în executare, instituțiile debitoare nu au trecut la executarea acestora.

Sentința civilă nr. 920 din 29 mai 2008 pronunțată de Tribunalul Harghita(irevocabilă la data de 29.03.2009 prin decizia Curții de Apel Târgu Mureș) a fost parțial executată, consecință a aplicării O.U.G. nr. 75 din 11 iunie 2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției, publicată în M. Of. nr. 462 din 20 iunie 2008.

Sentința civilă nr. 1005 din data de 17 iunie 2008 pronunțată de Tribunalul Călărași, (irevocabilă prin decizia civilă nr. 2737/R din 27.04.2009 a Curții de Apel București) privind, printre alții, pe procuroriiSEa fost executată în parte, după cum urmează:

Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului a achitat suma datorată pentru reclamanta Vali Sonia Botezatu.

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a realizat o plată de 27% din valoarea debitului calculat până în luna iunie 2008 fără actualizarea sumei conform indicelui de inflație și fără dobânda legală.

În prezent însă, toate procedurile de executare silită de drept comun au fost blocate, în mod unilateral, de către Guvern, prin suspendarea lor de drept în baza art.1 alin.2 din O.U.G. nr. 71/2009 intrată în vigoare la data de 18.07.2009.

Sentința civilă nr. 1514/13.12.2007 pronunțată de către Tribunalul Sibiu, Secția Civilă, în dosarul nr. 2673/85/2007 a fost parțial executată (în proporție de până în 30%), consecință a aplicării O.U.G. nr. 75 din 11 iunie 2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției, publicată în M. Of. nr. 462 din 20 iunie 2008, și parțial actualizată cu rata inflației.

Sentința civilă nr. 615/2008 pronunțată de către Tribunalul Alba, Secția Civilă, în dosarul nr. 5051/85/2007 a fost parțial executată (în proporție de până în 30%), consecință a aplicării O.U.G. nr. 75 din 11 iunie 2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției, publicată în M. Of. nr. 462 din 20 iunie 2008, și parțial actualizată cu rata inflației.

Sentința civilă nr. 104/2008 pronunțată de către Tribunalul Sibiu, Secția Civilă, în dosarul nr. 4797/85/2007 a fost parțial executată (în proporție de până în 30%), consecință a aplicării O.U.G. nr. 75 din 11 iunie 2008, și parțial actualizată cu rata inflației.

Sentința civilă nr. 652/2008 pronunțată de către Tribunalul Sibiu, Secția Civilă, în dosarul nr. 5050/85/2007 a fost parțial executată (în proporție de până în 30%), consecință a aplicării O.U.G. nr. 75 din 11 iunie 2008, și parțial actualizată cu rata inflației.

Sentința civilă nr. 315 din 05.03.2008 pronunțată de către Tribunalul Dâmbovița, Secția Conflicte de Muncă; Asigurări Sociale; Contencios Administrativ, în dosarul nr. 5831/120/2007 a fost parțial executată (în proporție de până în 30%), consecință a aplicării O.U.G. nr. 75 din 11 iunie 2008, și neactualizată cu rata inflației.

Sentința civilă nr. 627 din 16.06.2008 pronunțată de către Tribunalul Buzău, Secția Conflicte de Muncă; Asigurări Sociale; Contencios Administrativ, în dosarul nr. 1299/114/2008 a fost parțial executată (în proporție de până în 30%), consecință a aplicării O.U.G. nr. 75 din 11 iunie 2008, și neactualizată cu rata inflației.

Sentința civilă nr. 628/16.06.2008 pronunțată de către Tribunalul Buzău, Secția Conflicte de Muncă; Asigurări Sociale; Contencios Administrativ, în dosarul nr. 1299/114/2008 nu a fost executată.

Sentința civilă nr. 96/02.12.2008 pronunțată de către Curtea de Apel București Secția Conflicte de Muncă și de Asigurări Sociale, în dosarul nr. 1087/42/2008 nu a fost executată.

Situația executării titlurilor pentru reclamanții Procurori din cadrul parchetelor de pe lângă instanțele din raza de competență teritorială a Curții de Apel Brașov

Până la data sesizării Curții Europene a Drepturilor Omului, debitorii Guvernul României, Ministerul Justiției, Ministerul Economiei și Finanțelor, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov și Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov nu au executat niciuna din hotărârile menționate, deși am și notificat Ministerul Justiției și Ministerul Economiei și Finanțelor în acest sens, prin executor judecătoresc, în cadrul procedurii de executare silită pe care am fost nevoiți să o declanșăm.

Procedura de executare silită împotriva instituțiilor statului care au calitatea de debitori este sortită eșecului, deoarece Ordonanța Guvernului României nr. 22 din 30 ianuarie 2002, privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, aprobată și completată prin Legea nr. 288 din 15 mai 2002 și modificată și completată prin Legea nr. 110 din 25 aprilie 2007, a introdus o diferențiere între stat (instituțiile publice) și restul subiectelor de drept, care au calitatea de debitori. În acest sens, art. 1 și 2 din ordonanță prevăd că statul sau instituțiile sale, care au calitatea de debitor, nu pot fi executate silit pentru realizarea creanțelor creditorilor timp de 6 luni de la primirea somației de executare.

Totodată, instituțiile statului care sunt obligate la plata drepturilor bănești în cauză către subsemnați refuză plata sumelor stabilite prin hotărârile judecătorești menționate, invocând dispozițiile art. 5, 11, 14 și 22 din Legea nr. 500 din 11 iulie 2002 privind finanțele publice, în sensul că sumele de bani respective nu se acoperă decât din sumele prevăzute cu această destinație în bugetul anual de stat. Se observă însă că prevederea în buget a unor sume cu

destinația plății către subsemnați a drepturilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești este o atribuție a Statului Român debitor, prin instituțiile sale.

Totodată, prin Ordonanța de urgență nr. 75 din 11 iunie 2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 462 din 20 iunie 2008, Statul Român prin Guvernul României, debitor al obligațiilor stabilite în sarcina sa prin hotărârile judecătorești irevocabile menționate, a stabilit în mod unilateral, în art. III, că „Plata sumelor prevăzute în titlurile executorii emise până la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sistemul justiției, se va realiza, eșalonat, în termen de 18 luni de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, modalitatea de eșalonare fiind stabilită prin ordin comun al ministrului justiției, ministrului economiei și finanțelor, președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție și al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Ordinul prevăzut la alin. (1) se emite în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și va fi comunicat executorilor judecătorești, precum și trezoreriei ori instituției bancare unde debitorii au deschise conturi”.

La data de 22.08.2008, a fost emis Ordinul comun menționat, prin care debitorii Ministerul Justiției și Ministerul Economiei și Finanțelor au stabilit plata eșalonată a sumelor acordate magistraților prin hotărâri judecătorești, în tranșe pe parcursul anilor 2008 și mai ales 2009. Ordinul susmenționat nu a fost respectat de către înșiși emitenții acestuia în condițiile în care cea de a doua tranșă ce trebuia achitată la data de 10 martie 2008 nu a fost primită nici până în prezent.

Mai mult decât atât, debitorii se prevalează de dispozițiile O.U.G. nr. 75/2008 pentru a bloca sau tergiversa executările silite declanșate împotriva statului român.

În concluzie, noi, reclamantii, avem creanțe bănești împotriva ministerelor României și altor instituții ale statului, stabilite prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.

Debitorii în cauză nu numai că refuză executarea de bună-voie a obligației de plată a sumelor stabilite de instanțele judecătorești, dar împiedică și executarea silită a creanțelor noastre, elaborând acte normative de natură a întârzia și a împiedica executarea hotărârilor judecătorești irevocabile pronunțate împotriva lor, debitorul stabilindu-și singur termenul la care dorește să plătească obligația către noi, pe perioada de timp a neplății drepturilor salariale în cauză noi fiind nevoiți să contractăm credite bancare cu dobânzi oneroase.

În plus, este în curs de elaborare un proiect de lege care ne vizează în mod direct, prin care se introduce un așa numit impozit de solidaritate, aplicat veniturilor provenite din salarii ce depășesc un anumit plafon (8.000 lei). În ipoteza în care un astfel de act normativ va intra în vigoare anterior achitării creanțelor, se va ajunge la o adevărată confiscare a sumelor pe care ni le datorează statul român.

Situația executării titlurilor pentru reclamanții procurori în cadrul Parchetelor de pe lângă Tribunalul Hunedoara, Judecătoriile Deva, Hunedoara, Petroșani, Hațeg, Orăștie, Brad și personalul auxiliar din cadrul acestor parchete se prezintă astfel:

Hotărârile judecătorești au fost parțial executate, consecință a aplicării O.U.G. nr. 75 din 11 iunie 2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției, publicată în M.Of. nr. 462 din 20 iunie 2008.

Plata ulterioară nu a fost efectuată, debitorii gravitând imprecis între refuzul de neexecutare, executare parțială și cu întârziere ori alte încercări de desființare în orice modalitate a titlurilor existente, acumulându-se întârzieri de aproximativ 2 ani.

Cadrul juridic incident

a. Înainte de executarea silită

- Prin Ordonanța Guvernului României nr. 22 din 30 ianuarie 2002 (publicată în M.Of. nr. 81 din 01 februarie 2002 privind executarea obligațiilor

de plată ale instituțiilor publice stabilite prin titluri executorii, aprobată și completată prin Legea nr. 288 din 15 mai 2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, publicată în M.Of. nr. 344 din 23.05.2002, și modificată și completată prin Legea nr. 110 din 25 aprilie 2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, publicată în M.Of. nr. 300 din 05 mai 2007) s-a introdus o discriminare între debitorii stat prin instituțiile publice, pe de o parte, și restul subiectelor de drept, ca debitori, pe de altă parte, sens în care articolele 1 și 2 din ordonanță prevăd că statul sau instituțiile sale, care au calitatea de debitor, nu pot fi executate silit pentru realizarea creanțelor creditorilor timp de 6 luni de la primirea somației de executare.

- Prin Legea nr. 500 din 11 iulie 2002 privind finanțele publice (publicată în M.Of. nr. 597 din 13 august 2002), s-a prevăzut, potrivit art. 5, 11, 14 și 22, că sumele de bani respective nu se acoperă decât din sumele indicate cu această destinație în bugetul anual de stat, includerea în buget a unor sume cu destinația plății drepturilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești, fiind o atribuție a Statului Român debitor, prin instituțiile sale.

b. În cursul executării silite

- Prin O.U.G. nr. 134 din 19 noiembrie 2007 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2007 (publicată în M.Of. nr. 795 din 22 noiembrie 2007), s-a suplimentat bugetul Ministerului Justiției pentru plata titlurilor executorii, deschidere de credit neaprobată de Ministerul Finanțelor, banii fiind cheltuiți în alegerile locale.

- Prin O.U.G. nr.75 din 11 iunie 2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției (publicată în M. Of. nr. 462 din 20 iunie 2008), statul român, prin Guvernul României a hotărât înființarea de instanțe speciale pentru a judeca litigiile promovate de magistrați, art. 1, (1) și (2); suprimarea oricărei căi de atac cu privire la încheierea de trimitere a recursurilor aflate pe rol către Î.C.C.J. - art. II (3); eşalonarea plății pe un interval de 18 luni de la intrarea în vigoare a ordonanței de către debitor împreună cu alte instituții care nu se puteau substitui creditorilor persoane fizice

- art. III (1); amenințarea ordonatorilor de credite - art. IV; excluderea din competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării a sesizărilor având ca obiect măsurile legislative adoptate în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului bugetar - art. V.

Primele trei articole au fost declarate neconstituționale prin Decizia Curții Constituționale nr. 104 din 20 ianuarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I și II din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției (publicată în M.Of. nr.73 din 06 februarie 2009) și Decizia Curții Constituționale nr. 784 din 12 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din O.U.G. nr. 75/2008 și ale art. 1, 2, 3, 4 și 5 din O.G. nr. 22/2002 (publicată în M.Of. nr. 329 din 18 mai 2009).

Decizia Curții Constituționale nr. 838 din 27 mai 2009 referitoare la sesizarea formulată de Președintele României, domnul Traian Băsescu, privind existența unui conflict juridic de natură constituțională între autoritatea judecătorească, reprezentată de Înalta Curte de Casație și Justiție, pe de o parte, și Parlamentul României și Guvernul României, pe de altă parte (publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 461, din 3 iulie 2009) prin care s-a stabilit conflictul de constituționalitate între Î.C.C.J. pe de o parte și Parlament și executiv, pe de altă parte, Președintele României renunțând la a se mai verifica constituționalitatea titlurilor executorii obținute prin hotărâri judecătorești, pe care de altfel nici nu le-a indicat în sesizarea adresată Curții Constituționale, ci a invocat conflictul de constituționalitate doar pentru a pune o presiune publică pe magistrați, controlul de constituționalitate reducându-se doar la interpretarea legii de către Î.C.C.J.

- Prin O.U.G. nr. 225 din 30 decembrie 2008 (publicată în M.Of. nr. 899 din 31 decembrie 2008) debitorul a amânat din nou și în mod unilateral plata titlurilor executorii până la intrarea în vigoare a ordonanței, altele decât cele incluse în O.U.G. nr. 75/2008, pentru o nouă perioadă - până la 31 martie 2009 - aprobată de Parlament prin legea de aprobare, însă neacceptată de către Președintele României, care între timp a anunțat public, pe postul de televiziune

B1Tv, că a declanșat „răfuiala împotriva magistraților” și în consecință a trimis-o spre reexaminare la 5 iunie 2009.

- Prin O.U.G. nr. 71 din 17 iunie 2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar (publicată în M.Of. nr. 416 din 18 iunie 2009) (art. 3) s-a reeșalonat din nou în mod unilateral plata tuturor titlurilor executorii cu toate că ordonanța de guvern similară anterioară fusese declarată neconstituțională în această privință (art. 1(1)) și s-a suspendat până în anul 2012 orice procedură de executare silită (art. 1 (2)), urmând ca să se stabilească în viitor o procedură de plată a acestor titluri (art. 2).

La 6.05.2009 primul ministru al României, Emil Boc, a emis adresa cu nr. 51.948/7.05.2009 către Ministrul Justiției, Cătălin-Marian Predoiu, prin care îl informa că *„potrivit Ordonanței de urgență nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar fiscale, aveți alocată pentru acest an, din bugetul de stat, la titlul „Cheltuieli de personal” suma de 904.407 mii lei.”*

Totodată, prin aceeași adresă, primul ministru solicita ministrului justiției, *„să întreprindă toate demersurile administrative și legale necesare pentru încadrarea în cheltuielile de personal aprobate pentru întreg anul 2009” atenționându-l că „neîncadrarea în cheltuielile bugetare aprobate atrage răspunderea legală și politică a fiecărui ministru.”*

În executarea dispozițiilor transmise prin adresa menționată, ministrul justiției, a emis la rândul său, adresa nr. 76.602/3.07.2009 către ordonatorii secundari și terțieri de credite, care așa cum am arătat sunt președinții curților de apel și tribunalelor, adresă cu următorul conținut:

„Având în vedere prevederile OUG nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar fiscale, prin care fondurile prevăzute la Titlul I „Cheltuieli de personal” în bugetul Ministerului Justiției și libertăților cetățenești au fost au fost diminuate cu suma de 21.345.000 lei;

Față de dispozițiile Primului Ministru – domnul Emil Boc, transmise prin adresa nr. 51948/6.05.2009 privind încadrarea în cheltuieli de personal

aprobate pe anul 2009 în urma rectificării bugetare, în sumă totală de 904.407.000 lei.

În baza adresei nr. 292.443/26.06.2009 a Ministerului Finanțelor Publice prin care Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești a fost informat că fondurile prevăzute la Titlul I „Cheltuieli de personal” nu pot fi majorate, întrucât nu pot fi identificate surse suplimentare, iar condiționalitățile impuse de organisme financiare internaționale în domeniul cheltuielilor bugetare, și în special, al cheltuielilor de personal asumate de Guvern României, trebuie respectate de toți ordonatorii principali de credite. Ținând cont că fondurile prevăzute prin Legea bugetului de stat pe anul 2009 nr. 18/2009 la cap. 61.01. „ordine publică și siguranță națională”, Titlul „Cheltuieli de personal” alin. 10.01.06 „Alte sporuri” pentru plata sumelor reprezentând sporul de risc de suprasolicitare neuropsihică de 50% au fost epuizate;

Văzând prevederile OUG nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar prin care s-a stabilit eşalonarea acestor drepturi în perioada 2010-2012, vă precizăm următoarele:

1. La data de **10 iulie 2009**, drepturile salariale aferente lunii **iunie 2009** se vor achita fără a include și sporul de 50% pentru risc și suprasolicitare neuropsihică. Această modalitate de calcul se va păstra și pentru viitor, plata sporului de 50% pentru risc și suprasolicitare neuropsihică urmând să se efectueze conform eşalonării prevăzute de OUG nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar.

2. Direcția generală economică, ordonatorii secundari și terțieri de credite vor lua măsurile ce se impun.”

Menționăm că aceste două acte al primului ministru și ale ministrului justiției, care nu au reglementare expresă în legislația internă, pe lângă faptul că reprezintă o manifestare fără echivoc a refuzului puterii executive de executare a unor hotărâri judecătorești pronunțate de instanțe competente din România, aduc atingere gravă dispozițiilor art. 74 din Legea nr. 303/2003 potrivit cu care „pentru activitatea desfășurată, judecătorii și procurorii au dreptul la o

remunerație stabilită în raport cu nivelul instanței sau al parchetului, cu funcția deținută, cu vechimea în magistratură și cu alte criterii prevăzute de lege.

Drepturile salariale ale judecătorilor și procurorilor nu pot fi diminuate sau suspendate decât în cazurile prevăzute de prezenta lege.

Salarizarea judecătorilor și procurorilor se stabilește prin lege specială.”

Dispozițiile legale menționate reglementează una din condițiile de independență ale judecătorului, garanție esențială a dreptului de acces la un tribunal potrivit Articolului 6 din CEDO.

De altfel, această ultimă atitudine este una din manifestările autorităților publice reprezentative ale puterii executive, respectiv Președintele României, precum și reprezentanți ai Guvernului care în timp au declarat refuzul de executare al titlurilor executorii ale personalului din justiție, pe diferite cai media (comunicate de presă, declarații de presă, interviuri etc.). De asemenea, exista în faza de proiect o nouă lege de salarizare, care prin noul quantum stabilit al salariilor personalului din justiție (cu mult inferior celui din prezent astfel cum acesta a fost stabilit prin cele două titluri executorii) să infrângă autoritatea de lucru judecat a hotărârilor pe care ne întemeiem prezenta cerere (în măsura în care aceste două demersuri vor depăși faza de proiect ne vom completa prezenta cerere în mod corespunzător).

Mai menționăm că cele două acte menționate mai sus, ale primului ministru și ale ministrului Justiției nu sunt publicate nici în Monitorul Oficial, deși potrivit art.107 din Constituției României „hotărârile și ordonanțele adoptate de Guvern se semnează de primul-ministru, se contrasemnează de miniștrii care au obligația punerii lor în executare și se publică în Monitorul Oficial al României. Nepublicarea atrage inexistența hotărârii sau a ordonanței. Hotărârile care au caracter militar se comunică numai instituțiilor interesate” și nici măcar pe paginile de internet ale Guvernului sau Ministerului Justiției, ci doar comunicate pe cale internă, prin e-mail, președinților instanțelor și departamentelor economice din cadrul curților de apel și tribunalelor.

O altă precizare importantă se referă la modul în care s-a ajuns la emiterea acestor adrese. Astfel, din adresa nr. 76.602/3.07.2009 a ministrului Justiției

reiese că neexecutarea hotărârilor judecătorești prin care Ministerul Justiției, în calitate de ordonator principale de credite, a fost obligat la plata lunară a sporului de 50% către subsemnatele se datorează rectificării bugetului de stat prin OUG nr. 34/2009. Acest act normativ este fundamentat după cum urmează „luând în considerare actualul context internațional, principalele caracteristici ale politicii bugetare în perioada următoare, care vor fi subordonate obiectivelor de susținere a creșterii economice și de reducere a inflației și atingerii unui deficit bugetar la un nivel corelat cu obiectivele macroeconomice, având în vedere opiniile și recomandările Comisiei Europene și ale organismelor financiare internaționale, referitoare la reducerea cheltuielilor bugetare în sensul diminuării cheltuielilor curente de administrare și alocarea cu prioritate a resurselor către proiecte cu efect multiplicator în economie care reprezintă principalul mijloc de limitare a ritmului de scădere economică și de compensare parțială a reducerii activității din sectorul privat, pentru păstrarea echilibrelor bugetare sunt necesare unele măsuri menite să reducă volumul cheltuielilor bugetare la un nivel care să permită respectarea angajamentelor interne și internaționale asumate de Guvernul României, inclusiv în ceea ce privește nivelul deficitului bugetar.

În considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul general public și constituie situații de urgență și extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată,”

În această notă de fundamentare nu se vorbește de reducerea cheltuielilor publice prin neexecutarea hotărârilor judecătorești, sau prin reducerea indemnizațiilor judecătorilor, procurorilor sau a celorlate categorii de personal auxiliar din justiție.

Mai mult, nici un articol din acest act normative nu face vorbire despre rectificarea capitolului bugetare crespunzătoare.

Practic, reducerea bugetului afectat ministerului justiției ca ordonator principal de credite pentru instanțele judecătorești s-a făcut prin tabelul care constituie Anexa nr. 2 intitulată “**Detalierea influențelor asupra cheltuielilor bugetare pe anul 2009 pe titluri de cheltuieli și pe ordonatori principali de credite**”

În acest tabel este evidențiată reducerea pentru întreg bugetul de stat cu privire la cheltuielile de personal din sistemul bugetar care este reprezentată de suma de 667.146.000 lei.

În mod concret, bugetul Ministerului Justiției și al Libertăților cetățenești este afectat printr-o reducere cheltuielilor de personal cu suma de 21.345.000 lei (aproximativ 5 milioane de euro).

Însă nici chiar în tabelul menționat nu se specifică faptul că această reducere bugetară afectează capitolul bugetar referitor la fondurile alocate pentru executarea hotărârilor judecătorești pronunțate împotriva Ministerului Justiției.

Mai precizăm, că alocarea bugetară a sumelor pentru executarea obligațiilor stabilite prin hotărâri judecătorești este o obligație legală a instituțiilor publice, obligație stabilită prin art. 1 și art. 2 din O.G. nr. 22/2002 care prevăd după cum urmează:

„Art. 1. Creanțele stabilite prin titluri executorii în sarcina instituțiilor publice se achită din sumele aprobate prin bugetele acestora, de la titlurile de cheltuieli la care se încadrează obligația de plată respectivă.

Art. 2 - Dacă executarea creanței stabilite prin titluri executorii nu începe sau continuă din cauza lipsei de fonduri, instituția debitoare este obligată ca, în termen de 6 luni, să facă demersurile necesare pentru a-și îndeplini obligația de plată. Acest termen curge de la data la care debitorul a primit somația de plată comunicată de organul competent de executare, la cererea creditorului.”

Din art. 2 din O.G. nr. 22/2002 rezultă că instituțiile publice debitoare au obligația de a lua măsuri pentru a încadra în bugetele proprii sumele de bani necesare pentru executarea obligațiilor stabilite prin hotărâri judecătorești.

În cazul de față, Ministerul Justiției nu și-a îndeplinit această obligație, deși cunoștea calitatea sa de debitor încă din 17.04.2008 - cu toate că trecuseră de mult cele 6 luni prevăzute de art. 2 din O.G. nr. 22/2002 -, respectiv 12.05.2009, datele la care au fost pronunțate sentința civilă nr. 2637/17.04.2008 a Tribunalului Dolj și Decizia nr. 2972/12.05.2009 de către Curtea de Apel Craiova.

Mai mult, prin emiterea OUG nr. 34/2009, și a adreselor nr. 51.948/7.05.2009 a Primului Ministru Emil Boc și nr. 76.602/3.07.2009 a Ministrului Justiției, Cătălin Marian Predoiu **debitorii scot din bugetul alocat deja Ministerului Justiției** sumele care fuseseră încadrate în acest buget pentru executarea hotărârilor judecătorești pronunțate împotriva Ministerului Justiției prin care acesta a fost obligat la plata lunară a unui spor de suprasolicitare neuropsihică de 50% către magistrați. Or, aceasta reprezintă cea mai evidentă manifestare a intenției de neexecutare a hotărârilor judecătorești pronunțate de instanțele judecătorești competente împotriva Ministerului Justiției.

În concluzie, noi, reclamanții, avem creanțe bănești împotriva ministerelor României și altor instituții ale statului, stabilite prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.

B. Conduita debitorilor

Debitorii în cauză nu numai că refuză executarea de bună-voie a obligației de plată a sumelor stabilite de instanțele judecătorești, dar împiedică și executarea silită a creanțelor noastre, elaborând acte normative de natură a întârzia și a împiedica executarea hotărârilor judecătorești irevocabile pronunțate împotriva lor, debitorul stabilindu-și singur termenul la care dorește să plătească obligațiile către noi.

Refuzul debitorului statul român prin organele sale de a executa hotărârile judecătorești se înscrie într-o atitudine mai largă de contestare și subminare a puterii judecătorești și, prin urmare, și a autorității deciziilor pronunțate de aceasta, într-un climat public de mefiență și declin, devenit o constantă a vieții sociale în România cultivată de guvernanți.

Astfel, magistraților le este contestat dreptul de a se adresa justiției pentru a-și realiza drepturile și dacă le-au realizat le este contestat dreptul de a le executa. Pe de altă parte, în timp ce se agită public câtimea cumulată a creanțelor de executat, guvernul dă ordonanță de rectificare bugetară pentru executarea lor, în timp ce Ministerul Finanțelor nu aprobă deschiderea liniei de credit, banii reîntorcându-se la destinația lor inițială însă ascunsă, de a fi folosiți în campania electorală pentru alegerile locale din anul 2007. În anul următor, în loc a se executa titlurile executorii, Ministerul Justiției de la acea epocă a ordonat plata de premii și stimulente în sumă de câteva miliarde de lei, spre a sfida astfel prioritatea executării titlurilor care prin neexecutare se mărește.

Peste acestea, executării silite debutate de magistrați i s-a opus ordonanța nr. 75/2008, prin care debitorul și-a eșalonat după cum a dorit plata, declarată neconstituțională sub acest aspect, pentru ca ulterior, noua ordonanță prin care urma a se dispune plata, să nu fie promulgată de președinte, nemulțumit de faptul că decizia Curții Constituționale nu a desființat titlurile executorii.

În prezent, fără a se ține cont de neconstituționalitatea dispozițiilor de eșalonare, o nouă ordonanță cu același conținut a suspendat orice procedură de executare împotriva statului și a împins executarea până în anul 2012, spre a se demonstra că puterea politică conduce și dispune indiferent de existența hotărârilor judecătorești, invocându-se de data aceasta criza economică, care în opinia executivului ar fi de natură să acopere reaua credință în neexecutare. De altfel, nu se poate susține că neexecutarea cu rea credință a titlurilor executorii ar putea avea semnificația unei imposibilități juridice de executare, deoarece debitorul nu le-a executat la vreme cu rea credință, iar creșterea lor este consecința acestui fapt.

La data de 03.07.2009, s-a ordonat prin adresa nr. 76.602 din 3.07.2009 emisă în baza adresei primului ministru nr.51.948 din 7.05.2009, ordonatorilor secundari și terțiari de credite de către ministrul justiției neinclusiunea retroactivă în indemnizația scadentă convenită reclamanților pentru luna iunie a sporului de 50%, motivând această măsură prin invocarea Ordonanței de Urgență nr. 71/2009, care în realitate nici nu se aplică în această situație. Astfel, O.U.G. nr. 71/2009 se referă la procedura de executare a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personale din sectorul

bugetar și, prin urmare, nu se poate aplica în privința plății salariilor pentru că salariul reprezintă o creanță actuală certă și exigibilă, compusă din indemnizații, sporuri și alte adaosuri, așa cum este definit salariul lunar prin art. 55 din Codul muncii, trebuind a fi plătite magistraților conform O.U.G. nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal. Aceasta înseamnă că potrivit art. 161 pct. 1 din Codul muncii salariul se plătește în bani cel puțin o dată pe lună, iar conform art. 164 din același cod nici o reținere din salariu nu poate fi operată în afara cazurilor și condițiilor prevăzute de lege, fiind exclusă în consecință blocarea, amânarea sau eșalonarea plății lui.

Acest procedeu a generat noi procese, pe rolul Curții de Apel din București fiind litigii prin care atât Î.C.C.J. cât și celelalte instanțe au solicitat anularea circularei, cât și obligarea ministrului de finanțe la deblocarea fondului, ceea ce demonstrează că debitorul este în întârziere și în privința plății salariului lunar. Dovada peremtorie a relei sale credințe constă în faptul că după pronunțarea instanțelor în această materie, Guvernul României a mai adoptat o ordonanță prin care a dispus din nou reeșalonarea lor sau condiționarea plății lor de consultanța oferită de Curtea de Conturi.

Acest demers în integralitatea lui este dublat de o agresiune publică a guvernanților care acuză magistrații de abuz în a-și judeca propriile cauze, de a-și fi legiferat salarii (în condițiile în care toate sporurile reclamate au fundament în lege) de incompetență și corupție, fără a se fi singularizat aceste acuzații în vreun exemplu demonstrativ, invocându-se condamnări ale României de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, însă invers decât sensul în care s-a pronunțat Curtea, aruncând asupra judecătorilor condamnările României în care motivul a fost furnizat de legislativ ori executiv.

Despre conduita în executarea hotărârilor judecătorești de către România, agenda Comitetului Miniștrilor și câteva hotărâri recente ale Curții (*cauza Faimblat împotriva României*, hotărârea din 13 ianuarie 2009, publicată în M.Of. nr. 141 din 6 martie 2009, *Viașu împotriva României*, hotărârea din 9 decembrie 2008, publicată în M.Of. nr. 361 din 29 mai 2009,) pot aduce importante referințe, securitatea raporturilor juridice și drepturile câștigate fiind în pericol de a fi subminate. Nu poate fi omisă din acest climat nici O.U.G. nr.

61 din 3 .06.2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative (publicată în M.Of. nr. 390 din 09 iunie 2009), care permite completarea ori abrogarea actelor normative după adoptare și înainte de intrarea în vigoare (art. 4).

La acest moment, magistraților li se reproșează existența crizei economice din România care s-ar datora încălcării Constituției de către Î.C.C.J. (discursul președintelui României la ceremonia de sărbătorirea a 100 ani de la înființarea Consiliului Superior al Magistraturii din România).

III. Expunerea pretensei sau pretinselor violări ale convenției și/sau protocoalelor sale, precum și a argumentelor în sprijinul acestor afirmații

15. În drept, reclamăm Statul Român pentru încălcarea, în cazul fiecăruia dintre reclamanți, a dreptului la un proces echitabil prevăzut și garantat de **art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale**, precum și a dreptului la proprietate, prevăzut și garantat de **art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenție**.

1. **Dreptul la executare** al hotărârilor judecătorești reprezintă parte integrantă a dreptului de acces la un tribunal, Statul român neputând paraliza executarea titlurilor executorii sub pretexte posterioare relei sale credințe în executare. Astfel, nici o garanție prevăzută de art. 6 din Convenție nu își mai păstrează rațiunea de a fi dacă administrația refuză ori omite să execute hotărârea judecătorească ori o execută cu întârziere (cauza Sabin Popescu vs. România).

Într-un raport al Comisiei în cauza **Beis c. Greciei**, se consideră că **dreptul la o instanță ar deveni în întregime iluzoriu și teoretic dacă autoritățile statului ar putea refuza, fără a încălca articolul 6 al Convenției, să se supună unor hotărâri judecătorești date în contra lor, în litigii implicând determinarea drepturilor și obligațiilor civile. Același lucru este valabil și pentru instituțiile de drept public, care sunt asimilate, în dreptul intern, într-o mare măsură, statului.**

Neexistând posibilitatea satisfacerii creanței prin căi care să nu necesite acordul statului, Curtea a considerat că acesta din urmă nu poate

refuza executarea creanței. Aceasta opinie a fost confirmată de Curte în hotărârea din cauza **Antonakopoulos, Vortsela și Antonakopoulou c. Greciei.**

În cauza **Oneryildiz c. Turciei**, în care, după ce menționează că reclamantul dobândise dreptul la o despăgubire, care nu fusese plătită, Curtea face trimitere la principiul stabilit în hotărârea **Hornsby c. Greciei**, arătând că **preeminența dreptului implică obligația statului sau unei autorități publice de a se plia unei hotărâri judecătorești pronunțate împotriva lor, fără a aștepta o procedură de executare silită.**

În cauza **Metaxas c. Greciei**, Curtea a menționat că nu este oportun să se ceară unei persoane, care a obținut o creanță contra statului în urma unei proceduri judiciare, să inițieze procedura executării pentru satisfacerea creanței sale (a se vedea și **Karahalios c. Greciei**, cauza 62503/00, decizia de admisibilitate din 11 decembrie 2003, § 23).

Și în cauza **Costin c. României**, Curtea a arătat că ar fi excesiv să pretinzi unui reclamant care a obținut o hotărâre judecătorească definitivă contra Statului, să intenteze din nou acțiuni contra autorității cu scopul de a obține executarea obligației în cauză.

Mai mult dreptul de acces la o instanță ar fi iluzoriu dacă ordinea juridică a unui stat ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă și obligatorie ar rămâne inoperantă în detrimentul unei părți. Din acest motiv, Curtea apreciază că sarcina de a asigura executarea unei hotărâri împotriva statului, revine în primul rând autorităților sale, începând cu momentul în care hotărârea respectivă devine definitivă și executorie.

În consecință, statul nu poate să refuze, să omită sau să întârzie într-un mod nerezonabil executarea unor asemenea hotărâri.

Lipsa fondurilor autorității publice nu este considerată un motiv justificat pentru întârziere.

Prin urmare, plenitudinea dreptului de acces la justiție garantat prin art. 6 din Convenție exclude posibilitatea ca debitorul să invoce efectele crizei economice spre a acoperi o neexecutare culpabilă anterioară a hotărârilor judecătorești. Pe de altă parte, reaua credință a debitorului rezultă din măsurile legislative ori administrative luate de Guvernul României de natură a întârzia ori paraliza executarea, neputându-se concepe fără a ridiculiza dispozițiile art. 6 din

Convenție că drepturile salariale și executarea lor să constituie la infinit obiect de dispută judiciară într-o incertitudine legislativă și executorie.

2. Prin refuzul de a executa hotărârile judecătorești a fost încălcat și art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenție, reclamanții având un bun în sensul textului citat, lipsit în această modalitate de substanța lui.

Așadar, prin refuzul executării sentinței mai sus-precizate **ne-a fost încălcat dreptul la proprietate, prevăzut și garantat de art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale**, text care prevede că „orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional”.

Considerăm că nu poate fi justificată vreo cauză de utilitate publică sau alte condiții, la care face referire textul mai sus-menționat, care să ne priveze de sumele de bani ce ni se cuvin potrivit unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile.

Dacă un stat se bucură de imunitate de executare silită, refuzul său de a plăti suma de bani la care a fost obligat printr-o hotărâre judecătorească este de natură să încalce atât dreptul la un proces echitabil, cât și dreptul de proprietate protejat de articolul 1 al Protocolului nr. 1 (refuzul unui stat, care se bucură de imunitate de executare silită, de a se supune unei hotărâri judecătorești prin care era obligat să plătească o sumă de bani, care constituie un "bun" în sensul articolului 1 din Protocolul nr. 1, constituie o încălcare a articolului 1 din Protocolul nr. 1, dacă nu poate fi justificată printr-una din excepțiile prevăzute în acel articol - **"The Heirs of Dierckx", raportul Comisiei din 6 martie 1990**).

În al doilea rând, paragraful 2, ca și restrângerea dreptului prevăzut în paragraful 1 al art. 1 din Protocolul nr. 1 al Convenției, de care s-ar putea prevala Statul Român în apărare, considerăm că nu este, de asemenea, aplicabil. Este inadmisibil de susținut, de către Statul Român, că prin Ordonanța Guvernului nr. 22 din 30 ianuarie 2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice stabilite prin titluri executorii se „reglementează folosința

bunurilor conform interesului general” sau pentru a „asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor”.

IV. EXPOSÉ RELATIF AUX PRESCRIPTIONS DE L'ARTICLE 35 § 1 DE LA CONVENTION

STATEMENT RELATIVE TO ARTICLE 35 § 1 OF THE CONVENTION

EXPUNERE IN LEGATURA CU PREVEDERILE ARTICOLULUI 35 § 1 DIN CONVENTIE

(Voir chapitre IV de la note explicative. Donner pour chaque grief, et au besoin sur une feuille séparée, les renseignements demandés sous les points 16 à 18 ci-après)

(See Part IV of the Explanatory Note. If necessary, give the details mentioned below under points 16 to 18 on a separate sheet for each

separate complaint)

(A se vedea capitolul IV al notiței explicative. A se prezenta pentru fiecare capăt de cerere, și dacă este nevoie pe o filă separată,

informațiile cerute la punctele 16 până la 18 de mai jos)

16. Décision interne définitive (date et nature de la décision, organe - judiciaire ou autre – l'ayant rendue)
Final decision (date, court or authority and nature of decision)
Decizia internă definitivă (data și natura deciziei, organul - judiciar sau altul - care a pronunțat-o) :

Pentru reclamații judecătorești la Curtea de Apel Iași

1. Sentința civilă nr. 116 din 30 ianuarie 2008 pronunțată de Tribunalul Iași, irevocabilă prin decizia civilă nr. 158 din 25 martie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Iași.

2. Sentința civilă nr. 1353 din 18 iulie 2007 pronunțată de Tribunalul Iași irevocabilă prin decizia nr. 788 din 3 iunie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Suceava, Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

3. Sentința civilă nr. 748 din 23 mai 2008 pronunțată de Tribunalul Iași irevocabilă prin decizia civilă nr. 437 din 24 aprilie 2009 pronunțată de Curtea de Apel Iași – Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

4. Sentința civilă nr. 787 din 30 mai 2008 pronunțată de Tribunalul Iași irevocabilă prin decizia civilă nr. 369 din 10 aprilie 2009 pronunțată de Curtea de Apel Iași – Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

5. Sentința civilă nr. 121 din 13 noiembrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Iași irevocabilă prin decizia civilă nr. 403 din 21 aprilie 2009 pronunțată de Curtea de Apel Iași – Secția Litigii de muncă și asigurări sociale.

Sentința civilă nr. 2405 din 21 decembrie 2006 pronunțată de Tribunalul Vaslui, rămasă irevocabilă prin decizia civilă nr. 36 din 16 ianuarie 2007 a Curții de Apel Iași.

6. Sentința civilă nr. 6 din 2 septembrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Iași irevocabilă prin decizia civilă nr. 438 din 24 aprilie 2009 pronunțată de Curtea de Apel Iași – Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

7. Sentința civilă nr. 8992 din 2 septembrie 2008 pronunțată de Judecătoria Iași irevocabilă prin decizia civilă nr. 2294 din 14 noiembrie 2008 a Tribunalului Iași.

Decizia civilă nr. 296 din 2 aprilie 2007 a Curții de Apel Bacău; Sentința civilă nr. 619 din 17 mai 2007 a Tribunalului Vaslui; Sentința civilă nr. 2950 din 20 decembrie 2006 a Tribunalului Iași; Sentința civilă nr. 137 din 24 ianuarie 2007 a Tribunalului Iași; încheierea nr. 592 din 16 iulie 2007 a Tribunalului Iași; sentința civilă nr. 1133 din 6 iunie 2007 a Tribunalului Iași.

8. Sentința civilă nr. 410 din 12 martie 2008 pronunțată de Tribunalul Iași irevocabilă prin decizia civilă nr. 475 pronunțată de Curtea de Apel Iași la data de 5 mai 2009.

Pentru reclamanții judecători la Curtea de Apel Alba

A) Sentința civilă nr. 81 din data de 30 octombrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia, a rămas irevocabilă prin respingerea recursurilor declarate de pârâta Curtea de Apel Alba Iulia și reclamanți prin decizia nr. 648/25 mai 2009 a Curții de Apel Alba Iulia.

B) Sentința nr. 26/25 09 2008 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia și încheierea nr. 299/F/CC/27.11.2008 de îndreptare a erorii materiale. Prin decizia nr. 673/28 mai 2009 a fost admis recursul declarat de pârâta Ministerul Justiției împotriva Încheierii nr. 299/F/CC/2008, a fost modificată încheierea nr. 299/F/CC/2008 în sensul că s-a respins cererea de îndreptare a erorii

materiale și s-au respins recursurile formulate pârâții Curtea de Apel Alba Iulia și Ministerul Justiției împotriva sentinței nr.26/2008.

C) Sentința nr.1235 din 28 noiembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Alba în dosar nr.3556/107/2007 irevocabilă prin decizia civilă nr.699/1 iunie 2009 a Curții de Apel Alba Iulia.

D)Decizia civilă nr.612/21mai 2009 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia în dosar nr.3499/107/2007 a fost admis recursul declarat de reclamanti împotriva sentinței civile nr.1207/2007 a Tribunalului Alba, modificată în parte sentința atacată în sensul admiterii în parte a acțiunii reclamanților împotriva pârâților Ministerului Justiției și Curtea de Apel Alba Iulia și au fost obligați pârâți să plătească reclamanților sporul de confidențialitate în procent de 15% din indemnizația de încadrare brută lunară începând cu data de 4.10.2004 la zi și în continuare, sume de urmează a fi actualizate cu indicele de inflației la data plății, iar Curtea de Apel Alba Iulia a fost obligată să efectueze cuvenitele mențiuni în cartelele de muncă.

Pentru reclamanții judecători la Tribunalul Neamț

1. Sentința civilă nr. 1020C din 7 decembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Neamț, irevocabilă astfel cum a fost modificată în parte prin decizia civilă nr. 321 din 7.04.2008 pronunțată de Curtea de Apel Bacău.

2. Sentința civilă nr. 1017C din 7 decembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Neamț irevocabilă astfel cum a fost modificată în parte prin decizia civilă nr. 325 din 7 aprilie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Bacău.

3. Sentința civilă nr. 1019 din 7 decembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Neamț, care a rămas irevocabilă prin respingerea recursurilor formulate de pârâții Ministerul Justiției și Ministerul Economiei și Finanțelor, prin decizia civilă nr. 249 din 17 martie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Bacău.

4. Sentința civilă nr. 989C din 30 noiembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Neamț, care a rămas irevocabilă prin respingerea recursurilor formulate de pârâții Ministerul Justiției și Ministerul Economiei și Finanțelor,

prin decizia civilă nr. 115 din 6 februarie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Bacău.

5. Sentința civilă nr. 113C din 8 februarie 2008 a Tribunalului Neamț care a rămas irevocabilă prin respingerea recursurilor formulate de pârâții Ministerul Justiției și Ministerul Economiei și Finanțelor, prin decizia civilă nr. 376 din 8 aprilie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Bacău.

Pentru reclamanții judecători la Tribunalul Vâlcea

a) Sentința civilă nr. 1004/CM din data de 3 decembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Vâlcea- Secția Civilă, rămasă irevocabilă prin decizia nr. 149/R-CM pronunțată la data de 25 februarie 2008 de către Curtea de Apel Pitești- Secția civilă, pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și pentru cauze de minori și familie.

b) Sentința civilă nr. 986/CM din data de 26 noiembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Vâlcea - Secția Civilă, rămasă irevocabilă prin decizia nr. 105/R-CM pronunțată la data de 12 decembrie 2008 de către Curtea de Apel Pitești -Secția civilă, pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și pentru cauze de minori și familie.

c). Sentința civilă nr. 403 din 8 mai 2008 pronunțată de Tribunalul Vâlcea - Secția Civilă

d). Sentința civilă nr. 310/CM din data de 7 aprilie 2008 pronunțată de Tribunalul Vâlcea - Secția Civilă, rămasă irevocabilă prin decizia nr. 468/R-CM pronunțată la data de 4 iunie 2008 de către Curtea de Apel Pitești- Secția civilă, pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și pentru cauze de minori și familie.

e). Sentința civilă nr. 5482 din 16 octombrie 2008 pronunțată de Judecătoria Rm. - Vâlcea în dosarul nr. 4744/288/2008, rămasă irevocabilă prin decizia nr. 850 din 4 iunie 2009 a Tribunalului Vâlcea, referitoare la contestația la executare formulată de debitor împotriva executării silite declanșate de reclamanți.

g) Sentința civilă nr. 959 din 19 noiembrie 2007, pronunțată de Tribunalul Vâlcea, devenită irevocabilă prin decizia civilă nr. 120/R-CM din 18 februarie 2008, pronunțată de Curtea de Apel Pitești.

f) Sentința civilă nr. 325 din 7 aprilie 2008, pronunțată de Tribunalul Vâlcea, devenită irevocabilă prin decizia civilă nr. 455/R-CM din 30 mai 2008, pronunțată de Curtea de Apel Pitești.

h) Sentința civilă nr. 1000 din 3 decembrie 2007, pronunțată de Tribunalul Vâlcea, devenită irevocabilă prin decizia civilă nr. 880/R-CM din 5 mai 2009.

i) Sentința civilă nr. 1046 din 17 decembrie 2007, pronunțată de Tribunalul Vâlcea, devenită irevocabilă prin decizia civilă nr. 162/R-CM din 26 februarie 2008, pronunțată de Curtea de Apel Pitești.

j) Sentința civilă nr. 969 din 19 noiembrie 2007 și sentința civilă nr. 301 din 4 aprilie 2008, pronunțate de Tribunalul Vâlcea, rămase irevocabile prin decizia civilă nr. 457/R-CM din 30 mai 2008 și decizia civilă nr. 59/R-CM din 29 ianuarie 2008, pronunțate de Curtea de Apel Pitești.

k) Decizia nr. 21 din 10 martie 2009, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție.

l) Decizia civilă nr. 46 din 15 decembrie 2008, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție.

Pentru reclamantii judecatori la Tribunalul Bacău

1) Sentința civilă nr. 231/C/25.03.2008, pronunțată de Tribunalul Neamț în dosar 5519/110/2007, irevocabilă prin decizia civilă nr. 495/4.2005.2009 pronunțată în dosar 5519.12/110/2007 prin care s-a modificat în parte soluția Tribunalului în sensul acordării drepturilor salariale reprezentând indexări, și pe viitor.

2) Sentința civilă nr. 269/C/11.04.2008 pronunțată de Tribunalul Neamț în dosar 2597/110/2007, irevocabilă prin decizia civilă nr. 498/4.05.2009 pronunțată de Curtea de Apel Bacău în dosar 2597.1/110/2007, prin care s-a respins recursul Ministerului Justiției și a Libertăților Cetățenești privind sporul de confidențialitate de 15%.

3) Sentința civilă nr. 746/23.05.2008 pronunțată de Tribunalul Iași în dosar nr. 1684/99/2008 și decizia civilă nr. 596/22.05.2009 pronunțată de Curtea de Apel Iași, privind sporul de solicitare neuropsihică de 50%.

Pentru reclamanții judecători la Tribunalul Iași- Secția Penală

a) Sentința civilă nr. 1350 din 18 iulie 2007 pronunțată de Tribunalul Iași, rămasă irevocabilă prin decizia nr. 697 pronunțată la data de 12 iunie 2009 de către Curtea de Apel Iași, Secția Litigii de Muncă și Asigurări Sociale;

b) Sentința civilă nr. 32 din 16 septembrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Iași, rămasă irevocabilă prin decizia nr. 551 pronunțată la data de 15 mai 2009 de către Curtea de Apel Iași – Secția Litigii de Muncă și Asigurări Sociale;

c) Decizia nr. 268 pronunțată la 22 aprilie 2008 de către Curtea de Apel Iași – Secția Litigii de Muncă și Asigurări Sociale;

d) Sentința civilă nr. 45 din 30 septembrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Iași, rămasă irevocabilă prin decizia civilă nr. 481 din 05 mai 2009 pronunțată de Curtea de Apel Iași – Secția Litigii de Muncă și Asigurări Sociale.

e) Sentința civilă nr. 2122 din 14 noiembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Iași, rămasă irevocabilă prin decizia civilă nr. 116 din 04 martie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Iași – Secția Litigii de Muncă și Asigurări Sociale.

f) Sentința civilă nr. 24 din 16 septembrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Iași, rămasă irevocabilă prin decizia civilă nr. 582 din 19 mai 2009 pronunțată de Curtea de Apel Iași – Secția Litigii de Muncă și Asigurări Sociale.

g) Sentința civilă nr. 102 din 31 octombrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Iași, rămasă irevocabilă prin decizia civilă nr. 538 din 12 mai 2009 pronunțată de Curtea de Apel Iași – Secția Litigii de Muncă și Asigurări Sociale.

h) sentința civilă nr. 7064 din 04. iunie 2008 a Judecătoriei Iași.

Pentru reclamanții judecători la Tribunalul Iași- Secția Civilă

1. Sentința civilă nr. 510/04.04.2008 a Tribunalului Iași

2. Sentința civilă nr. 786/30.05.2008 a Tribunalului Iași

3. Decizia civilă nr. 94/22.02.2008 a Curții de Apel IASI

4. Sentința civilă nr. 1352/19.07.2007 a Tribunalului Iasi
5. Sentința civilă nr 1737/21.09. 2007 a Tribunalului Iasi
6. Sentința civilă nr, 2265/05. 12. 2007 a Tribunalului Iasi
7. Sentința civilă nr. 914/28.01.2008 a Judecatoriei Iasi
8. Sentința civilă nr. 4099/02.04.2008 a Judecatoriei Iasi

Pentru reclamanții judecători la Tribunalul Caraș Severin

1. Sentința civilă nr. 70 pronunțată la data de 15. octombrie 2008 de Curtea de Apel Timișoara-Secția Litigii de Muncă și asigurări sociale, în dosar nr. 737/59/2008 rămasă definitivă și executorie la data de 15.10.2008 și irevocabilă la data de 17.03.2009 prin decizia civilă nr. 519/17.03.2009 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara-Secția Litigii de muncă și asigurări sociale în dosar nr. 737.1/59/2008;

2. Sentința civilă nr. 513 pronunțată la data de 27. noiembrie 2007 de Tribunalul Caraș-Severin în dosar nr. 1466/115/2007, rămasă definitivă și executorie la data de 26.11.2007;

3. Sentința civilă nr. 356 pronunțată la data de 02 noiembrie 2007 de Tribunalul Caraș-Severin, în dosar nr. 1456/115/2007;

4. Sentința civilă nr. 1874 pronunțată la data de 31.10.2008 de Tribunalul Caraș-Severin în dosar nr. 1770/115/2008;

5. Sentința civilă nr. 1775 pronunțată la data de 22.10.2008 de Tribunalul Caraș-Severin în dosar nr. 1492/115/2008;

Pentru reclamanții judecători la Tribunalul Sălaj

1. Sentința civilă nr. 2357 din 19 noiembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Sălaj, irevocabilă prin Decizia civilă nr. 1445/R din 09 iunie 2009 pronunțată de Curtea de Apel Cluj.

2. Sentința civilă nr. 2362 din 03 septembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Sălaj irevocabilă prin Decizia civilă nr. 1393/R din 02 iunie 2009 pronunțată de Curtea de Apel Cluj.

3. Sentința civilă nr. 2432 din 10 decembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Sălaj irevocabilă prin Decizia civilă nr. 1157/R din 12 mai 2009 pronunțată de Curtea de Apel Cluj.

4. Sentința civilă nr. 51 din 14 ianuarie 2009 pronunțată de Tribunalul Sălaj definitivă și executorie.

5. Sentința civilă nr. 248 din 04 februarie 2008 pronunțată de Tribunalul Sălaj irevocabilă prin Decizia civilă nr. 386/R din 24 februarie 2009 pronunțată de Curtea de Apel Cluj.

6. Sentința civilă nr. 249 din 04 februarie 2008 pronunțată de Tribunalul Sălaj irevocabilă prin Decizia civilă nr. 1243/R din 19 mai 2009 pronunțată de Curtea de Apel Cluj.

7. Sentința civilă nr. 1154 din 26 mai 2008 pronunțată de Tribunalul Sălaj, definitivă și executorie.

Pentru reclamanții judecători la Tribunalul Maramureș/Judecătoria Baia Mare

- Sentința civilă nr.1155/31 octombrie 2007 pronunțată de Tribunalul Maramureș și rămasă irevocabilă prin decizia nr.1398/R/2009 pronunțată de Curtea de Apel Cluj,

- sentința civilă nr.59/ 18 ianuarie 2008 pronunțată de Tribunalul Maramureș și rămasă irevocabilă prin decizia nr, 1311/R/2009 pronunțată de Curtea de Apel Cluj,

- sentința civilă nr.1151/ 31 octombrie 2007 pronunțată de Tribunalul Maramureș și rămasă irevocabilă prin decizia nr.1454/R/2009 pronunțată de Curtea de Apel Cluj,

- sentința civilă nr.474/ 8 aprilie 2008 pronunțată de Tribunalul Maramureș și rămasă irevocabilă prin decizia nr. 1671/R/2009 pronunțată de Curtea de Apel Cluj.

Pentru reclamanții judecători la Judecătoria Segarcea

a) sentința nr. 2637/17.04.2008 a Tribunalului Dolj

- b) decizia nr. 4334/25.06.2009 a Curții de Apel Craiova
- c) Decizia nr. 2972/12.05.2009 a Curții de Apel Craiova

Pentru reclamanții judecători la Judecătoria Hunedoara

Sentința civilă nr. 473 din 23 aprilie 2008 pronunțată de Tribunalul Alba irevocabilă prin Decizia nr. 755 din data de 15.06.2009, pronunțată de Curtea de Apel Alba.

Pentru reclamanții judecători la Judecătoria Onești

1. Sentința civilă nr. 109 C din 8 februarie 2008 pronunțată de Tribunalul Neamț irevocabilă prin decizia civilă nr. 375 din 8.04.2009 pronunțată de Curtea de Apel Bacău.

2. Sentința civilă nr. 280 din 17 aprilie 2008 pronunțată de Tribunalul Bacău irevocabilă prin decizia civilă nr. 778 pronunțată de Curtea de Apel Bacău la data de 13 iulie 2009.

3. Sentința civilă nr. 43 din 1 octombrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Bacău irevocabilă prin decizia civilă nr. 611 pronunțată de Curtea de Apel Bacău la data de 1.06.2009.

Pentru reclamanții de la Judecătoria Târgu Neamț

a) **Sentința civilă nr. 195 din data de 17 decembrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Bacău** definitivă prin neexercitarea căilor de atac prevăzute de lege.

b) **Sentința civilă nr. 195 /C din data de 14 martie 2008 pronunțată de Tribunalul Neamț** - Secția Civilă, modificată în parte prin decizia nr. 452/R pronunțată la data de 26 mai 2008 de către Curtea de Apel Bacău - Secția civilă, pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și pentru cauze de minori și familie.

c) Sentința civilă nr. 196 /C din 14 martie 2008, pronunțată de Tribunalul Neamț

d). Sentința civilă nr. 41/C din 18 ianuarie 2008 pronunțată de Tribunalul Neamț.

e). Sentința civilă nr. 466/C din data de 08 mai 2009 pronunțată de Tribunalul Neamț .

Pentru reclamanții de la Judecătoria Balș

1. Sentința civilă nr. 109 din 4 februarie 2008 pronunțată de Tribunalul Olt, devenită irevocabilă prin respingerea recursului formulat de către pârâtul Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești, prin decizia civilă din 28 mai 2008 pronunțată de Curtea de Apel Craiova – Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

2. Sentința civilă nr. 382 din 31 martie 2008 pronunțată de Tribunalul Olt, devenită irevocabilă prin decizia civilă din 02 iulie 2009 pronunțată de Curtea de Apel Craiova – Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

3. Sentința civilă nr. 1187 din 6 decembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Olt, devenită irevocabilă prin decizia civilă din 15 aprilie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Craiova – Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

4. Sentința civilă nr. 20 din 08 ianuarie 2009 pronunțată de Curtea de Apel Craiova, definitivă și executorie de drept, de la data pronunțării, 08 ianuarie 2009.

5. Sentința civilă nr. 647 din 04 mai 2008 pronunțată de Tribunalul Olt, sentință definitivă și executorie de drept.

Pentru reclamanții de la Judecătoria Sighetu Marmăției

1. Sentința civilă nr. 20 din 15 ianuarie 2008 pronunțată de Tribunalul Maramureș , irevocabilă prin decizia civilă nr. 1607/R/2009 pronunțată de Curtea de Apel Cluj.

2. Sentința civilă nr. 1208 din 12 noiembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Maramureș irevocabilă prin decizia nr. 382/R din 24 februarie 2009

pronunțată de Curtea de Apel Cluj, Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

3. Sentința civilă nr. 1339 din 10 decembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Maramureș irevocabilă prin decizia civilă nr. 1326/R/2009 din 26 mai 2009, pronunțată de Curtea de Apel Cluj – Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

Pentru reclamanții de la Judecătoria Moinești

1. Sentința civilă nr. 109 C din 8 februarie 2008 pronunțată de Tribunalul Neamț irevocabilă prin decizia civilă nr. 375 pronunțată de Curtea de Apel Bacău la data de 8 aprilie 2009.

2. Sentința civilă nr. 280 din 17 aprilie 2008 pronunțată de Tribunalul Bacău irevocabilă prin decizia civilă nr. 778 pronunțată de Curtea de Apel Bacău la data de 13 iulie 2009.

3. Sentința civilă nr. 43 din 1 octombrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Bacău irevocabilă prin decizia civilă nr. 611 pronunțată de Curtea de Apel Bacău la data de 1 iunie 2009.

Pentru reclamanții Judecătoria la Judecătoria Bistrița

Sentința civilă nr. 212 din 24 aprilie 2008 pronunțată de Tribunalul Bistrița Năsăud, irevocabilă prin decizia civilă din 27 aprilie 2009 a Curții de Apel Cluj.

Pentru reclamanții Judecătoria la Judecătoria

- sentința civilă nr. 299 din data de 27.02.2008 pronunțată de Tribunalul Iași.
- decizia nr. 698/12.2009 a Curții de Apel Iași
- sentința civilă nr. civilă nr. 80 din data de 17.10.2008 pronunțată de Tribunalul Iași,
- decizia Curții de Apel Iași din 05.05.2009 .
- sentința civilă nr. 116 din data de 13.11.2008 pronunțată de Curtea de Apel Iași,
- decizia Curții de Apel Iași din 28.04.2009 .
- decizia nr. 267 din data de 22.04.2008 pronunțată de Curtea de

Apel
Iași,

- sentința nr. 10 din data de 02.09.2008 pronunțată de Curtea de Apel Iași,
- decizia nr. 468 din data de 28.04.2009 pronunțată de Curtea de Apel Iași,
- sentința civilă nr.124 din 25.11.2008 a Curții de Apel Iași,
- sentința civilă nr.2317 din 12.12.2007 a Tribunalului Iași,
- sentința civilă nr.2995 din 05.03.2008 a Judecătoriei Iași.

Pentru reclamanții Procurori la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism Structura Centrală București

1) sentința civilă nr. 4825 din 11 iunie 2008 pronunțată de Tribunalul București Secția a VIII a Conflicte de muncă și asigurări sociale (irevocabilă la data de 19.06.2009 prin decizia Curții de Apel București);

2) sentința civilă nr. 26 din 1 octombrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a VII a Civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale (irevocabilă la data de 05.06.2009, prin decizia Curții de Apel București, pronunțată în dosarul nr. 1104/2/2009).

3) sentința civilă nr. 4511/28.05.2008 pronunțată de către Tribunalul București, Secția a VIII-A Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale în dosarul nr. 37915/3/2007(irevocabilă prin decizia civilă nr. 3325/R din 13.05.2009 a Curții de Apel București, Secția a VII-a Civilă și pentru Cauze privind Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale)

4) sentința civilă nr. 2237/11.06.2008 pronunțată de către Tribunalul Teleorman, Secția Conflicte de Muncă; Asigurări Sociale; Contencios Administrativ, în dosarul nr. 29960/3/2007 irevocabilă prin decizia civilă nr. 3389/R din 14.05.2009 a Curții de Apel București, Secția a VII-a Civilă și pentru Cauze privind Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale)

5) sentința civilă nr. 2305/20.06.2008 pronunțată de către Tribunalul Teleorman, Secția Conflicte de Muncă; Asigurări Sociale; Contencios Administrativ, în dosarul nr. 37911/3/2007, (irevocabilă prin decizia civilă nr. 3836/R din 27.05.2009 a Curții de Apel București, Secția a VII-a Civilă și pentru Cauze privind Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale),

6) **sentința civilă nr. 920/29.05.2008** pronunțată de către Tribunalul Harghita, Secția Conflicte de Muncă; Asigurări Sociale; Contencios Administrativ, în dosarul nr. 734/102/2008, **(irevocabilă la data de 29.03.2009 prin decizia Curții de Apel Târgu Mureș)**

7) **sentința civilă nr. 1005 din data de 17 iunie 2008** pronunțată de Tribunalul Călărași, **(irevocabilă prin decizia civilă nr. 2737/R din 27.04.2009 a Curții de Apel București** în dosarul 2808/2/2009(2045/2009)

8)**sentința civilă nr. 1514/13.12.2007** pronunțată de către Tribunalul Sibiu, Secția Civilă, în dosarul nr. 2673/85/2007

9)**sentința civilă nr. 615/2008** pronunțată de către Tribunalul Alba, Secția Civilă, în dosarul nr. 5051/85/2007

10)**sentința civilă nr. 104/2008** pronunțată de către Tribunalul Sibiu, Secția Civilă, în dosarul nr. 4797/85/2007

11)**sentința civilă nr. 652/2008** pronunțată de către Tribunalul Sibiu, Secția Civilă, în dosarul nr. 5050/85/2007

12)**sentința civilă nr. 315 din 05.03.2008** pronunțată de către Tribunalul Dâmbovița, Secția Conflicte de Muncă; Asigurări Sociale; Contencios Administrativ, în dosarul nr. 5831/120/2007

13)**sentința civilă nr. 627 din 16.06.2008** pronunțată de către Tribunalul Buzău, Secția Conflicte de Muncă; Asigurări Sociale; Contencios Administrativ, în dosarul nr. 1299/114/2008

14)**sentința civilă nr. 628/16.06.2008** pronunțată de către Tribunalul Buzău, Secția Conflicte de Muncă; Asigurări Sociale; Contencios Administrativ, în dosarul nr. 1299/114/2008

15)**sentința civilă nr. 96/02.12.2008** pronunțată de către Curtea de Apel București Secția Conflicte de Muncă și de Asigurări Sociale, în dosarul nr. 1087/42/2008

Pentru reclamantii Procurori din cadrul parchetelor de pe lângă instanțele din raza de competență teritorială a Curții de Apel Brașov

1. Pentru reclamantii - **sentința civilă nr. 184/M/24.03.2006 – dosar 462/M/2006** Tribunalul Brașov

2. Pentru reclamantul - **sentința civilă nr. 63/24.01.2008 – dosar 1451/119/2007** Tribunalul Brașov s-a admis cererea reclamantului. Prin decizia civilă nr. 534 din 08.05.2008 Curtea de Apel Brașov a respinge recursul pârâtului. Sentința a rămas definitivă și irevocabilă.

3. Pentru reclamanti **sentința civilă 1342/10.12.2007 – dosar 7265/62/M/2007** – Tribunalul Brașov definitivă și irevocabilă prin decizia 163/M/13.02.2007 – dosar 7265/62/2007 Curtea de Apel Brașov prin care s-au respins recursurile declarate de pârâți. Sentința a fost investită cu formulă executorie și s-a demarat executarea silită la data de 22.07.2009.

4. Pentru reclamanții - **sentința civilă 1310/M/03.12.2007 – dosar 7585/62/M/2007**. Prin decizia 143/M/12.02.2007 – dosar 7585/62/2007 Curtea de Apel Brașov a respins recursurile declarate de pârâții Ministerul Economiei și Finanțelor și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Sentința a rămas definitivă și irevocabilă.

5. **Sentința civilă nr. 583/M/11.05.2007- dosar 4786/62/M/2006** a Tribunalului Brașov irevocabilă prin decizia nr. 569/M/05.09.2007 – dosar 4786/62/M/2006 Curtea de Apel Brașov respinge ca tardive recursurile formulate de recurenții ptbv, pcap bv împotriva sentinței nr. 583/M/05.09.2007. Sentința a fost investită cu formulă executorie și s-a demarat executarea silită la data de 22.07.2009.

6. **Sentința 225/M/29.01.2008 – dosar 7583/62/2007** a Tribunalului Brașov pentru reclamanții definitivă și irevocabilă.

7. **Sentința civilă 1052/M/31.10.2007 – dosar 6282/62/2007** a Tribunalului Brașov pentru reclamanții irevocabilă prin decizia 339/M/16.04.2009 – dosar 6282/62/2009 Curtea de Apel Brașov .Sentința modificată a fost investită cu formulă executorie și s-a demarat executarea silită la data de 22.07.2009.

8. **Decizia nr. 224/R/03.03.2009 - dosar nr. 2092/62/2008** a Curții de Apel Brașov pentru reclamanta investită cu formulă executorie și s-a demarat executarea silită la data de 22.07.2009.

9. **Sentința civilă nr. 940/M/08.05.2008 – dosar 2293/62/2008** a Tribunalului Brașov pentru reclamanții , definitivă și irevocabilă. Sentința a

fost investită cu formulă executorie și s-a demarat executarea silită la data de 22.07.2009.

10. **Sentința civilă nr.799/17.04.2008** pronunțată în dosarul nr. 2138/62/2008 al Tribunalului Brașov. Prin respingerea recursului, hotărârea judecătorească în cauză a rămas irevocabilă.

11. **Sentința civilă 1052/M/31.10.2007** – dosar 6282/62/2007 a Tribunalului Brașov

12. **Sentința civilă 1052/M/31.10.2007** – dosar 6282/62/2007 a Tribunalului Brașov

13. **Sentința civilă 940/M/08.05.2008** – dosar 2293/62/2008 Tribunalul Brașov.

14. **Sentința civilă 940/M/08.05.2008** – dosar 2293/62/2008 Tribunalul Brașov.

15. Pentru reclamantii **sentința civilă 1390/M/13.12.2007 – dosar 7169/62/2007 – Tribunalul Brașov.**

16. Pentru reclamanta prin **sentința 80/03.10.2008 – dosar 4333/62/008 a Tribunalului Brașov** definitivă prin decizia 481/R/M/23.04.2009 a Curții de Apel Brașov .

17. Pentru aceeași reclamantă prin **sentința 137/F/10.12.2008 a Curții de Apel Brașov** – dosar 1042/64/2008 - definitivă prin decizia 624/12.05.2009 - dosar 1042.1/62/2008 a Curții de Apel Brașov.

18. Pentru reclamanta - **prin sentința civilă 1308/M/03.12.2007 – dosar 7556/62/M/2007 – Tribunalul Brașov .**

19. Pentru reclamanta - **prin sentința civilă 1347/M/10.12.2007 – dosar 7559/62/M/2007 – Tribunalul Brașov.**

20. Pentru reclamanta – **prin sentința civilă 1346/M/10.12.2007 – dosar 7554/62/M/2007 – Tribunalul Brașov .**

21. Pentru reclamanta - **prin sentința civilă nr.1596/23.10.2008 a Tribunalului Brașov,** dosar nr. 3108/62/2008. **Prin sentința civilă nr. 1489/09.10.2008 a Tribunalului Brașov,** pronunțată în dosarul penal nr.2092/62/2008, modificată prin decizia civilă nr.224/R/03.03.2009 a Curții de Apel Brașov (irevocabilă) s-a dispus admiterea în parte a acțiunii formulate de către petentele, în contextul admiterii recursului formulat de către

reclamante, în contradictoriu cu Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov, Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov și Ministerul Economiei și Finanțelor reprezentată prin Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov dispunându-se obligarea în solidar a pârâților la recalcularea indemnizației de concediu pentru sarcină și lăuzie pentru prin înlăturarea plafonului discriminatoriu instituit de dispozițiile OUG nr. 158/2005 cu modificările ulterioare.

22. Pentru reclamanta - **Prin sentința civilă nr. 1489/09.10.2008 a Tribunalului Brașov**, pronunțată în dosarul penal nr.2092/62/2008, modificată prin decizia civilă nr.224/R/03.03.2009 a Curții de Apel Brașov (irevocabilă) .

23. **sentința civilă nr. 1043/M/02.11.2007 – dosar 6652/62/2007** a Tribunalului Brașov.

24. Sentința civilă 1052/M/31.10.2007 – dosar 6282/62/2007 a Tribunalului Brașov

25. Sentința civilă 940/M/08.05.2008 – dosar 2293/62/2008 Tribunalul Brașov

26.Sentința civilă 1052/M/31.10.2007 – dosar 6282/62/2007 a Tribunalului Brașov

27.Decizia 339/M/16.04.2009 – dosar 6282/62/2009 a Curții de Apel Brașov .

28. Pentru reclamanta **sentința 66/M/18.01.2008** irevocabilă prin decizia civilă nr. 265/26.03.2008 s-a respins recursul formulat de recurenții pârâți Ministerul Public, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, împotriva sentinței nr. 66/M/18.01.2008 a Tribunalului Brașov pe care o menține.

29. Decizia 530/R/30.04.2009 – dosar 4739.1/62/2009 a Curții de Apel Brașov.

30. Decizia 468/R/30.04.2009 – dosar 4738/62/2009 a Curții de Apel Brașov

31. Pentru reclamanta **prin sentința 9/F/14.01.2009 – dosar 10721/64/008** a fost admisă acțiunea formulată de reclamantă, fiind respins recursul formulat împotriva sentinței mai sus amintite prin decizia din data de 24.03.2009.

32. Pentru reclamanții prin sentința 744/M/16.04.2009 – dosar 1522/62/2009 a fost respinsă acțiunea formulată de reclamanți, fiind admis recursul formulat împotriva sentinței mai sus amintite prin decizia nr. 624/R/2009 din dosarul nr. 1042.1/64/2008.

33. Pentru reclamanții prin sentința 926/M/25.05.2009 – dosar 1218/62/2009 a fost admisă acțiunea formulată de reclamanți.

34. Pentru reclamanții prin sentința 134/M/03.12.2008 – dosar 1024/62/2008.

35. Pentru reclamanta prin sentința 112/F/29.10.2008 – dosar 3522/62/2008 .

36. Sentința civilă nr. 1052/M/2007 a Tribunalului Brașov (irevocabilă prin decizia civilă nr. 339/M/16.04.2008 a Curții de Apel Brașov).

37. Sentința civilă nr. 1302/M/2007 a Tribunalului Brașov (irevocabilă prin decizia civilă nr. 156/M/13.02.2008 a Curții de Apel Brașov).

38. Decizia civilă nr. 500/2009 a Curții de Apel Brașov

39. Sentința civilă nr. 828/7.05.2009 a Tribunalului Brașov definitivă și executorie.

40. Sentința civilă nr. 120/M/24.01.2008 a Tribunalului Brașov, irevocabilă prin Decizia civilă nr. 423/22.04.2008 a Curții de Apel Brașov.

41. Sentința civilă 1052/M/31.10.2007 – dosar 6282/62/2007 a Tribunalului Brașov

42. Sentința civilă 1340/2007 a Tribunalului Brașov pentru reclamanții Prin decizia 159/13.02.2008 Curtea de Apel Brașov a respins recursurile declarate de pârâți.

43. Sentința civilă 940/M/08.05.2008 – dosar 2293/62/2008 a Tribunalului Brașov . Prin decizia 685/19.05.2009 – dosar 2293/62/2008 Curtea de Apel Brașov a respins recursul formulat în cauză de pârâți. Sentința a rămas definitivă și irevocabilă. A fost investită cu formulă executorie și s-a demarat executarea silită la data de 22.07.2009.

44. Prin sentința civilă 583/M - dosar 4786/62/M/2006 al Tribunalului Brașov – irevocabilă prin decizia civilă nr.569/M din 05.sept.2007 a Curții de Apel Brașov .

45. Prin sentința civilă nr. 58/M/2007 - dosar 7218/62/M/2007 al Tribunalului Brașov – definitivă și executorie.

46. Prin sentința civilă nr. 1052/M/2007 - dosar 6282/62/2007 al Tribunalului Brașov – irevocabilă prin decizia civilă nr.339/M din 16 aprilie 2008 a Curții de Apel Brașov.

17. Autres décisions (énumérées dans l'ordre chronologique en indiquant, pour chaque décision, sa date, sa nature et l'organe

- judiciaire ou autre – l'ayant rendue)

Other decisions (list in chronological order, giving date, court or authority and nature of decision for each of them)

Alte decizii (enumerate în ordine cronologică, indicând, pentru fiecare decizie, data, natura și organul - judiciar sau altul - care a pronunțat-o)

a) Decizia nr. 784/12.05.2009 a Curții Constituționale

b) Decizia nr. 21/10.03.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție

18. Dispos(i)ez-vous d'un recours que vous n'avez pas exercé? Si oui, lequel et pour quel motif n'a-t-il pas été exercé?

Is there or was there any other appeal or other remedy available to you which you have not used? If so, explain why you have not used it.

Dispuneți sau ați dispus de un recurs pe care nu l-ați exercitat? Dacă da, care și pentru ce motiv acesta nu a fost exercitat?

Reclamanții judecători la Judecătoria Segarcea

Sentința civilă nr. 2637/17.04.2008 a Tribunalului Dolj și decizia nr. 2972/12.05.2009 a Curții de Apel Craiova sunt irevocabile.

Legislația internă română nu prevede vreo cale de atac de reformare a acestor hotărâri.

În prezent, prin efectul OUG nr. 71/2009 a devenit imposibil de exercitat și acțiunea specifică, respectiv contestația la executare împotriva refuzului debitorului de a executa obligațiile sale, deoarece fiind suspendată executarea silită practic executarea silită este împiedicată, iar contestația la executare reglementată de art. 399 C.proc.civ., poate fi promovată numai dacă executarea silită a început.

Mai mult, în aceste condiții nu se poate exercita nici controlul de constituționalitate asupra OUG nr. 71/2009, deși această cale nu este un recurs intern în sensul art. 35 din CEDO, deoarece excepția de neconstituționalitate nu se poate invoca de reclamânți ca persoane fizice decât în cadrul un proces pendinte în fața unei instanțe naționale. Însă acest proces nu poate fi decât contestația la executare, care așa cum am arătat prin ipoteză nu o mai putem exercita datorită suspendării de drept a executării silite.

V. Expunerea obiectului cererii

19. Toți reclamânții judecători, procurori și personal auxiliar solicităm să constatați încălcările aduse de statul român drepturilor înscrise în Convenția Europeană în art. 6 și art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție;

1. Reclamânții judecători la Curtea de Apel Iași

Solicită ca în temeiul art. 46 din Convenție să obligați statul român să procedeze la executarea obligațiilor stabilite prin hotărârile judecătorești la valoarea actuală de circulație, după cum urmează:

Numele și prenumele	DIICOT	50% (2007 – Viitor)	50% (2004 – 2007)	18%	Total	Sume încasate	Diferența de încasat
	29626	72253	59499	26072	187450	44247	143203
	33268	76262	66431	28521	204482	48539	155943
	57100	81448	77600	30383	246531	62438	184093
	31267	71948	59499	27096	189810	44707	145103

	22999	63231	41600	22940	150770	34203	116567
	49127	80646	62614	28394	220781	53674	167107
	58205	86313	71062	30164	245744	57839	187905
	50631	78708	65476	25123	219938	53364	166574
	30545	73338	60089	26441	190413	45074	145339
		59809	43103	23734	126646	29723	96923
	32872	75516	62112	28475	198975	47014	151961
	33268	76262	60539	28521	198590	46836	151754
	30134	74654	63765	24325	192878	47766	145112
	33628	76262	66401	28521	204812	48529	156283
	30133	70996	59499	26077	186705	43888	142817
	31904	71948	58723	27200	189775	44480	145295
	31988	73338	60718	27428	193472	45083	148389
	31988	73338	60649	27428	193403	45748	147655
	31315	73338	59938	27305	191896	45315	146581
		69464	59131	29021	157616	37736	119880
	27718	54901	59257	22184	164060	45565	118495
	27682	71948	59499	26481	185610	44291	141319
	38205	71757	64260	26922	201144	49229	151915
	28078	70411	56459	24435	179383	42471	136912
	34238	76362	46716	28500	185816	41090	144726
	35141	73338	53464	30346	192289	44866	147423
	33268	76262	65117	28521	203168	48159	155009
	874328	1974051	1623220	730558	5202157	1241874	3960283

Solicită acordarea de despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit, consecință a neexecutării ori executării cu întârziere a hotărârilor judecătorești și a climatului general de degradare la care am fost expuși. În primul rând, recunoașterea drepturilor s-a făcut inițial pe cale judecătorească și ulterior au fost recunoscute prin lege, determinând magistratul să devină un justițiabil perpetuu spre a se înfrânge astfel ideea de stat de drept de echilibru a puterilor în stat și de autoritate a puterii judecătorești, guvernării inoculând populației ideea că judecătorii urmăresc doar venituri financiare, că sunt dezinteresați de actul de justiție, că sunt incompetenți și corupți, embleme generice care ne discreditează public, începând de la primele acțiuni pe care le-am formulat în justiție. Consecință a acestui fapt, justițiabilii nu ne mai tratează cu respectul cuvenit și cu încrederea implicită și necesară oricărui act de justiție, fiind analizați și de către aceștia, ca de altfel și de către mass-media, potrivit afirmațiilor guvernanților, fără a fi dispus cineva la a face verificările necesare. Profesia de

magistrat în România a devenit sinonimul corupției și al incompetenței și este greu de determinat climatul moral și social în care un magistrat este constrâns să își exercite funcțiunile, atâta vreme cât în mod public suntem acuzați tocmai de celelalte puteri care potrivit obligațiilor internaționale ar fi trebuit să contribuie la întărirea și stimularea încrederii populației în actul de justiție și nu la compromiterea lui. Suntem demoralizați și este lipsită de substanță activitatea de judecată care constituie esența profesiei noastre deoarece și populația ne acuză de condamnările României de către C.E.D.O., iar Parlamentul și executivul nu dau semne publice că ar avea vreo legătură cu acestea, cadrul legal privitor la salarizarea prezentă și de perspectivă a magistraților stârnind vii dispute acuzatoare cu privire la activitatea noastră, părănd a nu mai conta nici faptul că aparținem puterii judecătorești și nici faptul că România și-a asumat o serie de obligații cu privire la independența sistemului judiciar care include și o componentă economică. Pentru toate acestea, suma datorată cu titlu de daune morale poate să fie la limita modicității, însă cererea de condamnare ar avea un caracter reparator deoarece nicio profesie și nici unii dintre noi nu putem trăi în climatul de dezonoare la care a fost adusă profesia pe care o exercităm.

Solicităm obligarea Statului Român la plata cheltuielilor de judecată a căror quantum le prezenta în detaliu ulterior.

2.Reclamanții judecătorești la Curtea de Apel Alba

Solicită ca, în baza art. 46 din aceeași Convenție, să obligați Statul Român să-și respecte angajamentele asumate prin ratificarea Convenției și să procedeze la executarea obligațiilor stabilite prin hotărârile judecătorești amintite mai sus și prin care ni s-au recunoscut drepturi salariale neplătite de instituțiile statului, respectiv:

1) suma de 244.565,14 lei aproximativ 59650 euro pentru fiecare reclamant sumă totală a drepturilor bănești restante exigibile la acest moment stabilite calculată prin expertiză contabilă în vederea executării silite, actualizata cu rata inflației pana la data platii

2) plata lunara a contravalorii sporului de suprasolicitare neuropsihica de 50% și de 15% de confidențialitate, diferențele dintre salariul încasat și cel prevăzut în art.11 al.1 și anexa I A pct.6-13 din OUG nr.27/2006 corespunzător funcției exercitate și indexarea de 5% pentru fiecare reclamant pe perioada îndeplinirii funcției de judecător.

Solicită acordarea către fiecare reclamant a unei despăgubiri materiale, constând în dobânda medie practicata la împrumuturile acordate Statului pe piata interbancara pana la data platii efective

Solicită, în măsura în care Curtea va constata că aceste drepturi ne-au fost încălcate, o justă compensare și pentru prejudiciul moral suferit, în cuantum de 20.000 euro pentru fiecare dintre cei reclamanți, cu titlu de daune morale.

Prejudiciul a fost cauzat de starea de angoasă provocata de întârzierea recuperării sumelor de bani pentru care am prestat muncă în folosul instituțiilor statului român, precum si de starea de incertitudine privitoare la cuantumul efectiv al veniturilor salariale (cu efecte inclusiv asupra dificultatilor de executare a obligatiilor de plata asumate de subsemnatii in considerarea veniturilor la nivelul recunoscut prin titlurile executorii si a imposibilitatii angajarii unor credite în vederea achizitionarii unei locuinte ca urmare a lipsei din cartile de munca a mentiunilor privitoare la drepturile castigate, in lipsa acestora cuantumul veniturilor castigate nepermitandu-ne , pe calea unui credit ipotecar, achizitionarea unei locuinte decente pentru traiul unui magistrat al unui stat comunitar). Starea de frustrare este generata si de atitudinea Executivului care refuza executarea hotararilor judecatoresti si in considerarea calitatii noastre de judecători, ceea ce ne creează o stare de indignare fata de statul pe care am ales sa îl slujim prin profesia aleasă si in considerarea calității acestuia de stat de drept.

Arată că prin încălcarea obligațiilor sale față de reclamante, statul român aduce atingere și obligațiilor sale asumate în calitate de membru al Consiliului Europei, având în vedere și Recomandarea 94 a Comitetului de Miniștri adoptată la 13 Octombrie 1994, dată la care România ratificase deja Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Solicită, în aceeași măsură în care Curtea va constata încălcările drepturilor omului, ca statul român să ne plătească cheltuielile din faza de

executare silită aflate în desfășurare și cheltuielile de judecată efectuate cu prezenta plângere, urmând ca pe timpul procedurilor din fața Curții să prezentăm actele doveditoare.

3. Reclamanții judecători la Tribunalul Neamț solicită ca în temeiul art. 46 din Convenție să obligați statul român să procedeze la executarea obligațiilor stabilite prin hotărârile judecătorești la valoarea actuală de circulație, după cum urmează:

4.Reclamanții judecători la Tribunalul Vâlcea solicită ca în temeiul art. 46 din Convenție să obligați statul român să procedeze la executarea obligațiilor stabilite prin hotărârile judecătorești la valoarea actuală de circulație, după cum urmează:

NUMELE SI PRENUMELE	50% spor risc	15% spor confid.	Indexări saiariale	Total la 28.02.2009 rest de plata
------------------------	---------------------	------------------------	-----------------------	---

Solicită ca în temeiul art. 46 din Convenție să obligați statul român să procedeze la executarea obligațiilor stabilite prin hotărârile judecătorești pe viitor în ceea ce privește plata sporurilor de 50% și 15%, respectiv începând cu luna martie 2009, cu excepția lunilor aprilie și mai 2009 când s-a plătit sporul de 50%, față de faptul că **ni s-a încălcat dreptul la un proces echitabil, așa cum este consacrat de art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 din Protocolul adițional nr. 1.**

Daca administrația refuză sau omite să execute hotărârea judecătorească sau întârzie să o facă, garanțiile articolului 6, de care a beneficiat justițiabilul, în cursul fazei judiciare a procedurii, și-ar pierde rațiunile de a fi.

Solicită ca obligarea la plata pentru viitor a acestor sporuri să se facă numai în favoarea reclamanților care sunt încă în activitate, cu excluderea celor

care s-au pensionat, respectiv:de la Tribunalul Vâlcea și respectiv: de la Tribunalul Neamț.

Solicită acordarea către fiecare reclamant a unei **despăgubiri materiale**, constând în dobânda medie, comisioane de acordare a creditului practicate de instituțiile bancare din România și cheltuieli de acordare a creditelor, aferente sumelor mai sus precizate și perioadelor de timp în care noi am fost lipsiți de aceste sume de către debitori, urmând a depune acte doveditoare în acest sens;

Solicită, în măsura în care Curtea va constata că aceste drepturi ne-au fost încălcate, o justă **compensare și pentru prejudiciul moral suferit**, cauzat de întârzierea recuperării sumelor de bani pentru care am prestat muncă în folosul instituțiilor statului român, în cuantum de 5.000 euro pentru fiecare dintre cei trei reclamanți, cu titlu de daune morale.

Menționează, în acest sens, că a obține de fiecare dată numai prin intermediul acțiunilor în justiție recunoașterea drepturilor cuvenite nu este de dorit într-un stat de drept, ca să nu mai vorbim de faptul că este de natură a distra un magistrat de la exercitarea în condiții optime a atribuțiilor de serviciu.

Solicită acordarea de despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit, consecință a neexecutării ori executării cu întârziere a hotărârilor judecătorești și a climatului general de degradare la care am fost expuși. În primul rând, recunoașterea drepturilor s-a făcut inițial pe cale judecătorească și ulterior au fost recunoscute prin lege, determinând magistratul să devină un justițiabil perpetuu spre a se înfrânge astfel ideea de stat de drept de echilibru a puterilor în stat și de autoritate a puterii judecătorești, guvernării inoculând populației ideea că judecătorii urmăresc doar venituri financiare, că sunt dezinteresați de actul de justiție, că sunt incompetenți și corupți, embleme generice care ne discreditează public, începând de la primele acțiuni pe care le-am formulat în justiție. Consecință a acestui fapt, justițiabilii nu ne mai tratează cu respectul cuvenit și cu încrederea implicită și necesară oricărui act de justiție, fiind analizați și de către aceștia, ca de altfel și de către mass-media, potrivit afirmațiilor guvernanților, fără a fi dispus cineva la a face verificările necesare. Profesia de magistrat în România a devenit sinonimul corupției și al incompetenței și este

greu de determinat climatul moral și social în care un magistrat este constrâns să își exercite funcțiunile, atâta vreme cât în mod public suntem acuzați tocmai de celelalte puteri care potrivit obligațiilor internaționale ar fi trebuit să contribuie la întărirea și stimularea încrederii populației în actul de justiție și nu la compromiterea lui. Suntem demoralizați și este lipsită de substanță activitatea de judecată care constituie esența profesiei noastre deoarece și populația ne acuză de condamnările României de către C.E.D.O., iar Parlamentul și executivul nu dau semne publice că ar avea vreo legătură cu acestea, cadrul legal privitor la salarizarea prezentă și de perspectivă a magistraților stârnind vii dispute acuzatoare cu privire la activitatea noastră, părând a nu mai conta nici faptul că aparținem puterii judecătorești și nici faptul că România și-a asumat o serie de obligații cu privire la independența sistemului judiciar care include și o componentă economică. Pentru toate acestea, suma datorată cu titlu de daune morale poate să fie la limita modicității, însă cererea de condamnare ar avea un caracter reparator deoarece nicio profesie și nici unii dintre reclamanți nu pot trăi în climatul de dezonoare la care a fost adusă profesia pe care o exercităm.

Solicită, în aceeași măsură în care Curtea va constata încălcările drepturilor omului, ca statul român să plătească cheltuielile din faza de executare silită aflate în desfășurare și cheltuielile de judecată efectuate cu prezenta plângere, urmând ca pe timpul procedurilor din fața Curții să prezinte actele doveditoare.

5. Reclamanții judecăt ori la Tribunalul Bacău

Solicită ca în temeiul art. 46 din Convenție să obligați statul român să procedeze la executarea obligațiilor stabilite prin hotărârile judecătorești la valoarea actuală de circulație, după cum urmează:

Numele și prenumele	DIICOT	50% (2007 – Viitor)	50% (2004 – 2007)	18%	Total	Sume încasate	Diferența de încasat
.	29626	72253	59499	26072	187450	44247	143203
	33268	76262	66431	28521	204482	48539	155943
	57100	81448	77600	30383	246531	62438	184093
	31267	71948	59499	27096	189810	44707	145103
	22999	63231	41600	22940	150770	34203	116567
	49127	80646	62614	28394	220781	53674	167107

	58205	86313	71062	30164	245744	57839	187905
	50631	78708	65476	25123	219938	53364	166574
	30545	73338	60089	26441	190413	45074	145339
		59809	43103	23734	126646	29723	96923
	32872	75516	62112	28475	198975	47014	151961
	33268	76262	60539	28521	198590	46836	151754
	30134	74654	63765	24325	192878	47766	145112
	33628	76262	66401	28521	204812	48529	156283
	30133	70996	59499	26077	186705	43888	142817
	31904	71948	58723	27200	189775	44480	145295
	31988	73338	60718	27428	193472	45083	148389
	31988	73338	60649	27428	193403	45748	147655
	31315	73338	59938	27305	191896	45315	146581
		69464	59131	29021	157616	37736	119880
	27718	54901	59257	22184	164060	45565	118495
	27682	71948	59499	26481	185610	44291	141319
	38205	71757	64260	26922	201144	49229	151915
	28078	70411	56459	24435	179383	42471	136912
	34238	76362	46716	28500	185816	41090	144726
	35141	73338	53464	30346	192289	44866	147423
	33268	76262	65117	28521	203168	48159	155009
	874328	1974051	1623220	730558	5202157	1241874	3960283

Solicită acordarea de despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit, consecință a neexecutării ori executării cu întârziere a hotărârilor judecătorești și a climatului general de degradare la care am fost expuși. În primul rând, recunoașterea drepturilor s-a făcut inițial pe cale judecătorească și ulterior au fost recunoscute prin lege, determinând magistratul să devină un justițiabil perpetuu spre a se înfrânge astfel ideea de stat de drept de echilibru a puterilor în stat și de autoritate a puterii judecătorești, guvernării inoculând populației ideea că judecătorii urmăresc doar venituri financiare, că sunt dezinteresați de actul de justiție, că sunt incompetenți și corupți, embleme generice care ne discreditează public, începând de la primele acțiuni pe care le-am formulat în justiție. Consecință a acestui fapt, justițiabilii nu ne mai tratează cu respectul cuvenit și cu încrederea implicită și necesară oricărui act de justiție, fiind analizați și de

către aceștia, ca de altfel și de către mass-media, potrivit afirmațiilor guvernanților, fără a fi dispus cineva la a face verificările necesare. Profesia de magistrat în România a devenit sinonimul corupției și al incompetenței și este greu de determinat climatul moral și social în care un magistrat este constrâns să își exercite funcțiunile, atâta vreme cât în mod public suntem acuzați tocmai de celelalte puteri care potrivit obligațiilor internaționale ar fi trebuit să contribuie la întărirea și stimularea încrederii populației în actul de justiție și nu la compromiterea lui. Suntem demoralizați și este lipsită de substanță activitatea de judecată care constituie esența profesiei noastre deoarece și populația ne acuză de condamnările României de către C.E.D.O., iar Parlamentul și executivul nu dau semne publice că ar avea vreo legătură cu acestea, cadrul legal privitor la salarizarea prezentă și de perspectivă a magistraților stârnind vii dispute acuzatoare cu privire la activitatea noastră, părănd a nu mai conta nici faptul că aparținem puterii judecătorești și nici faptul că România și-a asumat o serie de obligații cu privire la independența sistemului judiciar care include și o componentă economică. Pentru toate acestea, suma datorată cu titlu de daune morale poate să fie la limita modicității, însă cererea de condamnare ar avea un caracter reparator deoarece nicio profesie și nici unii dintre noi nu putem trăi în climatul de dezonoare la care a fost adusă profesia pe care o exercităm.

Solicită obligarea Statului Român la plata cheltuielilor de judecată a căror quantum le prezenta în detaliu ulterior.

6. Reclamanții judecăt ori la Tribunalul Iași- Secția Penală

Solicită ca, în baza art. 46 din aceeași Convenție, să obligați Statul Român să-și respecte angajamentele asumate prin ratificarea Convenției și să procedeze la executarea obligațiilor stabilite prin hotărârile judecătorești amintite mai sus și prin care ni s-au recunoscut drepturi salariale neplătite de instituțiile statului, respectiv, cele care au fost calculate de serviciul contabilitate din cadrul Tribunalului Iași doar pentru următoarele titluri executorii. Sentința civilă nr. 1350 din 18 iulie 2007 a Tribunalului Iași, decizia nr. 268 din 22.04.2008 a Curții de Apel Iași, sentința civilă nr. 2122 din 14. noiembrie 2007 a

Tribunalului Iași și sentința civilă nr. 7064 din 04.06.2008 a Judecătoriei Iași, după cum urmează:

1.....

Pentru celelalte titluri executorii, respectiv, Sentința civilă nr. 32 din 16 septembrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Iași, rămasă irevocabilă prin decizia nr. 551 pronunțată la data de 15 mai 2009 de către Curtea de Apel Iași – Secția Litigii de Muncă și Asigurări Sociale; Sentința civilă nr. 45 din 30 septembrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Iași, rămasă irevocabilă prin decizia civilă nr. 481 din 05 mai 2009 pronunțată de Curtea de Apel Iași – Secția Litigii de Muncă și Asigurări Sociale, Sentința civilă nr. 102 din 31 octombrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Iași, rămasă irevocabilă prin decizia civilă nr. 538 din 12 mai 2009 pronunțată de Curtea de Apel Iași – Secția Litigii de Muncă și Asigurări Sociale și Sentința civilă nr. 24 din 16 septembrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Iași, rămasă irevocabilă prin decizia civilă nr. 582 din 19 mai 2009 pronunțată de Curtea de Apel Iași – Secția Litigii de Muncă și Asigurări Sociale nu s-au calculat sumele de bani care se cuvin nouă, reclamanților. Solicităm și plata acestor sume.

Solicită acordarea către fiecare reclamant a unei despăgubiri materiale, constând în dobânda medie, comisioane de acordare a creditului practicate de instituțiile bancare din România și cheltuieli de acordare a creditelor, aferente sumelor mai sus precizate și perioadelor de timp în care noi am fost lipsiți de aceste sume de către debitori, urmând a depune acte doveditoare în acest sens.

Solicită, în măsura în care Curtea va constata că aceste drepturi ne-au fost încălcate, o justă compensare și pentru prejudiciul moral suferit, cauzat de întârzierea recuperării sumelor de bani pentru care am prestat muncă în folosul instituțiilor statului român, în cuantum de 5.000 euro pentru fiecare reclamant, cu titlu de daune morale.

Menționăm, în acest sens, că a obține de fiecare dată numai prin intermediul acțiunilor în justiție recunoașterea drepturilor cuvenite nu este de dorit într-un stat de drept, ca să nu mai vorbim de faptul că este de natură a distrage un magistrat de la exercitarea în condiții optime a atribuțiilor de serviciu.

e. Solicităm, în aceeași măsură în care Curtea va constata încălcările drepturilor omului, ca statul român să plătească cheltuielile din faza de executare silită aflate în desfășurare și cheltuielile de judecată efectuate cu prezenta plângere, urmând ca pe timpul procedurilor din fața Curții să prezentăm actele doveditoare.

7. Reclamanții judecăt ori la Tribunalul Iași- Secția Civilă

a. Solicită să constatați încălcările pe care le-a adus Statul Român drepturilor noastre fundamentale înscrise în Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, astfel cum au fost ele relevate mai sus.

b. Solicită ca, în baza art. 46 din aceeași Convenție, să obligați Statul Român să-și respecte angajamentele asumate prin ratificarea Convenției și să procedeze la executarea obligațiilor stabilite prin hotărârile judecătorești amintite mai sus și prin care ni s-au recunoscut drepturi salariale neplătite de instituțiile statului, respectiv suma de 77018 lei sau aprox. 18.400 de euro, sumă totală a drepturilor bănești stabilite prin aceste hotărâri judecătorești în cazul reclamantei, calculată prin expertiză contabilă în vederea executării silite, care trebuie actualizată la data plății efective.

c. Solicită acordarea către fiecare reclamant a unei despăgubiri materiale, constând în dobânda medie, comisioane de acordare a creditului practicate de instituțiile bancare din România și cheltuieli de acordare a creditelor, aferente sumelor mai sus precizate și perioadelor de timp în care noi am fost lipsiți de aceste sume de către debitori, urmând a depune acte doveditoare în acest sens;

d. Solicită, în măsura în care Curtea va constata că aceste drepturi ne-au fost încălcate, o justă compensare și pentru prejudiciul moral suferit, cauzat de întârzierea recuperării sumelor de bani pentru care am prestat muncă în folosul instituțiilor statului român, în cuantum de 5.000 euro, cu titlu de daune morale.

Menționează, în acest sens, că a obține de fiecare dată numai prin intermediul acțiunilor în justiție recunoașterea drepturilor cuvenite nu este de dorit într-un stat de drept, ca să nu mai vorbim de faptul că este de natură a

distrage un magistrat de la exercitarea în condiții optime a atribuțiilor de serviciu.

e. Solicită, în aceeași măsură în care Curtea va constata încălcările drepturilor omului, ca statul român să ne plătească cheltuielile din faza de executare silită aflate în desfășurare și cheltuielile de judecată efectuate cu prezenta plângere, urmând ca pe timpul procedurilor din fața Curții să prezentăm actele doveditoare.

8. Reclamanții judecători la Tribunalul Caraș Severin

Obiectul prezentei aplicații îl constituie următoarele:

Solicită ca, în baza art. 46 din aceeași Convenție, să obligați Statul Român să-și respecte angajamentele asumate prin ratificarea Convenției și să procedeze la executarea obligațiilor stabilite prin hotărârile judecătorești amintite mai sus și prin care au fost recunoscute drepturi salariale neplătite de instituțiile statului, respectiv:

Toți magistrații și personalul auxiliar de specialitate din cadrul Tribunalului Caraș-Severin solicită ca în temeiul art. 46 din Convenție să obligați statul român să procedeze la executarea obligațiilor stabilite prin hotărârile judecătorești la valoarea actuală de circulație, după cum urmează:

Nr. Crt.	Numele si prenumele	Total Spor 50%	Sume încasate	Diferență de incasat actualizata la ianuarie 2009
1		214.713	33.341	183.932
2		194.511	31.590	165.346
3		233.375	36.530	199.649
4		99.120	26.531	74.626
5		231.518	36.548	197.775
6		208.555	32.044	178.971
7		213.949	33.089	183.400
8		188.463	32.870	158.116
9		194.954	31.118	166.225
10		101.927	30.578	73.696
11		200.938	31.228	172.107
12		233.869	36.193	200.454
13		160.480	25.658	136.792

14		76.043	22.813	54.981
15		159.485	25.658	135.797
16		159.485	25.658	135.797
17		194.741	27.701	169.166
18		239.740	37.511	205.109
19		158.455	34.060	127.010
20		111.904	27.191	86.801
21		204.791	31.628	175.591
22		195.339	35.477	162.586
23		199.930	30.943	171.363
24		154.077	29.519	126.824
25		200.268	31.392	171.286
26		214.186	32.763	183.939
27		148.758	27.160	123.683
28		159.485	25.658	135.797
29		159.342	25.616	135.693
30		76.728	0	76.728
31		74.137	0	74.137
32		3.663	0	3.663
33		3.663	0	3.663
34		3.663	0	3.663
35		4.248	0	4.248
36		3.668	0	3.668
37		14.847	0	14.847
38		69.691	9.974	60.483
39		65.350	9.311	56.754
40		55.339	8.991	47.038
41		69.622	10.077	60.318
42		72.251	10.781	62.297
43		30.828	7.697	23.722
44		73.178	10.270	63.696
45		72.672	10.624	62.863
46		86.157	13.104	74.058
47		72.913	12.006	61.829
48		71.777	10.742	61.860
49		72.442	12.556	60.851
50		66.992	9.929	57.825
51		64.443	9.587	55.592
52		71.614	11.088	61.377
53		55.255	9.854	46.157
54		63.245	9.237	54.717
55		27.544	5.033	22.897
56		55.291	5.979	49.771
57		68.203	10.061	58.914
58		33.066	9.407	24.381
59		69.154	10.358	59.591
60		33.278	9.471	24.534
61		62.826	9.060	54.462
62		93.046	13.664	80.431
63		47.585	6.619	41.474
64		13.255	3.977	9.583
65		37.212	5.649	31.996
66		45.322	6.564	39.262
67		14.586	4.376	10.546
68		13.900	4.170	10.050
69		43.631	2.993	40.868
70		36.122	2.853	33.489
71		51.595	5.188	46.806
72		61.127	9.259	52.579
73		64.527	8.872	56.336
74		63.864	8.741	55.794
75		7.667	2.300	5.544

76		9.546	2.864	6.902
77		25.177	0	25.177
78		32.834	0	32.834
79		5.781	0	5.781
		7.546.926	1.211.352	6.428.568

Toți funcționarii publici din cadrul Tribunalului Caraș-Severin:

Nr. Crt.	Numele si prenumele	Spor 25% +25% supliment post	Dif.salar anexa 1	Total de încasat
1		61.197	9.557	70.754
2		22.432	432	22.864
3		54.047	5.375	59.422
4		24.406	1.722	26.128
5		24.406	1.603	26.009
6		15.298	0	15.298
7		4.997	471	5.468
8		6.732	1.260	7.992
9		9.738	1.241	10.979
10		0	29.126	29.126
	Total	223.253	50.787	274.040

La aceste sume se vor adăuga și cele care rezultă din calculul actualizării la zi și a penalităților de întârziere.

Solicită acordarea de despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit, consecință a neexecutării ori executării cu întârziere a hotărârilor judecătorești și a climatului general de degradare la care am fost expuși. În primul rând, recunoașterea drepturilor s-a făcut inițial pe cale judecătorească și ulterior au fost recunoscute prin lege, determinând magistratul să devină un justițiabil perpetuu spre a se înfrânge astfel ideea de stat de drept de echilibru a puterilor în stat și de autoritate a puterii judecătorești, guvernanții inoculând populației ideea că judecătorii urmăresc doar venituri financiare, că sunt dezinteresați de actul de justiție, că sunt incompetenți și corupți, embleme generice care ne discreditează public, începând de la primele acțiuni pe care le-am formulat în justiție. Consecință a acestui fapt, justițiabilii nu ne mai tratează cu respectul cuvenit și cu încrederea implicită și necesară oricărui act de justiție, fiind analizați și de către aceștia, ca de altfel și de către mass-media, potrivit afirmațiilor guvernanților, fără a fi dispus cineva la a face verificările necesare. Profesia de

magistrat în România a devenit sinonimul corupției și al incompetenței și este greu de determinat climatul moral și social în care un magistrat este constrâns să își exercite funcțiunile, atâta vreme cât în mod public suntem acuzați tocmai de celelalte puteri care potrivit obligațiilor internaționale ar fi trebuit să contribuie la întărirea și stimularea încrederii populației în actul de justiție și nu la compromiterea lui. Suntem demoralizați și este lipsită de substanță activitatea de judecată care constituie esența profesiei noastre deoarece și populația ne acuză de condamnările României de către C.E.D.O., iar Parlamentul și executivul nu dau semne publice că ar avea vreo legătură cu acestea, cadrul legal privitor la salarizarea prezentă și de perspectivă a magistraților stârnind vii dispute acuzatoare cu privire la activitatea noastră, părând a nu mai conta nici faptul că aparținem puterii judecătorești și nici faptul că România și-a asumat o serie de obligații cu privire la independența sistemului judiciar care include și o componentă economică. Pentru toate acestea, suma datorată cu titlu de daune morale poate să fie la limita modicității, însă cererea de condamnare ar avea un caracter reparator deoarece nici o profesie și nici unii dintre noi nu putem trăi în climatul de dezonoare la care a fost adusă profesia pe care o exercităm.

Solicită obligarea Statului Român la plata cheltuielilor de judecată al căror quantum îl vom prezenta în detaliu ulterior.

9. Reclamanții judecători la Tribunalul Sălaj

Solicită ca în temeiul art. 46 din Convenție să obligați statul român să procedeze la executarea obligațiilor stabilite prin hotărârile judecătorești la valoarea actuală de circulație, după cum urmează:

Nr. crt.	NUME și PRENUME	Spor 50% Risc și Suprasolicitare neuropsihică	VALOARE de REFERINȚĂ	1.700\$STIMULENTE	DNA	BRUTTOTAL	TRANȘA I 30% ACHITAT	REST DE ACHITAT
1.		110569	44208	1959	56067	212803	68973	143830
2.		112679	44994	1959	56310	215942	70198	145744
3.		112626	45605	1959	59985	220175	71516	148659
4.		116654		1959	60542	179155	59360	119795
5.		106823	40780	1959	53306	202868	66047	136821
6.		103061	40747	1959	53939	199706	63798	135908

Solicită acordarea de despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit, consecință a neexecutării ori executării cu întârziere a hotărârilor judecătorești și a climatului general de degradare la care am fost expuși. În primul rând, recunoașterea drepturilor s-a făcut inițial pe cale judecătorească și ulterior au fost recunoscute prin lege, determinând magistratul să devină un justițiabil perpetuu spre a se înfrânge astfel ideea de stat de drept de echilibru a puterilor în stat și de autoritate a puterii judecătorești, guvernării inoculând populației ideea că judecătorii urmăresc doar venituri financiare, că sunt dezinteresați de acrul de justiție, că sunt incompetenți și corupți, embleme generice care ne discreditează public, începând de la primele acțiuni pe care le-am formulat în justiție. Consecință a acestui fapt, justițiabilii nu ne mai tratează cu respectul cuvenit și cu încrederea implicită și necesară oricărui act de justiție, fiind analizați și de către aceștia, ca de altfel și de către mass-media, potrivit afirmațiilor guvernanților, fără a fi dispus cineva la a face verificările necesare. Profesia de magistrat în România a devenit sinonimul corupției și al incompetenței și este greu de determinat climatul moral și social în care un magistrat este constrâns să își exercite funcțiunile, atâta vreme cât în mod public suntem acuzați tocmai de celelalte puteri care potrivit obligațiilor internaționale ar fi trebuit să contribuie la întărirea și stimularea încrederii populației în acrul de justiție și nu la compromiterea lui. Reclamanții sunt demoralizați și este lipsită de substanță activitatea de judecată care constituie esența profesiei noastre deoarece și populația ne acuză de condamnările României de către C.E.D.O., iar Parlamentul și executivul nu dau semne publice că ar avea vreo legătură cu acestea, cadrul legal privitor la salarizarea prezentă și de perspectivă a magistraților stârnind vii dispute acuzatoare cu privire la activitatea noastră, părănd a nu mai conta nici faptul că aparținem puterii judecătorești și nici faptul că România și-a asumat o serie de obligații cu privire la independența sistemului judiciar care include și o componentă economică. Pentru toate acestea, suma datorată cu titlu de daune morale poate să fie la limita modicității, însă cererea de condamnare ar avea un caracter reparator deoarece nicio profesie și nici unii

dintre noi nu putem trăi în climatul de dezonoare la care a fost adusă profesia pe care o exercităm.

Solicită obligarea Statului Român la plata cheltuielilor de judecată a căror quantum le prezentăm în detaliu ulterior.

10. Reclamanții judecători la Tribunalul Maramureș/ Judecătoria Baia Mare

Solicită ca în temeiul art. 46 din Convenție să obligați statul român să procedeze la executarea obligațiilor stabilite prin hotărârile judecătorești la valoarea actuală de circulație, după cum urmează:

Solicită acordarea către fiecare reclamant a unei **despăgubiri materiale**,

SITUATIA SUMELOR CALCULATE SI INCASATE CONFORM EXPERTIZELOR SI STATELOR DE PLATA

N r. c rt .	Numele si prenumele	SPOR RISC 50%		SPOR CONFIDENTIAL ITATE 15%		DIICOT		PREMIU 1700		TOTAL BRUT CUVENIT	TOTAL NET ACTUA LIZAT CUVENI T	TOTAL NET ACTUALI ZAT INCASAT	TOTAL NET ACTUALI ZAT REST DE INCASAT
			NET	BRUT	NET	BRUT	NET	BRUT	NET				
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1													
2													
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9													

constând în dobânda medie, comisioane de acordare a creditului practicate de instituțiile bancare din România și cheltuieli de acordare a creditelor, aferente sumelor mai sus precizate și perioadelor de timp în care noi am fost lipsiți de aceste sume de către debitori, urmând a depune acte doveditoare în acest sens;

Solicită, în măsura în care Curtea va constata că aceste drepturi ne-au fost încălcate, o justă **compensare și pentru prejudiciul moral suferit**, cauzat de întârzierea recuperării sumelor de bani pentru care am prestat muncă în folosul instituțiilor statului român, în cuantum de 5.000 euro pentru fiecare dintre cei trei reclamânți, cu titlu de daune morale.

Menționează, în acest sens, că a obține de fiecare dată numai prin intermediul acțiunilor în justiție recunoașterea drepturilor cuvenite nu este de dorit într-un stat de drept, ca să nu mai vorbim de faptul că este de natură a distrage un magistrat de la exercitarea în condiții optime a atribuțiilor de serviciu.

Solicită acordarea de despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit, consecință a neexecutării ori executării cu întârziere a hotărârilor judecătorești și a climatului general de degradare la care am fost expuși. În primul rând, recunoașterea drepturilor s-a făcut inițial pe cale judecătorească și ulterior au fost recunoscute prin lege, determinând magistratul să devină un justițiabil perpetuu spre a se înfrânge astfel ideea de stat de drept de echilibru a puterilor în stat și de autoritate a puterii judecătorești, guvernării inoculând populației ideea că judecătorii urmăresc doar venituri financiare, că sunt dezinteresați de actul de justiție, că sunt incompetenți și corupți, embleme generice care ne discreditează public, începând de la primele acțiuni pe care le-am formulat în justiție. Consecință a acestui fapt, justițiabilii nu ne mai tratează cu respectul cuvenit și cu încrederea implicită și necesară oricărui act de justiție, fiind analizați și de către aceștia, ca de altfel și de către mass-media, potrivit afirmațiilor guvernanților, fără a fi dispus cineva la a face verificările necesare. Profesia de magistrat în România a devenit sinonimul corupției și al incompetenței și este greu de determinat climatul moral și social în care un magistrat este constrâns să își exercite funcțiunile, atâta vreme cât în mod public suntem acuzați tocmai de celelalte puteri care potrivit obligațiilor internaționale ar fi trebuit să contribuie la întărirea și stimularea încrederii populației în actul de justiție și nu la compromiterea lui. Suntem demoralizați și este lipsită de substanță activitatea de judecată care constituie esența profesiei noastre deoarece și populația ne acuză de condamnările României de către C.E.D.O., iar Parlamentul și executivul nu dau semne publice că ar avea vreo legătură cu acestea, cadrul legal privitor la salarizarea prezentă și de perspectivă a magistraților stârnind vii dispute acuzatoare cu privire la activitatea noastră, părănd a nu mai conta nici faptul că aparținem puterii judecătorești și nici faptul că România și-a asumat o serie de obligații cu privire la independența sistemului judiciar care include și o componentă economică. Pentru toate acestea, suma datorată cu titlu de daune morale poate să fie la limita modicității, însă cererea de condamnare ar avea un

caracter reparator deoarece nicio profesie și nici unii dintre noi nu putem trăi în climatul de dezonoare la care a fost adusă profesia pe care o exercităm.

Solicită, în aceeași măsură în care Curtea va constata încălcările drepturilor omului, ca statul român să ne plătească cheltuielile din faza de executare silită aflate în desfășurare și cheltuielile de judecată efectuate cu prezenta plângere, urmând ca pe timpul procedurilor din fața Curții să prezentăm actele doveditoare.

11. Reclamanții judecători la Judecătoria Segarcea :

Solicită , în baza art. 46 din aceeași Convenție, să obligați Statul Român să-și respecte angajamentele asumate prin ratificarea Convenției și să procedeze la executarea obligațiilor stabilite prin hotărârile judecătorești amintite mai sus și prin care ni s-au recunoscut drepturi salariale neplătite de instituțiile statului, respectiv:

1) suma de 37.053 lei aproximativ 8.780 euro pentru reclamantul; suma de 58.552 lei aproximativ 13.874 euro pentru reclamantul și, respectiv suma de 55.017 lei aproximativ 13.037 euro pentru reclamantul, sume restante cuvenite pentru sporul de 50%, până în luna ianuarie 2009, actualizate cu rata inflației până la data plății.

2) plata lunara a contravalorii sporului de suprasolicitare neuropsihica de 50% pentru reclamanți, începând din luna ianuarie a anului 2009, pe perioada îndeplinirii funcției de judecător.

3) plata sporului de confidențiale de 15% după cum urmează: pentru reclamantul – pentru perioada 19.04.2006 - 12.05.2009; pentru reclamantul – pentru perioada august 2004 – 12.05.2009 și pentru reclamantul – pentru perioada august 2004 – 12.05.2009, precum și pentru viitor, pe perioada îndeplinirii funcției de judecător.

4) înscrierea drepturilor recunoscute prin titlurile executorii în cărțile de muncă ale reclamantilor.

Solicită acordarea către fiecare reclamant a unei despăgubiri materiale, constând în dobânda medie practicata la împrumuturile acordate Statului pe piața interbancara pana la data plății efective

Solicită , în măsura în care Curtea va constata că aceste drepturi ne-au fost încălcate, o justă compensare și pentru prejudiciul moral suferit, în quantum de 100.000 euro pentru fiecare dintre reclamanti, cu titlu de daune morale.

Prejudiciul a fost cauzat de starea de angoasa provocata de întârzierea recuperării sumelor de bani pentru care am prestat muncă în folosul instituțiilor statului român, precum si de starea de incertitudine privitoare la quantumul efectiv al veniturilor salariale (cu efecte inclusiv asupra dificultăților de executare a obligatiilor de plata asumate de subsemnații in considerarea veniturilor la nivelul recunoscut prin titlurile executorii si a imposibilitatii angajarii unor credite în vederea achizitionarii unei locuinte ca urmare a lipsei din cartile de munca a mentiunilor privitoare la drepturile castigate, in lipsa acestora quantumul veniturilor castigate nepermitandu-ne , pe calea unui credit ipotecar, achizitionarea unei locuinte decente pentru traiul unui magistrat al unui stat comunitar). Starea de frustrare este generata si de atitudinea Executivului care refuza executarea hotararilor judecatoresti si in considerarea calitatii noastre de judecatori, ceea ce ne creează o stare de indignare fata de statul pe care am ales sa îl slujim prin profesia aleasă si in considerarea calității acestuia de stat de drept.

Arată că prin încălcarea obligațiilor sale față de reclamanti, statul român aduce atingere și obligațiilor sale asumate în calitate de membru al Consiliului Europei, având în vedere și Recomandarea 94 a Comitetului de Miniștri adoptată la 13 Octombrie 1994, dată la care România ratificase deja Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Solicită , în aceeași măsură în care Curtea va constata încălcările drepturilor omului, ca statul român să plătească cheltuielile de judecată efectuate cu prezenta plângere, urmând ca pe timpul procedurilor din fața Curții să prezentăm actele doveditoare.

12 . Reclamanții judecători la Judecătoria Hunedoara

Solicită ca în temeiul art. 46 din Convenție să obligați statul român să procedeze la executarea obligațiilor stabilite prin hotărârile judecătorești la valoarea actuală de circulație, după cum urmează:

NUME ȘI PRENUME	50% PRIMIT (LEI)	50% REST NEPLĂTIT (LEI)
	27.833	69.304
	32.827	81.889
	34.379	85.643
	29.117	72.520
	29.897	74.465
	30.622	76.275
	24.807	61.786
	28.831	71.812

Menționează că toate sumele sunt prezentate în valori neactualizate, urmând a fi actualizate cu indicele inflației la data punerii în executare a titlurilor executorii.

Solicită acordarea de despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit, consecință a neexecutării ori executării cu întârziere a hotărârilor judecătorești și a climatului general de degradare la care am fost expuși. În primul rând,

recunoașterea drepturilor s-a făcut inițial pe cale judecătorească și ulterior au fost recunoscute prin lege, determinând magistratul să devină un justițiabil perpetuu spre a se înfrânge astfel ideea de stat de drept de echilibru a puterilor în stat și de autoritate a puterii judecătorești, guvernării inoculând populației ideea că judecătorii urmăresc doar venituri financiare, că sunt dezinteresați de actul de justiție, că sunt incompetenți și corupți, embleme generice care ne discreditează public, începând de la primele acțiuni pe care le-am formulat în justiție. Consecință a acestui fapt, justițiabilii nu ne mai tratează cu respectul cuvenit și cu încrederea implicită și necesară oricărui act de justiție, fiind analizați și de către aceștia, ca de altfel și de către mass-media, potrivit afirmațiilor guvernanților, fără a fi dispus cineva la a face verificările necesare. Profesia de magistrat în România a devenit sinonimul corupției și al incompetenței și este greu de determinat climatul moral și social în care un magistrat este constrâns să își exercite funcțiunile, atâta vreme cât în mod public suntem acuzați tocmai de celelalte puteri care potrivit obligațiilor internaționale ar fi trebuit să contribuie la întărirea și stimularea încrederii populației în actul de justiție și nu la compromiterea lui. Suntem demoralizați și este lipsită de substanță activitatea de judecată care constituie esența profesiei noastre deoarece și populația ne acuză de condamnările României de către C.E.D.O., iar Parlamentul și executivul nu dau semne publice că ar avea vreo legătură cu acestea, cadrul legal privitor la salarizarea prezentă și de perspectivă a magistraților stârnind vii dispute acuzatoare cu privire la activitatea noastră, părănd a nu mai conta nici faptul că aparținem puterii judecătorești și nici faptul că România și-a asumat o serie de obligații cu privire la independența sistemului judiciar care include și o componentă economică. Pentru toate acestea, suma datorată cu titlu de daune morale poate să fie la limita modicității, însă cererea de condamnare ar avea un caracter reparator deoarece nicio profesie și nici unii dintre noi nu putem trăi în climatul de dezonoare la care a fost adusă profesia pe care o exercităm.

Solicită obligarea Statului Român la plata cheltuielilor de judecată a căror cuantum le prezenta în detaliu ulterior.

13. Reclamanții judecători la Judecătoria Onești

Solicită ca în temeiul art. 46 din Convenție să obligați statul român să procedeze la executarea obligațiilor stabilite prin hotărârile judecătorești la valoarea actuală de circulație, după cum urmează:

La aceste sume se vor adăuga și cele care rezultă din calculul :

Nr.ord	Numele și prenumele	15%	50%	18%	Total	Sume încasate	Diferența de încasat
1		35944	111397	7442	154783	44202,1	110580,9
2		38203	117831	8339	164373	46810	117563
3		34899	107915	7203	150017	42844,7	107172,3
4		35966	110516	7468	153950	43944,7	110005,3
5		34419	105647	7165	147231	42019,6	105211,4

6		36496	112292	7478	156266	44636,6	111629,4
7		35921	110375	7453	153749	43888,2	109860,8
8		35877	110207	7453	153537	43825,1	109711,9
9		35310	108038	7169	150517	43003,9	107513,1
10		34790	107386	7160	149336	42653	106683
11		25183	84098	6077	115358	32784	82573,97
12		41493	127764	8163	177420	50777	126643
13		36049	117094	8370	161513	46542,8	114970,2
14		33923	104140	7075	145138	41418,8	103719,2
TOTAL		494473	1534700	104015	2133188	609350	1523838

Solicită acordarea de despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit, consecință a neexecutării ori executării cu întârziere a hotărârilor judecătorești și a climatului general de degradare la care am fost expuși. În primul rând,

recunoașterea drepturilor s-a făcut inițial pe cale judecătorească și ulterior au fost recunoscute prin lege, determinând magistratul să devină un justițiabil perpetuu spre a se înfrânge astfel ideea de stat de drept de echilibru a puterilor în stat și de autoritate a puterii judecătorești, guvernării inoculând populației ideea că judecătorii urmăresc doar venituri financiare, că sunt dezinteresați de actul de justiție, că sunt incompetenți și corupți, embleme generice care ne discreditează public, începând de la primele acțiuni pe care le-am formulat în justiție. Consecință a acestui fapt, justițiabilii nu ne mai tratează cu respectul cuvenit și cu încrederea implicită și necesară oricărui act de justiție, fiind analizați și de către aceștia, ca de altfel și de către mass-media, potrivit afirmațiilor guvernanților, fără a fi dispus cineva la a face verificările necesare. Profesia de magistrat în România a devenit sinonimul corupției și al incompetenței și este greu de determinat climatul moral și social în care un magistrat este constrâns să își exercite funcțiunile, atâta vreme cât în mod public suntem acuzați tocmai de celelalte puteri care potrivit obligațiilor internaționale ar fi trebuit să contribuie la întărirea și stimularea încrederii populației în actul de justiție și nu la compromiterea lui. Suntem demoralizați și este lipsită de substanță activitatea de judecată care constituie esența profesiei noastre deoarece și populația ne acuză de condamnările României de către C.E.D.O., iar Parlamentul și executivul nu dau semne publice că ar avea vreo legătură cu acestea, cadrul legal privitor la salarizarea prezentă și de perspectivă a magistraților stârnind vii dispute acuzatoare cu privire la activitatea noastră, părănd a nu mai conta nici faptul că aparținem puterii judecătorești și nici faptul că România și-a asumat o serie de obligații cu privire la independența sistemului judiciar care include și o componentă economică. Pentru toate acestea, suma datorată cu titlu de daune morale poate să fie la limita modicității, însă cererea de condamnare ar avea un caracter reparator deoarece nicio profesie și nici unii dintre noi nu putem trăi în climatul de dezonoare la care a fost adusă profesia pe care o exercităm.

Solicită obligarea Statului Român la plata cheltuielilor de judecată a căror cuantum le prezenta în detaliu ulterior.

14. Reclamanții de la Judecătoria Târgu Neamț

Solicită ca, în baza art. 46 din aceeași Convenție, să obligati Statul Român să-și respecte angajamentele asumate prin ratificarea Convenției și să procedeze la executarea obligațiilor stabilite prin hotărârile judecătorești amintite mai sus și prin care ni s-au recunoscut drepturi salariale neplătite de instituțiile statului, respectiv, următoarele sume stabilite prin hotărâri judecătorești, calculate prin expertiză contabilă, în vederea executării silite, care trebuie actualizată la data plății efective, urmând ca plata să se facă în EURO la momentul plății.

Solicită ca în temeiul art. 46 din Convenție să obligati statul român să procedeze la executarea obligațiilor stabilite prin hotărârile judecătorești pe viitor în ceea ce privește plata sporurilor de 50% și 15%, respectiv începând cu luna martie 2009, cu excepția lunilor aprilie și mai 2009 când ni s-a plătit sporul de 50%, față de faptul că **ni s-a încălcat dreptul la un proces echitabil, așa cum este consacrat de art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 din Protocolul adițional nr. 1.**

Dacă administrația refuză sau omite să execute hotărârea judecătorească sau întârzie să o facă, garanțiile articolului 6, de care a beneficiat justițiabilul, în cursul fazei judiciare a procedurii, și-ar pierde rațiunile de a fi.

Solicită obligarea la plata pentru viitor a acestor sporuri.

Solicită acordarea către fiecare reclamant a unei despăgubiri materiale, constând în dobânda medie, comisioane de acordare a creditului practicate de instituțiile bancare din România și cheltuieli de acordare a creditelor, aferente sumelor mai sus precizate și perioadelor de timp în care noi am fost lipsiți de aceste sume de către debitori, urmând a depune acte doveditoare în acest sens;

Solicită, în măsura în care Curtea va constata că aceste drepturi ne-au fost încălcate, o justă compensare și pentru prejudiciul moral suferit, cauzat de

întârzierea recuperării sumelor de bani pentru care am prestat muncă în folosul instituțiilor statului român, în cuantum de 5.000 euro pentru fiecare dintre reclamanți, cu titlu de daune morale.

Menționează, în acest sens, că a obține de fiecare dată numai prin intermediul acțiunilor în justiție recunoașterea drepturilor cuvenite nu este de dorit într-un stat de drept, ca să nu mai vorbim de faptul că este de natură a distrage un magistrat de la exercitarea în condiții optime a atribuțiilor de serviciu.

Solicită acordarea de despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit, consecință a neexecutării ori executării cu întârziere a hotărârilor judecătorești și a climatului general de degradare la care am fost expuși. În primul rând, recunoașterea drepturilor s-a făcut inițial pe cale judecătorească și ulterior au fost recunoscute prin lege, determinând magistratul să devină un justițiabil perpetuu spre a se înfrânge astfel ideea de stat de drept de echilibru a puterilor în stat și de autoritate a puterii judecătorești, guvernării inoculând populației ideea că judecătorii urmăresc doar venituri financiare, că sunt dezinteresați de actul de justiție, că sunt incompetenți și corupți, embleme generice care ne discreditează public, începând de la primele acțiuni pe care le-am formulat în justiție. Consecință a acestui fapt, justițiabilii nu ne mai tratează cu respectul cuvenit și cu încrederea implicită și necesară oricărui act de justiție, fiind analizați și de către aceștia, ca de altfel și de către mass-media, potrivit afirmațiilor guvernanților, fără a fi dispus cineva la a face verificările necesare. Profesia de magistrat în România a devenit sinonimul corupției și al incompetenței și este greu de determinat climatul moral și social în care un magistrat este constrâns să își exercite funcțiunile, atâta vreme cât în mod public suntem acuzați tocmai de celelalte puteri care potrivit obligațiilor internaționale ar fi trebuit să contribuie la întărirea și stimularea încrederii populației în actul de justiție și nu la compromiterea lui. Suntem demoralizați și este lipsită de substanță activitatea de judecată care constituie esența profesiei noastre deoarece și populația ne acuză de condamnările României de către C.E.D.O., iar Parlamentul și executivul nu dau semne publice că ar avea vreo legătură cu acestea, cadrul legal privitor la

salarizarea prezentă și de perspectivă a magistraților stârnind vii dispute acuzatoare cu privire la activitatea noastră, părănd a nu mai conta nici faptul că aparținem puterii judecătorești și nici faptul că România și-a asumat o serie de obligații cu privire la independența sistemului judiciar care include și o componentă economică. Pentru toate acestea, suma datorată cu titlu de daune morale poate să fie la limita modicității, însă cererea de condamnare ar avea un caracter reparator deoarece nici o profesie și nici unii dintre noi nu putem trăi în climatul de dezonoare la care a fost adusă profesia pe care o exercităm.

Solicită, în aceeași măsură în care Curtea va constata încălcările drepturilor omului, ca statul român să ne plătească cheltuielile din faza de executare silită aflate în desfășurare și cheltuielile de judecată efectuate cu prezenta plângere, urmând ca pe timpul procedurilor din fața Curții să prezentăm actele doveditoare.

15. Reclamanții de la Judecătoria Balș solicită:

Ca în temeiul art. 46 din Convenție să obligați statul român să procedeze la executarea obligațiilor stabilite prin hotărârile judecătorești la valoarea actuală de circulație, după cum urmează:

Nr. Crt.	Numele și prenumele	50% 2004-2007 și 2007-viitor	Indexări	Stimulente	15%	Total	Sume încasate	Diferențe de încasat
1.		103.653	6.989	1.700	25.773	138.115	22.866	115.249
2.		86.928	6.137	-	24.997	118.062	17.638	100.424
3.		95.069	7.124	1.700	21.085	124.978	23.079	101.899
4.		29.709	-	-	14.550	44.259	-	44.259
5.		92.604	6.758	1.700	22.947	124.009	20.457	103.552
6.		116.248	8.464	1.700	28.358	154.770	26.484	128.286
7.		110.325	8.228	1.700	21.676	141.929	24.406	117.523
Total		634.536	43.700	8.500	159.386	846.122	134.930	711.192

Acordarea de despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit, consecință a neexecutării ori executării cu întârziere a hotărârilor judecătorești și a climatului general de degradare la care am fost expuși. În primul rând, recunoașterea

drepturilor s-a făcut inițial pe cale judecătorească și ulterior au fost recunoscute prin lege, determinând magistratul să devină un justițiabil perpetuu spre a se înfrânge astfel ideea de stat de drept de echilibru a puterilor în stat și de autoritate a puterii judecătorești, guvernării inoculând populației ideea că judecătorii urmăresc doar venituri financiare, că sunt dezinteresați de actul de justiție, că sunt incompetenți și corupți, embleme generice care ne discreditează public, începând de la primele acțiuni pe care le-am formulat în justiție. Consecință a acestui fapt, justițiabilii nu ne mai tratează cu respectul cuvenit și cu încrederea implicită și necesară oricărui act de justiție, fiind analizați și de către aceștia, ca de altfel și de către mass-media, potrivit afirmațiilor guvernanților, fără a fi dispus cineva la a face verificările necesare. Profesia de magistrat în România a devenit sinonimul corupției și al incompetenței și este greu de determinat climatul moral și social în care un magistrat este constrâns să își exercite funcțiunile, atâta vreme cât în mod public suntem acuzați tocmai de celelalte puteri care potrivit obligațiilor internaționale ar fi trebuit să contribuie la întărirea și stimularea încrederii populației în actul de justiție și nu la compromiterea lui. Suntem demoralizați și este lipsită de substanță activitatea de judecată care constituie esența profesiei noastre deoarece și populația ne acuză de condamnările României de către C.E.D.O., iar Parlamentul și executivul nu dau semne publice că ar avea vreo legătură cu acestea, cadrul legal privitor la salarizarea prezentă și de perspectivă a magistraților stârnind vii dispute acuzatoare cu privire la activitatea noastră, părănd a nu mai conta nici faptul că aparținem puterii judecătorești și nici faptul că România și-a asumat o serie de obligații cu privire la independența sistemului judiciar care include și o componentă economică. Pentru toate acestea, suma datorată cu titlu de daune morale poate să fie la limita modicității, însă cererea de condamnare ar avea un caracter reparator deoarece nicio profesie și nici unii dintre noi nu putem trăi în climatul de dezonoare la care a fost adusă profesia pe care o exercităm.

Solicită obligarea Statului Român la plata cheltuielilor de judecată a căror cuantum le prezenta în detaliu ulterior.

16. Reclamanții de la Judecătoria Sighetu Marmației solicită:

Ca în temeiul art. 46 din Convenție să obligați statul român să procedeze la executarea obligațiilor stabilite prin hotărârile judecătorești la valoarea actuală de circulație, după cum urmează:

Nr. crt.	Numele și prenumele	Spor Risc		Spor Confidențialitate 15%		Total brut Cuvenit	Total net actualizat Cuvenit	Total net actualizat Încasat
		Brut	Net	Brut	Net			
0	1	2	3	4	5	6	7	8
1.		59.262	45.221	17.779	13.635	77.041	58.856	11.074
2.		81.460	65.991	24.438	19.918	105.898	85.909	19.515
3		108.238	85.383	32.471	25.751	140.709	111.134	21.950

Notă: sumele au fost calculate și actualizate până la luna februarie 2009 inclusiv

Solicită acordarea de despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit, consecință a neexecutării ori executării cu întârziere a hotărârilor judecătorești și a climatului general de degradare la care am fost expuși. În primul rând, recunoașterea drepturilor s-a făcut inițial pe cale judecătorească și ulterior au fost recunoscute prin lege, determinând magistratul să devină un justițiabil perpetuu spre a se înfrânge astfel ideea de stat de drept de echilibru a puterilor în stat și de autoritate a puterii judecătorești, guvernării inoculând populației ideea că judecătorii urmăresc doar venituri financiare, că sunt dezinteresați de actul de justiție, că sunt incompetenți și corupți, embleme generice care ne discreditează public, începând de la primele acțiuni pe care le-am formulat în justiție. Consecință a acestui fapt, justițiabilii nu ne mai tratează cu respectul cuvenit și cu încrederea implicită și necesară oricărui act de justiție, fiind analizați și de către aceștia, ca de altfel și de către mass-media, potrivit afirmațiilor guvernanților, fără a fi dispus cineva la a face verificările necesare. Profesia de

magistrat în România a devenit sinonimul corupției și al incompetenței și este greu de determinat climatul moral și social în care un magistrat este constrâns să își exercite funcțiunile, atâta vreme cât în mod public suntem acuzați tocmai de celelalte puteri care potrivit obligațiilor internaționale ar fi trebuit să contribuie la întărirea și stimularea încrederii populației în actul de justiție și nu la compromiterea lui. Suntem demoralizați și este lipsită de substanță activitatea de judecată care constituie esența profesiei noastre deoarece și populația ne acuză de condamnările României de către C.E.D.O., iar Parlamentul și executivul nu dau semne publice că ar avea vreo legătură cu acestea, cadrul legal privitor la salarizarea prezentă și de perspectivă a magistraților stârnind vii dispute acuzatoare cu privire la activitatea noastră, părând a nu mai conta nici faptul că aparținem puterii judecătorești și nici faptul că România și-a asumat o serie de obligații cu privire la independența sistemului judiciar care include și o componentă economică. Pentru toate acestea, suma datorată cu titlu de daune morale poate să fie la limita modicității, însă cererea de condamnare ar avea un caracter reparator deoarece nici o profesie și nici unii dintre noi nu putem trăi în climatul de dezonoare la care a fost adusă profesia pe care o exercităm.

Solicită obligarea Statului Român la plata cheltuielilor de judecată a căror quantum le prezenta în detaliu ulterior.

17. Reclamanții de la Judecătoria Moinești:

Solicită ca în temeiul art. 46 din Convenție să obligați statul român să procedeze la executarea obligațiilor stabilite prin hotărârile judecătorești la valoarea actuală de circulație, după cum urmează:

La aceste sume se vor adăuga și cele care rezultă din calculul :

Nr. Crt.	Nume si Prenume	Sume actualizate pana la 1.09.2008	Drepturi brute aferente primei etape de plata (30%)	Suma primita in prima etapa net RON	Suma bruta ramasa de incasat
1		115.672	34.671	24.610	81.001

2	106.706	32.011	22.722	74.695
3	104.951	31.485	22.348	73.466
4	104.321	31.296	22.214	73.025
5	98.050	29.415	20.878	68.635
6	56.545	16.963	12.040	39.582

Solicită acordarea de despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit, consecință a neexecutării ori executării cu întârziere a hotărârilor judecătorești și a climatului general de degradare la care am fost expuși. În primul rând, recunoașterea drepturilor s-a făcut inițial pe cale judecătorească și ulterior au fost recunoscute prin lege, determinând magistratul să devină un justițiabil perpetuu spre a se înfrânge astfel ideea de stat de drept de echilibru a puterilor în stat și de autoritate a puterii judecătorești, guvernării inoculând populației ideea că judecătorii urmăresc doar venituri financiare, că sunt dezinteresați de actul de justiție, că sunt incompetenți și corupți, embleme generice care ne discreditează public, începând de la primele acțiuni pe care le-am formulat în justiție. Consecință a acestui fapt, justițiabilii nu ne mai tratează cu respectul cuvenit și cu încrederea implicită și necesară oricărui act de justiție, fiind analizați și de către aceștia, ca de altfel și de către mass-media, potrivit afirmațiilor guvernanților, fără a fi dispus cineva la a face verificările necesare. Profesia de magistrat în România a devenit sinonimul corupției și al incompetenței și este greu de determinat climatul moral și social în care un magistrat este constrâns să își exercite funcțiunile, atâta vreme cât în mod public suntem acuzați tocmai de celelalte puteri care potrivit obligațiilor internaționale ar fi trebuit să contribuie la întărirea și stimularea încrederii populației în actul de justiție și nu la compromiterea lui. Suntem demoralizați și este lipsită de substanță activitatea de judecată care constituie esența profesiei noastre deoarece și populația ne acuză de condamnările României de către C.E.D.O., iar Parlamentul și executivul nu dau semne publice că ar avea vreo legătură cu acestea, cadrul legal privitor la salarizarea prezentă și de perspectivă a magistraților stârnind vii dispute acuzatoare cu privire la activitatea noastră, părând a nu mai conta nici faptul că

apartinem puterii judecătorești și nici faptul că România și-a asumat o serie de obligații cu privire la independența sistemului judiciar care include și o componentă economică. Pentru toate acestea, suma datorată cu titlu de daune morale poate să fie la limita modicității, însă cererea de condamnare ar avea un caracter reparator deoarece nicio profesie și nici unii dintre noi nu putem trăi în climatul de dezonoare la care a fost adusă profesia pe care o exercităm.

Solicită obligarea Statului Român la plata cheltuielilor de judecată a căror cuantum le prezenta în detaliu ulterior.

18. Reclamanții de la Judecătoria Bistrița:

Solicită ca în temeiul art. 46 din Convenție să obligați statul român să procedeze la executarea obligațiilor stabilite prin hotărârile judecătorești la valoarea actuală de circulație;

Solicită acordarea de despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit, consecință a neexecutării ori executării cu întârziere a hotărârilor judecătorești și a climatului general de degradare la care am fost expuși. În primul rând, recunoașterea drepturilor s-a făcut inițial pe cale judecătorească și ulterior au fost recunoscute prin lege, determinând magistratul să devină un justițiabil perpetuu spre a se înfrânge astfel ideea de stat de drept de echilibru a puterilor în stat și de autoritate a puterii judecătorești, guvernării inoculând populației ideea că judecătorii urmăresc doar venituri financiare, că sunt dezinteresați de actul de justiție, că sunt incompetenți și corupți, embleme generice care ne discreditează public, începând de la primele acțiuni pe care le-am formulat în justiție. Consecință a acestui fapt, justițiabilii nu ne mai tratează cu respectul cuvenit și cu încrederea implicită și necesară oricărui act de justiție, fiind analizați și de către aceștia, ca de altfel și de către mass-media, potrivit afirmațiilor guvernanților, fără a fi dispus cineva la a face verificările necesare. Profesia de magistrat în România a devenit sinonimul corupției și al incompetenței și este greu de determinat climatul moral și social în care un magistrat este constrâns să

își exercite funcțiunile, atâta vreme cât în mod public suntem acuzați tocmai de celelalte puteri care potrivit obligațiilor internaționale ar fi trebuit să contribuie la întărirea și stimularea încrederii populației în actul de justiție și nu la compromiterea lui. Suntem demoralizați și este lipsită de substanță activitatea de judecată care constituie esența profesiei noastre deoarece și populația ne acuză de condamnările României de către C.E.D.O., iar Parlamentul și executivul nu dau semne publice că ar avea vreo legătură cu acestea, cadrul legal privitor la salarizarea prezentă și de perspectivă a magistraților stârnind vii dispute acuzatoare cu privire la activitatea noastră, părănd a nu mai conta nici faptul că aparținem puterii judecătorești și nici faptul că România și-a asumat o serie de obligații cu privire la independența sistemului judiciar care include și o componentă economică. Pentru toate acestea, suma datorată cu titlu de daune morale poate să fie la limita modicității, însă cererea de condamnare ar avea un caracter reparator deoarece nicio profesie și nici unii dintre noi nu putem trăi în climatul de dezonoare la care a fost adusă profesia pe care o exercităm.

Solicită obligarea Statului Român la plata cheltuielilor de judecată a căror quantum le prezenta în detaliu ulterior.

19. Reclamanții de la Judecătoria Iași

Solicită ca, în baza art. 46 din aceeași Convenție, să obligați Statul Român să-și respecte angajamentele asumate prin ratificarea Convenției și să procedeze la executarea obligațiilor stabilite prin hotărârile judecătorești amintite mai sus și prin care ni s-au recunoscut drepturi salariale neplătite de instituțiile statului.

Solicită acordarea către fiecare reclamant a unei despăgubiri materiale, constând în dobânda medie, comisioane de acordare a creditului practicate de instituțiile bancare din România și cheltuieli de acordare a creditelor, aferente sumelor mai sus precizate și perioadelor de timp în care noi

am fost lipsiți de aceste sume de către debitori, urmând a depune acte doveditoare în acest sens;

Solicită, în măsura în care Curtea va constata că aceste drepturi ne-au fost încălcate, o justă compensare și pentru prejudiciul moral suferit, cauzat de întârzierea recuperării sumelor de bani pentru care am prestat muncă în folosul instituțiilor statului român, în cuantum de 3.000 euro pentru fiecare dintre reclamant, cu titlu de daune morale.

Solicită acordarea de despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit, consecință a neexecutării ori executării cu întârziere a hotărârilor judecătorești și a climatului general de degradare la care am fost expuși. În primul rând, recunoașterea drepturilor s-a tăcut inițial pe cale judecătorească și ulterior au fost recunoscute prin lege, determinând magistratul să devină un justițiabil perpetuu spre a se înfrânge astfel ideea de stat de drept de echilibru a puterilor în stat și de autoritate a puterii judecătorești, guvernării inoculând populației ideea că judecătorii urmăresc doar venituri financiare, că sunt dezinteresați de actul de justiție, că sunt incompetenți și corupți, embleme generice care ne discreditează public, începând de la primele acțiuni pe care le-am formulat în justiție. Consecință a acestui fapt, justițiabilii nu ne mai tratează cu respectul cuvenit și cu încrederea implicită și necesară oricărui act de justiție, fiind analizați și de către aceștia, ca de altfel și de către mass-media, potrivit afirmațiilor guvernanților, fără a fi dispus cineva la a face verificările necesare. Profesia de magistrat în România a devenit sinonimul corupției și al incompetenței și este greu de determinat climatul moral și social în care un magistrat este constrâns să își exercite funcțiunile, atâta vreme cât în mod public suntem acuzați tocmai de celelalte puteri care potrivit obligațiilor internaționale ar fi trebuit să contribuie la întărirea și stimularea încrederii populației în actul de justiție și nu la compromiterea lui. Suntem demoralizați și este lipsită de substanță activitatea de judecată care constituie esența profesiei noastre deoarece și populația ne acuză de condamnările României de către C.E.D.O., iar Parlamentul și executivul nu dau semne publice că ar avea vreo legătură cu acestea, cadrul legal privitor la

salarizarea prezentă și de perspectivă a magistraților stârnind vii dispute acuzatoare cu privire la activitatea noastră, părănd a nu mai conta nici faptul că aparținem puterii judecătorești și nici faptul că România și-a asumat o serie de obligații cu privire la independența sistemului judiciar care include și o componentă economică. Pentru toate acestea, suma datorată cu titlu de daune morale poate să fie la limita modicității, însă cererea de condamnare ar avea un caracter reparator deoarece nicio profesie și nici unii dintre noi nu putem trăi în climatul de dezonoare la care a fost adusă profesia pe care o exercităm.

Solicită obligarea Statului Român la plata cheltuielilor de judecată a căror quantum le prezenta în detaliu ulterior.

Menționează, în acest sens, că a obține de fiecare dată numai prin intermediul acțiunilor în justiție recunoașterea drepturilor cuvenite nu este de dorit într-un stat de drept, ca să nu mai vorbim de faptul că este de natură a distrage un magistrat de la exercitarea în condiții optime a atribuțiilor de serviciu.

e. solicităm, în aceeași măsură în care Curtea va constata încălcările drepturilor omului, ca statul român să ne plătească cheltuielile din faza de executare silită aflate în desfășurare și cheltuielile de judecată efectuate cu prezenta plângere, urmând ca pe timpul procedurilor din fața Curții să prezentăm actele doveditoare.

20. Reclamanții Procurori la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism Structura Centrală București

A. Solicită **constatarea încălcării drepturilor** reglementate de art. 6 pct. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului rap. la art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție

B Solicită ca, în baza art. 46 din aceeași Convenție, să **obligați Statul Român** să-și respecte angajamentele asumate prin ratificarea Convenției și să **procedeze la executarea obligațiilor stabilite prin hotărârile judecătorești** amintite mai sus și prin care ni s-au recunoscut drepturi salariale neplătite de instituțiile statului.

C. Solicită acordarea către fiecare reclamant a unei **despăgubiri materiale**, constând în dobânda medie, comisioane de acordare a creditului practicate de instituțiile bancare din România și cheltuieli de acordare a creditelor, aferente sumelor mai sus precizate și perioadelor de timp în care noi am fost lipsiți de aceste sume de către debitori, urmând a depune acte doveditoare în acest sens.

D. Solicită, în măsura în care Curtea va constata că aceste drepturi ne-au fost încălcate, o justă compensare și pentru prejudiciul moral suferit, cauzat de întârzierea recuperării sumelor de bani pentru care am prestat muncă în folosul instituțiilor statului român, în cuantum de 5.000 euro pentru fiecare dintre reclamanți, cu titlu de **daune morale**.

Menționăm, în acest sens, că a obține de fiecare dată numai prin intermediul acțiunilor în justiție recunoașterea drepturilor cuvenite nu este de dorit într-un stat de drept, ca să nu mai vorbim de faptul că este de natură a distrage un magistrat de la exercitarea în condiții optime a atribuțiilor de serviciu.

E. Solicită, în aceeași măsură în care Curtea va constata încălcările drepturilor omului, ca **statul român să ne plătească cheltuielile din faza de executare silită aflate în desfășurare și cheltuielile de judecată efectuate cu prezenta plângere**, urmând ca pe timpul procedurilor din fața Curții să prezentăm actele doveditoare.

21. Reclamanții Procurori din cadrul parchetelor de pe lângă instanțele din raza de competență teritorială a Curții de Apel Brașov

A. Solicităm **constatarea încălcarea drepturilor** reglementate de art. 6 pct. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului rap. la art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție

B Solicităm ca, în baza art. 46 din aceeași Convenție, să **obligați Statul Român** să-și respecte angajamentele asumate prin ratificarea Convenției și să **procedeze la executarea obligațiilor stabilite prin hotărârile judecătorești** amintite mai sus și prin care ni s-au recunoscut drepturi salariale neplătite de instituțiile statului.

C. Solicităm acordarea către fiecare reclamant a unei **despăgubiri materiale**, constând în dobânda medie, comisioane de acordare a creditului practicate de instituțiile bancare din România și cheltuieli de acordare a creditelor, aferente sumelor mai sus precizate și perioadelor de timp în care noi am fost lipsiți de aceste sume de către debitori, urmând a depune acte doveditoare în acest sens.

D. Solicităm, în măsura în care Curtea va constata că aceste drepturi ne-au fost încălcate, o justă compensare și pentru prejudiciul moral suferit, cauzat de întârzierea recuperării sumelor de bani pentru care am prestat muncă în folosul instituțiilor statului român, în cuantum de 5.000 euro pentru fiecare dintre reclamanți, cu titlu de **daune morale**.

Menționăm, în acest sens, că a obține de fiecare dată numai prin intermediul acțiunilor în justiție recunoașterea drepturilor cuvenite nu este de dorit într-un stat de drept, ca să nu mai vorbim de faptul că este de natură a distrage un magistrat de la exercitarea în condiții optime a atribuțiilor de serviciu.

E. Solicităm, în aceeași măsură în care Curtea va constata încălcările drepturilor omului, ca **statul român să ne plătească cheltuielile din faza de executare silită aflate în desfășurare și cheltuielile de judecată efectuate cu prezenta plângere**, urmând ca pe timpul procedurilor din fața Curții să prezentăm actele doveditoare.

22. Reclamanții Procurori și personal auxiliar din cadrul parchetelor de pe lângă instanțele din raza de competență teritorială a Tribunalului Hunedoara

Solicită ca în temeiul art. 46 din Convenție să obligați statul român să procedeze la executarea obligațiilor stabilite prin hotărârile judecătorești la valoarea actuală de circulație, după un tabel pe care îl vom depune ulterior la dosar

Solicităm acordarea de despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit, într-un quantum pe care îl vom preciza ulterior, consecință a neexecutării ori executării cu întârziere a hotărârilor judecătorești și a climatului general de degradare la care am fost expuși. În primul rând, recunoașterea drepturilor s-a făcut inițial pe cale judecătorească și ulterior au fost recunoscute prin lege, determinând magistratul să devină un justițiabil perpetuu spre a se înfrânge astfel ideea de stat de drept de echilibru a puterilor în stat și de autoritate a puterii judecătorești, guvernanții inoculând populației ideea că judecătorii urmăresc doar venituri financiare, că sunt dezinteresați de actul de justiție, că sunt incompetenți și corupți, embleme generice care ne discreditează public, începând de la primele acțiuni pe care le-am formulat în justiție. Consecință a acestui fapt, justițiabilii nu ne mai tratează cu respectul cuvenit și cu încrederea implicită și necesară oricărui act de justiție, fiind analizați și de către aceștia, ca de altfel și de către mass-media, potrivit afirmațiilor

guvernanților, fără a fi dispus cineva la a face verificările necesare. Profesia de magistrat în România a devenit sinonimul corupției și al incompetenței și este greu de determinat climatul moral și social în care un magistrat este constrâns să își exercite funcțiunile, atâta vreme cât în mod public suntem acuzați tocmai de celelalte puteri care potrivit obligațiilor internaționale ar fi trebuit să contribuie la întărirea și stimularea încrederii populației în actul de justiție și nu la compromiterea lui. Suntem demoralizați și este lipsită de substanță activitatea de judecată care constituie esența profesiei noastre deoarece și populația ne acuză de condamnările României de către C.E.D.O., iar Parlamentul și executivul nu dau semne publice că ar avea vreo legătură cu acestea, cadrul legal privitor la salarizarea prezentă și de perspectivă a magistraților stârnind vii dispute acuzatoare cu privire la activitatea noastră, părănd a nu mai conta nici faptul că aparținem puterii judecătorești și nici faptul că România și-a asumat o serie de obligații cu privire la independența sistemului judiciar care include și o componentă economică. Pentru toate acestea, suma datorată cu titlu de daune morale poate să fie la limita modicității, însă cererea de condamnare ar avea un caracter reparator deoarece nici o profesie și nici unii dintre noi nu putem trăi în climatul de dezonoare la care a fost adusă profesia pe care o exercităm.

Solicită obligarea Statului Român la plata cheltuielilor de judecată a căror quantum le prezentăm în detaliu ulterior.

VI. Alte instanțe internaționale care examinează sau au examinat cazul

20. Precizăm că cererile din prezenta plângere nu au făcut și nu fac obiectul vreunei sesizări în fața unei alte instanțe internaționale de anchetă sau reglementare.

VII. LISTA DOCUMENTELOR (NU TRIMITEȚI ORIGINALE, CI NUMAI COPII ; FĂRĂ A LE CAPSA, LIPI SAU LEGA)

(A se vedea capitolul VII al notiței explicative. Anexați copii ale tuturor deciziilor menționate la cap. IV și VI de mai sus. Dacă nu aveți copii, va trebui să le obțineți. Dacă nu le puteți obține, explicați din ce motive. Aceste documente nu vă vor fi înapoiate).

21. *Reclamanții judecători la Curtea de Apel Iași*

1. Sentința civilă nr. 116 din 30 ianuarie 2008 pronunțată de Tribunalul Iași, irevocabilă prin decizia civilă nr. 158 din 25 martie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Iași.

2. Sentința civilă nr. 1353 din 18 iulie 2007 pronunțată de Tribunalul Iași irevocabilă prin decizia nr. 788 din 3 iunie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Suceava, Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

3. Sentința civilă nr. 748 din 23 mai 2008 pronunțată de Tribunalul Iași irevocabilă prin decizia civilă nr. 437 din 24 aprilie 2009 pronunțată de Curtea de Apel Iași – Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

4. Sentința civilă nr. 787 din 30 mai 2008 pronunțată de Tribunalul Iași irevocabilă prin decizia civilă nr. 369 din 10 aprilie 2009 pronunțată de Curtea de Apel Iași – Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

5. Sentința civilă nr. 121 din 13 noiembrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Iași irevocabilă prin decizia civilă nr. 403 din 21 aprilie 2009 pronunțată de Curtea de Apel Iași – Secția Litigii de muncă și asigurări sociale.

Sentința civilă nr. 2405 din 21 decembrie 2006 pronunțată de Tribunalul Vaslui, rămasă irevocabilă prin decizia civilă nr. 36 din 16 ianuarie 2007 a Curții de Apel Iași.

6. Sentința civilă nr. 6 din 2 septembrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Iași irevocabilă prin decizia civilă nr. 438 din 24 aprilie 2009 pronunțată de Curtea de Apel Iași – Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

7. Sentința civilă nr. 8992 din 2 septembrie 2008 pronunțată de Judecătoria Iași irevocabilă prin decizia civilă nr. 2294 din 14 noiembrie 2008 a Tribunalului Iași.

Decizia civilă nr. 296 din 2 aprilie 2007 a Curții de Apel Bacău; Sentința civilă nr. 619 din 17 mai 2007 a Tribunalului Vaslui; Sentința civilă nr. 2950 din 20 decembrie 2006 a Tribunalului Iași; Sentința civilă nr. 137 din 24 ianuarie 2007 a Tribunalului Iași; încheierea nr. 592 din 16 iulie 2007 a Tribunalului Iași; sentința civilă nr. 1133 din 6 iunie 2007 a Tribunalului Iași.

8. Sentința civilă nr. 410 din 12 martie 2008 pronunțată de Tribunalul Iași irevocabilă prin decizia civilă nr. 475 pronunțată de Curtea de Apel Iași la data de 5 mai 2009.

Reclamanții judecătorești la Curtea de Apel Alba

1) sentința nr.81/2008 a Curții de Apel Alba Iulia , decizia nr.648/2009 a Curții de Apel Alba Iulia; sentința nr.26/2008 a Curții de Apel Alba Iulia , Încheierea nr.299/F/CC/2008 a Curții de Apel Alba Iulia, decizia civilă nr.673/2009 a Curții de Apel Alba Iulia; sentința nr.1235/2007 a Tribunalului Alba , decizia nr.699/2009 a Curții de Apel Alba Iulia; decizia nr.612/2009 a Curții de Apel Alba Iulia și sentința nr.1207/2007 a Tribunalului Alba.

2) rapoartele de expertiză efectuate de expert privind calculul creanțelor conform titlurilor executorii până în luna februarie 2009.

3) cererii pentru punerea în executare a titlurilor executorii adresate Ministerului Justiției și Curții de Apel Alba Iulia de executare silită .

4) OUG nr.225/30.12.2008

5) Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 75/2008;

6) Ordinul nr. 1859/C/21.08.2008 al Ministrului Justiției

7) Decizia Curții Constituționale nr. 784/12.05.2009

- 8) Decizia Curții Constituționale nr. 838/29.05.2009
- 9) OUG nr. 71/2009
- 10) comunicate de presă privind adoptarea OUG nr. 71/2009
- 11) O.G. nr. 22/2002
- 12) adresa primului ministru Emil Boc nr. 51948/7.05.2009
- 13) adresa nr. 76.602/3.07.2009 a ministrului Justiției, Cătălin Marian Predoiu
- 14) dovada de comunicare prin email a adreselor menționate la punctele 12 și 13.
- 15) comunicate de presă date de Președintele României, alți membri ai Guvernului privind necesitatea neexecutării hotărârilor judecătorești de stabilire
- 16) cererea Președintelui României de sesizare a Curții Constituționale cu conflictul de constituționalitate dintre autoritatea judecătorească și puterea executivă
- 17) concluziile Ministrului Justiției în cadrul procedurii Curții Constituționale având ca obiect conflictul de constituționalitate dintre autoritatea judecătorească și puterea executivă
- 18) OUG nr. 34/2009
- 19) H.G. nr. 652/2009
- 20) Legea nr. 500/2002

Reclamanții judecători la Tribunalul Neamț

1. Sentința civilă nr. 1020C din 7 decembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Neamț, irevocabilă astfel cum a fost modificată în parte prin decizia civilă nr. 321 din 7.04.2008 pronunțată de Curtea de Apel Bacău.
2. Sentința civilă nr. 1017C din 7 decembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Neamț irevocabilă astfel cum a fost modificată în parte prin decizia civilă nr. 325 din 7 aprilie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Bacău.
3. Sentința civilă nr. 1019 din 7 decembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Neamț, care a rămas irevocabilă prin respingerea recursurilor formulate de pârâții

Ministerul Justiției și Ministerul Economiei și Finanțelor, prin decizia civilă nr. 249 din 17 martie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Bacău.

4. Sentința civilă nr. 989C din 30 noiembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Neamț, care a rămas irevocabilă prin respingerea recursurilor formulate de pârâții Ministerul Justiției și Ministerul Economiei și Finanțelor, prin decizia civilă nr. 115 din 6 februarie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Bacău.

5. Sentința civilă nr. 113C din 8 februarie 2008 a Tribunalului Neamț care a rămas irevocabilă prin respingerea recursurilor formulate de pârâții Ministerul Justiției și Ministerul Economiei și Finanțelor, prin decizia civilă nr. 376 din 8 aprilie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Bacău.

Reclamanții judecători la Tribunalul Vâlcea

1). Sentința civilă nr. 1004/CM din data de 3 decembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Vâlcea - Secția Civilă, rămasă irevocabilă prin decizia nr. 149/R-CM pronunțată la data de 25 februarie 2008 de către Curtea de Apel Pitești- Secția civilă, pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și pentru cauze de minori și familie.

2). Sentința civilă nr. 986/CM din data de 26 noiembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Vâlcea - Secția Civilă, rămasă irevocabilă prin decizia nr. 105/R-CM pronunțată la data de 12 decembrie 2008 de către Curtea de Apel Pitești -Secția civilă, pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și pentru cauze de minori și familie.

3). Sentința civilă nr. 310/CM din data de 7 aprilie 2008 pronunțată de Tribunalul Vâlcea - Secția Civilă, rămasă irevocabilă prin decizia nr. 468/ -CM pronunțată la data de 4 iunie 2008 de către Curtea de Apel Pitești - Secția civilă, pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și pentru cauze de minori și familie.

4). Sentința civilă nr. 403 din 8 mai 2008 pronunțată de Tribunalul Vâlcea - Secția Civilă.

5). Sentința civilă nr. 5482 din 16 octombrie 2008 pronunțată de Judecătoria Rm. - Vâlcea în dosarul nr. 4744/288/2008, rămasă irevocabilă prin decizia nr. 850 din 4 iunie 2009 a Tribunalului Vâlcea;

6) Sentința civilă nr. 959 din 19 noiembrie 2007, pronunțată de Tribunalul Vâlcea, devenită irevocabilă prin decizia civilă nr. 120/R-CM din 18 februarie 2008, pronunțată de Curtea de Apel Pitești.

7) Sentința civilă nr. 325 din 7 aprilie 2008, pronunțată de Tribunalul Vâlcea, devenită irevocabilă prin decizia civilă nr. 455/R-CM din 30 mai 2008, pronunțată de Curtea de Apel Pitești.

8) Sentința civilă nr. 1000 din 3 decembrie 2007, pronunțată de Tribunalul Vâlcea, devenită irevocabilă prin decizia civilă nr. 880/R-CM din 5 mai 2009.

9) Sentința civilă nr. 1046 din 17 decembrie 2007, pronunțată de tribunalul Vâlcea, devenită irevocabilă prin decizia civilă nr. 162/R-CM din 26 februarie 2008, pronunțată de Curtea de Apel Pitești.

10) Sentința civilă nr. 969 din 19 noiembrie 2007 și sentința civilă nr. 301 din 4 aprilie 2008, pronunțate de Tribunalul Vâlcea, rămase irevocabile prin decizia civilă nr. 457/R-CM din 30 mai 2008 și decizia civilă nr. 59/R-CM din 29 ianuarie 2008, pronunțate de Curtea de Apel Pitești.

11. Decizia nr. 21 din 10 martie 2008, pronunțată de înalta Curte de Casație și Justiție.

12. Decizia nr. 46 din 15 decembrie 2008, pronunțată de înalta Curte de Casație și Justiție.

13) acte de executare silită din dosarul de executare silită nr. 69 /2008 al Biroului Executorului judecătoresc Bunescu Dumitru Tudor;

14) memorii înaintate Ministrului Justiției, începând cu data de 05.05.2008, în vederea executării de bună voie a creanțelor;

15) Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 75/2008;

16) Ordinul comun emis în aplicarea dispozițiilor Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 75/2008.

17. Actul administrativ emis de Ministrul Justiției și Libertăților Cetățenești sub nr. 76.602/03.07.2009 ; 18.O.U.Gnr.71/2009. 19.O.U.G. nr. 8/2009.

Reclamanții judecători la Tribunalul Bacău

1)Sentinta civila nr. 231/C/25.03.2008, pronuntata de Tribunalul Neamt in dosar 5519/110/2007, irevocabila prin decizia civila nr.495/4.2005.2009 pronuntata in dosar 5519.12/110/2007.

2)Sentinta civila nr.269/C/11.04.2008 pronuntata de Tribunalul Neamt in dosar 2597/110/2007, irevocabila prin decizia civila nr.498/4.05.2009 pronuntata de Curtea de Apel Bacau in dosar 2597.1/110/2007.

3)Sentinta civila nr. 746/23.05.2008 pronuntata de Tribunalul Iasi in dosar nr. 1684/99/2008si decizia civila nr. 596/22.05.2009 pronuntata de Curtea de Apel Iasi.

Reclamanții judecători la Tribunalul Iași – Secția Penală

1. Sentința civilă nr. 1350 din 18 iulie 2007 pronunțată de Tribunalul Iași, rămasă irevocabilă prin decizia nr. 697 pronunțată la data de 12 iunie 2009 de către Curtea de Apel Iași, Secția Litigii de Muncă și Asigurări Sociale;

2. Sentința civilă nr. 32 din 16 septembrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Iași, rămasă irevocabilă prin decizia nr. 551 pronunțată la data de 15 mai 2009 de către Curtea de Apel Iași – Secția Litigii de Muncă și Asigurări Sociale;

3. Decizia nr. 268 pronunțată la 22 aprilie 2008 de către Curtea de Apel Iași – Secția Litigii de Muncă și Asigurări Sociale;

4.Sentința civilă nr. 45 din 30 septembrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Iași, rămasă irevocabilă prin decizia civilă nr. 481 din 05 mai 2009 pronunțată de Curtea de Apel Iași – Secția Litigii de Muncă și Asigurări Sociale.

5. Sentința civilă nr. 2122 din 14 noiembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Iași, rămasă irevocabilă prin decizia civilă nr. 116 din 04 martie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Iași – Secția Litigii de Muncă și Asigurări Sociale.

6. Sentința civilă nr. 24 din 16 septembrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Iași, rămasă irevocabilă prin decizia civilă nr. 582 din 19 mai 2009 pronunțată de Curtea de Apel Iași – Secția Litigii de Muncă și Asigurări Sociale.

7. Sentința civilă nr. 102 din 31 octombrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Iași, rămasă irevocabilă prin decizia civilă nr. 538 din 12 mai 2009 pronunțată de Curtea de Apel Iași – Secția Litigii de Muncă și Asigurări Sociale.

8. Memorii înaintate Ministrului Justiției, începând cu data de 5 mai 2008, în vederea executării de bună-voie a creanțelor;

9. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008;

10. Ordinul comun emis în aplicarea dispozițiilor O.U.G. nr. 75/2008.

Reclamanții judecători la Tribunalul Iași – Secția Civilă

1) Sentința civilă nr. 510/04.04.2008 a Tribunalului Iași

2) Sentința civilă nr. 786/30.05.2008 a Tribunalului Iași

3) Decizia civilă nr. 94/22.02.2008 a Curții de Apel IASI

4) Sentința civilă nr. 1352/19.07.2007 a Tribunalului Iași

5) Sentința civilă nr. 1737/21.09.2007 a Tribunalului Iași

6) Sentința civilă nr. 2265/05.12.2007 a Tribunalului Iași

7) Sentința civilă nr. 914/28.01.2008 a Judecatoriei Iași

8) Sentința civilă nr. 4099/02.04.2008 a Judecatoriei Iași

9) memorii înaintate Ministrului Justiției, începând cu data de 05.05.2008, în vederea executării de bună-voie a creanțelor;

10) plângere penală formulată împotriva Ministrului Justiției pentru refuzul de a pune în executare hotărârile judecătorești;

11) plângere penală împotriva Ministrului Finanțelor;

12) Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 75/2008;

13) Ordinul comun emis în aplicarea dispozițiilor Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 75/2008;

14) Ordonanța de Urgență a Guvernului 71/2009;

15) Decizia Curții Constituționale nr. 784/2009;

16) comunicat al ÎCCJ referitor la decizia nr. 21/2008;

17) comunicat al ÎCCJ referitor la decizia nr. 46/2008.

Reclamanții judecători, asistenți judiciari, grefieri și alte categorii de personal din cadrul Tribunalului Caraș Severin

1. sentința civilă nr. 70 din 15 octombrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara- Secția Litigii de muncă și asigurări sociale ;

2. decizia civilă nr. 519 din 17 martie 2009 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara –Secția Litigii de Muncă și Asigurări Sociale, în dosar nr.737.1/59/2008 ;

3. sentința civilă nr.513 din 26.11.2007 pronunțată de Tribunalul Caraș-Severin, în dosar nr. 1466/115/2007 ;

4. sentința civilă nr.356 din 02.11.2007 pronunțată de Tribunalul Caraș-Severin, în dosar nr. 1465/115/2007;

5. decizia civilă nr.871 din 20 mai 2009 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara –Secția Litigii de Muncă și Asigurări Sociale ;

6. sentința civilă nr.1874 din 31.10.2008 pronunțată de Tribunalul Caraș-Severin, în dosar nr.1770/115/2008;

7. sentința civilă nr.1775 din 22.10.2008 pronunțată de Tribunalul Caraș-Severin, în dosar nr. 1492/115/2008;

8. decizia civilă nr.102 din 28 ianuarie 2009 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara –Secția Litigii de Muncă și Asigurări Sociale, în dosar nr.1429/115/2008;

9) Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 75/2008;

10) Ordinul comun emis în aplicarea dispozițiilor Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 75/2008.

Reclamanții judecători la Tribunalul Sălaj

Sentințele Tribunalului Sălaj și Deciziile civile a Curții de Apel Cluj:

1. Sentința civilă nr. 2357 din 19 noiembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Sălaj, irevocabilă prin Decizia civilă nr. 1445/R din 09 iunie 2009 pronunțată de Curtea de Apel Cluj;

2. Sentința civilă nr. 2362 din 03 decembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Sălaj irevocabilă prin Decizia civilă nr. 1393/R din 02 iunie 2009 pronunțată de Curtea de Apel Cluj;

3. Sentința civilă nr. 2432 din 10 decembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Sălaj irevocabilă prin Decizia civilă nr. 1157/R din 12 mai 2009 pronunțată de Curtea de Apel Cluj;

4. Sentința civilă nr. 51 din 14 ianuarie 2009 pronunțată de Tribunalul Sălaj definitivă și executorie;

5. Sentința civilă nr. 248 din 04 februarie 2008 pronunțată de Tribunalul Sălaj irevocabilă prin Decizia civilă nr. 386/R din 24 februarie 2009 pronunțată de Curtea de Apel Cluj;

6. Sentința civilă nr. 249 din 04 februarie 2008 pronunțată de Tribunalul Sălaj irevocabilă prin Decizia civilă nr. 1243/R din 19 mai 2009 pronunțată de Curtea de Apel Cluj;

7. Sentința civilă nr. 1154 din 26 mai 2008 pronunțată de Tribunalul Sălaj, definitivă și executorie

Reclamanții judecători la Tribunalul Maramureș/ Judecătoria Baia Mare

- Sentința civilă nr.1155/31 octombrie 2007 pronunțată de Tribunalul Maramureș și rămasă irevocabilă prin decizia nr.1398/R/2009 pronunțată de Curtea de Apel Cluj,

- sentința civilă nr.59/ 18 ianuarie 2008 pronunțată de Tribunalul Maramureș și rămasă irevocabilă prin decizia nr. 1311/R/2009 pronunțată de Curtea de Apel Cluj,

- sentința civilă nr.1151/ 31 octombrie 2007 pronunțată de Tribunalul Maramureș și rămasă irevocabilă prin decizia nr.1454/R/2009 pronunțată de Curtea de Apel Cluj,

- sentința civilă nr.474/ 8 aprilie 2008 pronunțată de Tribunalul Maramureș și rămasă irevocabilă prin decizia nr. 1671/R/2009 pronunțată de Curtea de Apel Cluj.

Reclamanții judecătorești la Judecătoria Segarcea

- 1) sentința nr. 2637/17.04.2008 a Tribunalului Dolj
- 2) decizia nr. 4334/25.06.2009 a Curții de Apel Craiova
- 3) Decizia nr. 2972/12.05.2009 a Curții de Apel Craiova

Această decizie nu a fost redactată până la data sesizării Curții, astfel că anexă certificatul de grefă emis de Curtea de Apel București cu privire la soluția pronunțată. Urmează a comunica și această decizie imediat după redactare.

4) rapoartele de expertiză efectuate de expert _____ privind calculul creanțelor conform titlurilor executorii până în luna februarie 2009.

5) cererea de executare silită înregistrată sub nr. _____ la Biroului Executorilor judecătorești asociați _____

- 6) Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 75/2008;
- 7) Ordinul nr. 1859/C/21.08.2008 al Ministrului Justiției
- 8) Decizia Curții Constituționale nr. 784/12.05.2009
- 9) Decizia Curții Constituționale nr. 838/29.05.2009
- 10) OUG nr. 71/2009
- 11) comunicate de presă privind adoptarea OUG nr. 71/2009
- 12) O.G. nr. 22/2002
- 13) adresa primului ministru Emil Boc nr. 51948/7.05.2009
- 14) adresa nr. 76.602/3.07.2009 a ministrului Justiției, Cătălin Marian

Predoiu

15) dovada de comunicare prin email a adreselor menționate la punctele 12 și 13.

16) comunicate de presă date de Președintele României, alți membri ai Guvernului privind necesitatea neexecutării hotărârilor judecătorești de stabilire

17) cererea Președintelui României de sesizare a Curții Constituționale cu conflictul de constituționalitate dintre autoritatea judecătorească și puterea executivă

18) concluziile Ministrului Justiției în cadrul procedurii Curții Constituționale având ca obiect conflictul de constituționalitate dintre autoritatea judecătorească și puterea executivă

19) OUG nr. 34/2009

20) H.G. nr. 652/2009

21) Legea nr. 500/2002

Reclamanții judecători la Judecătoria Hunedoara

- Sentința civilă nr. 473 din 23 aprilie 2008 pronunțată de Tribunalul Alba,
- Minuta Deciziei nr. 755 din data de 15.06.2009, pronunțată de Curtea de Apel Alba,
- Calculul sumelor solicitate efectuat de expert autorizat.

Reclamanții judecători la Judecătoria Onești

1. Sentința civilă nr. 109 C din 8 februarie 2008 pronunțată de Tribunalul Neamț irevocabilă prin decizia civilă nr. 375 din 8.04.2009 pronunțată de Curtea de Apel Bacău.

2. Sentința civilă nr. 280 din 17 aprilie 2008 pronunțată de Tribunalul Bacău irevocabilă prin decizia civilă nr. 778 pronunțată de Curtea de Apel Bacău la data de 13 iulie 2009.

3. Sentința civilă nr. 43 din 1 octombrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Bacău irevocabilă prin decizia civilă nr. 611 pronunțată de Curtea de Apel Bacău la data de 1.06.2009.

Reclamanții judecători la Judecătoria Târgu Neamț

a) **Sentința civilă nr. 195 din data de 17 decembrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Bacău** definitivă prin neexercitarea căilor de atac prevăzute de lege.

b) **Sentința civilă nr. 195 /C din data de 14 martie 2008 pronunțată de Tribunalul Neamț** - Secția Civilă, modificată în parte prin decizia nr. 452/R pronunțată la data de 26 mai 2008 de către Curtea de Apel Bacău - Secția civilă, pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și pentru cauze de minori și familie.

c) **Sentința civilă nr. 196 /C din 14 martie 2008, pronunțată de Tribunalul Neamț**

d). **Sentința civilă nr. 41/C din 18 ianuarie 2008 pronunțată de Tribunalul Neamț.**

e). **Sentința civilă nr. 466/C din data de 08 mai 2009 pronunțată de Tribunalul Neamț .**

Reclamanții judecători la Judecătoria Balș

- sentința civilă nr. 109 din 4 februarie 2008 pronunțată de Tribunalul Olt,
- sentința civilă nr. 382 din 31 martie 2008 pronunțată de Tribunalul Olt,
- sentința civilă nr. 1187 din 6 decembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Olt,
- sentința civilă nr. 20 din 08 ianuarie 2009 pronunțată de Curtea de Apel Craiova,
- sentința civilă nr. 647 din 04 mai 2008 pronunțată de Tribunalul Olt, sentința definitivă și executorie de drept.
- Ordonanțele
- Hotărârile Curții Constituționale
- Acte cu eșalonări
- articole din presă referitoare la acuzații.

Reclamanții judecători la Judecătoria Sighetu Marmăției

1. Sentința civilă nr. 1208 din 12 noiembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Maramureș irevocabilă prin decizia nr. 382/R din 24 februarie 2009 pronunțată de Curtea de Apel Cluj, Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

2. Sentința civilă nr. 1339 din 10 decembrie 2007 pronunțată de Tribunalul Maramureș irevocabilă prin decizia civilă nr. 1326/R/2009 din 26 mai 2009, pronunțată de Curtea de Apel Cluj – Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

Reclamanții judecători la Judecătoria Moinești

Sentinta civila 479/D/2008 a Tribunalului Bacau, in copie legalizata.

Reclamanții Judecători la Judecătoria Bistrița

Sentința civilă nr. 212 din 24 aprilie 2008 pronunțată de Tribunalul Bistrița Năsăud, irevocabilă prin decizia civilă din 27 aprilie 2009 a Curții de Apel Cluj.

Reclamanții Procurori la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism Structura Centrală București

1) sentința civilă nr. 4825 din 11 iunie 2008 pronunțată de Tribunalul București Secția a VIII a Conflicte de muncă și asigurări sociale (irevocabilă la data de 19.06.2009 prin decizia Curții de Apel București),

2) sentința civilă nr. 26 din 1 octombrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a VII a Civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale (irevocabilă la data de 05.06.2009, prin decizia Curții de Apel București, pronunțată în dosarul nr. 1104/2/2009),

3) sentința civilă nr. 4511/28.05.2008 pronunțată de către Tribunalul București, Secția a VIII-A Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale în dosarul nr. 37915/3/2007, (irevocabilă prin decizia civilă nr. 3325/R din 13.05.2009 a Curții de Apel București, Secția a VII-a Civilă și pentru Cauze privind Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale)

4) **sentința civilă nr. 2237/11.06.2008** pronunțată de către Tribunalul Teleorman, Secția Conflicte de Muncă; Asigurări Sociale; Contencios Administrativ, în dosarul nr. 29960/3/2007, irevocabilă prin **decizia civilă nr. 3389/R din 14.05.2009** a Curții de Apel București, Secția a VII-a Civilă și pentru Cauze privind Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale)

5) **sentința civilă nr. 2305/20.06.2008** pronunțată de către Tribunalul Teleorman, Secția Conflicte de Muncă; Asigurări Sociale; Contencios Administrativ, în dosarul nr. 37911/3/2007, **(irevocabilă prin decizia civilă nr. 3836/R din 27.05.2009 a Curții de Apel București, Secția a VII-a Civilă și pentru Cauze privind Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale)**,

6) **sentința civilă nr. 920/29.05.2008** pronunțată de către Tribunalul Harghita, Secția Conflicte de Muncă; Asigurări Sociale; Contencios Administrativ, în dosarul nr. 734/102/2008, **(irevocabilă la data de 29.03.2009 prin decizia Curții de Apel Târgu Mureș)**

7) **sentința civilă nr. 1005 din data de 17 iunie 2008** pronunțată de **Tribunalul Călărași**, și **decizia civilă nr. 2737/R din 27.04.2009 a Curții de Apel București** în dosarul 2808/2/2009(2045/2009)

8)**sentința civilă nr. 1514/13.12.2007** pronunțată de către Tribunalul Sibiu, Secția Civilă, în dosarul nr. 2673/85/2007

9)**sentința civilă nr. 615/2008** pronunțată de către Tribunalul Alba, Secția Civilă, în dosarul nr. 5051/85/2007

10)**sentința civilă nr. 104/2008** pronunțată de către Tribunalul Sibiu, Secția Civilă, în dosarul nr. 4797/85/2007

11)**sentința civilă nr. 652/2008** pronunțată de către Tribunalul Sibiu, Secția Civilă, în dosarul nr. 5050/85/2007

12)**sentința civilă nr. 315 din 05.03.2008** pronunțată de către Tribunalul Dâmbovița, Secția Conflicte de Muncă; Asigurări Sociale; Contencios Administrativ, în dosarul nr. 5831/120/2007

13)sentința civilă nr. 627 din 16.06.2008 pronunțată de către Tribunalul Buzău, Secția Conflicte de Muncă; Asigurări Sociale; Contencios Administrativ, în dosarul nr. 1299/114/2008

14)sentința civilă nr. 628/16.06.2008 pronunțată de către Tribunalul Buzău, Secția Conflicte de Muncă; Asigurări Sociale; Contencios Administrativ, în dosarul nr. 1299/114/2008

15)sentința civilă nr. 96/02.12.2008 pronunțată de către Curtea de Apel București Secția Conflicte de Muncă și de Asigurări Sociale, în dosarul nr. 1087/42/2008

Reclamanții Procurori din cadrul parchetelor de pe lângă instanțele din raza de competență teritorială a Curții de Apel Brașov

1. Pentru reclamanții - **sentința civilă nr. 184/M/24.03.2006 – dosar 462/M/2006** Tribunalul Brașov

2. Pentru reclamantul - **sentința civilă nr. 63/24.01.2008 – dosar 1451/119/2007** Tribunalul Brașov s-a admis cererea reclamantului. Prin decizia civilă nr. 534 din 08.05.2008 Curtea de Apel Brașov a respinge recursul pârâtului. Sentința a rămas definitivă și irevocabilă.

3. Pentru reclamanti..... **sentința civilă 1342/10.12.2007 – dosar 7265/62/M/2007** – Tribunalul Brașov definitivă și irevocabilă prin decizia 163/M/13.02.2007 – dosar 7265/62/2007 Curtea de Apel Brașov prin care s-au respins recursurile declarate de pârâți. Sentința a fost investită cu formulă executorie și s-a demarat executarea silită la data de 22.07.2009.

4. Pentru reclamanții **sentința civilă 1310/M/03.12.2007 – dosar 7585/62/M/2007**.Prin decizia 143/M/12.02.2007 – dosar 7585/62/2007 Curtea de Apel Brașov a respins recursurile declarate de pârâții Ministerul Economiei și Finanțelor și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Sentința a rămas definitivă și irevocabilă.

5. **Sentința civilă nr.583/M/11.05.2007- dosar 4786/62/M/2006** a Tribunalului Brașov irevocabilă prin decizia nr. 569/M/05.09.2007 – dosar

4786/62/M/2006 Curtea de Apel Braşov respinge ca tardive recursurile formulate de recurenţii ptbv, pcap bv împotriva sentinţei nr.583/M/05.09.2007. Sentinţa a fost investită cu formulă executorie şi s-a demarat executarea silită la data de 22.07.2009.

6. Sentinţa 225/M/29.01.2008 – dosar 7583/62/2007 a Tribunalului Braşov pentru reclamanţiidefinitivă şi irevocabilă.

7. Sentinţa civilă 1052/M/31.10.2007 – dosar 6282/62/2007 a Tribunalului Braşov pentru reclamanţii irevocabilă prin decizia 339/M/16.04.2009 – dosar 6282/62/2009 Curtea de Apel Braşov .Sentinţa modificată a fost investită cu formulă executorie şi s-a demarat executarea silită la data de 22.07.2009.

8. Decizia nr. 224/R/03.03.2009 - dosar nr.2092/62/2008 a Curţii de Apel Braşov pentru reclamanta ... investită cu formulă executorie şi s-a demarat executarea silită la data de 22.07.2009.

9. Sentinţa civilă nr. 940/M/08.05.2008 – dosar 2293/62/2008 a Tribunalului Braşov pentru reclamanţii, definitivă şi irevocabilă. Sentinţa a fost investită cu formulă executorie şi s-a demarat executarea silită la data de 22.07.2009.

10.Sentinţa civilă nr.799/17.04.2008 pronunţată în dosarul nr. 2138/62/2008 al Tribunalului Braşov. Prin respingerea recursului, hotărârea judecătorească în cauză a rămas irevocabilă.

11. Sentinţa civilă 1052/M/31.10.2007 – dosar 6282/62/2007 a Tribunalului Braşov

12. Sentinţa civilă 1052/M/31.10.2007 – dosar 6282/62/2007 a Tribunalului Braşov

13. Sentinţa civilă 940/M/08.05.2008 – dosar 2293/62/2008 Tribunalul Braşov.

14. Sentinţa civilă 940/M/08.05.2008 – dosar 2293/62/2008 Tribunalul Braşov.

15. Pentru reclamantii sentința civilă 1390/M/13.12.2007 – dosar 7169/62/2007 – Tribunalul Brașov.

16. Pentru reclamanta ... prin sentința 80/03.10.2008 – dosar 4333/62/008 a Tribunalului Brașov definitivă prin decizia 481/R/M/23.04.2009 a Curții de Apel Brașov .

17 Pentru aceeași reclamantă prin sentința 137/F/10.12.2008 a Curții de Apel Brașov – dosar 1042/64/2008 - definitivă prin decizia 624/12.05.2009 - dosar 1042.1/62/2008 a Curții de Apel Brașov.

18. Pentru reclamanta - prin sentința civilă 1308/M/03.12.2007 – dosar 7556/62/M/2007 – Tribunalul Brașov .

19. Pentru reclamanta - prin sentința civilă 1347/M/10.12.2007 – dosar 7559/62/M/2007 – Tribunalul Brașov.

20. Pentru reclamanta – prin sentința civilă 1346/M/10.12.2007 – dosar 7554/62/M/2007 – Tribunalul Brașov .

21. Pentru reclamanta - prin sentința civilă nr.1596/23.10.2008 a Tribunalului Brașov, dosar nr. 3108/62/2008. Prin sentința civilă nr. 1489/09.10.2008 a Tribunalului Brașov, pronunțată în dosarul penal nr.2092/62/2008, modificată prin decizia civilă nr.224/R/03.03.2009 a Curții de Apel Brașov (irevocabilă) s-a dispus admiterea în parte a acțiunii formulate de către petentele

22. Pentru reclamanta - Prin sentința civilă nr. 1489/09.10.2008 a Tribunalului Brașov, pronunțată în dosarul penal nr.2092/62/2008, modificată prin decizia civilă nr.224/R/03.03.2009 a Curții de Apel Brașov (irevocabilă) .

23. sentința civilă nr. 1043/M/02.11.2007 – dosar 6652/62/2007 a Tribunalului Brașov.

24. Sentința civilă 1052/M/31.10.2007 – dosar 6282/62/2007 a Tribunalului Brașov

25. Sentința civilă 940/M/08.05.2008 – dosar 2293/62/2008 Tribunalul Brașov

26.Sentința civilă 1052/M/31.10.2007 – dosar 6282/62/2007 a Tribunalului Brașov

27.**Decizia 339/M/16.04.2009 – dosar 6282/62/2009** a Curții de Apel Brașov .

28. Pentru reclamanta **sentința 66/M/18.01.2008** irevocabilă prin decizia civilă nr. 265/26.03.2008 s-a respins recursul formulat de recurenții pârâți Ministerul Public, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, împotriva sentinței nr. 66/M/18.01.2008 a Tribunalului Brașov pe care o menține.

29. **Decizia 530/R/30.04.2009 – dosar 4739.1/62/2009** a Curții de Apel Brașov.

30. Decizia 468/R/30.04.2009 – dosar 4738/62/2009 a Curții de Apel Brașov

31. Pentru reclamanta **prin sentința 9/F/14.01.2009 – dosar 10721/64/008** a fost admisă acțiunea formulată de reclamantă, fiind respins recursul formulat împotriva sentinței mai sus amintite prin decizia din data de 24.03.2009.

32. Pentru reclamanții **prin sentința 744/M/16.04.2009 – dosar 1522/62/2009** a fost respinsă acțiunea formulată de reclamanți, fiind admis recursul formulat împotriva sentinței mai sus amintite prin decizia nr. 624/R/2009 din dosarul nr. 1042.1/64/2008.

33. Pentru reclamanții **prin sentința 926/M/25.05.2009 – dosar 1218/62/2009** a fost admisă acțiunea formulată de reclamanți.

34. Pentru reclamanții **prin sentința 134/M/03.12.2008 – dosar 1024/62/2008.**

35. Pentru reclamanta **prin sentința 112/F/29.10.2008 – dosar 3522/62/2008** .

36. Sentința civilă nr. 1052/M/2007 a Tribunalului Brașov (irevocabilă prin decizia civilă nr. 339/M/16.04.2008 a Curții de Apel Brașov).

37. Sentința civilă nr. 1302/M/2007 a Tribunalului Brașov (irevocabilă prin decizia civilă nr. 156/M/13.02.2008 a Curții de Apel Brașov).

38. Decizia civilă nr. 500/2009 a Curții de Apel Brașov

39. **Sentința civilă nr. 828/7.05.2009 a Tribunalului Brașov** definitivă și executorie.

40. Sentința civilă nr. 120/M/24.01.2008 a Tribunalului Brașov, irevocabilă prin Decizia civilă nr. 423/22.04.2008 a Curții de Apel Brașov.

41. **Sentința civilă 1052/M/31.10.2007 – dosar 6282/62/2007 a Tribunalului Brașov**

42. Sentința civilă 1340/2007 a Tribunalului Brașov pentru reclamantii Prin decizia 159/13.02.2008 Curtea de Apel Brașov a respins recursurile declarate de pârâți.

43. Sentința civilă 940/M/08.05.2008 – dosar 2293/62/2008 a Tribunalului Brașov . Prin decizia 685/19.05.2009 – dosar 2293/62/2008 Curtea de Apel Brașov a respins recursul formulat în cauză de pârâți. Sentința a rămas definitivă și irevocabilă. A fost investită cu formulă executorie și s-a demarat executarea silită la data de 22.07.2009.

44. Prin sentința civilă 583/M - dosar 4786/62/M/2006 al Tribunalului Brașov – irevocabilă prin decizia civilă nr.569/M din 05.sept.2007 a Curții de Apel Brașov .

45. Prin sentința civilă nr. 58/M/2007 - dosar 7218/62/M/2007 al Tribunalului Brașov – definitivă și executorie.

46. Prin sentința civilă nr. 1052/M/2007 - dosar 6282/62/2007 al Tribunalului Brașov – irevocabilă prin decizia civilă nr.339/M din 16 aprilie 2008 a Curții de Apel Brașov.

Reclamanții Procurori din cadrul parchetelor de pe lângă instanțele din raza de competență teritorială a Tribunalului Hunedoara

1. Sentința civilă nr. 25 din 22 septembrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia în dosarul nr. 6/97/2008, irevocabilă prin decizia civilă nr. 640/2009 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia.

2. Sentința civilă 67/2008 pronunțată de Tribunalul Olt în dosarul nr. 2390/104/2007 irevocabilă prin decizia nr. 3283/2008 pronunțată de către Curtea de Apel Craiova. Sentința civilă nr. 1000/29.05.2008 pronunțată de Tribunalul Olt în dosarul nr. 1234/104/2008.

3. Sentința 145/57/2008 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia în dosarul nr. 4335/97/2007, irevocabilă prin decizia civilă 318/2009 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia în dosarul nr. 4335.1/97/2007.

4. Sentința civilă nr. 173 din 14.02.2008 pronunțată de Tribunalul Olt în dosarul civil nr. 3678/104/2007.

5. Decizia civilă nr. 714/2009 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia în dosarul civil nr. 2218/97/2007 și sentința civilă nr. 376/9.04.2008 pronunțată de Tribunalul Alba în dosarul nr. 2218/97/2007.

6. Sentința civilă nr. 369/27.03.2008 pronunțată de Tribunalul Olt în dosarul nr. 3769/104/2007.

7. Sentința civilă nr. 29 din 25 septembrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia.

8. Sentința civilă nr. 52 din 13 octombrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia în dosarul nr. 1676/97/2008.

9. Ordinul nr. 1472/2.07.2009 a procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

VIII - DÉCLARATION ET SIGNATURE
DECLARATION AND SIGNATURE
DECLARATIA SI SEMNATURA

(Voir chapitre VIII de la note explicative)
(See Part VIII of the Explanatory Note)
(A se vedea capitolul VIII al notiței explicative)

22. Declar pe onoare că informațiile ce figurează în prezentul formular de cerere sunt exacte.

Lieu/Place/Locul ROMÂNIA
Date/Date /Data 11 August 2009

(Semnătura reclamantului/ei sau a reprezentantului/ei)

Toți reclamânții au semnat cererea conform tabelelor anexate împreună cu documentele dela punctul 21.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO